



Богданич, 9 IV 48
Хатинко Л.

ЛІРА

Українські народні пісні



Відень



1945

Українське Музичне Видавництво Бориса Тищенко у Відні

BORIS TYSCHTSCHENKO

UKRAINISCHER MUSIKVERLAG

U. M. V. 216

ЗМІСТ



сторона

Думи й козацькі пісні

1. Ой, п'є Байда	8—9
2. У містечку Богуславку....	10—11
3. Ой, наступила та чорна хмара	12
4. Ой, ви, галки	13
5. Козаченько впився	14
6. Шумить, гуде та дібрівонька..	15
7. Козаченьку, куди йдеш	16
8. Ой, гай, мати	17
9. Ой, у лузі та ще й при березі	18—19
10. Засвітали козаченьки	20
11. Ой, зза гори чорна хмара встала	21
12. Ой, на горі вогонь горить	22
13. Ой, стану-гляну	23—24
14. Закувала зозуленька в сінях на помості	25
15. Туман горою	26
16. Ой, на горі вишня	27
17. Козак од'їздає, дівчинонька плаче	28
18. Ой, устану раненько	29
19. Козака несуть	30

Чумацькі й бурлацькі пісні

20. Було літо	32
21. Ой, чумаче, чумаче	33
22. Ой, горе тій чайці	34
23. Ой, у полі криниченька	35
24. Та болять ручки	36—37
25. Зажурилась чумачина	38
26. Над річкою, беріжком	39
27. Ох, і не стелися, хрещатий бар- вінку	40
28. Воли ж мої половії	41
29. Гей, воли ж мої	42—43
30. Ой, п'є чумак, п'є	44—45
31. Гуляв чумак на риночку	46—47
32. Ой, бре-море-бре	48
33. Та нема в світі гірш нікому	49—50

сторона

34. Ой, гей! ... Та, ой, хто горя не знає	51
35. Та летить орел понад морем	52—53
36. Ой, гук, мати, гук	54—55
37. Та забіліли сніги	56—57
38. Ой, що ж бо то та й за ворон	58

Пісні про родинне життя

39. Тече річка спід гаечка ...	60—61
40. Вчора була суботонька ...	62—63
41. А хазяйський син рано пообіда	64—65
42. Ой, хмарно, хмарно	66
43. Поза яром	67
44. Ой, піду я лугом	68
45. Пусти, мене, милий	69
46. Ой, біда, біда	70
47. Як приїхав братик	71
48. Ой, у неділеньку рано-пора- неньку	72—73
49. Ой, матінко-зірко	74—75
50. Вилітала галка	76
51. Ой, високо, високо	77
52. Брала дівка льон, льон	78
53. У неділю рано-пораненьку	79
54. Вiorю я нивку	80—81
55. Ой, мороз-мороз	82
56. У неділю уночі	83
57. Набирали некрутиків	84
58. Як прилетіло аж три ластівочки	85
59. Синє море заснилося	86
60. Ой, шкода, шкода	87
61. Ой, здорова, чорноброва	88
62. Ой, у полі могила	89
63. Дитя моє миле	90
64. Ой, літає соколенько	91
65. Та шука-риба в морі	92
66. Ой, полети зозуленько	93
67. У неділю рано, як сонечко грало	94

68. Закувала зозуленька, заку-
вала..... 95
69. Журба за журбою..... 96
70. Не співайте, півні..... 97
71. Не топила, не варила..... 98
72. Ой, у лузі, в лузі..... 99
73. Ой, попливи, вутко.... 100—101
74. Відти гора, відти друга..... 102
75. Та чорна хмара наступила.. 103
76. Ой, налетіли голуби.... 104—105
77. В кого мати рідна..... 106
78. Ой, пішла дівка лізками.... 107
79. Ой, журавлю, журавлю..... 108
80. Налетіли журавлі..... 109
81. Ой, мала Гандзя свекруху
лихую..... 110—111
82. Ой, у Галі свекрухалихая 112—113
83. Ой, жила та удівонька на
роздолі..... 114—115
84. Брала дівка воду..... 116
85. Ой, на горі василечки сходять 117
86. Ой, мій батько гіркий..... 118
87. Ой, ти, мати моя..... 119
88. Гей, головонько ж моя бідная 120
89. Ой, пряду-пряду..... 121
90. Ой, зійду я на могилу..... 122
91. Ой, у полі конопельки..... 123
92. Чоловік жінку б'є-катує 124—125
93. Ой, горе, горе калині при
долині..... 126—127
94. Хвалилася береза..... 128—129
95. Ой, мала мати дочку.. 130—131
96. Чи я в лузі не калина
була..... 132—133
97. Чоловіче мій..... 134
98. Світи, світи, місяченьку..... 135
99. Добрий вечір тобі, зелена
діврово..... 136
100. Ой, піду я попід лугом..... 137
101. Ізза, гори, да ізза гори 138—139
102. Ромей-зілля..... 140—141
103. Ой, по горах, по долинах... 142
104. Головочко ж моя бідна..... 143
105. Ой, на горі, на горі... 144—145
106. Головочко моя бідна..... 146
107. Ой, горе, що чужая країна... 147
108. Не стелися, кудрявчик 148—149
109. Та й не жалко мені... 150—151
110. Ой, у лузі при долині..... 152
111. Ой, давно-давно я в батька
була..... 153
112. Ой, прибудь, прибудь... 154—155
113. Пожену я воли в поле 156—157
114. Ти в мене косив..... 158
115. Волить моя головонька..... 159
116. Ой, сама я самісенька. 160—161
117. Ой, є в мене три жури..... 162
118. Мала мати одну дочку..... 163
119. Ой, зацвіла рожка край вікна 164
120. Ой, вербо, вербо..... 165
121. Ой, темная та невидная ні-
ченька..... 166—167
122. Ой, зацвіла червона
калина..... 168—169
123. Ой, сиділа дочка, як пере-
пілочка..... 170
124. Ой, жала ішеницю..... 171
125. Усі гори зеленіють... 172—173
126. Ой, ізза гори та буйний
вітер віє..... 174—175
127. Ой, не пугай пугаченьку... 176
128. Ой, зза гори кам'яної..... 177
129. Ой, коли б я була знала..... 178

Пісні про кохання

130. Ой, на горі пшениченька... 180
131. Зайшло сонце за лісок..... 181
132. Хилітеся, густі лози..... 182
133. Червона калинонька..... 183
134. Розпрягайте, хлопці, коні... 184
135. Та стелись, стелись, та бар-
віночку..... 185
136. Ой, у полі дві тополі.. 186—187
137. Ой, є в полі дві топольки.. 188
138. Ой, зза гори, зза крутої.... 189
139. Ой, у лісі на ялині..... 190
140. За річкою, за Дунаєм..... 191
141. Та козаченьку, що ти
робиш..... 192—193
142. Ой, дівчина по гриби
ходила..... 194—195
143. А ще сонце не заходило.... 196
144. Зашуміла ліщинонька..... 197
145. Ой, не шуми дуже..... 198—199
146. Ой, ти, дівчино, горда та пишна 200
147. Гаю, гаю, зелен розмаю.... 201
148. Ой, у лузі-лузі..... 202
149. Летить галка через балку... 203
150. Котилася зірка та із під-
вечірка..... 204
151. Котилася ясна зоря з неба.. 205
152. Ой, прийхав мій миленький
з поля..... 206
153. Ой, ти, горо крем'яная..... 207
154. Копав, копав крини-
ченьку..... 208—209

155. Чи це ж тая крини- ченька.....	210—211	201. Ой, від саду.....	267
156. Ой, коли б той вечір.....	212	202. Ой, піду я в сад гулять.....	268
157. Ізза гори світ біленький.....	213	203. Ой, у полі три доріжки різно.....	269
158. Лугом іду, коня веду ..	214—215	204. На городі верба рясна.....	270
159. Тече річка невеличка ..	216—217	205. Під нашою левадою.....	271
160. Приїхали три козаки.....	218	206. Ой, у полі криниченька.....	272
161. Казав мені батько.....	219	207. Чи ти, милий, пилом при- пав.....	273
162. Ганнушко-душко.....	220—221	208. Зелений дубочок.....	274—275
163. Терен, мати, коло хати.....	222	209. Ой, хмелю ж мій, хмелю.....	276—277
164. Ой, по горі, по горі.....	223	210. Ой, за лісом, за темнень- ким.....	278—279
165. Загородом качки иливуть.....	224—225	211. Ой, у полі озерце.....	280—281
166. Ой, і зійди, зійди.....	226—227	212. Попід мостом, мостом.....	282
167. По той бік гора.....	228	213. Коло броду, броду.....	283
168. Гей, у лісі, в лісі.....	229	214. Де ж ми будем ночувати.....	284—285
169. Сама собі дівчина здивувалася.....	230	215. Ой, не світи, місяченьку.....	286
170. Закувала зозуленька на сто- долі.....	231	216. Ой, да світи, місяць.....	287
171. Ой, у полі нивка.....	232—233	217. Ой, у полі, ой, у полі.....	288—289
172. Ой, у полі при дорозі.....	234	218. Тихо, тихо Дунай воду несе.....	290
173. Закувала зозуленька в сто- долі на розі.....	235	219. Посадила огірочки.....	291
174. Йшли корови із діброви.....	236	220. Ой, не ходи, Грицю.....	292—293
175. В кінці греблі шумлять верби.....	237	221. Ой, Сербине-Сербиночку.....	294—295
176. Ой, сів, поїхав.....	238	222. Береза стояла.....	296
177. Ой, да ви, комарикі мої.....	239	223. Ой, чиї ж то сірі воли.....	297
178. Ой, зажурюся, запе- чаюся.....	240—241	224. Коло млина кремінна.....	298—299
179. Ой, що тепер я в превеликім горі.....	242—243	225. Ой, у полі жито.....	300
180. Копав же я та криниченьку.....	244	226. А в полю береза.....	301
181. А вже весна.....	245	227. Червоная, ой, та кали- вонька.....	302—303
182. Іхав козак за Дунай.....	246—247	228. Та туман яром.....	304
183. Ой, на гору козак воду носить.....	248	229. Сади мої, сади зелененькі.....	305
184. Ой, од моря та й до моря ..	249	230. Ой, не спиться й не лежиться.....	306
185. Ой, і закувала сива зо- зуленька.....	250—251	231. Ой, йшов козак дібровою.....	307
186. Брала дівка льон дрібненький.....	252	232. Тече річка бережками.....	308
187. Ой, у лісі на орісі.....	253	233. Виразала мати сина.....	309
188. Ой, у полі три криниченьки.....	254	234. Ой, учора орав.....	310—311
189. Коло млина, коло броду.....	255	235. Побила я коновочку.....	312
190. Терен в полю.....	256	236. Ой, гай, мамцю, гай.....	313
191. Як у саду, так і в лісі.....	257	237. Куди вітер віє, туди й я хилиюся.....	314
192. Пливе човен.....	258	238. Ой, гила, гила, гусоньки, на став.....	315
193. Ой, там за Дунаєм.....	259	239. Ой, маю я чорні брови.....	316
194. Ой, темная та невидная ніченька.....	260	240. Сидять голуб на березі.....	317
195. Та нема гірш пікому.....	261	241. Ой, коню мій, коню.....	318
196. Ой, виїду я на могилу.....	262	242. Ой, при лузку, при лузку ..	319
197. Чом дуб не зелений.....	263	243. Не стій, вербо.....	320
198. Ой, зійди, зійди, асен місяцю.....	264	244. Ой, виїся, хмелю.....	321
199. Не співайте, півниченьки ..	265	245. Зелена ліщинько.....	322—323
200. Половина саду цвіте.....	266	246. Ой, чую я через люди.....	324—325
		247. Ой, ти, дівчинько.....	326

Жартівливі пісні

248. Сніжок іде	328
249. Та було в батька три дочки	329
250. Задумав діточок	330—331
251. Задумала вража баба ..	332—333
252. Орю я, орю я	334
253. Ой, під вишнею	335
254. Казав мені батько	336—337
255. Ой, пила, пила	338
256. Ніхто ж не винен	339
257. Іде дощ, іде дощ	340
258. Вишні черешні	341
259. Ой, у перепілки	342—343
260. Ой, устану я в понеділок	344—345
261. Ой, кумо, кумо	346
262. Що щиголь гадає	347
263. Щиглик оженився	348—349
264. Перепеличенька овдо- вила	349—351
265. Ой, що ж то за шум ..	352—353
266. Ой, летіла горлиця	354
267. Жито, мамцю	355
268. І шумить, і гуде	356
269. Грицю, грицю, до роботи ..	357
270. Ой, на горі калина	358—359
271. Була собі Маруся	360
272. Солом'яні бички мав	361
273. Да куди, їдеш Ягтуше ..	362—363
274. Гей, люди їдуть по ліщину	364—365
275. Ой, піду я до млина	366
276. Попід терном стежечка	367
277. По опеньки ходила	368
278. Ой, попід гай, попід гай ..	369
279. Час додому, час	370
280. Ой, ішов я вулицю раз	371
281. Ішов козак без ліс	372—373
282. Женчик-бренчик	374—375
283. Як була я маленька	376—377
284. Позволь мені, мати	378—379
285. Ой, ходила дівчина беріж- ком	380
286. Одна гора високая	381
287. Ой, поїхав за снопами	382
288. Ой, лопнув обруч	383
289. Ой, дівчино, дівчино	384
290. Чорна гречка	385
291. Чумарочка рябесенька ..	386—387
292. Скину кужіль на полицю ..	388
293. Та вже третій вечір	389
294. Ти сказала, прийди	390
295. Як продала дівчинонька серце	391

296. Дівка в сінях стояла ..	392—393
297. У сусіда хата біла	394
298. Дощик, дощик	395
299. Добри вечір, дівчино ..	396—397
300. Заїньку та за головоньку ..	398
301. Ой, важу я, важу	399
302. По дорозі жує, жує	400
303. Ой, за гаєм, гаєм	401
304. Ой, послала мене мати	402
305. Дівка Явдошка	403
306. Та й орав мужик	404
307. Ішли дівки через двір	405
308. Кум з кумою залицявся	406—407
309. Ой, на горі та женці жнуть	408—409
310. Гей, волошки сіно косить ..	410
311. Вийшли в поле косарі	411
312. Од Києва до Лубень	412
313. Хоть у мене мужичок	413
314. Коли б мати не була	414
315. Ой, ти знав, нащо брав	415
316. Продай, милий, сиві бички	416—417
317. Була в багача	418
318. Сіав козак пшениченьку ..	419
319. На березу дуб похилився ..	420
320. Котилася бочка	421
321. А у тих багачок	422

Колискові і дитячі пісні

322. Ой, ходить сон коло вікон ..	424
323. Е-е, дитино	425
324. Колисонько-колисонько	426
325. Ай, ну, коте-котино ..	427—428
326. Котик сиренький	429
327. Дзьоб, дзьоб	430
328. Бігла кізка топитися	431
329. Був собі журавель	432
330. Соловечку сватку, сватку ..	433
331. Деся тут була подола- ночка	434
332. Ой, на горі мак	435
333. Іди, іди дощику	436
334. Ой, на горі жито	437
335. Павук сірий	438
336. Ой, на горі льон	439
337. Та внадився журавель	440
338. Горобейкова матінка	441
339. Танцювали миші	442
340. Та й просила баранчика вівця	443
341. Бігло, бігло козенятко	444

Пісні літературного походження

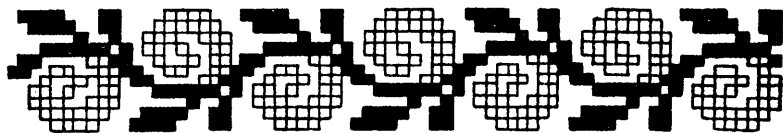
342. Якби мені черевички..... 446
 343. Така її доля..... 447
 344. Рече та стогне Дніпр широкий 448
 345. Тече вода в синє море..... 449
 346. Нащо мені чорні брови 450—451
 347. Ой, одна я, одна..... 452
 348. Повій, вітре, на Україну.... 453
 349. Закувала та сива зозуля 454—456
 350. Стоїть гора високая..... 457
 351. Де ти бродив, моя доле 458—459
 352. Гуде вітер вельми в полі 460—461
 353. Віють вітри, віють буйні.... 462
 354. Ой, я нещасний..... 463
 355. Не щобечи, соловейку . 464—465
 356. Скажи мені правду.... 466—467
 357. Де Крим за горами..... 468
 358. Сонце низенько..... 469
 359. Без тебе, Олесею..... 470—471
 360. Дівчино-рибчино..... 472
 361. Дивлюсь я на небо..... 473
 362. Ой, ти, дівчино зару-
 ченая..... 474—475
 363. Їхав козак на війноньку.... 476
 364. Коли розлучаються двое.... 477

ДВМН

ІН



**КОЗАЦЬКІ
ПІСНІ**



ОЙ, П'Є БАЙДА

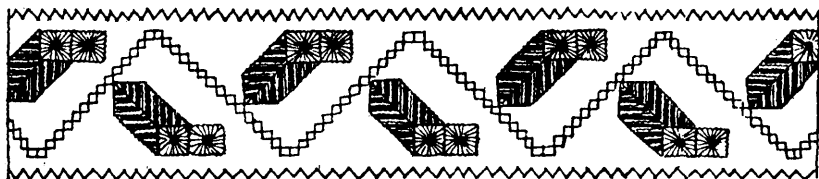
Andante moderato



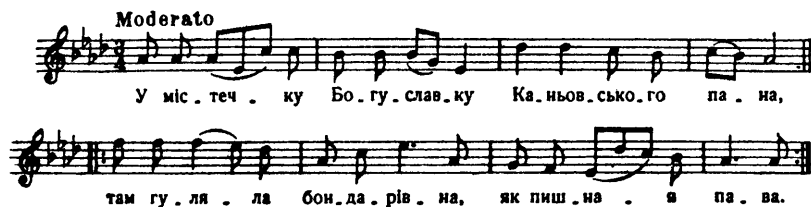
1. Ой, п'є байда мед-горілочку,
Та не день, не нічку, } 2
Та не годиночку.
2. Прийшов до його цар турецький:
„Ой, що ж ти робиш, } 2
Байдо молодецький?“
3. „Ой, п'ю, царю, мед-горілочку,
Та не день, не нічку, } 2
Та не годиночку!“
4. „Покинь, байдо, байдувати,
Сватай мою дочку } 2
Та йди царювати!“
5. „Твоя дочка поганая,
Вся твоя родина } 2
Плюгавая!“
6. Ой, як крикне цар турецький
Та на свої слуги, } 2
Слуги молодецькі.

7. „Візьміть байду, ізв'яжіте,
Та за ребро гаком, } 2
Гаком зачепіте!“
8. Взяли байду, ізв'язали,
Та й за ребро гаком, } 2
Гаком зачіпали.
9. Висить байда на дубочку,
Та не день, не два, } 2
Та й не одну нічку.
10. Прийшов до його цар турецький:
„Ой, що ти бачиш, } 2
Байдо молодецький?“
11. „Бачу, царю, два дубочки,
А на тих дубочках } 2
Сидять голубочки.“
12. Дозволь, царю, лучка взяти,
Тобі на вечерю } 2
Голубочка зняти!“
13. Ой, як стрельнув байда з лука
Та понав царя } 2
Поміж самі вуха.
14. А царицю в потилицю,
А цареву дочку } 2
В саму головочку.
15. „Тобі, царю, в землі гнити,
Байді молодому } 2
Мед-горілку пити!“



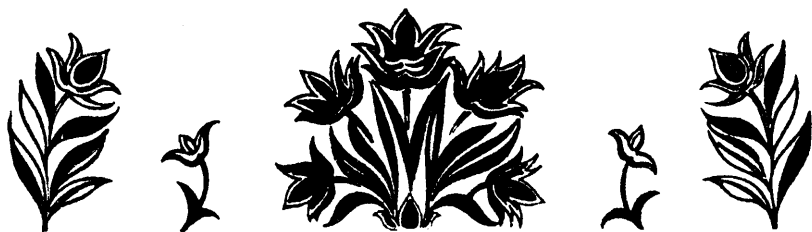


У МІСТЕЧКУ БОГУСЛАВКУ



1. У містечку Богуславку
Каньовського пана,
Там гуляла бондарівна, } 2
Як пишная пава.
2. У містечку Богуславку
Сидить дівок купка,
Межи ними бондарівна, } 2
Як сиза голубка.
3. Прийшов до них пан Каньовський
Та й шапочку ізняв,
Обійняв він бондарівну } 2
Та й поцілував.
4. „Ой, не годен пан Каньовський
Мене цілувати,
Тільки годен пан Каньовський } 2
Мене розбувати!“
5. Ой, шепнули люди добрі
Бондарівні тихо:
„Тікай, тікай, бондарівно, } 2
Буде тобі лихо!“
6. Ой, тікала бондарівна
З високого мосту,
Сама ж вона хорошая, } 2
Хорошого зросту.
7. Ой, тікала бондарівна
Помежи горами,
А за нею два жовніри } 2
З голими шаблями.
8. Ой, повели бондарівну
Помежи крамниці,
Прицілвся пан Каньовський } 2
З срібної рушниці.
9. „Ой, чи хочеш, бондарівно,
Ізо мною жити,
А чи волиш, бондарівно, } 2
В сирій землі гнити?“
10. „Ой, волю ж я, пан Каньовський,
В сирій землі гнити,
Ніж з тобою по неволі } 2
На цім світі жити!“

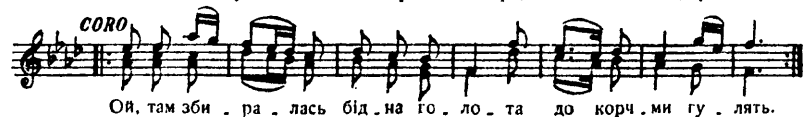
- | | |
|---|---|
| <p>11. Ой, як тільки бондарівна
 Та цеє сказала,
 Ой, вистрелив пан Каньовський, } 2
 Бондарівна впала.</p> | <p>15. Ударився старий бондар
 В стіну головою:
 „Бондарівно, моя донько, } 2
 Пропав я з тобою!“</p> |
| <p>12. „Ой, ідіте до бондаря,
 Дайте батьку знати,
 Нехай іде свою доньку } 2
 На смерть виражати!“</p> | <p>16. Ой, поклали бондарівну
 На тесову лавку,
 Поки звелів пан Каньовський } 2
 Викопати ямку.</p> |
| <p>13. Ой, посунув пан Каньовський
 По столу таляри:
 „Оце ж тобі, старий бондар, } 2
 За личко рум'яне!“</p> | <p>17. Лежить, лежить бондарівна
 Сутки, ще й годину,
 Поки звелів пан Каньовський } 2
 Зробить домовину.</p> |
| <p>14. Ой, на ж тобі, старий бондар,
 Таляриків бочку,
 Оце тобі, старий бондар, } 2
 За хорошу дочку!“</p> | <p>18. Ударили в усі дзвони,
 Музики заграли,
 А вже ж дівку бондарівну } 2
 Навіки сховали.</p> |



ОЙ, НАСТУПИЛА ТА ЧОРНА ХМАРА

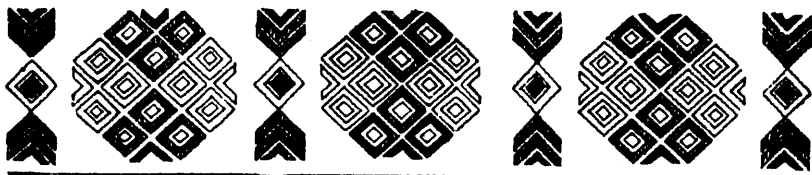


ВАРІАНТ



- | | |
|---|--|
| 1. Ой, наступила та чорна хмара,
Став дощ накрапать...
Ой, там збиралась бідна голота
До корчми гулять. } 2 | 3. Ой, їде багач, ой, їде дукач,
Насміхається:
„Ой, за що, за що вража голота
Напивається?“ } 2 |
| 2. Пили горілку, пили й наливку,
Ще й мед будем пить,
А хто з нас, братця, буде сміятися, } 2
Того будем бити! | 4. Ой, беруть дуку за чуб, за руку,
Третій в шийку б'є:
„Ой, не йди туди, превражий сину, } 2
Де голота п'є!“ |





ОЙ, ВИ, ГАЛКИ

Andante

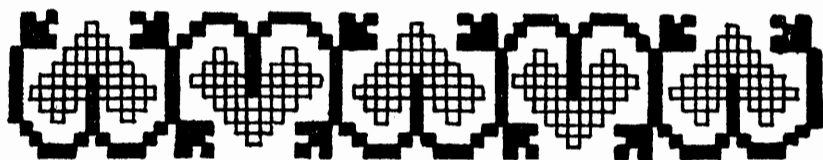
Ой, ви, гал- ки - чор.но . крил . ки, під . ні . мить . ся вго . ру!.

Ой, ви, хлоп . ці - за . по . ро . ж . ці, вер . нить . ся до . до . му!

Ой, ви, хлоп . ці - за . по . ро . ж . ці, вер . нить . ся до . до . му!

- | | |
|---|---|
| 1. Ой, ви, галки - чорнокрилки,
Підніміться вгору!..
Ой, ви, хлопці - запорожці,
Верніться додому! } 2 | 3. Не так гетьман, не так гетьман,
Як гетьманська мати:
Хоче нами, козаками,
Турка звоювати. } 2 |
| 2. „Ой, раді б ми піднятися,—
Туман налягає!
Ой, раді б ми вертатися,—
Гетьман не пускає! } 2 | 4. А ми ж його не звоюем,
Тільки роздратуем,
Тільки нами, козаками,
Дунай загардуєм!“ } 2 |
5. Ой, вже галки - чорнокрилки
Усе поле вкрили...
Ой, вже ж хлопці - запорожці } 2
Жалю нарobili!



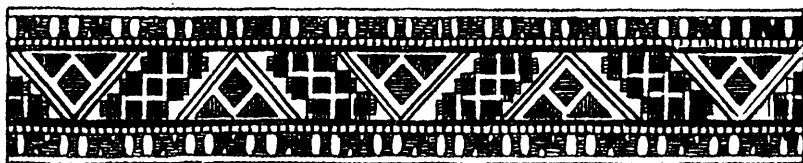


КОЗАЧЕНЬКО ВПИВСЯ



1. Козаченько впився,
На гриву схилюся,
На гриву схилюся,
Тяжко зажурився.
2. „Ой, коню мій, коню,
Заграй підо мною,
Заграй підо мною,
Говори зо мною!
3. Як не будеш грати,
Буду продавати;
Та продам я тебе
Далеко від себе,
4. В недільнюк вранці
Молодій шинкарці
За мед, за горілку,
За хорошу жінку!”
5. „Ой, пане мій, пане,
Пане рейментарю,
Не продавай мене,
Подумай про мене!
6. Як ми утікали
Темними лугами,
Темними лугами
Понад берегами!
7. Як ми утікали
Та все чистим полем,
Та все чистим полем
Понад синім морем!”



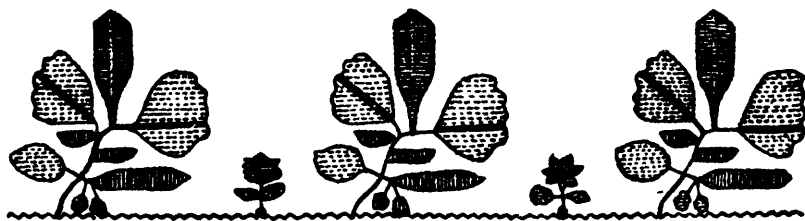


ШУМИТЬ, ГУДЕ ТА ДІБРІВОНЬКА

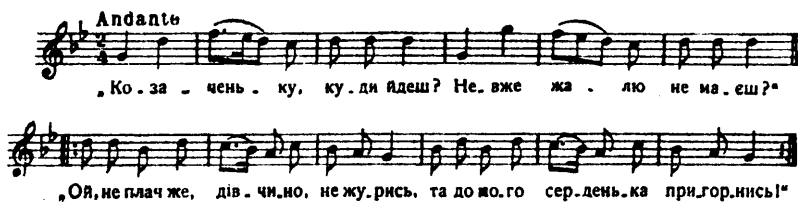


1. Шумить, гуде та діврибонька, (2)
У три ряди та й посажена...
2. Туди бита та доріженька, (2)
Там стояла та стороженька.
3. Край дороги та козак лежить, (2)
В правій руці та коня держить.
4. А лівою та росу бере, (2)
Та до свого та серця кладе.
5. „Серце ж моє та живучеє, (2)
Тіло ж моє та трудящее!
6. Пора тілу та помирати, (2)
Та нікому та поховати!
7. Поховають та добрі люди, (2)
А як в мене та за що буде!
8. Поховають та і пом'януть, (2)
Де що буде, та і заберуть.
9. Поховають та мене дяки, (2)
Як у мене будуть п'ятаки!“





КОЗАЧЕНЬКУ, КУДИ ЙДЕШ

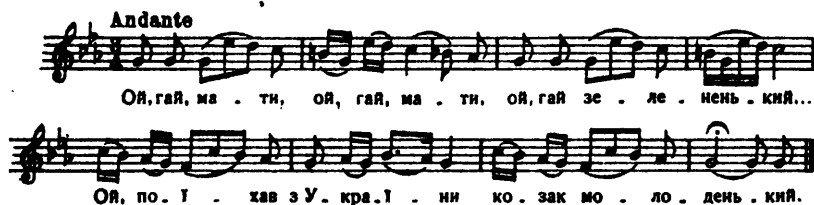


1. „Козаченьку, куди йдеш?
Невже жалю не маєш?”
„Ой, не плач же, дівчино, не журись, } 2
Та до мого серденька пригорнись!”
2. „Я без тебе загину,
Як ти підеш в чужину!”
„Ой, не плач же, дівчино, не журись, } 2
Та до мого серденька пригорнись!”
3. „Чи тебе лихо жене?
Бачу, зрадиш ти мене!..”
„Я вернуся, серденько, восени, } 2
Як упаде листячко з калини!”
4. Ждала дівка нависна,
Мина осінь і весна:
Нема, нема козаченька, та й не чуть, } 2
Злі люди - воріженьки вже коують.
5. А як жито зацвіло,
Прийшла вістка у село:
Не вертатись вже до тебе козаку — } 2
Заснув в степу він, сердега, довіку!



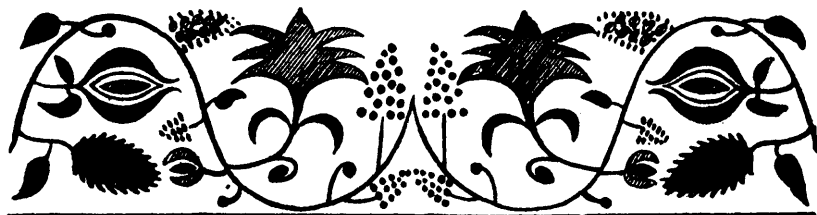


ОЙ, ГАЙ, МАТИ



1. Ой, гай, мати, ой, гай, мати,
Ой, гай зелененький...
Ой, поїхав з України
Козак молоденький.
2. Виїжджавши, шапку знявши,
Низенько вклонився:
„Ой, прощайте, слобожани,
Може з ким сварився!“
3. Хоч сварився, не сварився,
Аби помирився,
Як виїхав на битий шлях —
Слізеньками вмився.
4. Приливайте доріженьку,
Щоб не курилася;
Розважайте рідну неньку,
Щоб не журилася!
5. Приливайте доріженьку,
Що куриться курно;
Розважайте дівчиноньку,
Що журиться журно!
6. Приливали доріженьку —
Вона все куриться;
Розважали рідну неньку —
Вона все журиться.
7. Не жаль мені доріженьки,
Що пилом припала,
А жаль мені дівчиноньки,
Що дурно пропала!





ОЙ, У ЛУЗІ ТА ЩЕ Й ПРИ БЕРЕЗІ

Moderato
SOLO

Ой, у лу . зі та ще й при бе . ре . зі чер . во . на ка .

CORO

ли . на... По . ро . ди . ла мо . ло . да дів .

1. чн . на хо . ро . шо . го си . на. 2. си . на.

1. Ой, у лузі та ще й при березі
Червона калина...
Породила молода дівчина } 2
Хорошого сина.
2. Ой, де ж вона його породила?
В зеленій діброві!
Та й не дала тому козакові } 2
Ні щастя, ні долі.
3. Та й не дала тому козакові
Ні щастя, ні долі,
Тільки дала тому козакові } 2
Та чорні брови.
4. „Було б тобі, моя рідна мати,
Цих брів не давати,
Було б тобі, моя рідна мати, } 2
Щастя й долю дати!“

5. Розвивайся а ти, сухий дубе.—
Завтра мороз буде!..
Убирайся, молодий козаче,— } 2
Завтра похід буде!
6. „Я морозу та ще й не боюся,
Зараз розів'юся!..
„Я походу та ще й не боюся, } 2
Зараз уберуся!..“
7. Ой, розвився в полі при дорозі
Та дуб зелененький...
Ой, од'їхав, гей, та з України } 2
Козак молоденький.
8. Виїжджавши та й шапочку знявши,
Низенько вклонився:
„Прощай, прощай, громадонько, } 2
Може з ким сварився!“



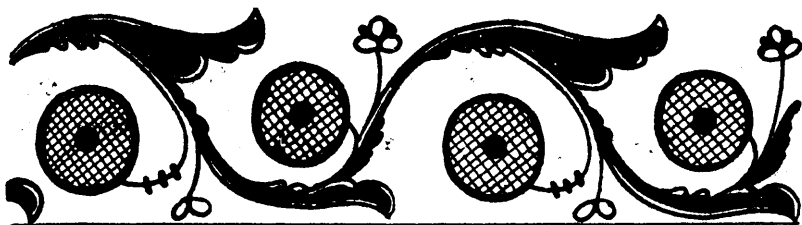


ЗАСВИСТАЛИ КОЗАЧЕНЬКИ



- | | |
|---|--|
| 1. Засвистали козаченьки
В похід з полуночі,—
Заплакала Марусенька } 2
Свої ясні очі. | 5. „Ой, рад би я, матусенько,
Скоріше вернутися,
Та щось мій кінь вороненький } 2
В воротах спіткнувся. |
| 2. Не плач, не плач, Марусенько,
Не плач, не журися,
Та за свого миленького } 2
Богу помолися! | 6. Ой, бог знає, коли вернусь,
В якую годину;
Прийми ж мою Марусеньку, } 2
Як рідну дитину!“ |
| 3. Стоїть місяць над горою,
А сонця немає...
Мати сина в доріженьку } 2
Слізно проважає. | 7. „Ой, рада б я Марусеньку
За рідну прийняти,
Та чи буде ж вона мене, } 2
Сину, шанувати?“ |
| 4. „Іди, іди, мій синочку,
Та не забаряйся,
За чотири неділеньки } 2
Додома вертайся!“ | 8. „Ой, не плачте, не журіться,
В тугу не вдавайтесь:
Заграв мій кінь вороненький, } 2
Назад сподівайтесь!“ |





ОЙ, ЗЗА ГОРИ ЧОРНА ХМАРА ВСТАЛА

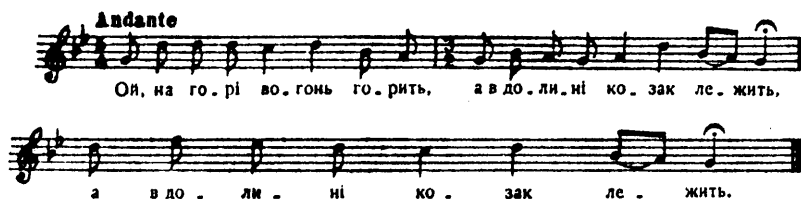


1. Ой, зза гори чорна хмара встала ...
То ж не хмара, -- молоді гусари.
2. То ж не хмара, -- молоді гусари ...
Попереду йдуть генерали.
3. Попереду йдуть генерали,
А за ними б'ють у барабани.
4. А за ними б'ють у барабани:
„Не журіться, молоді гусари!“
5. „Ой, як же нам, братці, не журіться, --
Посилає за Дунай цариця!“
6. За Дунаєм тяжко-важко жити:
Там не дають ні їсти, ні пити.
7. Там не дають ні їсти, ні пити,
Заставляють роботу робити.
8. Заставляють роботу робити --
Тесаками сиру землю бити.
9. Шабельками канави копати ...
Ой, тут же нам, братці, помирати!..
10. Ой, тут же нам, братці, помирати, --
Не знатиме ні батько, ні мати!“





ОЙ, НА ГОРІ ВОГОНЬ ГОРИТЬ

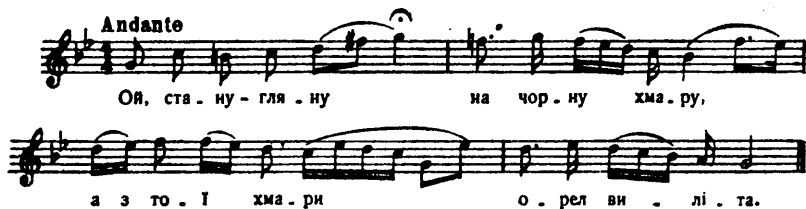


- | | |
|--|--|
| 1. Ой, на горі вогонь горить,
А в долині козак лежить. (2) | 8. Біжи, коню, дорогою
Степовою широкою. (2) |
| 2. Порубаний - постріляний,
Китайкою покриваний. (2) | 9. Та прибіжиш під батьків двір,
Та вдарішся об частокіл. (2) |
| 3. Накрив очі осокою,
А ніженьки китайкою. (2) | 10. Як прибіжиш під ворота,
Стукни - грюкни коло плота. (2) |
| 4. А ніженьки китайкою,
А рученьки нагайкою. (2) | 11. Вийде сестра - рознуздає,
Вийде мати - розпитає. (2) |
| 5. Що в головах ворон криче,
А в ніженьках коник плаче. (2) | 12. — Ой, коню мій вороненький,
А де ж мій син молоденький? (2) |
| 6. „Ой, коню мій вороненький,
Товаришу мій вірненький! (2) | 13. — Не плач, мати, не журися,
Та вже ж твій син оженився. (2) |
| 7. Не плач, коню, надо мною,
Не бий землі під собою. (2) | 14. Та взяв собі паняночку,
В чистім полі земляночку! (2) |





ОЙ, СТАНУ - ГЛЯНУ



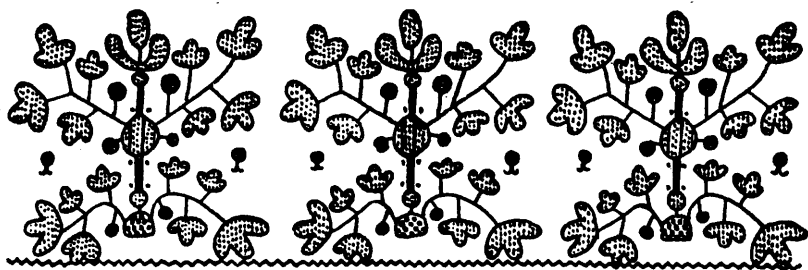
- | | |
|--|---|
| 1. Ой, стану - гляну
На чорну хмару,
А з тої хмари
Орел виліта. | 6. Край доріженьки
Лежать ніженьки,
Край реберечка
Досте травочка. |
| 2. Ой, постій, постій,
Постій, не біжи,
Ой, постій, постій,
Не швидко лети! | 7. Край реберечка
Росте травочка,
Ніхто до нього
Не признається. |
| 3. Я не хочу бить,—
Хочу розпросить,
А де ж ти бував,
А що ж ти видав? | 8. Тільки призналось
А три ластівки:
Перша ластівка —
Рідна матінка. |
| 4. „Ой, бував же я
В чистому полі,
Ой, видав же я
Ярее жито. | 9. Перша ластівка —
Рідна матінка,
Друга ластівка —
Рідна сестриця. |
| 5. Ой, видав же я
Ярее жито,
А в тому житі
Козака вбито. | 10. Друга ластівка —
Рідна сестриця,
Третя ластівка —
Молода жона. |

11. Де мати плаче,
Там річка тече,
Де сестра плаче,
Там озеречко.

12. Де сестра плаче,
Там озеречко,
Де жона плаче,
Там води нема.

13. Де жона плаче,
Там води нема,
Там води нема,
Трава посиха!





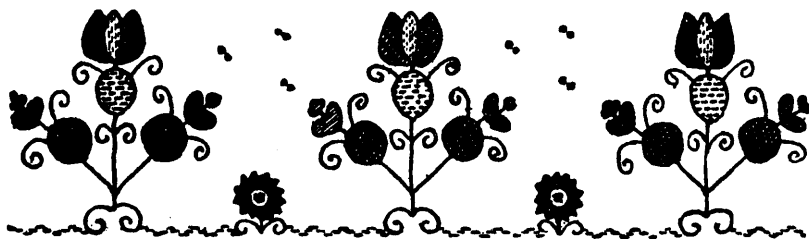
ЗАКУВАЛА ЗОЗУЛЕНЬКА В СІНЯХ НА ПОМОСТІ

Moderato



- | | |
|---|---|
| <p>1. Закувала зозуленька
В сінях на помості,
Гей, приїхало до дівчини } 2
Три козаки в гості.</p> | <p>4. „Вода в сінях у кадушці,
Візьми та й напийся,
Гей, дівка в хаті на кроваті, } 2
Піди подивися!“</p> |
| <p>2. Один їде, коня веде,
Другий коня в'яже,
Гей, третій стоїть під віконцем, } 2
„Добрий вечір“ каже.</p> | <p>5. „Вода в сінях не холодна,—
Піду до криниці,
Гей, а в дівчини одна хороша,— } 2
Піду до вдовиці.</p> |
| <p>3. „Добрий вечір, стара мати,
Дай води напиться,
Гей, кажуть люди, дочка гарна, } 2
Позволь подивиться!“</p> | <p>6. У вдовиці дві світлиці,
А третя кімната,
Гей, а в дівчини одна хата, } 2
Та й та не прибрата!“</p> |





ТУМАН ГОРОЮ

Larghetto
SOLO

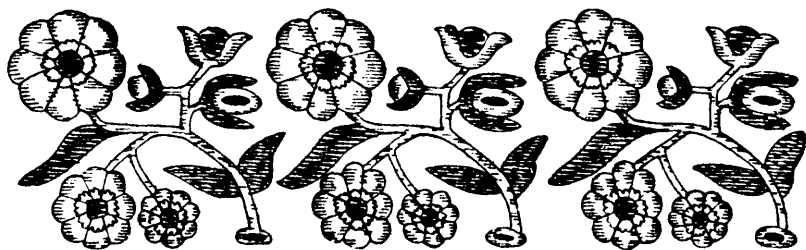
Ту - ман го - ро - ю ще й до - ли - но - ю,

CORO

по - над ту - ма - ном та пше - ни - ця ла - ном.

- | | | |
|---|--|---|
| 1. Туман горою,
Ще й долиною,
Понад туманом
Та пшениця ланом. | 4. А під вербою
Та криниця нова,
А в тій криниці
Та холодна вода. | 7. На козакові
Та кучері в'ються,
За ті ж кучері
Та дівчата б'ються. |
| 2. Понад туманом
Пшениця ланом,
Над пшеницею
Та зелена верба. | 5. А в тій криниці
Та холодна вода,
Там козаченько
Та коня напува. | 8. „Ви, дівчаточка,
Ви, голубочки,
Ви не бийтеся,
Ви не лайтеся! |
| 3. Над пшеницею
Та зелена верба,
А під вербою
Та криниця нова. | 6. Там козаченько
Та коня напува,
На козакові
Та кучері в'ються. | 9. Ви не бийтеся,
Ви не лайтеся,
На ці кучері
Та не важтеся! |
| 10. Бо ці ж кучері
Розчесані,
З отцем - ненькою
Та розпрощані! | 11. Ой, розчесані
Густим гребінцем,
Розпрощані!
З ненькою, з отцем! | |





ОЙ, НА ГОРІ ВИШНЯ



- | | | |
|--|---|--|
| 1. Ой, на горі вишня
Розцвітає...
Ой, там козак конем
Виграває. | 5. На синєе море
Увігнався
На синьому морі
Заломався. | 9. Нехай так не пряде
Тонесенько,
Та нехай так не білить
Білесенько! |
| 2. Ой, там козак конем
Виграває
Та на синє море
Поглядає. | 6. Ой, став козаченько
Потопати,
До свого коника
Промовляти. | 10. Нехай так не білить
Білесенько,
Та нехай так не шие
Дрібнесенько! |
| 3. На синєе море
Поглядає,
Ой, чи синє море
Замерзає. | 7. „Бийся, коню, бийся,
Вибивайся,
До отця, до неньки
Добивайся! | 11. Мені в тій сорочці
Не ходити,
Мені припадає
В морі гнити. |
| 4. Під козаком коник
Розбрикався
Та на синє море
Увігнався. | 8. До отця, до неньки,
До родини,
Та ще й на Україну
До дівчини! | 12. Тобі, вороному —
Овес їсти,
Мені, молодому —
На дно сісти!" |





КОЗАК ОД'ЇДЖАЄ, ДІВЧИНОНЬКА ПЛАЧЕ

Allegretto



1. Козак од'їжджає,
Дівчинонька плаче:
„Куди їдеш, козаче?
Козаче-соболю,
Візьми мене із собою
На Вкраїну далеку!“ } 2

2. „Дівчинонько мила,
Що ж будеш робити
На Вкраїні далекій?“
„Буду хусти прати,
Зеленого жита жати
На Вкраїні далекій!“ } 2

3. „Дівчинонько мила,
Що ж будеш ти їсти
На Вкраїні далекій?“
„Сухарі з водою,
Аби, серце, із тобою
На Вкраїні далекій!“ } 2

4. „Дівчинонька мила,
Де ж будеш ти спати
На Вкраїні далекій?“
„В степу, під вербою,
Аби, серце, із тобою
На Вкраїні далекій!“ } 2





ОЙ, УСТАНУ РАНЕНЬКО



1. Ой, устану раненько
Та й умикюсь біленько, гей,
Ой, сяду я край віконця
Виглядати чорноморця.
2. Чорноморець їде, їде,
Аж семеро коней веде, гей,
На восьмому, вороному,
У жупані голубому.
3. Я ж думала, що додому,
А він їде аж до гаю, гей,
А він їде аж до гаю,
Аж до тихого Дунаю.
4. Став він коней напувати,
Стала вода прибувати, гей,
Стала вода прибувати,
Чорноморець — потопати.
5. Чорноморець потопає
Та й на милую гукає, гей:
„Рятуй, рятуй, моя мила,
Коли вірно любила!“
6. „Ой, рада б я рятувати,
Та й не вмію плавати, гей!
Коли б човен та весельце,
Рятувала б тебе, серце!“
7. Ой, піду я поміж люди,
Чи не жаль кому буде, гей!
Поки люди зібралися,—
Чорноморець утопився.
8. „Пливи, пливи за водою,
Зосталася я вдовою, гей,
Пливи, пливи берегами,
Зосталася з ворогами!“





КОЗАКА НЕСУТЬ

Moderato

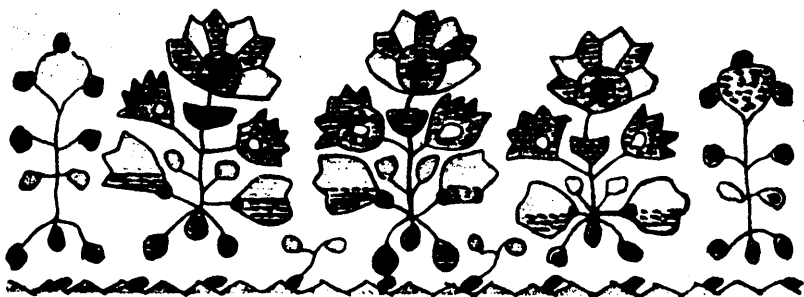


1. Козака несуть
І коня ведуть,
Кінь головоньку клонить. (2)
2. А за ним, за ним
Його дівчина
Білі рученьки ломить. (2)
3. Ой, ломи, ломи
Білі рученьки
До єдиного пальця! (2)
4. А не знайдеш ти,
Та дівчинонько,
Над козака коханця! (2)



ЧУМАЦЬКІ й БУРЛАЦЬКІ ПІСНІ



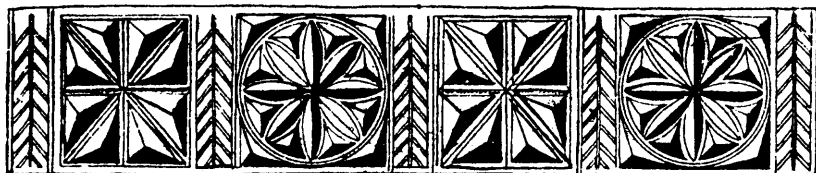


БУЛО ЛІТО



1. Було літо, було літо,
Та й стала зима...
Як не було пригодоньки,
Гей, гей, та й досі нема.
2. Була ж йому пригодонька,
З Криму ідучи,
В чистім полі край дороги,
Гей, гей, воли пасучи.
3. Заслаб чумак - чумаченько,
Заслаб та й лежить,
Ніхто ж його не питає,
Гей, гей, що в його болить.
4. Болять руки, болять ноги,
Болить голова...
Лишаються дрібні діти,
Гей, гей, жінка молода.
5. „Отамане - хазяїне,
Пожалій мене,
Іскинь свою сіру свиту,
Гей, гей, та накрій мене!
6. Отамане - хазяїне,
Мабуть, я умру,—
Зроби мені, хазяїне,
Гей, гей, з клен - дерева труну!“
7. „Ніде тобі, чумаченьку,
Клен - дерева взяти,
Будеш же ти, чумаченьку,
Гей, гей, в сосновій лежати!“
8. А в неділю рано - вранці
Та й вдарили в дзвін...
Це ж по тому чумакові,
Гей, гей, що їхав на Дін.
9. В понеділок рано - вранці
Та й вдарили в два...
Це ж по тому чумакові,
Гей, гей, що тепер нема!



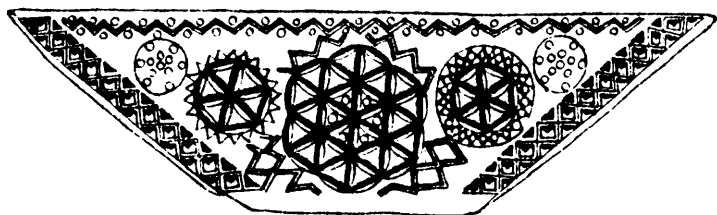


ОЙ, ЧУМАЧЕ, ЧУМАЧЕ



- | | |
|---|---|
| 1. Ой, чумаче, чумаче, (2)
Гей, чом не сієш, не ореш? | 6. Тільки нема одного, (2)
Гей, брата мого рідного. |
| 2. Чом не сієш, не ореш, (2)
Гей, чом не рано з Криму йдеш? | 7. Десь зостався у Криму, (2)
Гей, брати солі на вагу. |
| 3. Чом не рано з Криму йдеш, (2)
Гей, не всіх чумаків ведеш? | 8. Сталась йому причина, (2)
Гей, сіль голову розбила. |
| 4. „Ой, я сію і орю, (2)
Гей, і раненько з Криму йду. | 9. Там між трьома шляхами, (2)
Гей, там яму копали. |
| 5. І раненько з Криму йду, (2)
Гей, і всіх чумаків веду. | 10. Ой, там яму копали, (2)
Гей, там чумака сховали!“ |



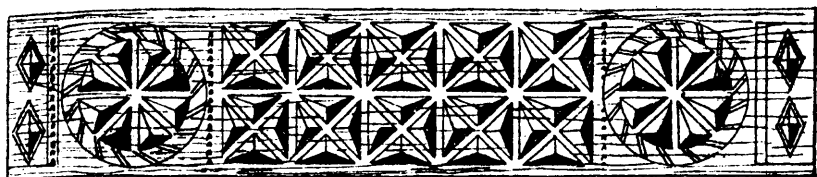


ОЙ, ГОРЕ ТІЙ ЧАЙЦІ



- | | |
|---|--|
| 1. Ой, горе тій чайці,
Чаячці небозі,
Що вивела чаєняток
При битій дорозі! } 2 | 4. „Ой, ви, чумаченьки,
Ви ще молоденькі,
Верніть моїх чаєняток,
Вони ще маленькі!“ } 2 |
| 2. Ой, ішли чумаки,
Весело співали,
І чаячку зігнали,
Чаєнят забрали. } 2 | 5. „Ой, чаячко наша,
Неправдонька ваша —
Поварили чаєняток,
Добра була каша!“ } 2 |
| 3. А чаячка в'ється,
Об дорогу б'ється,
К сирій землі припадає,
Чумаків благає. } 2 | 6. „Бодай ви, чумаки,
Шисти не дїждали,
Що ви моїх дрібних діток
Із гніздя забрали! } 2 |
| 7. Бодай ви, чумаки,
На Дін не сходили,
Що ви моїх дрібних діток
В кані поварили!“ } 2 | |



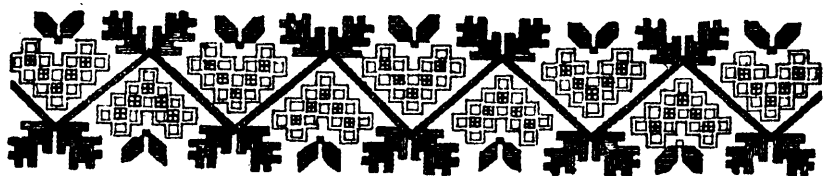


ОЙ, У ПОЛІ КРИНИЧЕНЬКА



1. Ой, у полі криниченька,
З неї вода протікає, (2)
Ой, там чумак сірі воли пасе
Та з криниці напуває.
2. Воли ревуть, води не п'ють,
Бо в Крим доріженьку чують, (2)
Ох, Бог знає та Бог і відає,
Де чумаченьки ночують!
3. А ночують чумаченьки
В Кримським степу при долині, (2)
Розпустили та сірі воли
По зеленій муравині.
4. Бодай же ви, сірі воли,
Та в Крим по сіль не сходили, (2)
Ой, як ви мені, та молодому,
Ой, та жалю наробили!..
5. Ой, умер же чумаченько,
Ой, та в неділеньку вранці, (2)
Ой, поховали та чумаченька
Та в зеленому байраці.
6. Насипали над чумаком
Та високу могилу, (2)
Ой, посадили та в головоньках
Та червону калину.
7. Прилинула зозуленька
Та й сказала: куку! (2)
„Ох, і подай, сину, подай, орле,
Та хоч правую руку!“
8. „Ой, рад же я, моя мати,
Та й обидві подати, (2)
Ой, та налягла сира земля, -
Ой, та трудненько підняти!“





ТА БОЛЯТЬ РУЧКИ, ТА БОЛЯТЬ НІЖКИ

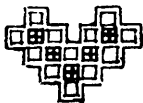
Andante
SOLO

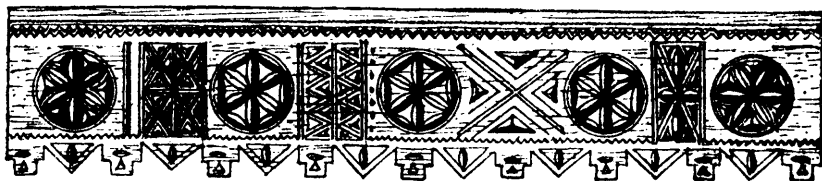
Та бо - лять руч - ки, та бо - лять ніж - ки,
гей, та пше - ни - чень - ку жну - чи.

CORO

1. Та болять ручки, та болять ніжки,
Гей, та пшениченьку жнучи.
2. Та й уже ж мені та й надокучило,
Гей, та миленького ждучи.
3. Та й нема мого миленького,
Гей, та нема мого йвана.
4. Та й уже ж моя постіль біла,
Гей, та й пілочком припала.
5. Ой, зза гори, та й ізза кручі,
Гей, та й риплять вози, йдучи.
6. А вози риплять, а ярма бряжчать,
Гей, а воли ремигають.
7. А попереду йде та й чумаченько,
Гей, на сопілочку грає.
8. Та нехай грає, та виграє,
Гей, він пригодоньку має.

9. Ой, стала ж йому та й пригодонька,
Гей, на поморському полі.
10. Перевернули та й сірі воли,
Гей, три паровиці солі.
11. Ой, прийшла ж к йому та й дівчинонька,
Гей, та й солі купувати.
12. Ой, вона ж солі та не купила,
Гей, а жалю наробила.
13. „Ой, чого ж в тебе, та й чумаченьку,
Гей, та й сорочка не біла?“
14. „Ой, чого ж вона та буде біла,
Гей, як вже ж третя неділя?“
15. „Ой, годі ж тобі, та й чумаченьку,
Гей, та й під возом лежати.
16. Та бери косу, та іди в росу,
Гей, та й травиці рубати!“
17. „Ой, бодай же ти, та й дівчинонько,
Гей, а цього не діждала.
18. Щоб моя ручка та й смоляная,
Гей, та й пшениченьку жала!“





ЗАЖУРИЛАСЬ ЧУМАЧИНА

Andantino

За жу.ри.лась чу.ма.чи.на, що ко.пі.юч.ки не.ма,
 си.дить, лу.па.є о.чи.ма, як го.лод.ма.я со.ва.

1. Зажурилась чумачина,
 Що копійочки нема,
 Сидить, лупає очима,
 Як голодная сова.

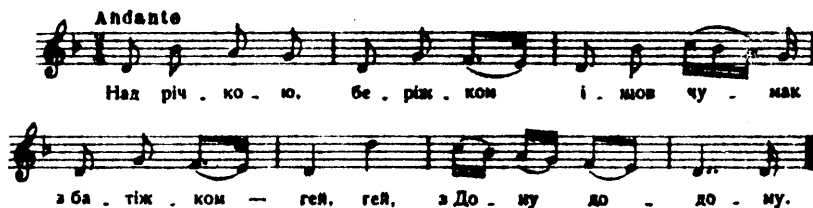
2. Що в Одесі та в Херсоні
 За три роки заробив,
 Те в Полтаві на базарі
 За два ярмарки пропив.

3. „Ой, пив мед я і горілку,
 Ще й музики я водив,
 Наостанці ж довелося,
 Що й в поліції сидів“.



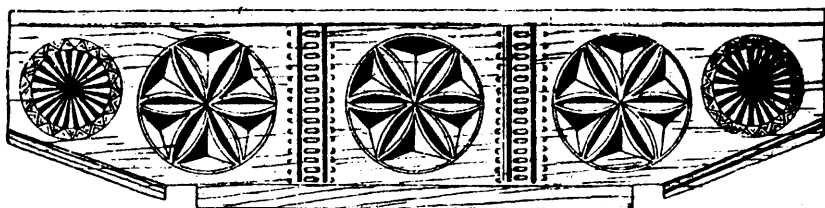


НАД РІЧКОЮ, БЕРІЖКОМ



1. Над річкою, беріжком
Ішов чумак з батіжком
Гей, гей, з Дону додому.
2. За плечима торбина,
Ще й латана савитина —
Гей, гей, дочумакувавсь!
3. „Постій, чумак, постривай,
Шляху в людей розпитай,
Гей, гей, чи не заблудивсь?“
4. „Мені шляху не питать:
Прямо степом мандрувать,
Гей, гей, долю доганять!“
5. Пішла доля ярами,
Зеленими лугами —
Гей, гей, не вмів шанувать!
6. Як я долі не знайду, —
До шинкарки в шинк зайду,
Гей, гей, забуду біду!“





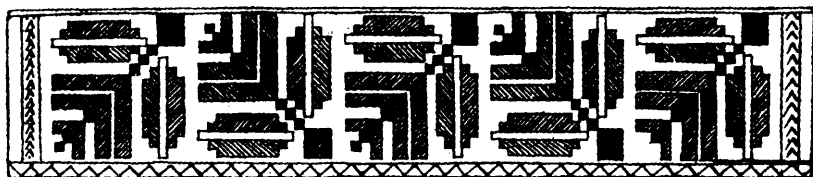
ОХ, І НЕ СТЕЛИСЯ, ХРЕЩАТИЙ БАРВІНКУ

Andante



- | | |
|--|--|
| <p>1. Ох, і не стелися,
Хрещатий барвінку,
Та і по крутій горі...
Гей, не втішайтесь,
Злії воріженьки,
Та пригодоньці мої! } 2</p> | <p>4. Наїхали пани,
Та ще й орандарі
Воли й вози забирають...
Гей, беріть же ви
Усю худібоньку:
Не маю вам що казати! } 2</p> |
| <p>2. Бо моя пригода
Козацькая врода,
Так, як ранняя роса:
Що вітер повіє,
Сонечко пригріє,
Роса на землю впаде. } 2</p> | <p>5. А я, як жив буду,
То все те здобуду,
Воли й вози покуплю,
Мережані ярма,
Тернові занози
Ще ж бо й сам я пороблю! } 2</p> |
| <p>3. Що вітер повіє,
Сонечко пригріє,
Роса на землю впаде,
Так моя неслава,
Людська поговорка,
Усе марно пропаде! } 2</p> | <p>6. На людську славу
Й тую поговорку
Ще раз у Крим ісхожу;
Повні вози солі,
Повні мажі риби
Ще додому привезу! } 2</p> |



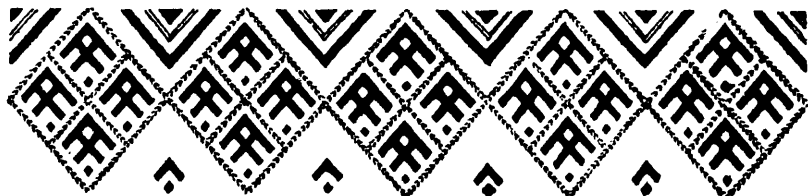


ВОЛИ Ж МОЇ ПОЛОВІ



1. „Воли ж мої полові,
Ой, чого ж ви помарніли?“ (2)
2. „Ой, того ж ми помарніли—
Нас хазяїн не жаліє. (2)
3. Пізно ляже, рано встає,
Бере ярма, нариває. (2)
4. Бере ярма, нариває,
У Крим по сіль виїжджає. (2)
5. Під гору йде—не бичує,
А з гори йде—не гальмує. (2)
6. Піском бредє, ще й гукає,
Всіх чумаків обминає. (2)
7. Всіх чумаків обминає,—
До корчомки поспішає“. (2)





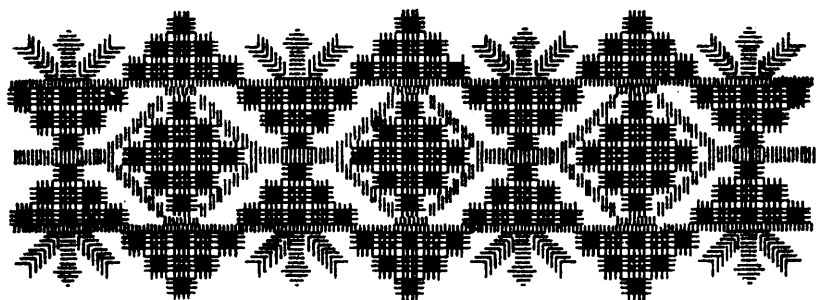
ГЕЙ, ВОЛИ Ж МОЇ



1. „Гей, воли ж мої полові,
Ой, чого ж ви похоріли?“
2. „Ой, та як же нам не хоріти,
Як нікому нас глядіти?“
3. Ой, у Крим їдеш — швидко женеш,
А з Криму їдеш — тяжко береш.
4. Гей, на пісочку поганяєш,
Степом їдеш — не попасаєш.
5. Ой, степом їдеш — не попасаєш,
Криниці минаєш — не напуваєш.
6. Гей, в криницях не напуваєш,
Коло корчми випрягаєш.
7. Гей, коло корчми випрягаєш,
Та й до ярма припинаєш.
8. Гей, сам у корчмі п'єш-гуляєш,
А за воли забуваєш!“
9. Ой, шинкарочка молодая,
Вона ж його давно знала.
10. Гей, вона ж його давно знала,
Меду й вина надавала.
11. Гей, меду й вина надавала,
На сто рублів нащитала.
12. Ой, на сто рублів нащитала,
Вийшла й воли залигала.
13. Гей, вийшла, воли залигала,
Та ще й дурнем обізвала.
14. Ой, дурний чумах, ще й ледащо,
Против воли, не зна й за що.
15. Гей, против воли, против вози,
Против ярма, ще й занози.
16. Ой, против дрючки, ще й важницю
За чорняву молодичю.

- | | |
|--|--|
| 17. Гей, за чорняву молодицю,
За хорошу, білолицю. | 21. Гей, дома жінка молодая,
Ще й дитиночка мала. |
| 18. Ой, гарна була молодиця,
Гарно було й подивиться. | 22. Ой, та ще й дитиночка мала,
Іще й ненька старенькая. |
| 19. Гей, гарна ж вона красотою,
А я дурень сам собою. | 23. Гей, іще й ненька старенькая,
Вона ж мені рідненькая. |
| 20. Ой, тепер же я обшугався.
Тільки з батіжком зостався. | 24. Ой, вони ж мене дожидають,
Та чумачку ¹ проклинають. |





ОЙ, П'Є ЧУМАК, П'Є

Andante

1. Ой, п'є чу_мак, п'є, ще й на_ді_я є...

На_ли_вай, на_ли_вай, шин_ка_роч_ко, а я бу_ду_пить!

2. На_ли_вай, на_ли_вай, шин_ка_роч_ко, а я бу_ду_пить!

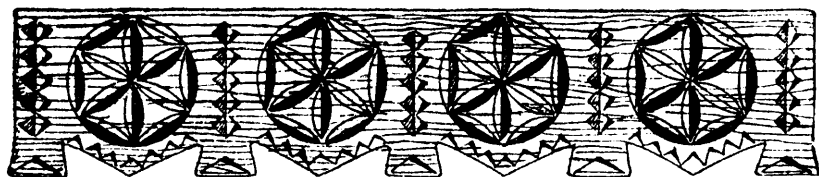
Ой, є в ме_не о_тець-ма_ти, ви_ку_плять ме_не!

1. Ой, п'є чумак, п'є,
Ще й надія є...
Наливай, наливай, шинкарочко, } 2
А я буду пить!
2. Наливай, наливай, шинкарочко,
А я буду пить!
Ой, є в мене отець-мати, } 2
Викуплять мене!

3. Отець - мати йде,
Грошей не несе.
Да, подобно, я, шинкарочко, } 2
Засяду в тебе!
4. Ой, п'є чумак, п'є,
Ще й надія є...
Наливай, наливай, шинкарочко, } 2
А я буду пить!
5. Наливай, наливай, шинкарочко,
А я буду пить!
Ой, є в мене рідні брати, } 2
Викуплять мене!
6. Рідні брати йдуть,
Грошей не несуть.
Да, подобно, я, шинкарочко, } 2
Засяду в тебе!
7. Ой, п'є чумак, п'є,
Ще й надія є...
Наливай, наливай, шинкарочко, } 2
А я буду пить!
8. Наливай, наливай, шинкарочко,
А я буду пить!
Ой, є в мене рідна жона, } 2
Викупить мене!
9. Рідна жона йде
І гроші несе.
І, подобно, я, шинкарочко, } 2
Піду од тебе!



Увага. П'яту і восьму строфи співається на вірсець другої строфи, решту строф співається на вірсець першої строфи.



ГУЛЯВ ЧУМАК НА РИНОЧКУ

Allegretto

Гу . ляв чу . мак на ри . нощ . ку, та пив чу . мак
 го . рі . лощ . ку... Про . пив во . ли, про . пив во . зи,
 про . пив яр . ма, ще й за . но . зи — все сво . е доб . ро.

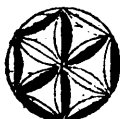
1. Гуляв чумак на риночку,
 Та пив чумак горілочку...
 Пропив води, пропив вози,
 Пропив ярма, ще й занози — } 2
 Все своє добро.
2. Прокинувся чумак вранці
 Та полапав у гаманці,
 Всі кишені вивертає,
 Аж там грошей вже чортмає — } 2
 Нічим похмелятися.
3. Прийшов чумак до шинкарки:
 „Всип, шинкарко, хоч півкварті!“
 Шинкарочка згорда дметься,
 Ще й з чумаченька сміється, } 2
 Шо гіркий п'яниця.

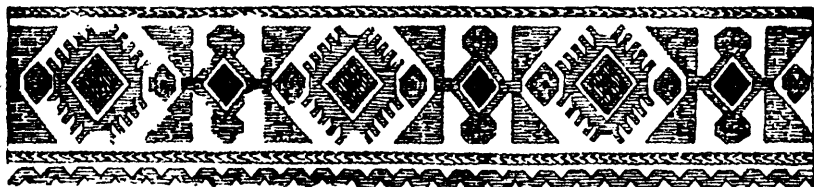
4. Скинув чумака жупанину:
 „Сип, шинкарко, четвертину!“
 „Ой, не всиплю четвертину,
 Добудь грошей хоч з полтину — } 2
 Тоді пий, гуляй!“

5. „Ой, вийду я на могилу
 Та погляну у долину:
 Лежать воли, стоять вози,
 Висять ярма, ще я занози — } 2
 Все чумацькеє добро.“

6. Ой, пішов би я додому,
 Та боюся поговору,
 Будуть бити та ганити,
 Та заставлять ще й косити, } 2
 А я козак нездоров.

7. Ой, піду я у Молдаву,
 Там сім років погорюю;
 Там сім літ я погорюю,
 Воли й вози покупую, } 2
 Знов буду чумаки!“





ОЙ, БРЕ-МОРЕ-БРЕ



- | | |
|---|--|
| 1. Ой, бре-море-бре,
Сип, шинкарко, ще:
Єсть у мене та рідний батько, } 2
Викупить мене! | 4. Ось і мати йде,
Грошей не несе.
От тепер же я, та шинкарочко, } 2
Засів у тебе! |
| 2. Ось і батько йде,
Грошей не несе.
От тепер же я, та шинкарочко, } 2
Засів у тебе! | 5. Ой, бре-море-бре,
Сип, шинкарко, ще:
Єсть у мене мила-чорнобрива, } 2
Викупить мене! |
| 3. Ой, бре-море-бре,
Сип, шинкарко, ще:
Єсть у мене та рідна мати, } 2
Викупить мене! | 6. Ось і мила йде,
Грошки несе.
От тепер же я, та шинкарочко, } 2
Піду від тебе! |





ТА НЕМА В СВІТІ ГІРШ НІКОМУ

Moderato

Та не_ма в сві_ті гірш ні_ко_му, як бур_ла_ці
мо_ло_до_му, гей, гей, як бур_ла_ці мо_ло_до_му!

1. Та нема в світі гірш нікому,
Як бурлаці молодому,
Гей, гей, як бурлаці молодому!
2. Що бурлак робить - заробляє,
Аж піт очі заливає,
Гей, гей, аж піт очі заливає!
3. А хазяїн його лає,
А хазяйка дорікає,
Гей, гей, а хазяйка дорікає!
4. „Де ти, бурлак, волочився,
Забродився, заросився,
Гей, гей, забродився, заросився?“
5. „Яром, яром за товаром,
А лугами за волами,
Гей, гей, а лугами за волами!“

6. Прийшов бурлак та до хати:
„Дай, хазяйко, вечеряти,
Гей, гей, дай, хазяйко, вечеряти!“
7. „Я ж сьогодні не топила,
Не топила, не варила,
Гей, гей, не топила, не варила!“
8. Лягай, бурлак, і так спати,—
Нема чого вечеряти,
Гей, гей, нема чого вечеряти!“
9. Ой, ще ж бурлак не послався,
А хазяїн вже й проспався,
Гей, гей, а хазяїн вже й проспався.
10. „Та вставай, бурлак, годі спати,
Пора воли у степ гнати,
Гей, гей, пора воли у степ гнати!“
11. Та встав бурлак, зашатався,
Чортма чобіт,— не взувався,
Гей, гей, чортма чобіт,— не взувався.
12. Чортма й свити,— не вдягався,
За товаром поспішався,
Гей, гей, за товаром поспішався.
13. Яром, яром за товаром,
А лугами за волами,
Гей, гей, а лугами за волами.
14. Що лугами за волами,—
Горе жити з ворогами,
Гей, гей, горе жити з ворогами!





ОЙ, ГЕЙ!.. ТА, ОЙ, ХТО ГОРЯ НЕ ЗНАЄ

Lento



1. Ой, гей!..

Та, ой, хто горя не знає,
Нехай мене питає,
Та гей!

2. Ой, гей!..

Та ріс я в наймах, в неволі,
Та не знав я щастя, ні долі,
Та гей!

3. Ой, гей!..

Та по дорогах ходячи,
Та чужії воли пасучи,
Та гей!

4. Ой, гей!..

Та воли мої недужі,
Та вивезіть мене з калюжі,
Та гей!

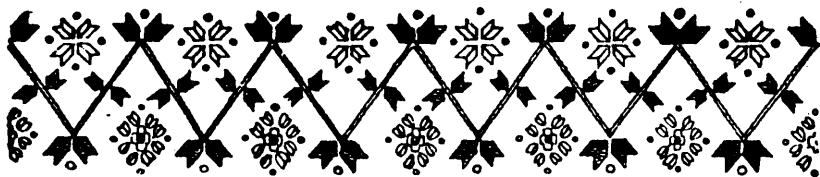
5. Ой, гей!..

Та поставте мене на суші,
Та біля шинкарки Настусі,
Та гей!..

6. Ой, гей!..

Та шинкарочко Настусю,
Та дай мені меду, нап'юся,
Та гей!





ТА ЛЕТИТЬ ОРЕЛ ПОНАД МОРЕМ

Moderato

Та ле-тить о-рел по-над мо-рем, та про-сить в мо-ря пи-ти...

Тяж-ко, важ-ко бур-ла-ко-ві на чу-жи-ні жи-ти.

1. Та летить орел понад морем,
Та просить в моря пити...
Тяжко, важко бурлакові } 2
На чужині жити...
2. Да сидить бурлак на чужині,
Та сорочку латає,
Сам до себе розмовляє: } 2
Деся родину має.
3. „Да, ой, маю я родиночку
Далеко від себе.
Ой, чую я через люди— } 2
Цураються мені“
4. Да хоча вони цураються,
А я їх не буду:
За год, за два, за чотири } 2
Я в них в гостях буду“.
5. Да іде бурлак дорогою,
А з дороги збився...
Кажуть люди й рідне браття— } 2
Безщасний вродився.

6. Да прийшов бурлак до коршмочки,
Та на стлі похилився...
Кажуть люди й рідне браття — } 2
Ледачий напився.
7. Да тече вода з Шайгорода,
На долині сухо...
„Ходи, сідай коло мене, } 2
Моя щебетухо!“
8. „Да бодай тебе щебетала
Лихая година:
Було личко, як яблучко, } 2
Тепер — біла глина!..
9. Да було личко, як яблучко,
А тепер — біла глина, —
Цурається отець - мати, } 2
Вся моя родина!“





ОЙ, ГУК, МАТИ, ГУК



1. Ой, гук, мати, гук,
Де бурлаки йдуть,
І веселая
Та доріженька, } 2
Куди вони йдуть.

2. Та куди ж вони йдуть,
Там бори гудуть,
Поперед себе
Та вражих панів } 2
Облавою пруть.

3. Зібрались вони
Під рясні дуби,
Та чекаючи
Та й отамана } 2
На раду собі.

4. Отаман іде,
Як голуб гуде,
А під білою
Та березою } 2
Головку кладе.

5. „Отамане наш,
Не дбаєш за нас,
Ось і, бач, наше
Та товариство } 2
Як розгاردіаш.

6. Чи не страм тобі
Покидати нас,
І по застумах¹
Та цього лісу } 2
Блукати без нас?

7. Глянь, отамане,
Вже світ настає,
Ой, уже ж наше
Та товариство } 2
Коней сідлає!“

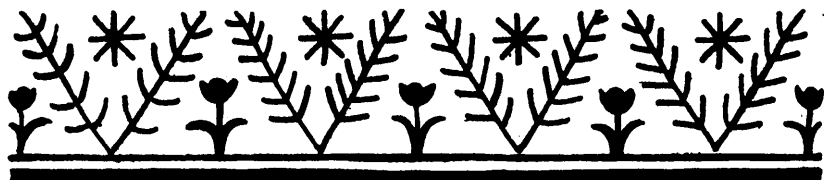
8. „Нехай сідлають,
Бог помагає,
Та вже щось мою
Та голівоньку } 2
Хміль розбирає.

¹ Застум — глушина.

9. Ой, помру ж я, помру,
Не зажив слави,
Бо нема мені
Та долі бути
Батьком над вами. } 2

10. Мою душу вже
Лихо в пекло тне,
Бо маю зраду
Та від милої,—
Дідько серце рве! } 2





ТА ЗАБІЛИЛИ СНІГИ

Andante

1. Та за-бі-лі-ли сні-ги, за-бі-лі-ли бі-лі, ще й ді-бро-вонь-ка...

2. Ще й ді-бро-вонь-ка... Та за-бо-лі-ло ті-ло

3. Ще й го-ло-вонь-ка... Ні хто не за-пла-че

бур-лаць-ке-е бі-ле, ще й го-ло-вонь-ка:
по бі-ло-му ті-лу, по бур-лаць-ко-му.

1. Та забілили сніги,
Забілили білі,
Ще й дібровонька.

2. Ще й дібровонька...
Та заболіло тіло
Бурлацькеє біле,
Ще й головонька.

3. Ще й головонька...
Ніхто не заплаче
По білому тілу,
По бурлацькому.

4. По бурлацькому...
Ні отець, ні мати,
Ні брат, ні сестриця,
Ні жона його.

5. Ні жона його...
А тільки заплаче
По білому тілу
Товариш його.

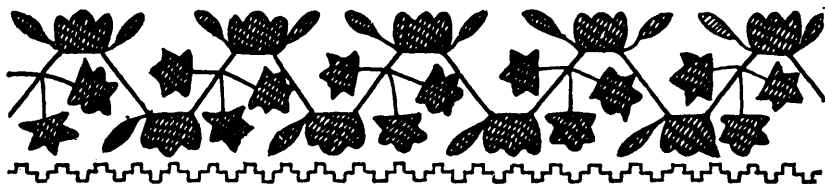
6. Товариш його...
„Прости ж мене, брате,
Вірний товаришу,
Може я й умру!

7. Може я й умру...
Зроби ж мені, брате,
Вірний товаришу,
З клен-древа труну!

8. З клен-древа труну...
Поховай мене, брате,
Вірний товаришу,
В вишневім саду!

- | | |
|--|--|
| 9. В вишневім саду ...
В вишневім садочку
На жовтім пісочку,
Під рябиною. | 12. Лист додолоньку ...
Укрий мое тіло
Бурлацькеє біле,
Ще я головоньку! |
| 10. Під рябиною ...
Рости, рости, древо,
Тонке, високеє,
Кучерявеє! | 13. Ще я головоньку ...
Та щоб мое тіло
Бурлацькеє біле
Та я не чорніло. |
| 11. Кучерявеє ...
Та розпусти гілля
З верху до кореня,
Лист додолоньку! | 14. Та я не чорніло ...
Од ясного сонця,
Од буйного вітру
Та я не марніло!* |





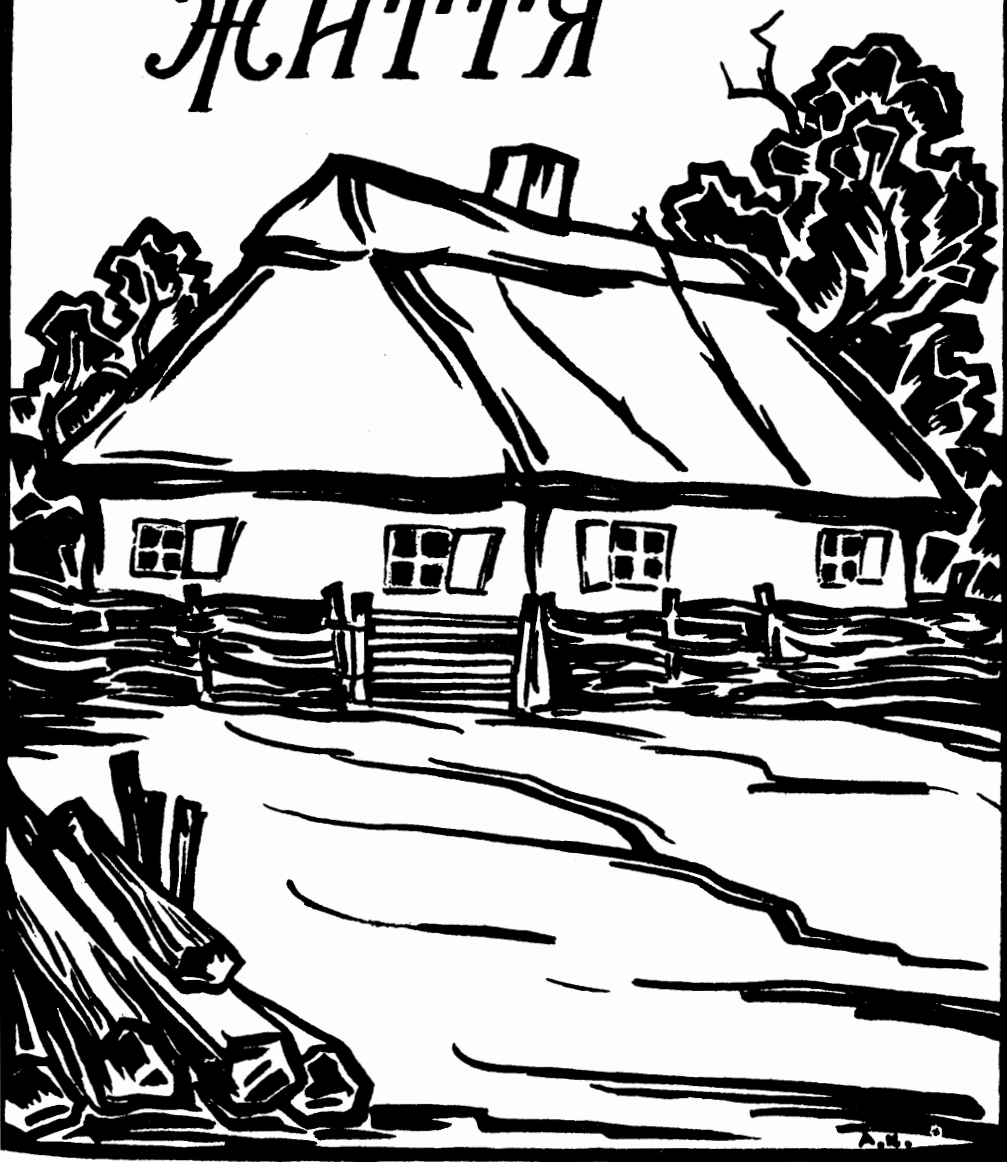
ОЙ, ЩО Ж БО ТО ТА Й ЗА ВОРОН

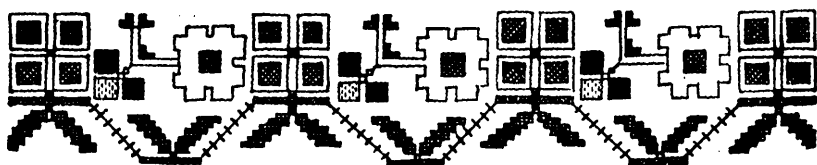


- | | |
|---|--|
| 1. Ой, що ж бо то та й за ворон,,
Що по морю крикає?..
Ой, що ж бо то за бурлака, } 2
Що всіх бурлак збирає? | 3. Ой, що ж бо то, хлопці-молодці,
Щось у хмарі гуде,
Ой, щось бо нам, хлопці-молодці, } 2
За пригодонька буде! |
| 2. Збирайтеся, хлопці-молодці,
Та все народ молодий,
Та й поїдем, хлопці-молодці, } 2
У той лісок Лебедин! | 4. Рости, рости, а клен-древу,
Рости вгору високо!..
Поховали отамана
В сиру землю глибоко! } 2 |
| 5. Рости, рости, а клен-древу,
Рости вгору ще вище!
Поховали отамана
В сиру землю ще глибше! } 2 | |



ПІСНІ ПРО РОДИННЕ ЖИТТЯ





ТЕЧЕ РІЧКА СПІД ГАЄЧКА

Moderato
SOLO

CORO

1. Те . че річ . ка спід га . єч . ка, а си . не мо . ре гра . є.

2. А си . не мо . ре гра . є... Гей, хто не слу . жив

3. То той го . ря не зна . є... А я слу . жив

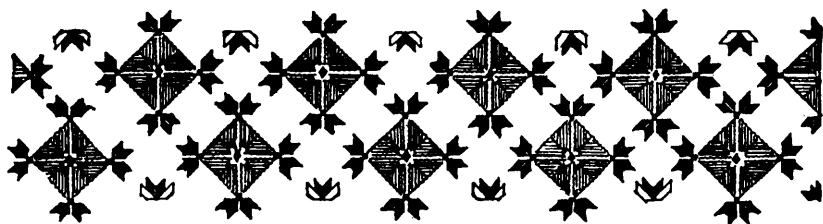
та й у ба . га . ти . ря, то той го . ря не зна . є.

та й у ба . га . ти . ря, то й все го . рень . ко зна . ю.

1. Тече річка спід гаєчка,
А сине море грає.
2. А сине море грає...
Гей, хто не служив та й у багатира,
То той горя не знає.
3. То той горя не знає...
А я служив та й у багатира,
То й все горенько знаю.
4. То й все горенько знаю...
Пізно ляжу, ранесенько встану,
Та й роблю, не гуляю.
5. Та й роблю, не гуляю...
Посилає мене пан хазяїн
Та в чисте поле орати.

6. В чисте поле орати ...
А хазяйка свою робітницю
Та волів поганяти.
7. Та волів поганяти ...
Оре наймит, оре бідний
Аж до темної ночі.
8. Аж до темної ночі ...
Випрягає та сиві воли,
Та й додомоньку гонить.
9. Та й додомоньку гонить ...
Сидить хазяїн та у кінці столу,
Та й вечерю вечера.
10. Та й вечерю вечера ...
„Прийми, хазяйко, вечерю із столу,
Бо вже йде наймит з поля!
11. Бо вже йде наймит з поля ...
Прийми, хазяйко, вечерю із столу,
Бо вже йде наймит додому!“





ВЧОРА БУЛА СУБОТОНЬКА

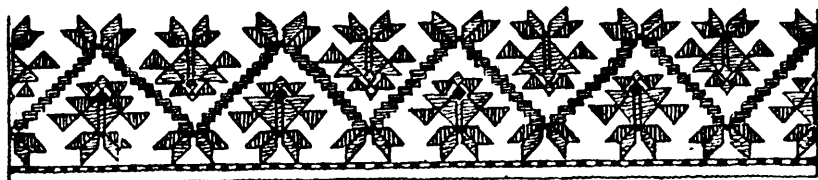


- | | |
|---|--|
| 1. Вчора була суботонька,
Сьогодні неділя:
Чом на тобі, наймиточку, } 2
Сорочка не біла? | 6. Оре наймит, оре бідний,
Та в гай виганяє...
Уже сонечко надвечір,— } 2
Обіда чортмає. |
| 2. Ой, не біла, ой, не біла,
Та й не буде біла,
Бо не знає бурлак бідний, } 2
Коли та неділя. | 7. Доорався наймит бідний
До темної ночі,
Повертає плуг додому,— } 2
Дуже їсти хоче. |
| 3. У неділю багачський син
На конику грає,—
Бурлак бідний напас воли, } 2
Та вже й запрягає. | 8. Прийшов наймит, прийшов бідний,
Ворота втворює,—
Господиня на полиці } 2
Сухарів шукає. |
| 4. У будний день багачський син
Личенько вмиває,—
Бурлак бідний напас воли, } 2
Та з плугом рушає. | 9. Прийшов наймит, прийшов бідний,
Воли розпрягає,—
Господиня з усіх мисок } 2
Та в одну зливає. |
| 5. Оре наймит, оре бідний
Із стареньким дідом...
Нема його господині } 2
З раненьким обідом. | 10. Прийшов наймит, прийшов бідний,
Та сів на порозі,—
Господиня ходить, кричить, } 2
Що сів на дорозі. |

11. Встає наймит, встає бідний
З сіннього порогу,
Та бере він коновочки, } 2
Та іде по воду.

12. Іде наймит, іде бідний
Попід густі лози ...
Обиляли наймитонька } 2
Дрібненькі сльози.





А ХАЗЯЙСЬКИЙ СИН РАНО ПООБІДА

Moderato

1. А хазяйський син рано по_о_бі_да, ще я ку_ри не пі_ли,
 а най_ми_ток те_е о_бі_да_е, що ді_ти не з'ї_ля.

2. А пі_шов на_ймит, а пі_шов на_ймит у по_ле о_ра_ти,
 мо_ло_да_я його ха_зя_еч_ка — до корч_ми гу_ля_ти.

- | | |
|--|--|
| 1. А хазяйський син рано пообіда,
Ще й кури не піли,
А наймиток тее обідає,
Що діти не з'їли. | 4. А іде наймит, а іде наймит
Із поля з орання,—
Молодая його хазяечка—
Із корчми з гуляння. |
| 2. А пішов наймит, а пішов наймит
У поле орати,
Молодая його хазяечка—
До корчми гуляти. | 5. Та позсипала з усіх мисок кришок,
Що діти не з'їли:
„Оце тобі, а ти мій наймитку,
Вечеря з обідом. |
| 3. А оре наймит, а оре наймит,
Та на воли гукає,
Десь моєї хазяечки
З обідом немає. | 6. Оце тобі, ти мій наймитку,
Вечеря з обідом,
А як буде тобі мало цього,
То закусиш хлібом. |

7. А лежить сухар, а лежить цвіль,
Що кішка не з'їла,
Оце тобі, ти мій наймитку,
Вечеря поспіла!"

8. „Не подоба, пане хазяїне,
Цвіль сухар їсти,
Позволь, позволь, пане хазяїне,
Хоч на лавці сісти!"

9. „Не подоба, ти мій наймитку,
А на лавці сісти,
Бери батіг та у свої руки,
Та гони воли пасти!"

10. „Не подоба, пане хазяїне,
Гонить воли пасти,
Бо прийшов соцький і присяжний
У солдати брати.

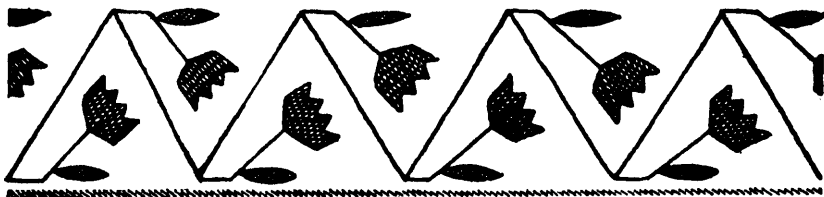
11. Ой, у лузі та при березі
Зацвіла калина...
Не за кого піду я в солдати,—
За хазяйського сина!

12. Ой, у лузі та при березі
Там зацвіли квіти...
Не за кого піду я в солдати,—
За хазяйські діти!

13. Ой, у лузі та при березі
Похилились лози...
Побий, Боже, пана хазяїна
За сирітські сльози!"



Увага. П'яту, восьму і десяту строфи співається на вірзці першої строфи, решту строф співається на вірзці другої строфи.

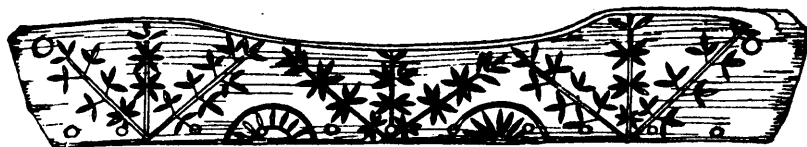


ОЙ, ХМАРНО, ХМАРНО



- | | |
|--|--|
| 1. Ой, хмарно, хмарно,
Ще й хмарніше буде...
Судять - говорять } 2
Та за мене люди. | 3. Бо в мене натура,
Як у того тура,
Бо в мене серденько } 2
Завжди веселеньке. |
| 2. Ой, нехай судять,
Та нехай говорять —
Моеї натури } 2
Нє перестановлять! | 4. Ой, як хто хоче
Розкоші зажити,
То нехай іде } 2
До двору служити. |
| 5. А в тому дворі
Так, як у неволі...
Вийду за браму, } 2
Наплачусь доволі. | |





ПОЗА ЯРОМ

Andante
SOLO

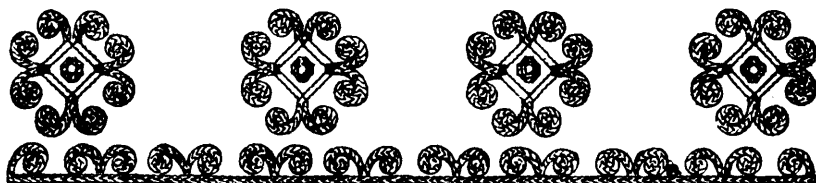
По . за я . ром, да по . за я . ром, по .

CORO

за лу . гом о . рав ми . лий чу . жим плу . гом.

1. Поза яром, да поза яром, поза лугом
Орав милий чужим плугом.
2. Чужі воли, да чужі воли, чужа нива,
Поганяе чужа мила.
3. Чужа мила, да чужа мила поганяе,
На сторони поглядає.



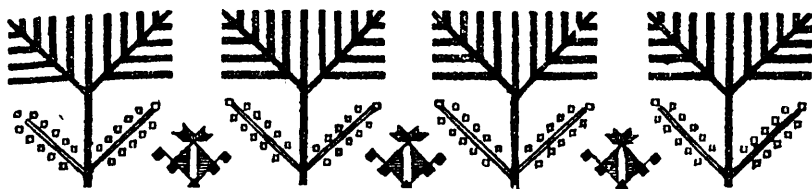


ОЙ, ПІДУ Я ЛУГОМ



- | | |
|--|---|
| 1. Ой, піду я лугом,
Лугом - долиною,
А чи не зустрінусь
З родом, з родиною. } 2 | 5. На чужій роботі
Тяжко нароблюся,
Як прийду додому, —
Сяду й зажурюся. } 2 |
| 2. Ой, там моя сестра
Пшениченьку жала,
Сказав я їй „здраслуй“,
„Здоров“ не сказала. } 2 | 6. Нічим затопити,
Нічого й зварити,
Плачуть дрібні діти,
Нічим накормити! } 2 |
| 3. „Ой, чого ти, сестро,
Така горда стала:
Сказав тобі „здраслуй“,
„Здоров“ не сказала? } 2 | 7. „Ой, чого ти, сестро,
Така стара стала,
Синів не женила,
Дочок не давала? } 2 |
| 4. „Тим я тобі, брате,
„Здоров“ не сказала;
За дрібними сльозами
Тебе не пізнала. } 2 | 8. „Постарили, брате,
Мене чужі хати,
Чужа роботонька
Та зла недоленька! } 2 |



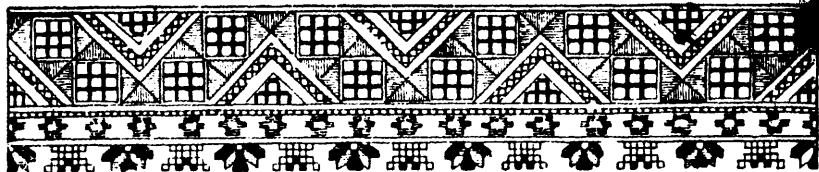


ПУСТИ МЕНЕ, МИЛИЙ



- | | | |
|---|---|---|
| 1. „Пусти мене, милий,
До броду по воду,
До броду по воду,
Відвідати роду!“ | 4. Ой, у гаю-гаю
Там вітру немає,
Тільки брат сестриці
Про життя питає. | 7. „Постарили, брате,
Нужди та клопоти,
Нужди та клопоти,
Людські роботи!“ |
| 2. „Ой, не пушу, мила,
Відвідати роду,
Бо ти там розкажеш
Про свою пригоду!“ | 5. „Сестро ж моя, сестро,
Сестро дорога,
Ой, чого ж ти, сестро,
Така стара стала?“ | 8. Чужу ниву жала,
В чужу клуню дбала,—
Ой, того ж я, брате,
Така стара стала! |
| 3. „Як будуть питати,
Не буду казати,
Як обліють сльози,
То я піду з хати!“ | 6. Синів не женила,
Дочок не давала,
Ой, чого ж ти, сестро,
Така стара стала?“ | 9. Чужий кузіль пряла,
В чужу скриню дбала,—
Ой, того ж я, брате,
Така стара стала!“ |





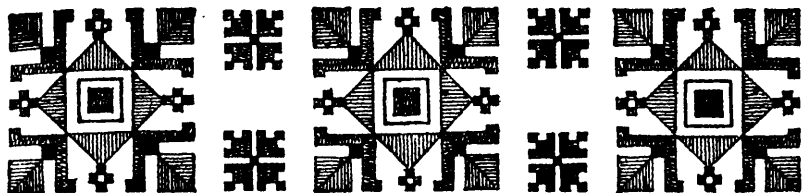
ОЙ, БІДА, БІДА



- | | |
|--|--|
| 1. Ой, біда, біда,
Як на личеньку біда...
Ніхто не знає,
Яка в службоньці біда. } 2 | 5. Вийду в білому,
То скажуть — чепуриться!
Й сама не знаю,
Як до їх примініться. } 2 |
| 2. Тра ¹ пізно лягти,
А ранесенько встати,
Все ж тее буде
На білім личку знати. } 2 | 6. А іще к тому
Та нерідная мати,
То й не раз лягла
Не вечерявши спати. } 2 |
| 3. Сама не знаю,
Як ворогам годити,
Ой, чи в чорному,
Чи в білому ходити? } 2 | 7. Не вечеряла,
Не буду й обідати,
Коли б пустили
Родину одвідати. } 2 |
| 4. Ходила б чорно,
Та скажуть — лінується;
Ходила б біло,
Та скажуть — гафується ² . } 2 | 8. Берегами йду —
Береги згинаються,
А селом іду —
Вороги втішаються. } 2 |



¹ Тра — треба. ² Гафується — наряджається.



ЯК ПРИЇХАВ БРАТИК



- | | |
|---|---|
| 1. Як приїхав братик
Та до сестриці в гості,
Та поставив кониченька
Та на жовтій поможі. | 3. „Сестро моя, сестро,
Та перепеличенько,
Да чого почорніло
Да білее личенько?“ |
| 2. Ой, стій же ти, коню,
Та не тупай ногою,
Да покіль поговорю
Да я з рідною сестрою! | 4. „Ізсушили, брате,
Да все думки да гадки,
Да все думки да гадки
Да свої недостатки!“ |





ОЙ, У НЕДІЛЕНЬКУ РАНО-ПОРАНЕНЬКУ



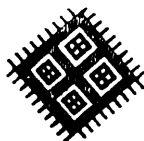
- | | |
|--|--|
| 1. Ой, у неділеньку
Рано-пораненьку
Вирижала мати дочку
В чужу стороночку. | 5. Неділя минає,
Матінки немає,
Мабуть же їй не жаль мене,
Що я не одвідає! |
| 2. „Чужа стороночка,
Ще й чужії люди...
Ой, хто ж тебе, моя доню,
Жалувати буде?“ | 6. Уже ж я робила
І людям годила,
Та не знайшла тії неньки,
Що мене зродила! |
| 3. „Ой, буду робити,
Ще я людям годити,
Тоді будуть мене, мамо,
Чужії любити!“ | 7. Та не знайшла неньки,
Що мене зродила,
Тільки знайшла синє море,
Глибоке, безодне... |
| 4. Ой, буду ж я, буду
Неділеньки ждати,
Чи не прийде, чи не прийде
Ненька одвідати. | 8. Ой, піду ж я з гора
До синього моря:
„Прийми мене, моє море,
Тепер мені горе!“ |

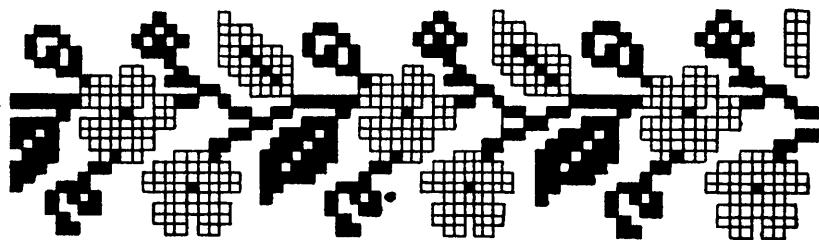
9. „Раде б я приймати,
Так земля не прийме,
Проклинала тебе ненька,
Як була ти маленька!

10. Тоді проклинала,
Як пшеницю жала,
На гору йшла, тебе несла,
Ще й води набрала!“

11. „Було б тобі, мати,
Водиці не брати,
Аніж тобі свою доньку
Тяжко проклинати!

12. Було б тобі, мати,
І мене не брати,
Аніж тобі свою доньку
Тяжко проклинати!“





ОЙ, МАТІНКО - ЗІРКО



1. Ой, матінко - зірко,
Як у строку гірко:
Куди хилить, то й хилюся,
Бо я всіх боюся.
2. Ой, матінко - зоре,
Яке в строку горе:
Ні доісти, ні допити,
Ні сісти спочити!
3. Ой, матінко - вишня,
Чи я у вас лишня,
Що ви мене туди дали,
Де я не привишна?
4. Ой, матінко - пава
Тепер я пропала,
Що ви мене туди дали,
Де я не бувала.
5. Ой, матінко моя,
Тепер я не твоя,
Тепер я вже того пана,
Що задаток дано.
6. Ой, матінко моя,
Тепер я не твоя,
Хіба тоді твоя буду,
Як строку добуду.
7. Добре тобі, тату,
Задаточки брати!
Прийди, тату, подивися,
Як їх заробляти!

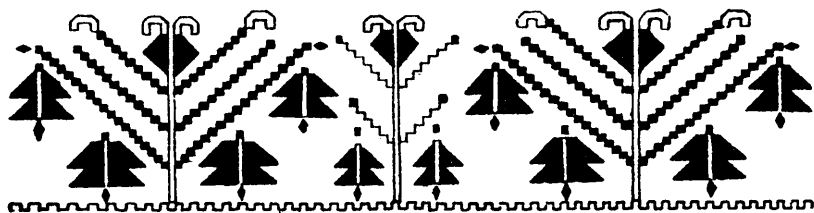
8. Ти думаєш, тату,
Що я тут паную?
Прийди, тату, подивися,
Як я тут горюю!

9. Ти думаєш, тату,
Що я тут не плачу?
За сльозами, за дрібними
Стежечки не бачу!

10. Вийду я на гору,
Крикну я додому:
„Вари, мати, вечеряти
Та й на мою долю!“

11. „Варила, варила
Небагато трошки:
Нема ж тобі, моя доню,
Ні миски, ні ложки!“



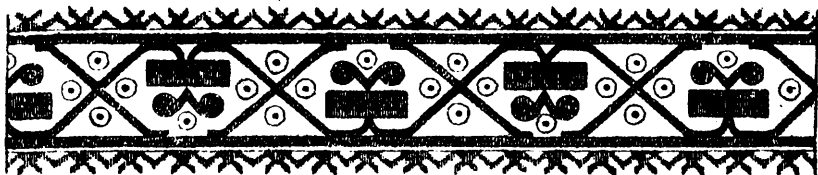


ВИЛІТАЛА ГАЛКА



- | | | |
|--|---|---|
| 1. Вилітала галка
З зеленої балки,
А вилітала друга
З зеленого луга. | 4. Не хитайся, сосно,
Бо й так мені тошно;
Не хитайся, гілко,
Бо й так мені гірко+.. | 7. Ой, прибудьте, братці,
У неділю вранці,
Я настою горілки
У зеленій пляшці!.. |
| 2. Вилітала друга
З зеленого луга,
Та й сіла на сосні,
На сосні розкошній. | 5. Гірко сиротині
На чужій країні,
Без отця, без неньки,
Без рідного роду! | 8. Чогось мені, братці,
Горілка не п'ється,
А коло мого серця
Як гадина в'ється. |
| 3. Та й сіла на сосні,
На сосні розкошній,
Та на сосні розкошній,
На гілці тоненькій. | 6. Тільки в мене роду
Два братики зроду,
Та й ті прибувають
К десятому году. | 9. Чи гад, чи гадина,
Чи лиха година,
Та звилла гніздечко
В моєму сердечку. |





ОЙ, ВИСОКО, ВИСОКО



1. Ой, високо, високо (2)
Клен-дерево од води.
2. Ой, далеко, далеко (2)
Батько рідний від дочки.
3. Ой, хоч же він далеко, (2)
Так згадає легенько.
4. Тоді мене згадають, (2)
Як обідать сідають.
5. Тоді мене спом'януть, (2)
Як ложечки поберуть.
6. Одна лишня ложечка, (2)
Ой, десь наша донечка.
7. Ой, десь наша дитина, (2)
Як у полі билина.
8. Ой, десь наше дитятко, (2)
Як на морі утятко.
9. Утя плава та й кряче, (2)
Дитя служить та й плаче.
10. Утя плава все море, (2)
Дитя знає все горе.



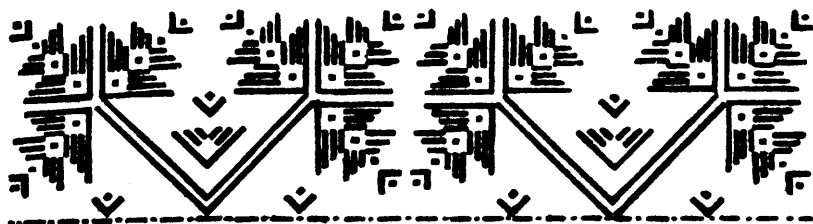


БРАЛА ДІВКА ЛЬОН, ЛЬОН



- | | |
|--|---|
| 1. Брала дівка льон, льон...
Брала дівка льон, льон,
Та ще й конопельку. | 5. Щоб я не ходила...
Щоб я не ходила,
В наймах не служила. |
| 2. Добралася дівка...
Добралася дівка
До сирі земельки. | 6. В наймах не служила...
Чужої роботи
Тяжко не робила. |
| 3. Ти, сира земелька...
Ти, сира земелька,
Прийми отця й неньку! | 7. Як прийде субота...
Як прийде субота—
Все чужа робота. |
| 4. Прийми отця й неньку...
Прийми отця й неньку,
Мене, молоденьку! | 8. Як прийде неділя...
Як прийде неділя—
Сорочка не біла. |





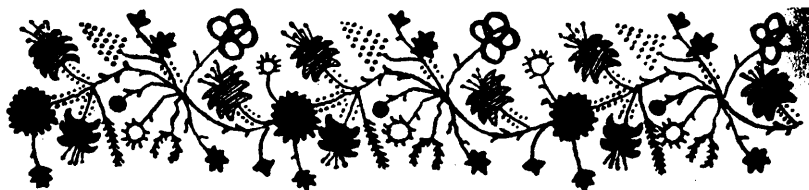
У НЕДІЛЮ РАНО-ПОРАНЕНЬКУ



1. У неділю рано-пораненьку (2)
Проганяє та син свою неньку.
2. „Іди, ненько, тепер ти од мене: (2)
Будуть гості сьогодні у мене.
3. Будуть гості в шовках, в оксамиті, (2)
А ти, нене, в полатаній світлі!“
4. „Єсть у тебе, сину, друга хата,— (2)
Скажуть люди, що я твоя пряха!“
5. „Іди, нене, таки ти од мене, (2)
Бо будуть гості сьогодні у мене!“
6. Пішла ненька ярмом-долиною, (2)
Зустрілася з рідною дочкою.
7. „Чого ж, нене, оце тут ти блудиш? (2)
Хіба ж, може, ти по кому тужиш?“
8. „Іду, доню, я місця шукати, (2)
Бо вигнав син та з своєї хати!“
9. „Іди ж, нене, тепер ти до мене, (2)
Будеш глядіть діточок у мене!“
10. А як буде лиха доля¹ бити, (2)
Не кидайся, нене, боронити!
11. А як вийде лиха доля з хати, (2)
Тоді будем, нене, розмовляти!“



¹ Лиха доля — лихий чоловік.



ВИОРЮ Я НИВКУ

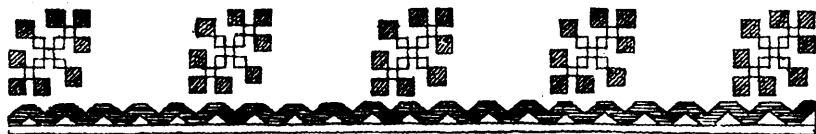


- | | |
|--|---|
| 1. Виорю я нивку
Широкую,
Да й насію хмелю
Високого. | 6. Багата сестра
Кіньми грає,
А вдова - небога
Слізьми лляє. |
| 2. Насію я хмелю
Високого,
Да й наварю пива
Солодкого. | 7. Багата сіла
Кінець стола,
А вдова - небога -
Край порога. |
| 3. Наварю я пива
Солодкого,
Да й запрошу роду
Багатого. | 8. Багата сестра
Ість калачі,
А вдова - небога
Ість сухарці. |
| 4. По багату сестру
Коні пішлою,
По вдову - небогу
Перекажу. | 9. Ой, іде братик
Із комори:
„Оступися, сестро,
Із дороги!“ |
| 5. А багата сестра
Ще й не вчула,
А вдова - небога
Вже й прибула. | 10. „Що я тобі, брате,
Провинила,
Що тобі дорогу
Заступила?“ |

11. „Чого прийшла, сестро,
В чугайні¹,
Наробила встиду
Всій родині?“
12. „Як же мені, брате,
Одягатись:
Маю дрібні діти
Годувати!“
13. Ой, одна нас мати
Породила,
Не однаке щастя
Нам ділила.
14. Тобі дала мати
Перо в ручки,
Мені дала мати
Дві голочки.
15. Тобі дала перо,
Щоб писати,—
Мені дала голки
Вишивати.
16. Мені дала голки
Вишивати,—
Маю дрібні діти
Годувати.
17. Тобі дала, брате,
Панування,—
Мені дала мати
Горювання!“



¹ Чугайна — свита.



ОЙ, МОРОЗ-МОРОЗ



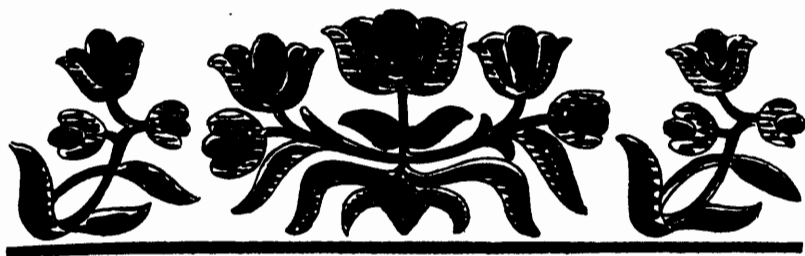
1. Ой, мороз-мороз,
Ще й зима буде,
Прошу я тебе —
Не зморозь мене! } 2

2. Ой, не так мене,
Як мого мужа,
Бо в мого мужа } 2
Плоха одежа.

3. Кожуха нема,
Й чобіток нема,
Кафтан тоненький,
Та й той подертий. } 2

4. Сиджу за столом,
Та й пишу пером,
Та й пишу пером,
Та й плачу жалюм. } 2





У НЕДІЛЮ УНОЧІ



- | | |
|--|--|
| 1. У неділю уночі
Зібралися багачі.
Гей, гей!
Зібралися багачі. | 3. „Багацького не дати,
Буде в полі орати!
Гей, гей!
Буде в полі орати! |
| 2. Стали раду радити,
Кого в некрути дати.
Гей, гей!
Кого в некрути дати. | 4. У вдовиці гарний син—
Він до того спосібен!
Гей, гей!
Він до того спосібен!“ |





НАБИРАЛИ НЕКРУТИКІВ

Marziale
SOLO

DUO

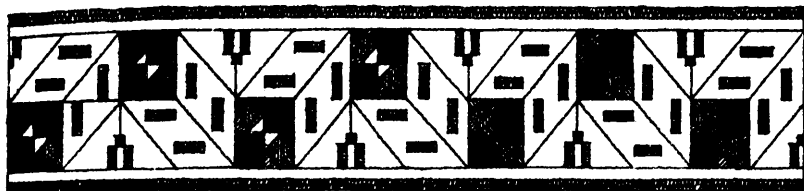
На - би - ра - ли не - кру - ти - ків в не - ді - лен ь - ку вран - ці...

CORO

Гей, гей, гей, гей, гей, в не - ді - лен ь - ку вран - ці.

1. Набирали некрутиків
В неділеньку вранці...
Гей, гей, гей, гей, гей,
В неділеньку вранці.
2. Записали у солдати
Вдовиного сина...
Гей, гей, гей, гей, гей,
Вдовиного сина.
3. За ним іде дівчинонька,
Сльози проливає...
Гей, гей, гей, гей, гей,
Сльози проливає.
4. „Поливайте доріженьку,
Щоб не курилася!..
Гей, гей, гей, гей, гей,
Щоб не курилася!
5. Розважайте дівчиноньку,
Щоб не журилася!..
Гей, гей, гей, гей, гей,
Щоб не журилася!“
6. Поливали доріженьку,
Та й куриться курно...
Гей, гей, гей, гей, гей,
Та й куриться курно.
7. Розважали дівчиноньку,
Та й журиється журно...
Гей, гей, гей, гей, гей,
Та й журиється журно.





ЯК ПРИЛЕТІЛО АЖ ТРИ ЛАСТІВЧКИ

Adagio
SOLO *CORO*

Як при_ле . ті . ло аж три ла - сті . воч . ки,
та при_нес . ло аж три за - пи . соч . ки.

1. Як прилетіло аж три ластівочки,
Та принесло аж три записочки.
2. Ой, да написано - намальовано,
Ой, що трьом братцям найменовано.
3. Ой, да старшому не приходится,
А середущий не охотиться.
4. Ой, да самий менший убирається,
Та з отцем, з ненькою все прощається.
5. „Ой, да прощай, прощай, отець, мати рідна!
Та чи я ж у вас не дитина була?
6. Та чи ви ж мене зодягти не могли,
Ой, що ви ж мене на службу дали?“



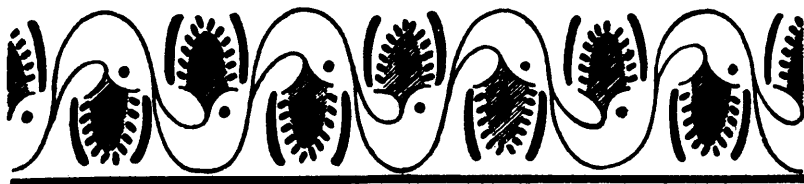


СИНЕ МОРЕ ЗАСИНІЛОСЯ



1. Сине море засинілося...
Молоде браття зажурилося.
2. Рідне браття зажурилося,
Що молоде та оженилося.
3. „Підемо, браття, у вишневий садок,
Та наріжемо черешневих палок!
4. Та будемо вимірятися,
Которому з нас виражатися?“
5. А найстарший відмовляється,
А середущий викупляється.
6. В найстаршого діти дрібина,
В середущого — жінка молода.
7. Наймолодший уберається,
В ноги матері уклоняється.
8. „Прощай, браття, прощай, мати рідна,
Та й прощай, дівчинонько молода!“





ОЙ, ШКОДА, ШКОДА



1. Ой, шкода, шкода
Та й білого цвіту,
Що розлітається
По всенькому світу.

2. Ой, шкода, шкода
Коня вороного,
А ще гірше шкода
Хлопця молодого.

3. Не велять ходити —
Дівчину любити,
А велять ступати
У військо служити.

4. У військо служити,
Скажуть присягатись,
За дім, за родину
Скажуть забуватись.

5. Бувайте здорові,
Соснові пороги,
Ой, де проходили
Мої білі ноги!

6. Ой, де проходили, —
Ходити не будуть,
Ой, кого любив я, —
Любити не буду!





ОЙ, ЗДОРОВА, ЧОРНОБРОВА



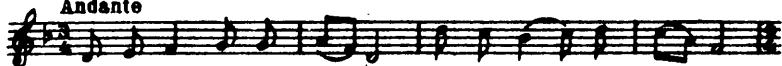
- | | |
|---|---|
| 1. „Ой, здорова, чорноброва,
Ой, здорова, ой, здорова!
Скажи мені, чорноброва,
Куди мені шлях - дорога?“ | 5. А на тій же та калині
Та зозуля кувала ...
Матусенька свого сина
Та у військо виряжала. |
| 2. „Ой, що перва доріженька —
Та й од дому до Дону,
А друга доріженька —
Та у чистее поле!“ | 6. „Лучше ж мені, моя мати,
Круту гору копати,
А як мені по неволі
Мундир шитий надівати!“ |
| 3. А друга доріженька —
Та у чистее поле"...
В чистім полі при дорозі
Та червона калина. | 7. Ой, може я, моя мати,
Та в дорозі пролежу,
Оддай, мати, товаришу,
Хай поносить одержу! |
| 4. В чистім полі при дорозі
Та червона калина,
А на тій же та калині
Та зозуля кувала. | 8. Ой, може я, моя мати,
Та в дорозі загину,
Прийми ж, мати, мою милу
Та за рідну дитину!“ |



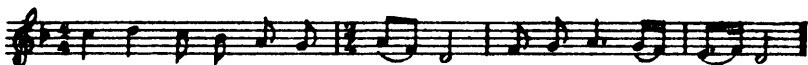


ОЙ, У ПОЛІ МОГИЛА

Andante



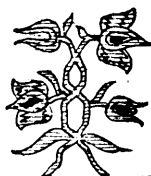
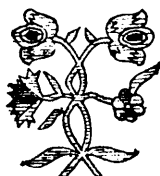
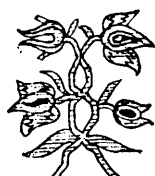
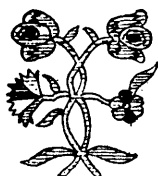
Ой, у по . лі мо . ги . ла з віт . ром го . во . ри . ла;



„По . вий, віт . ре буй . не . сень . кий, щоб я не чор . ні . ла!“

- | | |
|---|--|
| 1. Ой, у полі могила
З вітром говорила:
„Повій, вітре буйнесенький,
Щоб я не чорніла!“ | 4. Ой, у степу річка,
Через річку кладка...
Не покидай, козаченьку,
Рідненького батька! |
| 2. Щоб я не чорніла,
Щоб я не марніла,
Щоб по мені трава росла,
Та ще й зеленіла!“ | 5. Як батька покинеш,—
Сам марно загинеш,
Річенькою бистренькою
За Дунай заплинеш. |
| 3. І вітер не віє,
І сонце не гріє,
Тільки в степу при дорозі
Трава зеленіє. | 6. Бодай тая річка
Риби не плодила,—
Вона ж мого товариша
Навіки втопила! |
| 7. Бодай тая річка
Куширом заросла,—
Вона ж мого товариша
На той світ занесла! | |



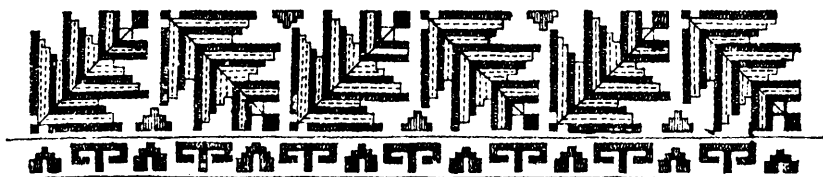


ДИТЯ МОЄ МИЛЕ



1. „Дитя моє миле, рожевеє,
Як я тебе мала, то вмілівала.
2. Як я тебе мала, то вмілівала
І кров гарячую проливала.
3. Я думала, сину, користь мати,—
Тепер виряжаю у солдати.
4. Тепер виряжаю у солдати,
Та нікому буде мене поховати!“
5. „Поховають, ненько, добрі люди,
Та заберуть, ненько, де що буде!“
6. „А як будуть, сину, люди ховати,
То ти мені не син, я тобі не мати!“





ОЙ, ЛІТАЄ СОКОЛОНЬКО

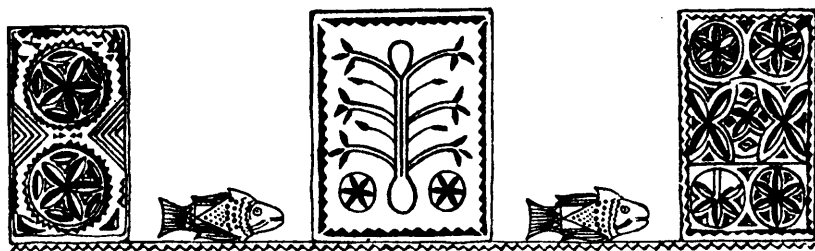
Moderato

Ой, лі . та . є со . ко . лонь . ко по по .

лю та зби . ра . є че . ля . донь . ку до _ до - му .

1. Ой, літає соколонько
По полю
Та збирає челядоньку
Додому.
2. „Іди, іди, челядонько,
Додому—
Вигуляла все літечко
По полю!”
3. Вигуляла все літечко,
Ще й жнива,—
Заболіла головонька,
Ще й спина.



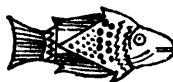


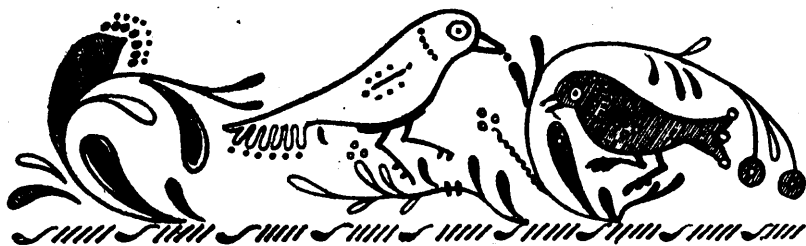
ТА ЩУКА-РИБА В МОРІ

Andante moderato



- | | |
|--|---|
| <p>1. Та щука-риба в морі
Гуляє доволі,
А удовин син хороший, } 2
Та нема йому волі.</p> | <p>4. „Ой, і ти, орел сизий,
Високо літаєш ...
Чи не бачив мого сина, } 2
Як у полі гуляє?“</p> |
| <p>2. Та тільки ж йому волі,
Що в чистому полі—
Кінь вороний, сам молодий, } 2
Він гуляє доволі.</p> | <p>5. „Ой, твій син молоденький
В полі не гуляє—
Лежить же він край доріжки, } 2
Та лежить, спочиває.</p> |
| <p>3. Ой, вийшла стара мати
На рундук гуляти ...
Летить орел сизокрилий, } 2
Вона стала питати.</p> | <p>6. Ой, лежить край доріжки,
Лежить, спочиває,
Чорний ворон, найчорніший, } 2
У головоньці ськає!“</p> |



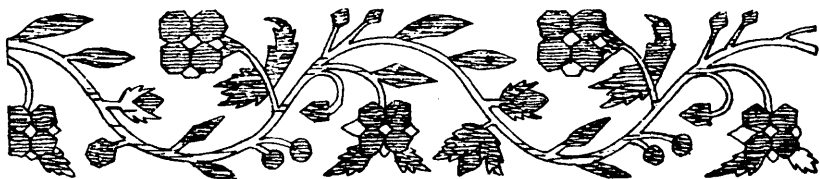


ОЙ, ПОЛЕТИ, ЗОЗУЛЕНЬКО



- | | |
|--|--|
| 1. Ой, полети, зозуленько,
На зорі раненько,
Та й на моїя родиноньці } 2
Закуй жалібненько! | 3. Облітай же, зозуленько,
Вишневий садочок,
Та й принеси хоч квітоньку, } 2
Хоч один листочок! |
| 2. Сядь, зозуле, край віконця,
Де мати сідає,
Із якого ненька мене } 2
Щодня виглядає. | 4. Ті грядочки, що копали
Мої ноженята,
Ті квітоньки, що садили } 2
Мої рученята. |
| 5. Скажи вісті і про мене,
Зозуленько сива,
Що дружини вірну маю } 2
І долю щасливу! | |





У НЕДІЛЮ РАНО, ЯК СОНЕЧКО ГРАЛО

Adagio



1. У неділю рано,
Як сонечко грало,
Вирижала мати дочку
В чужу стороночку.

2. В чужу стороночку,
Між чужії люди...
„А хто ж тебе, моя доню,
Жалувати буде?“

3. „Пожалують, мамо,
Мене добрі люди,
Робитиму-годитиму,—
Добре мені буде!“

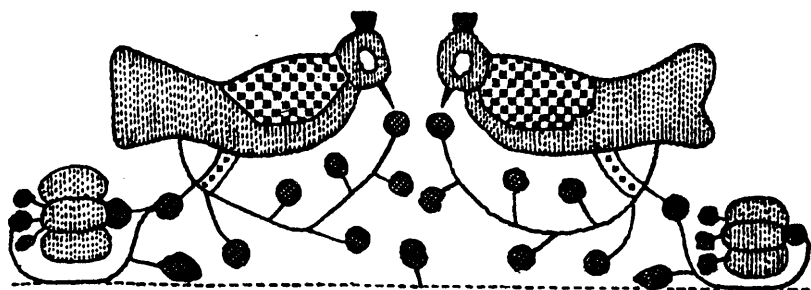
4. „Коли ж тебе, доню,
Сподіватись в гості?“
„Як виросте травиченька
В хаті на помості!“

5. Росла трава, росла,
Та й похилилася...
Ждала, ждала мати дочку,
Та й зажурилася.

6. Росла, росла трава,
Та й посухять стала...
Ждала, ждала мати дочку,
Та й плакати стала.

7. „Ой, немає дочки
З чужої стороночки,
Та й нікому на чужині
Виськати головочки!“



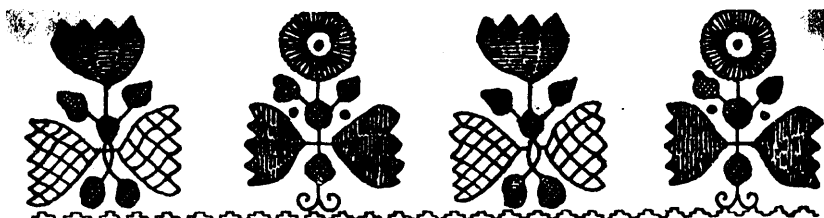


ЗАКУВАЛА ЗОЗУЛЕНЬКА, ЗАКУВАЛА



- | | |
|--|---|
| 1. Закувала зозуленька,
Закувала,
Гей, гей, закувала. | 5. Ой, зірву я зелений лист
З винограду,
Гей, гей, з винограду. |
| 2. Як кувала зозуленька,
Я думала,
Гей, гей, я думала. | 6. Та пішлю його аж до мати
На пораду,
Гей, гей, на пораду. |
| 3. Тяжко жити у чужині
Та нелегко,
Гей, гей, та нелегко. | 7. Моя мати той листочок
Не піймала,
Гей, гей, не піймала. |
| 4. Ой, маю я рідну мати,
Та далеко,
Гей, гей, та далеко. | 8. Бо вже мене, молоденьку,
Не пізнала,
Гей, гей, не пізнала! |



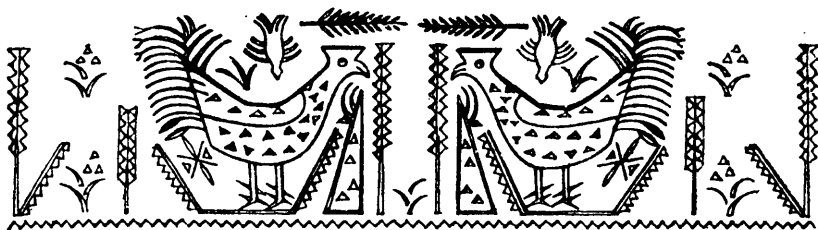


ЖУРБА ЗА ЖУРБОЮ



- | | |
|---|--|
| 1. Журба за журбою,
Туга за тугою...
Дала мене мати
Заміж молодю. | 4. Сусідочки взнали,
Матері сказали:
„Сусідочко наша,
Та це дочка ваша!“ |
| 2. Та ще й приказала,
Щоб я не гуляла,
Щоб я не гуляла,
В неї не бувала. | 5. „Сусідочки мої,
Заверніть ви П!“
Дочка вертається,
Слізьми вмивається. |
| 3. Дев'ятого року
Поїду до роду...
Ненька не пізнала,
Із двору прогнала. | 6. „Мати моя, мати,
Де ж тебе узяти,
Чи тебе купити,
А чи заслужити?“ |
| 7. Чи тебе купити,
А чи заслужити,
Чи загорювати,
Моя рідна мати?“ | |





НЕ СПІВАЙТЕ, ПІВНІ

Andante



- | | |
|--|---|
| 1. Не співайте, півні,
Ще ж бо я не спала,
Ще своєму роду
Правди не сказала! | 4. І вітер не віє,
Листу не колише...
Що брат до сестриці
Да листоньки пише. |
| 2. Вийду за ворота,
Стану як сирота,
Хто йде, то й минає,
Бо роду не маю. | 5. „Сестро ж наша мила,
Чи привикла сама?“
„Ой, хоч не привикла,
Треба ж привикати!“ |
| 3. Ой, повій, вітроньку,
З гори на долину,
Ой, принеси, боже,
Здалека родину! | 6. Ой, хоч не привикла,
Треба ж привикати,
Коли породила
Нешасною мати!“ |





НЕ ТОПИЛА, НЕ ВАРИЛА

Andantino



- | | |
|--|--|
| <p>1. Не топила, не варила,
На припічку жар, жар, жар...
Як я піду з цього села,
Комусь буде жаль, жаль.</p> | <p>3. Не топила, не варила,
На припічку попіл, попіл...
Як я піду з цього села,
Зостанеться соклі.</p> |
| <p>2. Не топила, не варила,
На припічку димно, димно...
Як я піду з цього села,
Комусь буде дивно.</p> | <p>4. Не топила, не варила,
На припічку каша, каша...
Прощавайте, сусідоньки,
Тепер я не ваша!</p> |





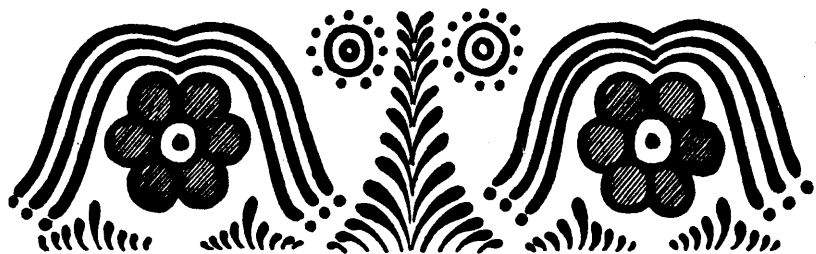
ОЙ, У ЛУЗІ, В ЛУЗІ

Moderato
SOLO *CORO*

Ой, у лу - зі, в лу - зі, там ка - ли - на сто - я - ла,
а на тій ка - ли - ні, там зо - зу - ля ку - ва - ла.

- | | |
|--|---|
| 1. Ой, у лузі, в лузі,
Там калина стояла,
А на тій калині,
Там зозуля кувала. | 3. Що вже наших хлопців
У рекрути забрали,
А мого милого
Та у військо погнали. |
| 2. Вона ж не кувала,
Вона правду сказала,
Що вже наших хлопців
У рекрути забрали. | 4. Дали йому коня,
А коня вороного,
Та й погнали його
Поперед війська всього. |
5. Попереду ідуть —
В барабани вибивають,
А позаду ідуть —
Дрібні сльози проливають.





ОЙ, ПОПЛИВИ, ВУТКО

Andante

„Ой, по-пли-ви, вут-ко, про-ти во-ди пруд-ко,
та на-ка-жи мо-їй нень-ці, що я у-мру хут-ко!“

- | | |
|--|--|
| 1. „Ой, попливи, вутко,
Проти води прудко,
Та накажи моїй неньці,
Що я умру хутко!“ | 5. „Ой, полети, орле,
Де братичок оре,
Та й накажи йому, орле,
Яке мені горе!“ |
| 2. Вутоньки немає,
Матінки не буде,
Десь за мене, молодую,
Навіки забуде! | 6. І орла немає,
Братика не буде,
Десь за мене, молодую,
Навіки забуде! |
| 3. „Ой, полети, галко,
Де мій рідний батько,
Нехай мене одвідає,
Коли йому жалко!“ | 7. „Ой, летіть, синиці,
Де рідні сестриці,
Нехай мене одвідають
Мої жалібниці!“ |
| 4. Галочки немає
Й батенька не буде,
Десь за мене, молодую,
Навіки забуде! | 8. І синиць немає,
І сестриць не буде,
Десь за мене, молодую,
Навіки забудуть. |

9. „Ой, полети, орле,
На Дін риби їсти,
Та й принеси мені, орле,
Од родоньку вісті!“

10. І орла немає,
Вістоньки не буде,
Десь за мене, молодую,
Навіки забудуть!..





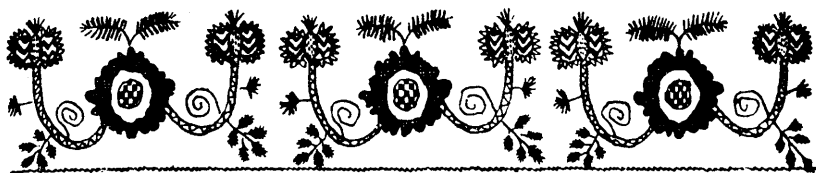
ВІДТИ ГОРА, ВІДТИ ДРУГА

Andantino



1. Відти гора, відти друга,
Ніде води не напиться...
Нема роду-родиночки,
Ні до кого притулитися. } 2
2. Ой, стану я під дубочка,
А дубочок та й не батечко:
Вітер віє, гілля ломить,
Та й до мене не заговорить. } 2
3. Відти гора, відти друга,
Ніде води не напиться...
Нема роду-родиночки,
Ні до кого притулитися. } 2
4. Ой, стану я під липочку,
А липочка не матіночка:
Вітер віє, гілля ломить,
Та й до мене не заговорить. } 2
5. Відти гора, відти друга,
Ніде води не напиться...
Нема роду-родиночки,
Ні до кого притулитися. } 2
6. Ой, стану я під кленочка,
А кленочок та й не братичок:
Вітер віє, гілля ломить,
Та й до мене не заговорить. } 2
7. Відти гора, відти друга,
Ніде води не напиться...
Нема роду-родиночки,
Ні до кого притулитися. } 2
8. Ой, стану я під калину,
А калина та й не сестричка:
Вітер віє, гілля ломить,
Та й до мене не заговорить. } 2





ТА ЧОРНА ХМАРА НАСТУПИЛА

Adagio



1. Та чорна хмара наступила, (2)
Мати дочки не злюбила. (2)
2. Та мати дочки не злюбила, (2)
Земля її проступила. (2)
3. Да батько сина ні на очі: (2)
„Ой, йди, синку, куди хочеш!“ (2)
4. Да вийшов синок за ворота, (2)
Да й став собі, як сирота. (2)
5. Да й старша сестра коня веде, (2)
Середуща сідло несе. (2)
6. А да найменша, найщиріша, (2)
Вороточка одчиняє,
Ой, да брата да й питає:
7. „Да ой, ти, брате, ти ж, Василю, (2)
Коли будеш ти в гостині?“ (2)
8. „Да й возьми, сестро, жита жменю, (2)
Розсій його по каменю! (2)
9. Да як той камінь жито вродить, (2)
Тоді братчик в гості прийде!“ (2)





ОЙ, НАЛЕТІЛИ ГОЛУБИ



1. Ой, налетіли голуби (2)
Та до бідної дівчини.
2. Та сіли - впали голуби (2)
Та й у дівчини на дворі.
3. Ой, вийшла дівка із хати (2)
Та голубоньків прохати.
4. „Ой, не гудіть, голуби, (2)
Та не клопочіть голови!
5. Бо я дівка молода, (2)
А бідна ж моя голова!“
6. Ой, щось у лісі гукає ... (2)
То дочка матір шукає.
7. Ой, шукала, не знайшла, (2)
Та заплакала та й пішла.
8. Та найшла вона билину, (2)
То ж матусину могилу.

9. Ой, до могили припада (2)
І жалібноенько розмовля.
10. „Ой, устань, ненько, пробудись, (2)
На дитя своє подивись!
11. Ой, устань, ненько - вишенько, (2)
Бо без тебе лишенько!
12. Ой, устань, ненько - роженько, (2)
Бо без тебе горенько!
13. Та чужа мати — не своя, (2)
Ой, жить мені несила!
14. Ой, візьми ж мене до себе, (2)
Бо нема життя без тебе!“
15. „Ой, я не встану, не піду, (2)
Бо головоньки не звезду!
16. Ой, насипано, бач, землі (2)
Та все на груди на мої!
17. Ой, руки воском ізлиті, (2)
Та не можу їх розняти!
18. Ой, іди, доню, де була, (2)
Та живи, доню, як жила!
19. Ой, корись, доню моя, тій, (2)
Своїй матері новій!“
20. „Ой, лучше, ненько, утоплюсь, (2)
А додому не вернусь.
21. Бо мачусі хоч корись, (2)
А вже ласки не дивясь!“





В КОГО МАТИ РІДНА



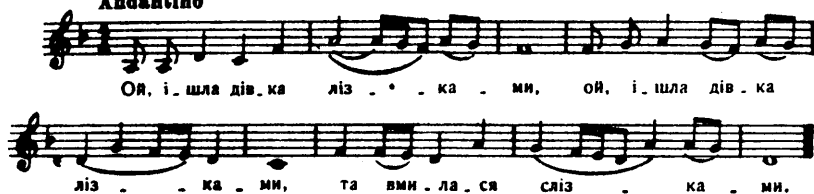
- | | | |
|--|--|--|
| 1. В кого мати рідна,
Воленька гуляти,
В мене, молоді,—
Що мачуха люта. | 4. За гори крутої
Де взяли три вовки,
Взяли ту дівчину
Під білі боки. | 7. За гори крутої,
Спід чорної хмари,
Відтіль вилітає
Голубоньків пара. |
| 2. В мене, молоді,—
Що мачуха люта,
Посила до броду
Рано по воду. | 5. Що один же каже:
„Мої білі руки“,
А другий же каже:
„Мої білі груди!“ | 8. Ви перекажіте
Моему родові:
Нехай мені батько
Волів не кохає. |
| 3. Та ще приказала,
Щоб повненькі брала,
Ні з ким не стояла
Та не розмовляла. | 6. А другий же каже:
„Мої білі груди“,
А третій же каже,
Що „вся моя буде!“ | 9. Нехай мені мати
Рушників не дбає—
Мене, молоді,
На світі немає! |





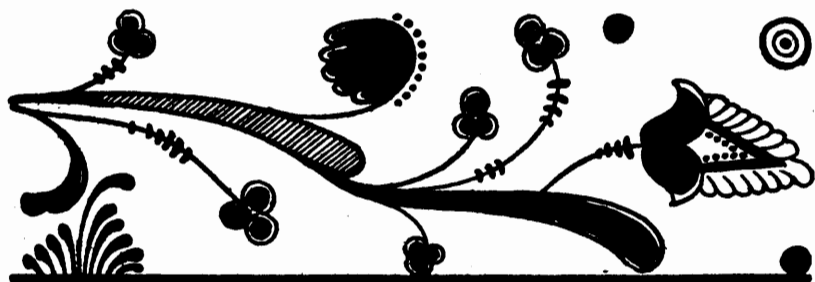
ОЙ, ІШЛА ДІВКА ЛІЗКАМИ

Andantino



- | | |
|--|---|
| 1. Ой, ішла дівка лізками, (2)
Та вмилася слізками. | 6. Бо важкий камінь на грудях, (2)
Сира земля на ногах!" |
| 2. Ой, ішла вона та ішла, (2)
Билиночку ізнайшла. | 7. „Ой, я той камінь ізверну, (2)
Жовтий пісок ізгорну. |
| 3. До билини припала, (2)
Та й матінку згадала. | 8. Жовтий пісок ізгорну, (2)
Ой, матінку ізведу!" |
| 4. „Ой, устань, нене, до мене, (2)
Горе мені без тебе!" | 9. „Ой, іди, доню, не тужи, (2)
Та й наймися, та й служи!" |
| 5. „Я не встану, не піду, (2)
Голівоньки не зведу. | 10. „Ой, легше, мати, служити, (2)
Ніж мачусі годити!" |





ОЙ, ЖУРАВЛЮ, ЖУРАВЛЮ

Andante moderato



1. Ой, журавлю, журавлю, (2)
Скажи мені всю правду!
2. Котра нива лучшая: (2)
Чи перша, чи друга?
3. Лучша нива першая, (2)
А не тая другая.
4. Бо на першій жито жав, (2)
А на другій воли пас...
5. Лучша жінка першая, (2)
А не тая другая.
6. Бо з першою діти мав, (2)
А з другою розігнав.
7. Один пішов до попа, (2)
Другий пішов до дяка.
8. Другий пішов до дяка, (2)
Третій пішов до пана.
9. Третій пішов до пана... (2)
Щоб мачуха пропала!
10. Щось у полі гукає... (2)
Батько дітей скликає.
11. „Ідть, діти, додому, (2)
Не буде вам розгону!“
12. „Живи, тату, як сам знав, (2)
Коли нас порозганяв!“





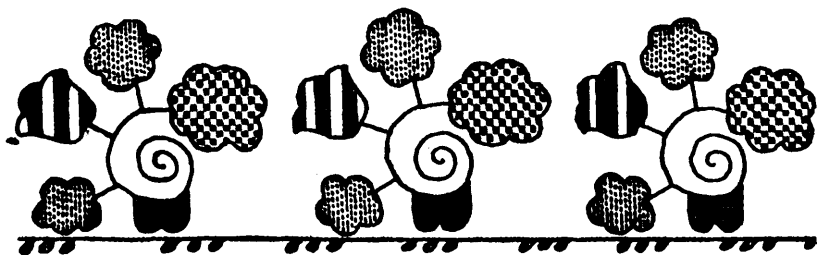
НАЛЕТІЛИ ЖУРАВЛІ

Andantino



- | | |
|--|---|
| 1. Налетіли журавлі, (2)
Сіли-впали на ріллі. (2) | 6. Ходить батько по лану, (2)
Кличе дітей додому. (2) |
| 2. Де журавка ходила, (2)
Там пшениця вродила. (2) | 7. „Ідіть, діти, додому, (2)
Не буде вам розгону!“ (2) |
| 3. Де журавель походив, (2)
То там кукіль уродив... (2) | 8. „Живи, тату, тепер сам, (2)
Як молоду жінку взяв! (2) |
| 4. Краща жінка первая, (2)
Аніж тая другая. (2) | 9. А ми будем служити, (2)
Чужим батькам годити! (2) |
| 5. Що з первою дітей мав, (2)
А з другою розігнав. (2) | 10. А ми будем зароблять, (2)
Та матінку поминать!“ (2) |





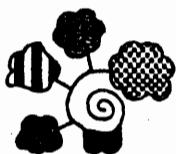
ОЙ, МАЛА ГАНДЗЯ СВЕКРУХУ ЛИХУЮ

Andante



1. Ой, мала Гандзя
Свекруху лихую...
Та й післала жати
В неділю святую.
2. Жала Гандзя, жала,
Снопів не в'язала,
Сонечко заходить,—
Гандзя снопи носить.
3. Як прийшла додому,
Мисочки помила,
Мисочки помила,
Корову здоїла.
4. Мисочки помила,
Корову здоїла,
Сіла, нагадала,
Що дитина в полі.
5. Ой, як пішла Гандзя
Долин-долинами,
Здibalася Гандзя
З трьома соколами.
6. „Ой, ви, соколички,
Ой, ви, голубочки,
Чи не бачили ви
Мої дитиночки?“
7. „А твоя дитина
В полі при долині...
В полі при долині
Аж три няньки бавить.
8. А першая нянька
В очі заглядає,
А другая нянька
Кишечки торочить.

9. А третя нянька
По полю розносить,
По полю розносить,
На сніданок просить!"
10. Ой, як пішла Гандзя
Долин-долинами,
Та й забігла Гандзя
До рідної мамі.
11. „Ой, дай мені, мамцю,
Ножики гострого,
Нехай я прикладу
До серденька свого!"
12. „Ой, доню, доню,
Що ж то за причина?"
„Лишилася в полі
Маленька дитина!.."





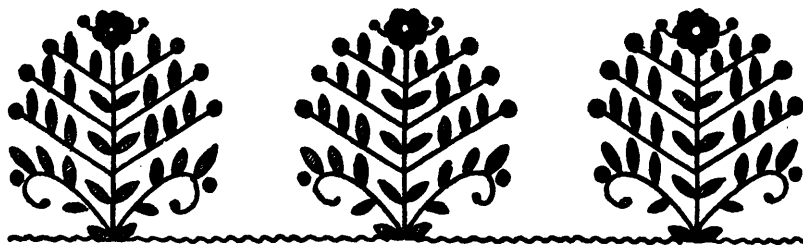
ОЙ, У ГАЛІ СВЕКРУХА ЛИХАЯ



1. Ой, у Галі свекруха лихая,
Сама Галя, Галя молодая.
2. У неділю рано - пораненьку
Посилає Галю жито жати.
3. „Іди, доню, та не оглядайся,
Жни пшеницю, та не розгинайся!“
4. Пішла Галя, та й не оглядалась,
Жала Галя, та й не розгиналась.
5. Ой, дожала Галечка до краю,
Оглядлась — сонечко сідає.
6. Як побігла Галя із поля додому,
Як побігла із поля додому.
7. Пішла Галя корів же доїти,
Пішла Галя корів же доїти.
8. Чотири здоїла, під п'ятою сіла,
Під п'ятою, під п'ятою сіла.
9. Вийшла к Галі свекруха лихая,
Вийшла к Галі свекруха лихая.
10. „Ой, ти ж, Галю, ще й ти молодая,
Ой, ти ж, Галю, ще й ти молодая!“
11. А де твоя, Галю, дитина малая?
А де твоя дитина малая?“
12. „Ох, мені горе — я в полі забула,
Ох, і горе — я в полі забула!“
13. Як ~~побігла~~ бігла Галя із дому у поле,
Як побігла із дому у поле.
14. А там літає орел сизокрилий,
Там літає орел сизокрилий.

15. „Ох, і ти літаєш, смазкрилий орле,
Чи не бачив малої дитини?“
16. „Ой, я бачив, та ще й приглядався,—
Коло неї аж три няньки скачуть.
17. Що першая — очі випиває,
А другая — серденько виймає.
18. А другая — серденько виймає,
А третяя — кісточки хитає!“
19. Як побігла Галя із поля додому,
Як побігла із поля додому.
20. „Ой, дай, мати, гостренького ножа
Урізати лляне полотенце!“
21. Не влучила Галя в лляне полотенце,
А влучила сама себе в серце.
22. Що по Галі усі дзвони дзвонять,
А свекруху нагаями гонять.
23. Що на Галю домовину тешуть,
А свекруху нагайками чешуть.
24. А вже Галю, Галю поховали,
А свекруху на Сибір загнали.
25. Що по Галі увесь народ плаче,
По свекрусі чорний ворон кряче.





ОЙ, ЖИЛА УДІВОНЬКА ТА НА РОЗДОЛІ



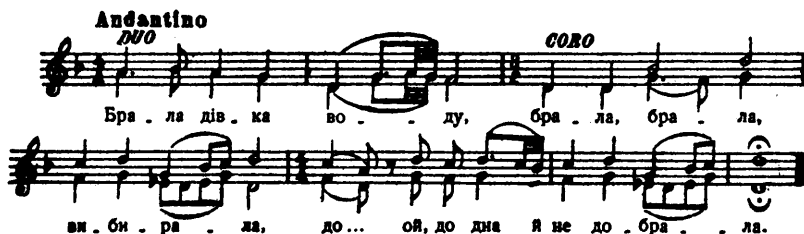
- | | |
|---|---|
| 1. Ой, жила удівонька
Та на роздолі,
Оженила синочка } 2
Та й по неволі. | 6. Приїхав син додому
Із Крим-дороги,
Уклонився матінці } 2
Низенько в ноги. |
| 2. Оженила синочка
Та й по неволі,
Та взяла невісточку } 2
Не до любові. | 7. „Ой, здорова, матінко
Рідная моя,
Де ж твоя невісточка, } 2
А моя жона? |
| 3. Послала мати сина
У Крим-дорогу,
Нелюбую невісточку — } 2
Пшениченьку жать. | 8. Де ж твоя невісточка,
А моя жона?“
„Присипала, синочку, } 2
Сирая земля!..“ |
| 4. „Ой, іди, невісточко,
Не оглядайся,
Ой, і жни пшениченьку, } 2
Не розгинайся! | 9. „Ой, з'їздив я, матінко,
Усі города,
А не бачив, матінко, } 2
Такого дива. |
| 5. Не вижнеш пшениченьки,
Не їди додому,
Стань собі билиною } 2
В чистому полі!“ | 10. А не бачив, матінко,
Такого дива,
Як на нашім поленьку, } 2
Зросла билина. |

- | | |
|---|---|
| 11. Од буйного вітроньку
Вихиляється,
Од ясного сонечка } 2
Викрашається!" | 16. Частує мати сина
Червоним вином,
Нелюбу невісточку — } 2
Та й отрутою. |
| 12. „Ой, візьми, мій синочку,
Гостру сокиру,
Та зрубай, мій синочку, } 2
В полі билину!" | 17. „Ой, випиймо, миленький,
По половині,
Положать нас вкупоньці } 2
Хоч в домовині!" |
| 13. Ой, цюкнув у перший раз —
Похилилася,
Ой, цюкнув у другий раз — } 2
Кров закапала. | 18. „Ой, вип'ємо, миленька,
По повній чарці,
Таки будем, миленька, } 2
З тобою в парці!" |
| 14. Ой, цюкнув у другий раз —
Кров закапала,
Ой, цюкнув у третій раз — } 2
Заговорила. | 19. Поховала мати сина
Під церковцею,
Нелюбу невісточку — } 2
Під дзвіницею. |
| 15. „Не рубай, мій миленький,—
Я твоя мила,
Оце ж твоя матінка } 2
Так поробила!..“ | 20. Посадила мати сину
Рясну калину,
Нелюбій невісточці — } 2
Сушу билину. |
| 21. Вершок до вершечечка
Ісхиляється,
Листок до листочечка } 2
Притуляється. | |



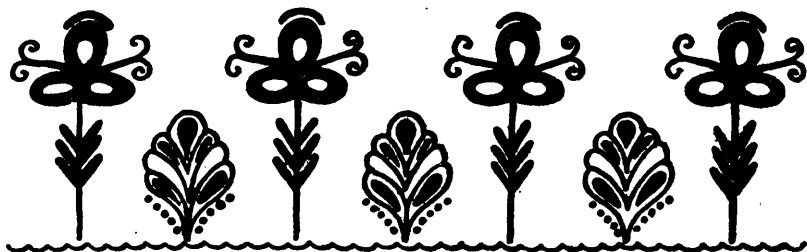


БРАЛА ДІВКА ВОДУ



1. Брала дівка воду,
Брала, брала, вибирала,
До ... ой, до дна й не добрала.
2. До дна не добрала ...
Жила в батька одиниця,—
До ... ой, добра не зазнала.
3. Добра не зазнала ...
Я ж думала, молодая,
В све ... ой, в свекра погуляю.
4. В свекра погуляю ...
А у свекра гірше пекла,—
До ... ой, добра не зазнаю.
5. Добра й не зазнаю ...
Ой, піду я, молодая,
У ... ой, у сад, у садочок.
6. У сад, у садочок ...
Та вирву я з рожі квітку,
Та ... ой, та пушу на воду.
7. Ой, пушу на воду ...
„Пливи, пливи, з рожі квітко,
Аж ... ой, аж до мого роду!
8. Аж до мого роду ...“
Пливла, пливла з рожі квітка,
Та ... ой, та на воді стала.
9. Та й на воді стала ...
Вийшла мати воду брати,
Та ... ой, та й плакати стала.
10. Та й плакати стала ...
„Ой, чого ти, з рожі квітко,
На ... ой, на воді зів'яла?
11. На воді зів'яла ...
Ой, чого ж ти, моя доню,
Та ... ой, така стара стала?
12. Така стара стала ...“
„За чужими роботами
До ... ой, добра не зазнала!“





ОЙ, НА ГОРІ ВАСИЛЕЧКИ СХОДЯТЬ

Moderato



1. Ой, на горі василечки сходять,
Під горою барвінок послався. (2)
2. Під горою барвінок послався ...
Молод козак розпивсь-розгулявся. (2)
3. Молод козак розпивсь-розгулявся,
А його кінь в стайні застоявся. (2)
4. Мати сина на глум оженила,
Невісточку та і не злюбила. (2)
5. „Купи, сину, нагайку-дротянку,
Та й бий жінку з вечора до ранку!“ (2)
6. Пішов милий під нову хату:
„Чи єсть мати-порадниця в хаті? (2)
7. Порадила, чим жінку скарати,
Порадь, мати, де жінку сховати!“ (2)
8. „Бери, сину, вороного коня,
Вези жінку до синього моря!“ (2)
9. „Не так, мати! Як жінку ховати,
Треба, мати, громаду збирати!“ (2)





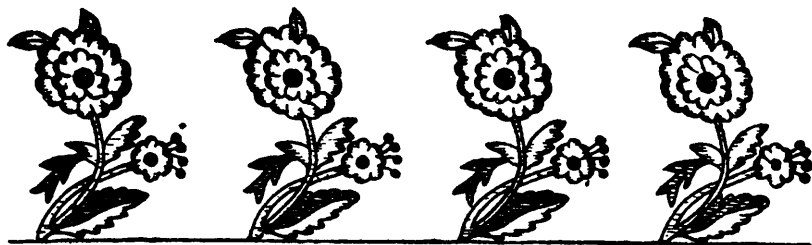
ОЙ, МІЙ БАТЬКО ГІРКИЙ

Moderato



1. Ой, мій батько гіркий
Мені світа зав'язав,
Моя мати - зоря
Мене заміж оддала.
2. Моя мати - зоря
Мене заміж оддала
На чужую сторону,
У великую сім'ю.
3. Бо велика сім'я
Посідала вечерять,
А мене, молоду,
Посилає по воду.
4. Я по воду ішла,
Та й заплакалася,
А з водою ішла,
Утиралася.
5. Як додому прийшла,—
Щось у хаті гомонить...
Щось у хаті гомонить,
Мати з сином говорить.
6. „Ой, ти, синочку мій,
Чому жінки не б'єш?
Чому жінки не б'єш, —
Нащо жалуєш?“
7. „Ой, ти, мати моя,
Нащо ж мені жінку бить?
Нащо мені жінку бить,
Як уміє все робить?“
8. Як уміє все робить:
І пошиє, й помаже,
Без вечері спати ляже
І нікому не скаже!“





ОЙ, ТИ, МАТИ МОЯ

Adagio



1. Ой, ти, мати моя,
Та й нежалісливая —
Оддала ти мене
У чужую сторону.
2. Оддала ти мене
У чужую сторону,
У чужую сторону,
У великую сім'ю.
3. А велика сім'я
Та вечеряти сіда,
А мене, молоду,
Посилає по воду...
4. Я по воду ішла —
Спотикалася,
А з водою ішла —
Прислухалася.
5. Ой, доходжу до воріт,—
Щось у хаті гомонить...
Щось у хаті гомонить,
Мати сину говорить.
6. „Ой, ти, сину ти мій,
Ти дитино моя,
Чом ти жінки не б'єш
Та потачку даєш?“
7. „Защо ж, мамо, П бить?
Вона вміє все робить,
Вона вміє все робить:
І напекти й наварить.“
8. Ох, і брали ж П
За хазяечку,
А тепер перевели
Та на наймичку!“



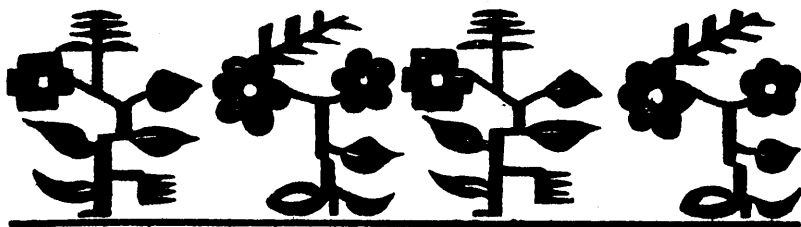


ГЕЙ, ГОЛОВОНЬКО Ж МОЯ БІДНАЯ



1. Гей, головонько ж моя бідная,
В мене мати та й нерідная.
2. Гей, в мене ненька та й нерідная,
А свекруха неймовірная.
3. Гей, сами сіли та вечеряти,
Мене, молодую, та шлють по воду.
4. Гей, шлють по воду по кринишную*
Мене, молодую, непривишную.
5. Гей, по воду йшла через батьків двір
А з водою — під віконечком.
6. Гей, сидить батько край віконечка,
Держить руку коло серденька.
7. „Гей, дитя ж моє ти коханеє!
Життя твоє препоганеє!
8. Гей, в мене була за хазячку,
А в свекрухи та за наймичку!*





ОЙ, ПРЯДУ - ПРЯДУ

Moderato



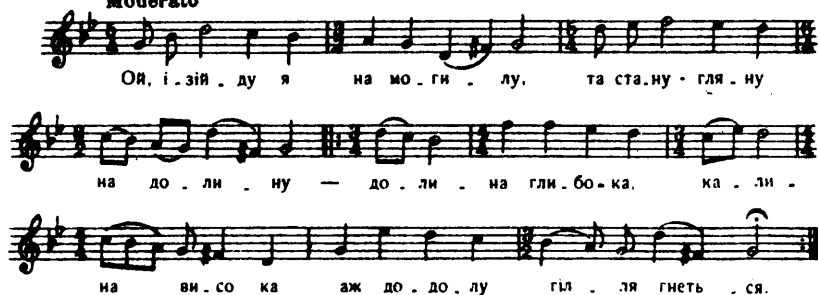
- | | |
|---|---|
| 1. Ой, пряду - пряду,
Спатоньки хочу...
Ой, склоню я голівоньку
На білу постільоньку,
Може я засну. | 4. Аж свекорко йде,
Як вітер гуде:
„Сонливая - дрімливая,
До роботи лінивая,
Невістко моя!“ |
| 2. Аж свекруха йде,
Як змія гуде:
„Сонливая - дрімливая,
До роботи лінивая,
Невістко моя!“ | 5. Ой, пряду - пряду,
Спатоньки хочу...
Ой, склоню я голівоньку
На білу постільоньку,
Може я засну. |
| 3. Ой, пряду - пряду,
Спатоньки хочу...
Ой, склоню я голівоньку
На білу постільоньку,
Може я засну. | 6. А мій милий йде,
Як голуб гуде:
„Ой, спи, мила - хороша.
Пішла заміж молодая,
Не виспалася!“ |





ОЙ, ІЗІЙДУ Я НА МОГИЛУ

Moderato



- | | |
|---|---|
| 1. Ой, ізійду я на могилу,
Та стану - гляну на долину —
Долина глибока,
Калина висока,
Аж додолу гілля гнеться. } 2 | 3. „Ой, коли б же я була знала,
Та не йшла заміж, та гуляла,
Гуляла б я в батька,
В своїй матусі
Дівчиною молодою! } 2 |
| 2. А під тією калиною
Та стояв козак з дівчиною.
Дівчинонька плаче,
Дрібними риде,
Свою долю проклинає. } 2 | 4. А тепер мені треба знати —
Та пізно лягти, рано встати.
Було в мене личко,
Ще й чорні брови —
Досталися гіркій долі! } 2 |
- “
5. Ой, піду я у садочок
Та зірву з рожі цвіточок.
Ой, цвіте мій ясний,
Мій цвіте прекрасний,
Який мій талан безщасний!“ } 2





ОЙ, У ПОЛІ КОНОПЕЛЬКИ

Andante



1. Ой, у полі конопельки,
Вершки зелененькі,...
Чи і людям так горенько,
Чи лиш мені, молоденькій?
2. Якби знала, що всім людям,
То я б не журилась,
Як лиш мені, молоденькій,
То пішла би утопилась.
3. „Не топися, моя мила,—
Марно душу згубиш!
Скажи мені щиру, правду,
Кого ти так вірно любиш?“
4. „Я нікуди не ходила,
І нікого не любила,—
Молоденька заміж вийшла,
Лиха доля м'я побила...
5. Ой, якби я була знала
Свою лиху долю,
Я би була посадила
Огірочки над водою.
6. Ростіть, ростіть, огірочки,
В широкі листочки,
Буду рвати, прикривати
Свого милого слідочки!
7. Щоби пташки не ходили,
Щоб слідочків не бродили,
Щоби мого миленького
Опріч мене не любили!“



ЧОЛОВІК ЖІНКУ Б'Є-КАТУЄ

Adagio

Чо . ло . вік жі . нку б'є - ка - ту - є, що во . на йо . му
 не стат . ку . є... „Све . кор . ку - ба . тень . ку, ря . туй ме . не, мо . ло . ду!“
 А све . кор . ко у . ста . є. ду . би . ноч . ку по . да . є:
 „Бий, си . ну, бий. бий - на . у . чай, на свій зви . чай пе . ре . во . ро . чай!“

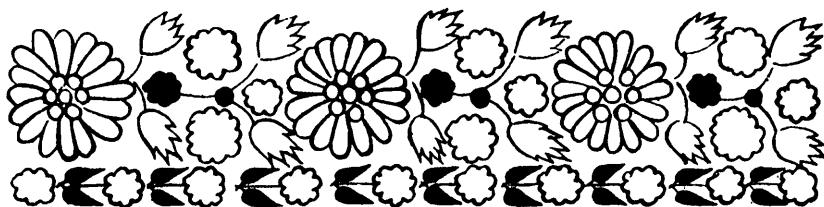
1. Чоловік жінку б'є-катує,
 Що вона йому не статкує...
 „Свекорку-батеньку,
 Рятуй мене, молоду!“
 А свекорко устає,
 Дубиночку подає:
 „Бий, сину, бий, бий-научай,
 На свій звичай переворочай!“
2. Чоловік жінку б'є-катує,
 Що вона йому не статкує...
 „Свекрухо-матінко,
 Рятуй мене, молоду!“

А свекруха устає,
Качалочку подає:
„Бий, сину, бий, бий - научай,
На свій звичай переворочай!“

3. Чоловік жінку б'є - катує,
Що вона йому не статкує...
„Діверку - братяку,
Рятуй мене, молоду!“
А діверко устає,
Дубиначку подає:
„Бий, брате, бий, бий - научай,
На свій звичай переворочай!“

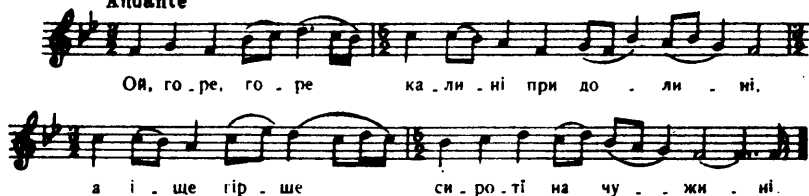
4. Чоловік жінку б'є - катує,
Що вона йому не статкує...
„Зовице - сестрице,
Рятуй мене, молоду!“
А зовиця устала,
Братові в ноги упала:
„Годі, брате, бить, годі катувать,—
Тобі ж з нею вік вікувать!“





ОЙ, ГОРЕ, ГОРЕ КАЛИНІ ПРИ ДОЛИНІ

Andante

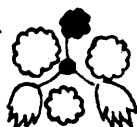


- | | |
|--|--|
| 1. Ой, горе, горе
Калині при долині,
А іще гірше
Сироті на чужині. | 5. Води наберу,
Калини наламаю,—
Заміж не піду,
Дівкою погуляю. |
| 2. Вітер повіє,
Калину обламає...
А хто не схоче,
Той сироти не лає. | 6. Води не брала,
Калини не ламала,—
Заміж не пішла,
Дівкою не гуляла. |
| 3. Батенько лає,
А матінка ще й гірше:
Не ходи, доню,
На вечорниці більше! | 7. Заміж не пішла,
Дівкою не гуляла,
Сама, молода,
Світ собі зав'язала. |
| 4. Ой, дай же, Боже,
З вечора погодоньку,
Візьму відерця
Та й піду по водоньку. | 8. Пожену воли
В зелену діброву,
А сама стану
З козаком на розмову. |

9. Ой, стояла я
З вечора до півночі,
Та впала роса
На мої карі очі.

10. Не так на очі,
Як на русую косу:
Либонь я, мати,
Віночка не довшу.

11. Ой, Боже, Боже,
Коли той вечір буде,
Коли за мене
Наговоряться люди!





ХВАЛИЛАСЯ БЕРЕЗА

ВЕСНЯНКА



- | | |
|--|--|
| 1. Хвалилася береза ...
Хвалилася,
Хвалилася береза. | 6. Обізвався вітронько ...
Обізвався,
Обізвався вітронько. |
| 2. „Що я вгору висока ...
Що я вгору,
Що я вгору висока. | 7. „Не хвалися, березо!..
Не хвалися,
Не хвалися — березо! |
| 3. Що я в корінь глибока ...
Що я в корінь,
Що я в корінь глибока. | 8. Бо я вітром повію ...
Бо я вітром,
Бо я вітром повію. |
| 4. Що я гіллям кудрява ...
Що я гіллям,
Що я гіллям кудрява. | 9. Гілля твоє поломлю ...
Гілля твоє,
Гілля твоє поломлю. |
| 5. Що на мені біла кора ...
Що на мені,
Що на мені біла кора!“ | 10. Листя твоє обвію ...
Листя твоє,
Листя твоє обвію!“ |

- | | |
|--|---|
| 11. Хвалилася дівчина ...
Хвалилася,
Хвалилася дівчина. | 17. „Не хвалися, дівчино ...
Не хвалися,
Не хвалися, дівчино!.. |
| 12. „В мене коса до пояса ...
В мене коса,
В мене коса до пояса. | 18. Бо я тебе сам візьму ...
Бо я тебе,
Бо я тебе сам візьму. |
| 13. В мене личко, як яблучко ...
В мене личко,
В мене личко, як яблучко. | 19. Косу твою зірву ...
Косу твою,
Косу твою зірву. |
| 14. В мене очі, як тернок ...
В мене очі,
В мене очі, як тернок. | 20. Личко твоє змарніє ...
Личко твоє,
Личко твоє змарніє. |
| 15. В мене брови, як шнурок ...
В мене брови,
В мене брови, як шнурок!“ | 21. Очі твої сплечуться ...
Очі твої,
Очі твої сплечуться. |
| 16. Обізвався парубок ...
Обізвався,
Обізвався парубок. | 22. Брови твої злиняють ...
Брови твої,
Брови твої злиняють!“ |





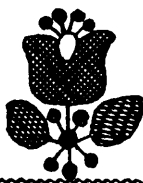
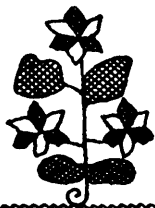
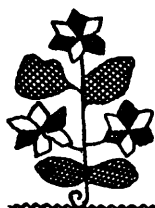
ОЙ, МАЛА МАТИ ДОЧКУ



- | | |
|---|---|
| 1. Ой, мала мати дочку
Та й одним - одиницю,
Ой, вона кохала,
Вона доглядала,
Як ягоду - полуницю. | 5. Вийшла, вийшла рідна мати,
Та й стала на порозі;
Ой, як спогнала,
Що дочку оддала,—
Обіляли дрібні сльози. |
| 2. Оддавала мати дочку
Та й в чужу стороночку,
Ой, як оддавала,
Та й наказувала,
Щоб сім літ вдома не бувала. | 6. Увійшла мати до хати,
Стала сину казати:
„Ой, візьми, сину,
Нову рушницю,
Забий в саду зозулицю! |
| 3. А дочка не стерпіла,
Та й до року прилетіла,
Перекинулася
Сивую зозулею,
Та й в вишневім саду сіла. | 7. Нехай вона не кує,
Нам садочка не глушить,
Хай вона не кує,
Нам садок не глушить,
Мого серця не сушить!” |
| 4. Ой, як стала кувати,
Став садок посихати,
Як стала кувати,
Став сад посихати,—
Чи не вийде рідна мати? | 8. Ой, узав син рушницю,
Став зозулю стріляти...
Ой, а вона стала
До свого братика
Та й словами промовляти. |

9. Ой, стала вона брату
Та й словами промовляти:
„Ой, не бий, не бий,
Ріднесенький брате,
Нас родила одна мати!“
10. „Як ти тая зозуля,
То й лети в ліс кувати,
Ой, як же ти
Моя рідна сестра,
То й прошу ж тебе до хати!“
11. „Чи я тобі, моя мати,
Увесь хліб переїла,
Що ти мене дала,
Ще й світ зав'язала,
За кого я не хотіла?“
12. Кого вірно любила,
З тим мене ти розлучила!
Ой, ти ж мені,
Рідная матінко,
Та й віку скоротила!“





ЧИ Я В ЛУЗІ НЕ КАЛИНА БУЛА

Andante

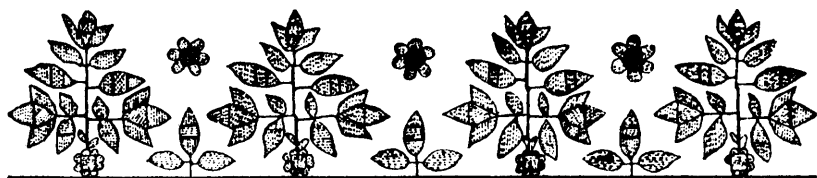


1. Чи я в лузі не калина була,
Чи я в лузі не червона була?
Взяли ж мене поламали
І в пучечки пов'язали —
Така доля моя!
Гірка доля моя!

2. Чи я в полі не травиця була,
Чи я в полі не зелена росла?
Взяли ж мене покосили
І на сіно посушили —
Така доля моя!
Гірка доля моя!
3. Чи я в полі не пшениця була,
Чи я в полі не зерниста була?
Взяли ж мене та й пожали
І в снопики пов'язали —
Така доля моя!
Гірка доля моя!

4. Чи я в батька не дитина була,
Чи я в батька не кохана була?
Взяли ж мене заміж дали
І світ мені зав'язали —
Така доля моя!
Гірка доля моя!
5. Чи не було річеньки утопитися,
Чи не було кращого полюбитися?
Були річки — повсихали,
Були кращі — повмирали —
Така доля моя!
Гірка доля моя!





ЧОЛОВІЧЕ МІЙ



- | | |
|--|--|
| 1. „Чоловіче мій,
Дружино моя,
Та завіз ти мене,
Де роду нема! | 4. Біжи до куми,
Та й поговори,
Що на серденьку є,
То все розкажи!“ |
| 2. Нікуди піти
Й поговорити,
Та серденька тоски
Розвеселити!“ | 5. „Вже ж я й ходила,
Вже й говорила,
Та вже ж мене кума
Та й осудила!“ |
| 3. „Ой, жінко моя,
Дружино моя,
Та біжи до куми,
Та й поговори! | 6. „Ой, жінко моя,
Дружино моя,
Та нікуди не йди,
Та дома сиди! |
| 7. Нікуди не йди,
Та дома сиди,
Що на серденьку є,
Мені розкажи!“ | |





СВІТИ, СВІТИ, МІСЯЧЕНЬКУ

Moderato



- | | |
|---|---|
| 1. Світи, світи, місяченьку,
Зза гори,
Бо приїхав мій миленький
З дороги! | 3. „Добрий вечір, моя мила,
Чи чуєш?
А з ким же ти, миленькая,
Ночуєш?“ |
| 2. Розпрягає сиві воли
На дворі,
А сам іде до світлиці
Нової. | 4. „З діточками, мій миленький,
З малими,
Як у лузі з квіточками
Калина! |
| 5. Одно кладу в колисочку,
Друге — в бік,
Пропав мені, мій миленький,
З ними вік!“ | |





ДОБРИЙ ВЕЧІР ТОБІ, ЗЕЛЕНА ДІБРОВО



1. „Добрий вечір тобі,
Зелена діброво!
Переночуй мене, молодого!
2. Мене, молодого,
Й коня вороного,
Й сіделечко спід злата самого!”
3. „Не переночую,
Бо славоньку чую
Та про твою голову буйную!”
4. „Скажи ж мені правду,
Зелена діброво,
Що найранше в світі процвітає?
5. А чи василечки,
А чи барвіночок,
А чи тая повненькая рожа?”
6. „Найранш процвітає
Жовтенький горицвіт
Та зелений дрібчастий барвінок!”
7. „Скажи ж мені правду,
Зелена діброво,
Хто найкраще у світі гуляє?
8. А чи тая вдова,
Чи заміжня жона,
А чи тая молода дівчина?”
9. „Найкраще гуляє
Заміжня жона,
А удова все плаче - ридає.
10. Ой, а бідна вдова
Все плаче - ридає,
А дівчина як мак процвітає!”



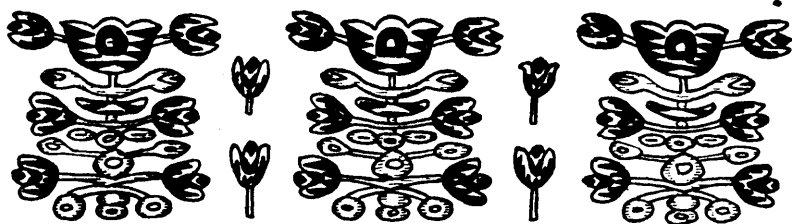


ОЙ, ПІДУ Я ПОПІД ЛУГОМ



- | | |
|--|---|
| 1. Ой, піду я попід лугом, (2)
Там мій милий оре плугом. (2) | 8. „Який тобі дідько винен, (2)
Що ти гарний, чорнобривий? (2) |
| 2. Ой, він оре, воли гонить, (2)
Він до мене не говорить. (2) | 9. А я руда вродилася, (2)
Чорнявому судилася! (2) |
| 3. Понесу я йому їсти, (2)
Чи не скаже мені сісти. (2) | 10. Було б не сватати вночі, (2)
Не вилізли тобі очі! (2) |
| 4. Понесу я йому пити, (2)
Чи не буде говорити. (2) | 11. Було б тобі сватати вдень, (2)
Розпитати своїх людей: (2) |
| 5. Він наївся, він напився, (2)
Він на ріллю похилився. (2) | 12. Чи хороша, чи вродлива, (2)
Чи робоча, чи лінива!* (2) |
| 6. „Чого лежиш, чом не ореш, (2)
Чом до мене не говориш?“ (2) | 13. Ой, хороша й уродлива, (2)
На роботу справедлива. (2) |
| 7. „Ой, я лежу та й думаю, (2)
Що погану жінку маю!* (2) | 14. На роботу справедлива,— (2)
Доля ж моя нещаслива! (2) |





ІЗЗА ГОРИ, ДА ІЗЗА ГОРИ

Moderato SOLO *CORO*

Із за го - ри, да із за го - ри да ві - тер по - ві -

ва - є... Да ма - ти доч - ку да про жит - тя пи - та - є.

1. Ізза гори,
Да ізза гори
Да вітер повіває...
Да мати дочку
Да про життя питає.
2. „Да спитай, мати,
Да спитай, мати,
Да сірого утяти!
Да сіре утя
Да на морі ночує.
3. Да сіре утя,
Да сіре утя
Да на морі ночує,
Да воно ж моє
Да все горенько чує.
4. Да сіре утя,
Да сіре утя
Да на морі плаває,
Да воно ж моє
Усе горенько знає.
5. Да перше горе,
Да перше горе,
Що дитина мала,
А друге горе,
Що свекруха лихая.
6. Да друге горе,
Да друге горе,
Що свекруха лихая,
А третє горе,
Що мій милий ревнивий.
7. Да третє горе,
Да третє горе,
Що мій милий ревнивий,
Да що сам іде
Да у поле орати.
8. Да що сам іде,
Да що сам іде
Да й у поле орати,
Ой, мене ж бере
Да волів поганяти.

9. Да мене ж берё,
Да мене ж бере
Да волів поганяти ...
„Да гей, гей, воли
Да сірі полові!
11. Оя, запрягайте,
Оя, запрягайте
Да коні вороні!,
Да я доганяйте
Да літа молоді!“
10. Да гей, гей, воли,
Да гей, гей, воли
Да сірі полові,
Да пройшли ж мої
Да літа молоді!..
12. Да догнав літа,
Да догнав літа
На калиновім мості:
„Вернітесь, літа,
Да до мене у гості!“
13. „Оя, не вернемось,
Оя, не вернемось
Да я у гості до тебе,—
* Да було б же нас
Шанувати у себе!“





РОМЕН-ЗІЛЛЯ

Andante

Ро . мен — зіл . ля . ро . мен — зіл . ля . та й у ку .
 че . рі в'єть . ся . Ой, десь мо . я та ли . ха . я
 до . ля та й по сте . пу во . ло . четь . ся .

- | | |
|--|--|
| <p>1. Ромен-зілля, ромен-зілля
 Та й у кучері в'ється...
 Ой, десь моя та лиха доля } 2
 Та й по степу волочеться.</p> | <p>5. „Молодая ти дівчино!
 Я од тебе одчеплюся,
 То ти прийдеш пшеницю жати, } 2
 Я за тебе й ухоплюся!“</p> |
| <p>2. „Ой, одчепись, лиха доле,
 Ти од мене одчепися,
 Піди собі в зеленій траві, } 2
 Та й там собі зачепися!“</p> | <p>6. „Ой, одчепись, лиха доле,
 Ти од мене одчепися,
 Піди собі в вишневий садочок, } 2
 Та там собі й зачепися!“</p> |
| <p>3. „Молодая ти дівчино!
 Я од тебе одчеплюся,
 То ти прийдеш сіно громадити, } 2
 Я за тебе й ухоплюся!“</p> | <p>7. „Молодая ти дівчино!
 Я од тебе одчеплюся,
 То ти прийдеш ягідочок рвати, } 2
 Я за тебе й ухоплюся!“</p> |
| <p>4. „Ой, одчепись, лиха доле,
 Ти од мене одчепися,
 Піди собі у чистеє поле, } 2
 Та там собі й зачепися!“</p> | <p>8. „Ой, одчепись, лиха доле,
 Ти од мене одчепися,
 Піди собі в глибоку криницю, } 2
 Та там собі й зачепися!“</p> |

9. „Молодая ти дівчино!

Я од тебе одчеплюся,

То ти прийдеш водиченьки брати, } 2

Я за тебе й ухоплюся!“

10. „Ой, одчепись, лиха доле,

Ти од мене одчепися,

Піди собі в Дунай - бистру річку, } 2

Та там собі й утопись!“

11. „Молодая ти дівчино!

Я од тебе одчеплюся,

То ти прийдеш білі ніжки мити, } 2

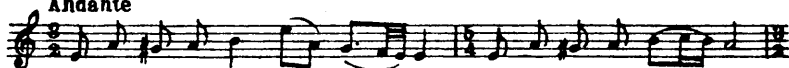
Я за тебе й ухоплюся!“



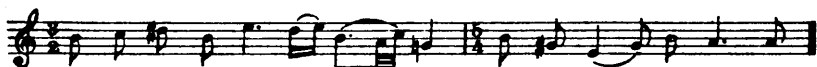


ОЙ, ПО ГОРАХ, ПО ДОЛИНАХ

Andante



Ой, по го - рах, по до - ли - нах пташечки лі - та - ють...



Не за - зна - ла я роз - ко - ші, вже лі - та - ми - на - ють.

- | | |
|--|---|
| 1. Ой, по горах, по долинах
Пташечки літають...
Не зазнала я розкоші,
Вже літа минають. | 6. Десь ти, моя дитинонько,
Три літа лежала,
Ой, що твоя з рожі квітка
На воді зів'яла?" |
| 2. Чи я спила, чи я з'їла,
Чи гарно сходила?
Тільки мої всі розкоші,
Що гірко робила! | 7. „Не лежала, моя мати,
Ні дня, ні години,—
Попалася в лихі руки
Невірній дружині. |
| 3. Ой, вирву я з рожі квітку
Да пушу на воду:
„Пливи, пливи, з рожі квітко,
Аж до мого роду!" | 8. Тече вода із городе
Край кореня дуба...
Нема ж мені одрадоньки
Од мого нелюба. |
| 4. Плила, плила з рожі квітка,
На березі стала...
Вийшла мати води брати,
Квіточку піймала. | 9. Тече вода із города
Край синьої м'ятки...
Сушать мене, в'ялять мене
Мої недостатки. |
| 5. Вийшла мати води брати,
Квіточку піймала:
„Десь ти, моя дитинонько,
Три літа лежала?" | 10. Ізсушили - ізв'ялили,
Як тую билину,—
Ніхто мене не жалує,
Бідну сиротину!" |





ГОЛОВОЧКО Ж МОЯ БІДНА

Andante



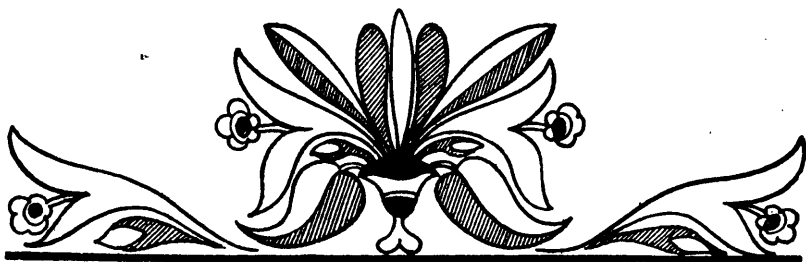
1. Головочко ж моя бідна,
В мене ненечка нерідна...
Та й послала мене мати
Зеленее жито жати,
Ще й ячменю пов'язати.

2. А я жита не дожала,
І ячменю не в'язала —
Через свого милого,
Через білі ручки його
Три неділі відлежала.

3. А мій милий - чорнобривий,
Він словами справедливий —
Убиває ногою,
Відливає водою:
„Говори, серце, зо мною!“

4. „Рада ж би я говорити,
Та й не можу промовити —
Окипіло серденько
Гарячою кривлею,
Не промовлю я з тобою!“





ОЙ, НА ГОРІ, НА ГОРІ

Andantino



1. Ой, на горі, на горі
Пасла дівка лебеді.
Ой, доле моя, доле, } 2
Пасла дівка лебеді.

2. Пожену я лебеді
До Дунаю, до води.
Ой, доле моя, доле, } 2
До Дунаю, до води.

3. А вже мої лебеді
Та й наплавалися.
Ой, доле моя, доле, } 2
Та й наплавалися.

4. А вже ж мої карі очі
Та й наплакалися.
Ой, доле моя, доле, } 2
Та й наплакалися.

5. Горє ж тому лебедєві,
Проти води пливучи.
Ой, доли моя, доле, } 2
Проти води пливучи.

6. А ще тяжче, а ще важче
Із немилим живучи.
Ой, доле моя, доле, } 2
Із немилим живучи.

7. Я свєкрові догожу —
Білу постіль постєлю.
Ой, доле моя, доле, } 2
Білу постіль постєлю.

8. Я свєкрусі догожу —
Голівоньки догляжу.
Ой, доле моя, доле, } 2
Голівоньки догляжу.

- | | |
|--|---|
| 9. Діверкові догожу —
Шовком комір вишию.
Ой, доле моя, доле,
Шовком комір вишию. } 2 | 11. А милому - ревнивому
І повік я не вгожу.
Ой, доле моя, доле, } 2
І повік я не вгожу. } 2 |
| 10. Я зовиці догожу —
Русу косу розчешу.
Ой, доле моя, доле, } 2
Русу косу розчешу. } 2 | 12. Хіба ж тоді угожу,
Як на лаву положу.
Ой, доле моя, доле, } 2
Як на лаву положу. } 2 |
| 13. Хіба ж тоді заплачу,
Як у ямі побачу.
Ой, доле моя, доле, } 2
Як у ямі побачу. } 2 | |





ГОЛОВОЧКО МОЯ БІДНА

Andante



1. „Головочко моя бідна,
Чого, моя мила, зблідла?
Чи пшеницю жала,
Чи ячмінь в'язала,
Чи в недузї лежала?“

2. „Я пшениці не жала,
Ні ячменю не в'язала—
Через тебе, милий,
Через твої ручки
Три неділі відлежала!“

3. „Не за те ти, мила, бита,
Що ти в корчмі напилася,—
Ой, йшли наймиточки,
Йшли до робітки,—
Ти не розпорядилася!

4. Сім раз наймит вертався,
Господині питався,
Не заговорила,
Не розпорядила,
Ой, з тим наймит остався!“





ОЙ, ГОРЕ, ГОРЕ, ЩО ЧУЖАЯ КРАЇНА



1. Ой, горе, горе, що чужая країна,
 Ой, іще гірше, що невірна дружина.
2. Що вона мене ізсушила - скрушила,
 Що вона мене з білих ніжок ізвалила.
3. Ой, як сяду я край віконечка прями,
 Та й не дам же я волоконцеві впасти.
4. Та й виведу волоконце в віконце,
 Ой, та й погляну-я на яснеє сонце.
5. Ой, я ж думала, що то сонечко сходить,
 Аж то мій милий та по садочку ходить.
6. Аж то мій милий та по садочку ходить,
 Ой, чужу милу та за рученьку водить.
7. Ой, чужу милу він цілує й милує,
 Ой, на свою милу нагайку готує.





НЕ СТЕЛИСЯ, КУДРЯВЧИК

ВЕСНЯНКА



1. Не стелися, кудрявчик,
Не стелися, зелений кудрявчик,
Край мене!
2. Та край мого городця,
Та край мого, зелений кудрявчик,
Городця.
3. Проти мого віконця,
Проти мого, зелений кудрявчик,
Віконця.
4. Бо є в мене лихий муж,
Бо є в мене, зелений кудрявчик,
Лихий муж.
5. Та не каже мені вбиратись,
Та не каже мені, зелений кудрявчик,
Вбиратись.
6. Йти в таночок гуляти,
Йти в таночок, зелений кудрявчик,
Гуляти.

7. Та взяв мене за ручку,
Та взяв мене, зелений кудрявчик,
За ручку.
8. Завів мене в світличку,
Завів мене, зелений кудрявчик,
В світличку.
9. Та взяв мене картати,
Та взяв мене, зелений кудрявчик,
Картати.
10. Нагайкою краяти,
Нагайкою, зелений кудрявчик,
Краяти.
11. „А то ж тобі таночок,
А то ж тобі, ти моя миленька,
Таночок!
12. Та й не слухай дівочок,
Та й не слухай, ти моя миленька,
Дівочок!
13. А не слухай жіночок,
А не слухай, ти моя миленька,
Жіночок!
14. Та не йди гуляти в таночок,
Та не йди гуляти, ти моя миленька,
В таночок!“





ТА Й НЕ ЖАЛКО МЕНІ



- | | |
|--|---|
| 1. Та й не жалко мені
Та й ні на кого,
Тільки жалко мені
На отця свого. | 6. Та купи собі
Корабель новий,
Корабель новий
Хоч за сто рублів. |
| 2. На отця свого,
На старенького —
Оженив він мене,
Молоденького! | 7. Та за сто рублів
З половиною,
Та посади жінку
Із дитиною. |
| 3. Та й узяв жінку
Не до любові,
Не до любові,
Не до розмови. | 8. Одіпхни П
Та од бережка,
Та не дай же П
А веселечка! |
| 4. Не до любові,
Не до розмови,
Ані хліба спекти,
Ні між люди піти. | 9. Корабель пливе,
Аж Дунай реве,
А мила сидить,
Як свічка горить. |
| 5. Та піди, сину,
У Китайгород,
У Китайгород
Та на ярмарок. | 10. А дитиночка —
Як зориночка,
А милий стоїть,
Як билиночка. |

11. Ой, коли б ще більш
А хвиля била,
Щоб мою милу
Та затопила!
12. „Ой, вернись, мила,
Ой, вернись, друже,
Бо без тебе вже
Щось скучно дуже!
13. Ой, вернись, серце,
Попрощаймося,
Одним яблучком
Перекраймося!
14. Тобі яблучко,
Мені зернечко,—
Та не сердьмося,
Моє сердечко!“
15. „Не вернись, милий,
Не вернись, друже,
Бо ти бив мене,
Колотив дуже!
16. Як ти бив мене
Та ломакою,
Узивав мене
Нехазяйкою!
17. Ой, як бив мене
Та лозиною,
Узивав мене
Недружиною!
18. Ой, як бив мене
Та сирицею,
Узивав мене
Ледащицею!
19. Краще в морі я
Та й утоплюся,
А до тебе вже
Більш не вернуса!“





ОЙ, У ЛУЗІ ПРИ ДОЛИНІ

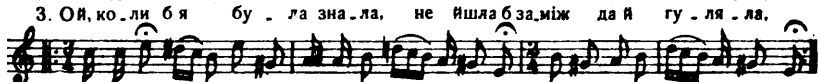
Adagio



1. Ой, у лу_зі при до_ли_ні там сто_я_до корч ка_ли_ни...



2. А під то_ю ка_ли_но_ю си_дить вдо_ва з ди_ти_но_ю,



3. Ой, ко_ли б_я бу_ла зна_ла, не йшла б за_між да й гу_ля_ла,

та й ди_ти_ну ко_ли_ше, та дріб_ні ли_сти пи_ше, аж по лич_ку сль_ози ллють_ся.
да й гу_ля_ла, гу_ля_ла, ру_су ко_су че_са_ла дів_чи_но_ю мо_ло_до_ю!

1. Ой, у лузі при долині
Там стояло корч калини...

2. А під тою калиною
Сидить вдова з дитиною,
Та й дитину колише,
Та дрібні листи пише,
Аж по личку сльози ллються.

} 2

4. Було б личко, були б брови!
Попалась я лихий долі...
Та було б личко біле,
Та були б чорні брови!
Попалась я лихий долі...

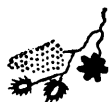
} 2

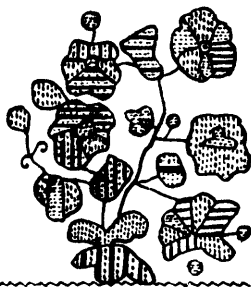
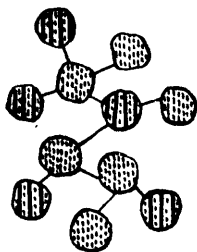
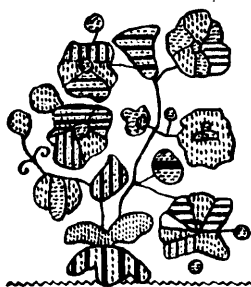
3. Ой, коли б я була знала,
Не йшла б заміж да й гуляла,
Да й гуляла, гуляла,
Русу косу чесала
Дівчиною молодою!

} 2

5. Ой, ти милий-милесенький,
Ти, голубе сивесенький!
Ти копаєш ногою,
Відливаєш водою!..
Горе ж мені жить з тобою!..

} 2





ОЙ, ДАВНО-ДАВНО Я В БАТЬКА БУЛА

Andante



- | | |
|---|--|
| 1. Ой, давно-давно
Я в батька була,
Вже й тая стежечка
Терном заросла. | 5. Текла річенька
Через батьків двір,
Через батьків двір
Та й на поговір... |
| 2. Ой, терном-терном,
Ще й шипшиною...
Я в батька була
Ще дівчиною. | 6. Через батьків двір
Та й на поговір...
Ой, побив-побив
Та й пішов на мир. |
| 3. Я в батька була,
Як рожка цвіла,
А тепер стала,
Як трава в'яла. | 7. Та ще й хвалиться,
Вихваляється:
„Ой, добре, добре
Чуже дитя бить! |
| 4. Куди летіла,
Трава шуміла,
А де упала,
Там річка стала. | 8. Не пручається
І не лається,
До білих ніжок
Приклоняється!“ |





ОЙ, ПРИБУДЬ, ПРИБУДЬ

Andante

Оя, при . будь, при . будь, хоч ко . ня до . будь,

не лу . га . ми — бе . ре . га . . . ми !

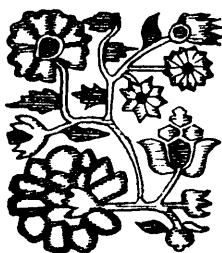
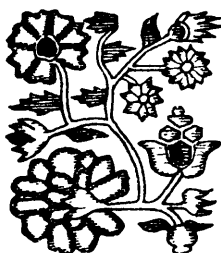
Гей, лю . би . ли . ся, та не по . бра . ли . . ся

за ли . хи . ми во . . . ро . . га . . ми !

1. Ой, прибудь, прибудь, хоч коня добудь,
Не лугами — берегами!
Гей, любилися, та не побралися
За лихими ворогами!
2. Ой, я вороги стопчу під ноги,
Круту гору перескочу!
„Гей, оддай мене, моя мати, заміж,
За кого я сама схочу!“
3. Оддала ж мене матуся моя,
За кого я не хотіла...
Гей, шумить-гуде дротяна нагайка
Коло мого білого тіла.

4. Що нагаечка та дротяночка
Із кілочка не спадає,
Гей, тонка-біла моя сорочечка
Щодня кров'ю окипає.
5. Що любилися, серденько мое,
Як у лісі голубоньків пара,
Гей, а тепера, серце, розійшлися,
Так як тая чорна хмара!
6. Що любилися, серденько мое,
Як зерно у горісі,
Гей, а тепера, серце, розійшлися,
Як той туман по місі!





ПОЖЕНУ Я ВОЛИ В ПОЛЕ



- | | |
|---|---|
| 1. Пожену я воли в поле,
Товар — на долину,
Сам поверну до дівчини } 2
На час, на годину. | 5. Пішов, пішов до коршмоньки,
Напився горілки,
Ой, як прийшов додомочку, } 2
Та взявся до жінки. |
| 2. Ой, як прийшов до дівчини:
„Добрий вечір, дівко!“
Вона йому відповіла: } 2
„Убий перше жінку!“ | 6. Вдарив її раз у груди
Вона похилилась,
Що аж її червона кров } 2
Землю сполонила. |
| 3. „Порадь мене, дівчинонько,
Як же її вбити?
Моя жінка молоденька } 2
Та й буде проситись!“ | 7. „Біжи, біжи, мій миленький,
Дай матінці знати,
Нехай прийде матіночка } 2
На смерть попрощатись!“ |
| 4. „Біжи, біжи до коршмоньки,
Напийся горілки,
Ой, як прийдеш додомочку, — } 2
Візьмися до жінки!“ | 8. Ой, як прийшла матіночка,
Глянула в віконце:
„Лежить, лежить моя дочка } 2
Збита, як сукоңце!“ |

9. „Ой, що ж бо ти, моя доню,
Що ж ти провинила,
Ой, що ж твоя червона кров } 2
Землю сполонила?“

10. „То ж я, мамцю, то ж я, любцю,
То ж я провинила,
Що п'яниці до коршмоньки } 2
Їсти не носила!“

11. „Біжи, біжи ти, мій зятю,
Дай попові знати,
Щоби прийшов він із дяком } 2
На смерть сповідати!“

12. „Нащо, мамцю, нащо, любцю,
Нащо сповідати?
Штири дошки, сажень землі, } 2
Живо й поховати!“





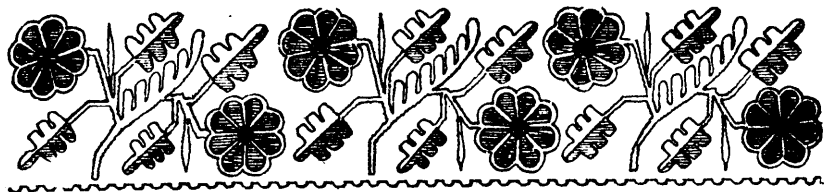
ТИ В МЕНЕ КОСИВ

Andante



- | | |
|---|---|
| 1. Ти в мене косив,
Я в тебе громадила...
Ти мене любив,
Я тебе принадила. | 3. Достаяся я
Сідому з бородою,
Що він не вміє
Говорити зо мною. |
| 2. Ти мене любив,
Я в тобі кохалася...
Ти сів, поїхав, —
Кому я досталася? | 4. Ой, старий, старий,
Та як білая глина,—
В мене ж личенько,
Як червона калина! |
| 5. Для кого цвіло,
Та ще й розцвіталось?
Горенько моє,—
Що тобі досталось!.. | |

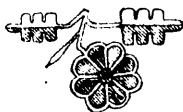




БОЛИТЬ МОЯ ГОЛОВОНЬКА



1. Болить моя головонька
Нічим зав'язати,
А далеко до родини
Ніким наказати.
2. Зав'яжу ж я головоньку
Шовковим платочком,
Накажу ж я до родини
Сизим голубочком.
3. Шовковая хустинонька
Голови не в'яже,
Сизокрилий голубонько
Правдоньки не скаже.
4. Ой, вирву ж я з рожі квітку,
Та й пущу на воду:
„Пливи, пливи, з рожі квітко,
Аж до мого роду!“
5. Пливла, пливла з рожі квітка,
Та й на воді стала,
Вийшла мати води брати,
Та й квітку пізнала.
6. Вийшла мати води брати,
Та й квітку пізнала:
„Ой, десь моя дитинонька
Недужа лежала!“
7. „Не лежала, моя мати,
Ні дня, ні години:
Попалася в добрі руки
Невірній дружині!“





ОЙ, САМА Я САМІСЕНЬКА

Andantino



Ой, са_ма я са_мі_сень_ка, як би_ли_нонь_ка в по_лі.



не дав ме_ні гос_подь ща_стя, ні доб_ро_ї до_лі.

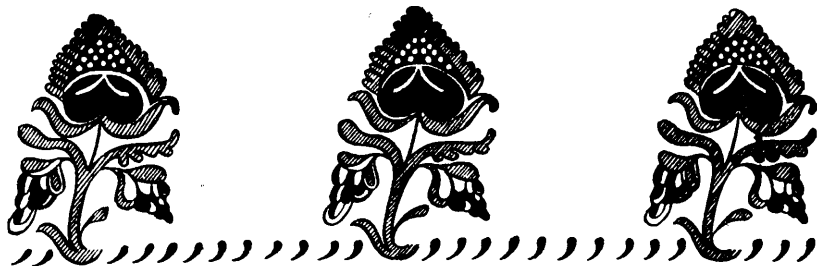
1. Ой, сама я самісенька,
Як билинонька в полі,
Не дав мені Господь щастя,
Ні доброї долі.
2. Ой, візьму я відеречка,
Та піду я по воду,—
Ой, там хлопці-риболовці
Все хороші на вроду.
3. „Ой, ви, хлопці-риболовці,
Ви хороші на вроду,
Візьміть мене на човничок,
Перевезіть до роду!”
4. „Ой, раді б ми перевезти,
Так човен поламався.
Ой, чули ми через люди—
Тебе рід відцурався.
5. Та не так рід, та не так рід,
Як рідненькая мати!
Одчинила кватирочку:
„Прошу, доню, до хати!”
6. „Не піду я, моя мати,
До твоєї хати:
Було б мене, моя мати,
За п'яницю не давати!
7. Було б, мати, не вважати,
Що я в тебе одиниця,—
Було б мене утопити,
Де найглибша криниця!
8. Було б, мати, не вважати,
Що хороша на вроду,—
Було б мене утопити
У холодную воду!

9. Було б, мати, не вважати,
Що я в тебе така біла,—
Було б бити-научати
До всякого діла!

10. Було б, мати, не вважати,
Що хорошого стану,—
Було б мене утопити,
Що й до дна не достану!

11. Було б, мати, не вважати,
Що хорошого зросту,—
Було б мене утопити
Та й з високого мосту!"





ОЙ, Є В МЕНЕ ТРИ ЖУРИ



- | | |
|--|--|
| 1. Ой, є в мене три жури
Та й на моїй голові. (2) | 4. А та третя та жура—
На п'яницю попала. (2) |
| 2. Ой, та перша та жура
Болить в мене голова. (2) | 5. П'є п'яниця неділю,
П'є п'яниця другу, А я дома бідую. |
| 3. А та друга та й жура—
Пішла заміж молода. (2) | 6. Вдарив мене по личку,
По рум'янім яблечку. (2) |
| 7. І потекла з личка кров
Вишиваним рукавом. (2) | |





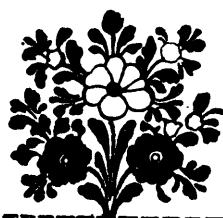
МАЛА МАТИ ОДНУ ДОЧКУ

Andantino



- | | |
|--|---|
| 1. Мала мати одну дочку, (2)
Та й купала у медочку. | 4. П'є п'яниця, п'є-гуляє, (2)
Йде додому, - б'є та й лає. |
| 2. Та й купала-поливала, (2)
Щастя-долі не вгадала. | 5. „Ой, я буду мандрувати, (2)
Лиху долю покидати!“ |
| 3. Щастя-долі не вгадала, (2)
За п'яниченьку оддала. | 6. „Ой, не роби та сваволі, (2)
Не покидай свої долі!“ |
| 7. Як в калини білі квіти, (2)
Так у тебе дрібні діти!“ | |





ОЙ, ЗАЦВІЛА РОЖА КРАЙ ВІКНА

Moderato
SOLO

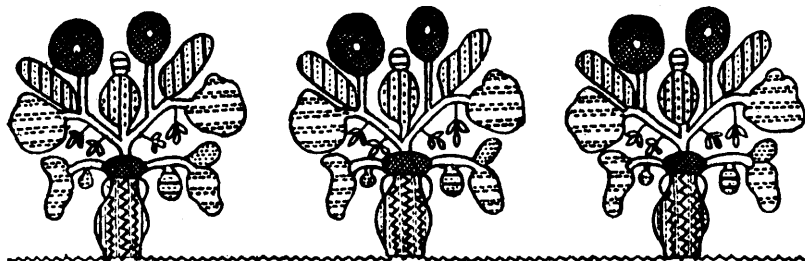
CORO

Ой, зацвіла ро-жа край вік-на, ой, зацвіла ро-жа край вік-на...

Ой, ма-ла я му-жа, ой, му-жа я ма-ла, ой, ма-ла я му-жа пи-я-ка.

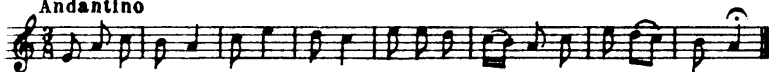
- | | |
|--|-------------------------------------|
| 1. Ой, зацвіла рожа край вікна ... (2) | 4. Ой, як я на лодку сідала, (2) |
| Ой, мала я мужа, | Правою ручкою, |
| Ой, мужа я мала, | А білим платочком, |
| Ой, мала я мужа | А білим платочком |
| Пияка. } 2 | Махала. } 2 |
| 2. Нічого не робить, тільки п'є, (2) | 5. „Ой, вернися, жінко, додому, (2) |
| Як прийде додому, | Бо горшки не миті, |
| Як додому прийде, | І миски побиті, |
| Як прийде додому, | Горе ж мені жити |
| Жінку б'є. } 2 | Самому!“ } 2 |
| 3. „Не бий мене, мужу, не карай, (2) | 6. Ой, як я вернулась додому, (2) |
| Бо покину діти, | І горшки побиті, |
| Бо покину дрібні, | І миски не миті, |
| А сама поїду | Ой, а діти плачуть, |
| За Дунай!“ } 2 | Істи хтять. } 2 |





ОЙ, ВЕРБО, ВЕРБО

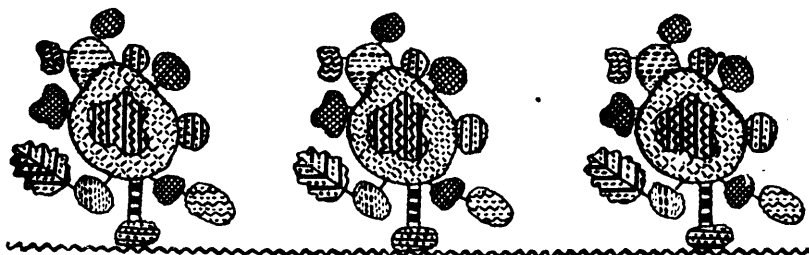
Andantino



Ой, вер-бо, вер-бо, де ти рос-ла, що тво-є ли-стя-чко во-да знес-ла ?

- | | | |
|--|---|---|
| 1. Ой, вербо, вербо,
Де ти росла,
Що твоє листячко
Вода знесла? | 5. Ой, кажуть люди,
Що він не п'є,
А він з корчми
Щодня іде. | 9. Не раз я, не два
Викупляла, –
Крізь віконечко
Утікала. |
| 2. Ой, знесла, знесла
Тиха вода ...
А я, молода,
Як ягода. | 6. А я, молода
Проти нього,
Несу талюра
Золотого. | 10. В вишневім саду
Ночувала,
Різних пташок
Наслухала. |
| 3. А я, молода,
Як ягода,
Не підумай
За рік, за два. | 7. Несу талюра
Золотого
Викупить коня
Вороного. | 11. Соловей каже:
„Тьох - тьох, тьох - тьох!..“
Котяться сльози,
Як той горох. |
| 4. А підумай
Аж п'ятого,
За того п'яницю
Проклятого. | 8. „Викупиш коня,
Люблю тебе,
Як не викупиш,
То вб'ю тебе!“ | 12. А зозуленька –
„Куку, куку!..“
За що ж я терплю
Таку муку? |



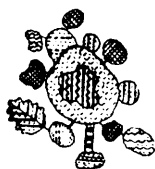


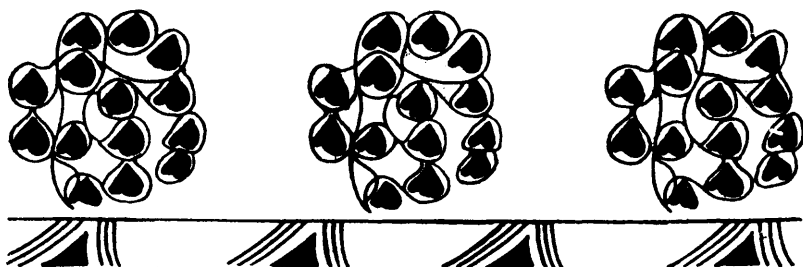
ОЙ, ТЕМНАЯ ТА НЕВИДНАЯ НІЧЕНЬКА



1. Ой, темная та невидная ніченька...
Гей, дурна була та нерозумна дівчина.
2. Дурна була та нерозумна дівчина,
Гей, що покохала та козаченька старого.
3. Веде з шинку та за рученьку п'яного,
Гей, кладе спати та на тесовій кроваті.
4. Кладе спати та на тесовій кроваті,
Гей, та й забула та соловейкам приказати.
5. „Соловейки, ви маненькі птичечки,
Гей, не щебечіть та ранесенько на зорі!
6. Не щебечіть та ранесенько на зорі,
Гей, не збудіть ви та миленького в коморі!”
7. А мій милий та у коморі спить -- не чує,
Гей, він на мене три нагаечки готує.

8. Я ж думала, що нагаечка — шуточка,—
Гей, як ударить, то розсядеться шкурочка!
9. Я ж думала, що нагаечка з паперу,—
Гей, аж вона із проклятого ременю.
10. Я ж думала, що нагаечка — тонкий дріт,—
Гей, як ударить, то болить серце, ще й живіт!





ОЙ, ЗАЦВІЛА ЧЕРВОНА КАЛИНА

Adagio

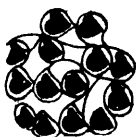
Оя, за_ці_ля чер_во_на ка_ли_на над кри_ни_це_ю .

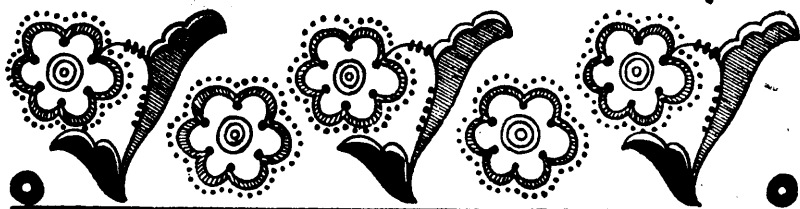
Го_ре же_ні, мо_я ма_ту_сень_ко, жи_ти за п'я_ни_це_ю .

1. Ой, зацвіла червона калина
Над криницею ...
Горе ж мені, моя матусенько, } 2
Жити за п'яницею!
2. Що п'яниця п'є, не кається,
І день, і ніч п'є,
А як прийде із шинку додому, } 2
Мене, молодую, б'є!
3. В неділеньку рано-пораненьку
Мати моя йде,
Питається діточок маленьких, } 2
Чи дома п'яниця є.
4. „Потихесеньку, полегесеньку,
Матусю, іди:
Спить п'яниця в рубленій коморі, } 2
Гляди ж, його не збуди!“

5. „Ой, нехай він спить, та й нехай же спить,
Щоб уже й не встав,
Щоб твоєї бідної головоньки } 2
Та й не клопотав!“

6. „Ой, не клени, моя матусенько,
П'яницю мого:
Єсть у мене діточки маленькі,— } 2
Горе буде без його!“





ОЙ, СИДІЛА ДОЧКА, ЯК ПЕРЕПІЛОЧКА

Andantino



1. Ой, сиділа дочка,
Як перепілочка
На високому даху,
Та ввиділа неньку,
Неньку старенькую
На широкому шляху.
2. Ой, ввійшла до хати
Милому й казати:
„До нас наша мати йде!“
А він їй говорить,
Та й відповідає:
„Який її чорт несе?“
3. „Потихеньку, мамцю,
Потихеньку, любцю,
Сінні двері відчиніть,
Бо спить п'яниченька,
Спить недбайличенька,
Я ж вас прошу --- не збудіть!“
4. „Ой, хай він спить, дочко,
Ой, хай він спить, любко,
Дай же, Боже, щоб не встав,
Ой, як він же тую
Твою головочку,
Як він її склопотав!“





ОЙ, ЖАЛА ПШЕНИЦЮ



1. Ой, жала пшеницю
Правою рукою...
Не сподівалася } 2
Бути розвідною.

4. А де ж тая мати,
Що мене хрестила,
Несла через Дунай, } 2
Чому не втопила?

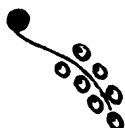
2. А за розвідною
Нікому остати¹, -
Пішов мій миленький } 2
Світа оглядати.

5. „Не сама я несла,
Несли молодичі!“
Чому не втопила } 2
В глибокій криниці?

3. А де ж тії воли,
Що поле орали?...
А де ж ті козаки, } 2
Що розвід давали?

6. А в тії криниці
Холодна водиця...
Перше була дівка, } 2
Тепер розвідниця.

7. А в тії криниці
Цебриння новенькі...
Горе мені жити } 2
Самій, молоденькій!



¹ Остати — заступитися.



УСІ ГОРИ ЗЕЛЕНІЮТЬ

Andante

У . сі го . ри зе . ле . ні . ють, у . сі го . ри зе . ле .
ні . ють, тіль . ки од . на го . ра чор . на.

ВАРІАНТ

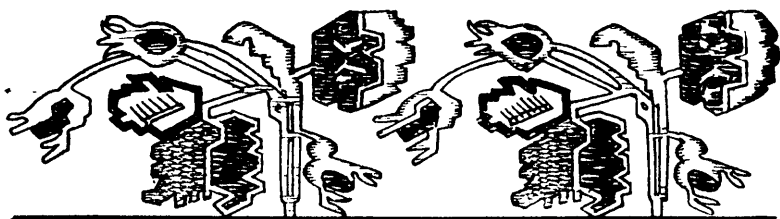
Lento SOLO *CORO*

У . сі го . ри зе . ле . ні . ють, у . сі го . ри зе . ле .
ні . ють. тіль . ки од . на го . ра чор . на.

1. Усі гори зеленіють, (2)
Тільки одна гора чорна.
2. Тільки одна гора чорна, (2)
Де орала бідна вдова.
3. Де зорала, зволочила, (2)
Слізоньками примочила.
4. „Роди, Боже, пшениченьку, (2)
Щоб було що на зимоньку!“
5. Буйний вітер повіває, (2)
Сестра з братом розмовляє.

6. „Ой, братику, соколоньку, (2)
Прийми мене на зимоньку!“
7. „Сестро моя, перепілко, (2)
Скажи, в тебе діток скільки?“
8. „Раз четверо, раз п'ятеро, (2)
А всіх буде дев'ятеро!“
9. Сяде дядько обідати, (2)
Діток пошле в сад гуляти.
10. Ой, ще дядько не обідав, (2)
Діти батька одвідали.
11. „Вставай, тату, вставай з ями, (2)
Бо горе жить коло мамі!“
12. Вставай, тату, вставай з гробу, (2)
Бо горе жить коло роду!“





ОЙ, ІЗЗА ГОРИ ТА БУЙНИЙ ВІТЕР ВІЄ

Andante

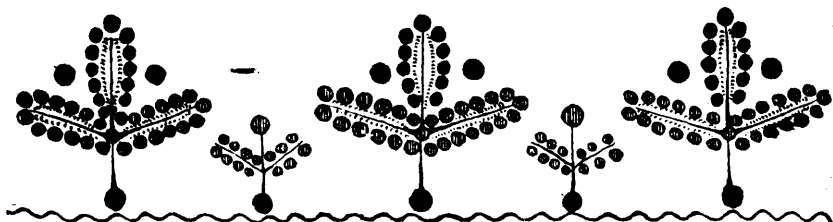
Ой, із_за го_ри та буй_ний ві_тер ві_є...

Ой, там у_ді_вонь_ка та пше_ни_чень_ку сі_є.

1. Ой, ізза гори
Та буйний вітер віє...
Ой, там удівонька
Та пшениченьку сіє. } 2
2. Ой, посіявши,
Стала волочити.
А заволочивши,
Стала Бога просити. } 2
3. „Ой, уроди, Боже,
Та пшениченьку яру
На вдовине щастячко,
На сирітську славу!“ } 2
4. Ой, ще й удівонька
Та й додому не дійшла,
А вже кажуть люди,
Що пшениченька зійшла. } 2
5. Ой, ще удівонька
Та й на лаву не сіла,
А вже кажуть люди,
Що пшениця поспіла. } 2

6. „Ох, і горе ж мені
Та, діточки, із вами,
Гей, та що немає
Хазяїна над вами!“ } 2
7. „Мати ж наша, мати,
Не журися нами,
Як повиростаєм,
Розійдемося сами! } 2
8. Ой, буде нас, мати,
По горах, по долинах,
Ой, буде нас, мати,
Та по чужих країнах! } 2
9. Ой, будеш ти, мамо,
Як зозуль кувати,
Що нікому буде
Тобі й пити подати!“ } 2



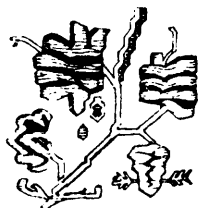
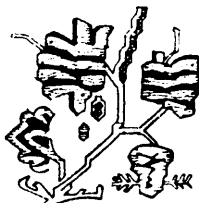
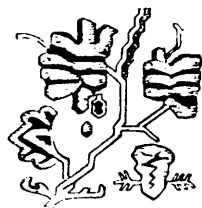


ОЙ, НЕ ПУГАЙ, ПУГАЧЕНЬКУ



1. „Ой, не пугай, пугаченьку, (2)
В зеленому байраченьку!“
2. „Ой, як мені не пугати, (2)
Що все гори та байраки.
3. Ніде мені гнізда звити (2)
І діточок розплодити!..“
4. Ішла вдова долиною (2)
З маленькою дитиною.
5. Сіла вдова спочивати, (2)
З своїм сином розмовляти.
6. „Ой, сину ж мій малесенький, (2)
Де ж твій батько ріднесенький?“
7. Сидить орел над водою, (2)
Розмовляє з удовою.
8. „Не плач, не плач, молода вдово, (2)
Бо я твого мужа знаю.
9. Бо я твого мужа знаю, (2)
Тричі на день одвідаю.
10. І снідаю й обідаю, (2)
А третій раз вечеряю.
11. На кучері наступаю, (2)
З лоба очі видираю!“





ОЙ, ЗЗА ГОРИ КАМ'ЯНОЇ

Andantino



Ой, зза го - ри кам'я - но - ї го - лу - би лі - та - ють...



Не за - зна - ла роз - ко - шонь - ки, вже лі - та ми - на - ють.

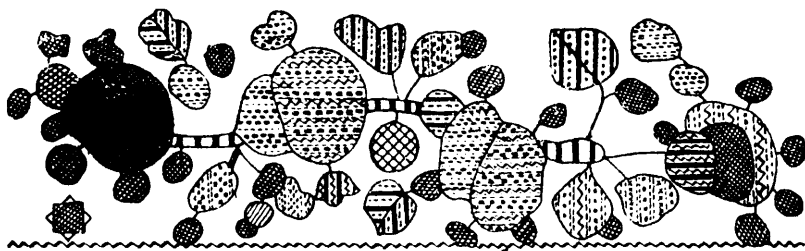
1. Ой, зза гори кам'яної
Голуби літають...
Не зазнала розкошоньки
Вже літа минають.

3. Ой, догнали літа мої
На калиновім мості:
„Гей, вернітесь, літа мої,
До мене хоч в гості!“

2. Запрягайте воли сірі,
Коні вороні,
Доганяйте літа мої,
Літа молодії!

4. „Не вернемось, не вернемось,
Не маєм до кого:
Та було б нас шанувати,
Як здоров'я свого!“





ОЙ, КОЛИ Б Я БУЛА ЗНАЛА



- | | |
|----------------------------|---------------------------|
| 1. Ой, коли б я була знала | 2. Дівчиною мандрувала б, |
| Та й свою лиху долю, | Та й провідала світу... |
| То я б була мандрувала | Не зазнала розкошоники, |
| Дівчиною молодою. | Пройшли ж мої марно літа. |

3. Ідуть мої дні за днями,
А літа за літами...
Літа ж мої, молодії.
Жаль мені за вами!



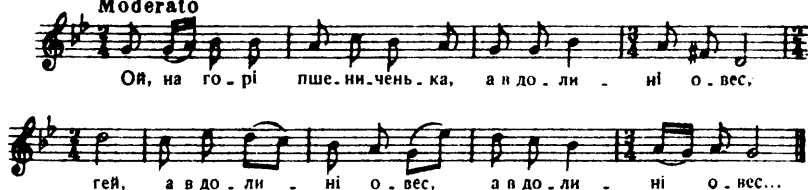
ПІСНІ ПРО КОХАННЯ





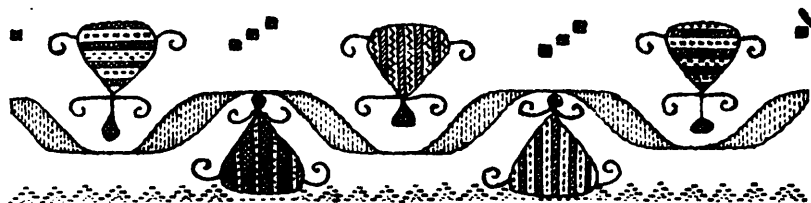
ОЙ, НА ГОРІ ПШЕНИЧЕНЬКА

Moderato



- | | |
|---|---|
| 1. Ой, на горі пшениченька,
А в долині овес,
Гей, а в долині овес,
А в долині овес... | 3. Що до тої дівчиноньки
Та щовечора йдеш,
Гей, та щовечора йдеш,
Та щовечора йдеш. |
| 2. Не по правді, мій миленький,
Ти зі мною живеш,
Гей, ти зі мною живеш,
Ти зі мною живеш. | 4. А до мене, молодой,
Та я у двір не зайдеш,
Гей, та я у двір не зайдеш,
Та я у двір не зайдеш! |



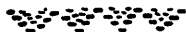


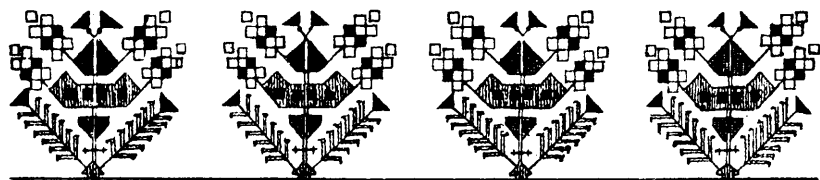
ЗАЙШЛО СОНЦЕ ЗА ЛІСОК.



- | | |
|--|--|
| 1. Зайшло сонце за лісок, —
Прийди, милий, чорнобривий,
Хоть до мене на часок! | 5. Не покину ж я тебе!..
А тепер покидаєш,
Серцю жалю завдаєш. |
| 2. Хоть до мене на часок...
Поговорим ми з тобою
Хоть останній вечорок. | 6. Серцю жалю завдаєш...
Ой, своєму ти кохавому
Серденьку кохавому! |
| 3. Хоть останній вечорок...
Ляжем спати на кроваті,
Розкажу ж я тобі сон. | 7. Серденьку кохавому...
Світи, місяць, світи ясно,
Ще й кохання зоря! |
| 4. Розкажу ж я тобі сон...
Що ти клявся, ще й кохався:
„Не покину ж я тебе! | 8. Ще й кохання зоря...
Довго, довго із кохавою
Мого кохавого нема. |

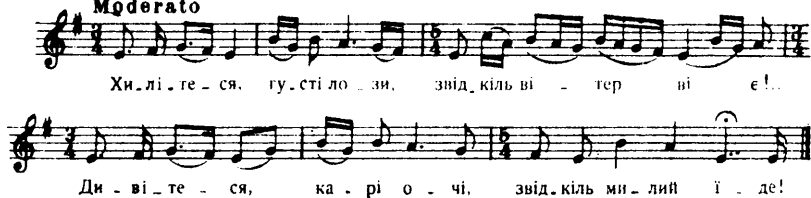
9. Мого кохавого нема...
Десь мій милий, чорнобривий
Із іншою кохавою!..





ХИЛІТЕСЯ, ГУСТІ ЛОЗИ

Moderato



- | | |
|--------------------------|-------------------------|
| 1. Хилітеся, густі лози, | 2. Хилилися густі лози, |
| Звідкіль вітер віє!.. | Та вже й перестали... |
| Дивітеся, карі очі, | Дивилися карі очі, |
| Звідкіль милий їде! | Та й плакати стали. |





ЧЕРВОНАЯ КАЛИНОНЬКА

Largo



- | | |
|--|--|
| 1. „Червоная калинонька,
А білее дровце...
Чом не ходиш, не говориш,
Мое милое сердце? | 3. „Такую я, моя мила,
Натуроньку маю,
Що як сяду коло тебе,—
Тебе забуваю!“ |
| 2. Ой, яку ти, мій милий,
Натуроньку маєш,
Що сідаєш коло мене,—
На другу моргаєш!“ | 4. Летів орел через море
Та й став воду пити...
Ой, як тяжко, ой, як важко
Без милого жити! |
| 5. Летів орел через море
Та й став потопати...
Ой, як тяжко, ой, як важко
Без милого спати! | |





РОЗПРЯГАЙТЕ, ХЛОПЦІ, КОНІ

Moderato
SOLO



Роз-пря-гай-те, хлоп-ці, ко-ні, та-ля-гай-те спо-чи-



вать. а я пі-ду в сад зе-ле-ний, в сад кри-ни-чень-ку ко-



пать. а я пі-ду в сад зе-ле-ний, в сад кри-ни-чень-ку ко-пать.

- | | |
|--|--|
| 1. Розпрягайте, хлопці, коні,
Та лягайте спочивать,
А я піду в сад зелений,
В сад криниченьку копать. } 2 | 4. Просив, просив відеречка,—
Вона йому не дала,
Дарив, дарив з руки перстень,— } 2
Вона його не взяла. |
| 2. Копав, копав криниченьку
У вишневому саду...
Чи не вийде дівчинонька } 2
Рано-вранці по воду? | 5. Знаю, знаю, дівчинонько,
Чим я тебе розгнівив:
Що я вчора із вечора } 2
Із другою говорив. |
| 3. Вийшла, вийшла дівчинонька
В сад вишневий воду брать,
А за нею козаченько } 2
Веде коня напувать. | 6. Вона ростом невеличка,
Ще й літами молода,
Руса коса до пояса, } 2
В косі стрічка голуба. |





ТА СТЕЛИСЬ, СТЕЛИСЬ, ТА БАРВІНОЧКУ

Moderato
CORO

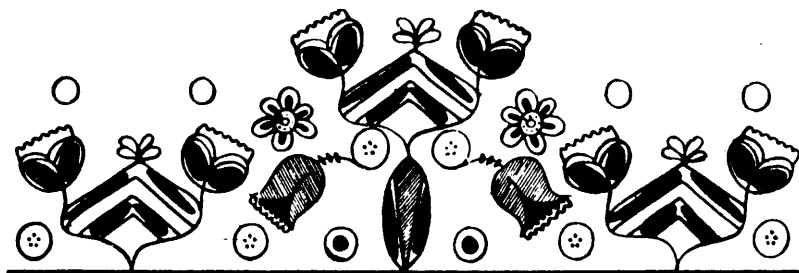
1. Та сте-лись, сте-лись, та бар-ві-ноч-ку, не ко-ре-нем-ли-стом!

SOLO **CORO**

2. Не ко-ре-нем-ли-стом... Та ви-кли-ка-є
3. Не го-ло-сом-сви-стом... Та чи чу-ла ти,
ко-зак дів-ку не го-ло-сом-сви-стом!
дів-чи-нонько, як я те-бе кли-кав?"

1. Та стелись, стелись, та барвіночку,
Не коренем — листом!
2. Не коренем — листом...
Та викликає козак дівку
Не голосом — свистом!
3. Не голосом — свистом...
„Та чи чула ти, дівчинонько,
Як я тебе кликав?
4. Як я тебе кликав...
Та коло твого подвір'ячка.
Сивим конем їхав?
5. Сивим конем їхав...
„Ой, хоч чула, хоч не чула,—
Не озивалася.
6. Не озивалася...
Нічка темна, дощ дрібненький,—
Не сподівалася!
7. Не сподівалася...“
„А бодай же ти, дівчинонько,
Зозулі не чула!
8. Зозулі не чула...
Та як ти мого голосочка
За сном не почувала!“





ОЙ, У ПОЛІ ДВІ ТОПОЛІ

Moderato

Ой, у по-лі дві то-по-лі, од-на дру-гу пе-ре-хи-гу-є

А в ко-за-ка дві дів-чи-ноньки, од-на дру-гу пе-ре-пи-гу-є.

1. Ой, у полі дві тополі,
Одна другу перехитує...
А в козака дві дівчиноньки, } 2
Одна другу перепитує.
2. „Здоров була, дівчинонько!
Чи не була ти на вулиці,
Чи не була ти на вулиці,
Чи не бачила козака в вічі?“ } 2
3. „Ой, бачила, ой, виділа,
До півночі з ним простояла,
А він зітхав, та мене картав, } 2
Чом так довго не виходила.
4. Ой, як же ж я не бачила,
Як я із ним женихалася?
Хіба тобі не гикалося,
Як ми з тебе насміхалися?“ } 2

5. „Ой, на тобі, подруженько,
Мережане полотенечко,
Та не люби мого милого,
Не край мені мого серденька! } 2
6. Бодай тобі, подруженько,
Комар випив твої оченьки,
Щоб ти знову та й не стояла } 2
З моїм милим до півноченьки!“
7. Ой, вийду я на вулицю,—
Лежить мое полотенечко ...
Гидка-бридка, та ще й препогана } 2
Сушить, крушить мое серденько!
8. Широкая вуличенька
Очеретом перетикана ...
Гидка-бридка, та ще й препогана } 2
Мого хлопця перекликала!





ОЙ, Є В ПОЛІ ДВІ ТОПОЛЬКИ



1. Ой, є в полі дві топольки,
Одна другу перехитує...
Є в козака дві дівчини, } 2
Одна другу перепитує. }

3. „Ой, була я та й бачила,
Та ще й говорила з ним,
Там то чекав, тяжко зітхав, } 2
Чого мила не виходила!“ }

2. „Товаришко, любко моя,
Чи не була ти на вулиці,
Чи й не була й не бачила
Миленького на розмовонці?“ } 2

4. „Ой, на ж тобі, товаришко,
На станочок полотенечко,
Та й не суши, та й не в'яли, } 2
Товаришко, мого сердечка!“ }





ОЙ, ЗЗА ГОРИ, ЗЗА КРУТОЇ

Andante moderato



- | | |
|--|--|
| 1. Ой, зза гори, зза крутої
Орел воду носить...
Ой, там мати свого сина
Вечеряти просить. } 2 | 5. „Ой, тоді я, козаченьку,
Усю правду скажу,
Як з твоєю рученькою
Свою білу зв'яжу!“ } 2 |
| 2. „Ой, вечеряй, моя мати,
Коли наварила,
А я піду на окраїну, } 2
Де дівчина мила! | 6. Ой, піп білі руки в'яже,
А дівчина плаче:
„Що думаєш та й гадаєш, } 2
Молодий козаче?“ |
| 3. Ой, дівчино моя мила,
Що ти наробила:
Кличе мати вечеряти,— } 2
Вечеря не мила! | 7. „Я думаю та й гадаю —
Коника сідлаю,
Осідлавши кониченька, } 2
Сяду та й поїду. |
| 4. Чи ти дала в хлібі з'їсти,
Чи в горілці спити,
Що узявся я так тебе } 2
Вірненько любити?“ | 8. Переїду Дунай-річку,
Сяду й відпочину, —
З невірною дружиною } 2
Навіки загину!“ |





ОЙ, У ЛІСІ НА ЯЛИНІ



1. Ой, у лісі на ялині
Колисала Марусина дві дитини. (2)
2. Ой, у лісі на дубочку
Колисала Марусина сина й дочку. (2)
3. Колисала та й плакала:
„Ой, чого ж я отця й неньки не слухала? (2)
4. Ой, ти, сестро моя рідна,
Поколиши мені дитя, бо я бідна!“ (2)
5. „Ой, не буду колисати:
Було б тобі дворянина не слухати! (2)
6. Бо дворянин пізно ходить,
Не одну дівчиноньку з ума зводить. (2)
7. Бо дворянин пером пише,
Не одну дівчиноньку з дитям лишить!“ (2)





ЗА РІЧКОЮ, ЗА ДУНАЄМ



- | | |
|--|--|
| 1. За річкою, за Дунаєм (2)
Козаченько конем грає. | 5. „Не я з тебе вінок ізняв, (2)
Зняла з тебе охотонька. |
| 2. Козаченько конем грає, (2)
Дівчиноньку підмовляє. | 6. Зняла з тебе охотонька, (2)
Козацькая розмовонька!“ |
| 3. „Дайся, дівча, на підмову (2)
Козакові молодому!“ | 7. Дівча сина породила, (2)
Барвіночком обстелила. |
| 4. „Бодай козак щастя не мав, (2)
Що він з мене вінок ізняв!“ | 8. „Не йдїть, дівки, по калину, (2)
Не збудїть менї дитину! |
| 9. Не рвїть, дівки, барвіночку, (2)
Бо збудите дитиночку!“ | |





ТА КОЗАЧЕНЬКУ, ЩО ТИ РОБИШ

Andante

Та ко - за - чень - ку, що ти ро - биш, та ко - за - ченьку,
що ти ро - биш, та на - що дів - ку зу - ма зводиш?

- | | |
|--|--|
| 1. Та козаченьку, що ти робиш, (2)
Та нашо дівку з ума зводиш? | 8. Пливи, доле, за водою, (2)
А я услід за тобою. |
| 2. „Та й не я ж її з ума зводжу, (2)
Та звела ж її темна нічка. | 9. Та й спливеємось докупочки, (2)
Як ті сиві голубочки. |
| 3. Та звела ж її темна нічка, (2)
Солодкий мед - вино, горілочка!” | 10. Та й сядемо, оддишемо (2)
Та дрібні листи напишемо. |
| 4. Та ой, на ставу, на ставочку (2)
Та пливуть качки в три рядочки. | 11. Дрібні листи напишемо (2)
Та й до батенька одішлемо. |
| 5. Та й одна одну спереджає, (2)
Та кожна собі пару має... | 12. Нехай батько не турбує, (2)
Дочці вінка не купує. |
| 6. А я живу в тяжкій карі, (2)
Та не маю я собі пари. | 13. Я свій віночок прогуляла (2)
У садочку зелененьким... |
| 7. Тільки маю я лиху долю, (2)
Та й ту пушу за водою. | 14. Та й у садочку зелененьким, (2)
Та з козаченьком молоденьким. |

15. Я свій віночок прогуляла (2)
Та під деревом - рокитою.
16. Та під деревом - рокитою, (2)
З козаченьком Микитою.
17. Я свій віночок прогуляла (2)*
Та під білою березою.
18. Та під білою березою, (2)
Не п'яною – тверезою.
19. Тепер же я не дівочка — (2)
Нема стрічки, ні віночка.
20. Нема стрічки, ні віночка, (2)
Та на головці хустиночка.
21. Та на головці хустиночка, (2)
Та тепер же я покриточка!





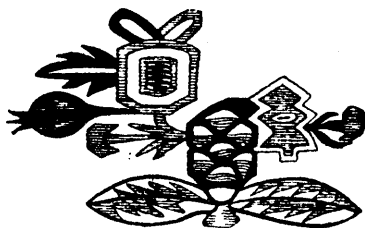
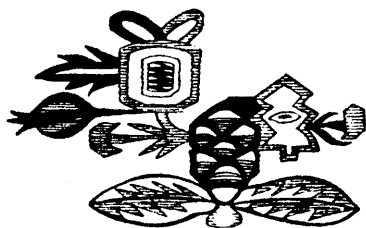
ОЙ, ДІВЧИНА ПО ГРИБИ ХОДИЛА



1. Ой, дівчина по гриби ходила,
В зеленому гаю заблудила. (2)
2. Приблудила к зеленому дубу:
„Ой, тут же я ночувати буду!“ (2)
3. Я ж думала, що дуб зелененький,
Аж то стоїть козак молоденький. (2)
4. „Ой, козаче, козаче - гульцяю,
Ой, виведи на дорогу з гаю!“ (2)
5. „Ой, дівчино, дайся на підмову,
То я виведу з гаю на дорогу!“ (2)
6. „Коли б мала всю нічку блудити,
Я не дамся з розуму зводити!“ (2)
7. „Куплю тобі коновочку пива,
Зведу ж тебе, бо ти чорнобрива!“ (2)
8. „Ой, як купиш, то сам будеш пити,
Я не дамся з розуму зводити!“ (2)

9. „Куплю тобі коновочку меду,
Таки ж тебе з розуму ізведу!“ (2)
10. Взяв дівчину за білу ручину,
Повів її під білу березу,
Звів дівчину не п'яну — тверезу.
11. Звів дівчину, як малу дитину,
Сів на коня, як орел полинув. (2)
12. Ой, зза гори буйний вітер віє,
Ой, там козак пшениченьку сіє. (2)
13. Ой, висідав корець, ще й півкорця,
Йому дівча та приносить хлопця. (2)
14. „Ой, на тобі, козаче, дитину!
Як не візьмеш, — на ріллі покину!“ (2)
15. „Візьми, дівча, корову рябую,
Годуй, годуй дитину малую!“ (2)
16. „Я не хочу корови рябої,
І не хочу дитини малої!“ (2)
17. Сидить козак, дрібні листи пише,
Ще й ногою дитину колише... (2)





А ЩЕ СОНЦЕ НЕ ЗАХОДИЛО

Adagio

CORO

1. А ще сон - це не за - хо - ди - ло,
а зро - би - лась тем - но - та.

2. А зро - би - лась тем - но - та...

3. Кот - ра лю - бить ко - за - ка...

А нещас - ли - ва та дів - чи - на, кот - ра лю - бить ко - за - ка.
А ко - зак ї - де в чи - сте по - ле, зо - ста - ю - ся я са - ма.

1. А ще сонце не заходило,
А зробилась темнота.

2. А зробилась темнота...
А нещаслива та дівчина,
Котра любить козака.

4. Зостаюся я сама...
Та застаюся я сама —
Ні дівчина, ні вдова.

3. Котра любить козака...
А козак їде в чисте поле,
Зостаюся я сама.

5. Ні дівчина, ні вдова...
Ні дівчина, ні вдова —
Рекрутська молода.





ЗАШУМІЛА ЛІЩИНОНЬКА



1. Зашуміла ліщинонька, (2)
Заплакала дівчинонька.
2. Заплакала, затужила — (2)
Нема того, що любила.
3. Нема його і не буде — (2)
Розраили злі люди.
4. Розраили, розсудили, (2)
Щоб ми в парі не ходили.
5. А ми в парі ходять будем, (2)
Одно друге любить будем!
6. Крикнув старий на малого: (2)
„Сідлай коня вороного!
7. Та й поїдем в чисте поле — (2)
Там дівчина просо поле.
8. Просо поле, гречку в'яже, (2)
Козакові правду скаже!“
9. „Скажи, скажи, дівча, правду, (2)
Як не скажеш, — другу знайду!
10. Як не знайду я другої, —
Піду в море утоплюся
Або в камінь розіб'юся!“
11. „Скажу, скажу щирю правду: (2)
Вірно люблю, ще й кохаю!
12. Вірно люблю, ще й кохаю, (2)
Як не бачу, то вмираю!“





ОЙ, НЕ ШУМИ, ЛУЖЕ



1. Ой, не шуми, луже,
Зелений байраче!..
Не плач, не журися, } 2
Молодий козаче!
2. Не сам же я плачу,—
Плачуть карі очі,
Що нема спокою } 2
Ані вдень, ні вночі.
3. Сусіди близькії —
Вороги тяжкії:
Не дають ходити } 2
Дівчину любити.
4. Я ж буду ходити
І буду любити,
Ще я до себе візьму — } 2
Буду з нею жити!

5. Ой, умру я, мила...
Як ти будеш жива —
Чи згадаєш, мила, } 2
Де моя могила?
6. А моя могила
Край синього моря,
Де була між нами } 2
Тихая розмова!
7. Зійдеш на могилу,
Та не сумуй дуже —
Спогадають люди, } 2
Що любились дуже!
8. Зійдеш на могилу —
Не труси землю,
Бо сама вважаєш, } 2
Як тяжко під нею!
9. Ой, тим воно тяжко —
Любилися важко,
Тим воно тяженько — } 2
Любились вірненько!



5. Ой, умру я, мила...
Як ти будеш жива —
Чи згадаєш, мила, } 2
Де моя могила?
6. А моя могила
Край синього моря,
Де була між нами } 2
Тихая розмова!
7. Зійдеш на могилу,
Та не сумуй дуже —
Спогадають люди, } 2
Що любились дуже!
8. Зійдеш на могилу —
Не труси землю,
Бо сама вважаєш, } 2
Як тяжко під нею!
9. Ой, тим воно тяжко —
Любилися важко,
Тим воно тяженько — } 2
Любились вірненько!





ОЙ, ТИ, ДІВЧИНО, ГОРДА ТА ПИШНА

Moderato



1. „Ой, ти, дівчино,
Горда та пишна,
Чом ти до мене
З вечора не вийшла?“ } 2

2. „Ой, рада б я вийти,—
Боюсь виходити:
Смотрять на нас воріженьки, } 2
То будуть судити!“

3. „Нехай вони судять,—
Вони розуміють:
Як будем ми щасливі, } 2
Вони поніміють!“

4. „Ой, рада б я вийти,—
Боюсь морозу:
Мої білі ніжки } 2
Мороз поморозить!“

5. „Ой, ти, дівчино,
Не бійся морозу:
Я ж твої ніжки } 2
У шапочку вложу!“





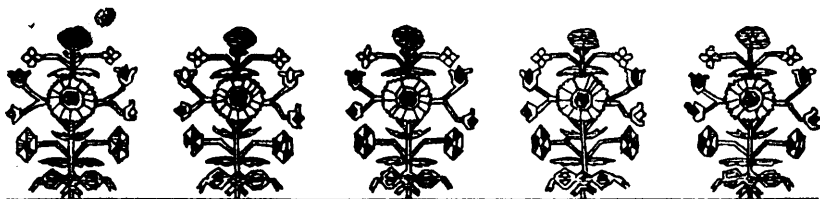
ГАЮ, ГАЮ, ЗЕЛЕН РОЗМАЮ

Moderato



1. Гаю, гаю, зелен розмаю,
Любив дівчину, сам добре знаю. (2)
2. Любив дівчину півтора року,
Доки не дізнали вороги збоку. (2)
3. А як дізнали — розщебетали...
Бодай же вони щастя не знали! (2)
4. Сусіди близькі, вороги тяжкі,
Пийте, гуляйте, як сами знайте! (2)
5. Пийте, гуляйте, як сами знайте,—
Де двое ходять, не розлучайте! (2)





ОЙ, У ЛУЗІ-ЛУЗІ

Adagio



- | | |
|---|---|
| 1. Ой, у лузі-лузі,
Гей, ходять волики в плузі,
А за ними козаченько в тузі. | 3. Ой, вийшла дівчина,
Гей, з карими очима,
Вона ж йому волів погонила. |
| 2. „Мати ж моя, мати,
Гей, що ж маю діяти,
Що нікому волів поганяти?“ | 4. Вийшла П мати,
Гей, із нової хати:
„Не/позволю волів поганяти!“ |
| 5. „Позволь, позволь, мати,
Гей, хоч раз обігнати,
Нехай будуть борозенку знати!“ | |





ЛЕТИТЬ ГАЛКА ЧЕРЕЗ БАЛКУ

Andantino



1. Летить галка через балку,
Літаючи, криче...
Молодая дівчинонька
Ходить гаєм, плаче.
2. „Не пускає мене мати
Вранці до криниці,
Ні жита жать, ні льону брать,
Ні на вечорниці.
3. Пусти ж мене, моя мати,
В ліски по горішки,
Чи не найду щастя - долі
Я собі хоч трішки!“
4. „Не пушу ж я, дитя мое,
В ліски по горішки.
Бо вже мені надоїли
Хлоп'ячі насмішки!“
5. Вчора з вечора пізненько,
Як мати заснула,
Вийшла слухать соловейка,
Мов зроду не чула.
6. Вийшла, стала над річкою,
Та й дивлюся в воду...
Тяжко, мати, важко, мати!
Нащо дала вроду?
7. Змалювала біле личко
І чорні брови,
Та не дала мені, мати,
Ні щастя, ні долі.
8. Було б тобі, моя мати,
Цих брів не давати,
Лучше б тобі, моя мати,
Щастя й долю дати!





КОТИЛАСЯ ЗІРКА ТА ІЗ ПІДВЕЧІРКА

Moderato



- | | |
|---|---|
| 1. Котилася зірка
Та із підвечірка,
Та й упала додолу ... (2) | 5. „Та й проводи, проводи,
Молодий козаче,
Та й проводи, не барися! (2) |
| 2. Та й хто мене,
Молоду дівчину,
А проведе додому? (2) | 6. Ох, і бо за мною,
Та за молодую,
А ввесь рід зажурився. (2) |
| 3. Ой, і обіззався
Та і козаченько
Та й на воронім коню. (2) | 7. Та не так і рід же,
Та не так і рід же,
А як батько та мати. (2) |
| 4. „Ой, гуляй, гуляй,
Молода дівчино,
Я проведу додому!“ (2) | 8. Ой, хочать же мене,
Молоду дівчину,
Та за іншого дати!“ (2) |





КОТИЛАСЯ ЯСНА ЗОРЯ З НЕБА

Adagio
SOLO

Ко - ти - ла - си яс - на зо - ря з не - ба,

CORO

та й у - па - ла до - до - лу, та й у - па - ла до - до - лу...

- | | |
|---|---|
| 1. Котилася ясна зоря з неба,
Та й упала додолу... (2) | 5. „Гуляй, гуляй, молода дівчино,
Я заведу додому!“ (2) |
| 2. Журилася молода дівчина
Та своєю бідою. (2) | 6. „Веди, веди, молодий козаче,
Та веди, не барися! (2) |
| 3. „Ой, хто ж мене, молоду дівчину,
Та заведе додому?“ (2) | 7. Бо за мною, та за молодою,
Увесь рід зажурився. (2) |
| 4. Обізвався козак молоденький
Та й на воронім коню. (2) | 8. Не так весь рід, та не так весь рід,
А як батько та мати. (2) |
| 9. Хотять мене, молоду дівчину,
Та й за іншого дати!“ (2) | |



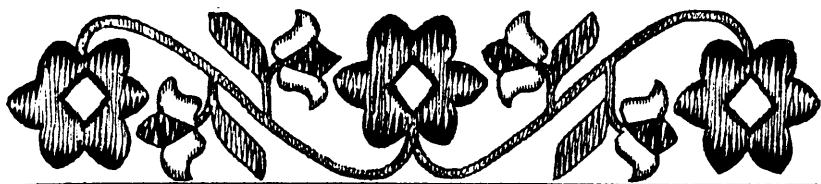


ОЙ, ПРИЇХАВ МІЙ МИЛЕНЬКИЙ З ПОЛЯ



- | | |
|---|---|
| 1. Ой, приїхав мій миленький з поля
Та прив'язав коня до явора. | 4. А дівчина по світлоньці ходить,
Білі руки до серденька ломить. |
| 2. Сам заплакав, коло коника стоя:
„Болить, болить головонька моя! | 5. Білі руки до серденька ломить,
Своїй неньці стихенька говорить. |
| 3. Ой, дай, Боже, неділі діждати,—
Пошлю людей дівчину сватати!“ | 6. „Ой, ти, мати, порадице в хаті,
Порадь мене, що людям казати! |
| 7. А чи мені рушники давати,
А чи мені лягати помирати?“ | |





ОЙ, ТИ, ГОРО КРЕМ'ЯНАЯ

Andante



1. „Ой, ти, горо крем'яная,
Чом не лупаєшся?..
Скажи, скажи, доню, правду,
З ким ти кохаєшся?"
2. „Хіба б гора з піску була,
Щоб полупалася!..
Хіба б же я дурна була,
Щоб я призналася!"
3. Ой, стелється барвіночок,
Та не коренем — листом...
Викликає козак дівку
Та не голосом — свистом.
4. Ой, чи чула, моя мила,
Як я тебе кликав,
Поуз твої порітечка
Сивим конем їхав?"
5. „Хоч і чула, мій миленький,
Не озивалася,
Та мела сині, мела хату,
Та й засміялася.
6. Вийшла мати води брати,
Та й догадалася:
— Чого, чого, вража дочко,
Чого сміялася?
7. — Ой, ний, мати, тую воду,
Що я наносила!
Люби, мати, того зятя,
Що я полюбила!
8. Ой, не буду води пити,—
Буду розливати;
Нелюбого зятя маю,—
Буду розлучати!
9. — Та не розливай, мати, води,
Бо тяжко носити!
Не розлучай, мати, з зятем,—
Тобі з ним не жити!"





КОПАВ, КОПАВ КРИНИЧЕНЬКУ

moderato
SOLO

Ко . пав, ко . пав кри . ни . чень . ку не . ді . лень . ку - дві ...

Лю . бив ко . зак дів . чи . нонь . ку лю . дям - не со . бі!

SOLO

Ой, жаль - жаль ме . ні бу . де - віз . муть І . І лю . ди! Віз . муть

І . І лю . ди - мо . я не бу . де! Ой, жаль - жаль!

1. Копав, копав криниченьку
Недільнюку - дві ...
Любив козак дівчиноньку
Людям - не собі!

Приспів:

Ой, жаль - жаль
Мені буде -
Візьмуть її люди!
Візьмуть її люди -
Моя не буде!
Ой, жаль - жаль!

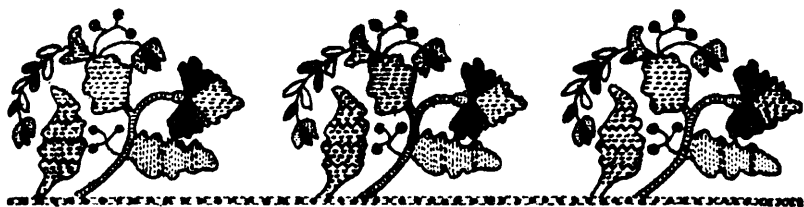
2. А вже з тої криниченьки
Орли воду п'ють...
А вже мою дівчиноньку
До шлюбу ведуть.

Приспів...

3. Один веде за рученьку,
Другий — за рукав,
Третій стоїть, гірко плаче —
Любив та не взяв!

Приспів...





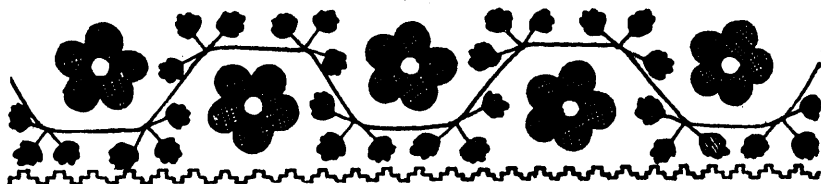
ЧИ ЦЕ Ж ТАЯ КРИНИЧЕНЬКА



- | | |
|---|---|
| 1. Чи це ж тая криниченька,
Що голуб купався?
Гей, гей, гей!
Що голуб купався. | 6. А вже мене дівчинонька
Забула давно.
Гей, гей, гей!
Забула давно. |
| 2. Чи це ж тая дівчинонька,
Що я женихався?
Гей, гей, гей!
Що я женихався. | 7. Вже ж до тої криниченьки
Стежки заросли.
Гей, гей, гей!
Стежки заросли. |
| 3. Чи це ж тая криниченька,
Що я воду пив?
Гей, гей, гей!
Що я воду пив. | 8. Та вже ж мою дівчиноньку
Сватати прийшли.
Гей, гей, гей!
Сватати прийшли. |
| 4. Чи це ж тая дівчинонька,
Що я полюбив?
Гей, гей, гей!
Що я полюбив. | 9. Уже ж з тої криниченьки
Орли воду п'ють.
Гей, гей, гей!
Орли воду п'ють. |
| 5. Ой, це ж тая дівчинонька,
Те ж саме відро.
Гей, гей, гей!
Те ж саме відро. | 10. Уже ж мою дівчиноньку
До вінця ведуть!
Гей, гей, гей!
До вінця ведуть. |

- | | |
|---|--|
| 11. Один бере за рученьку,
Другий за рукав.
Гей, гей, гей!
Другий за рукав. | 13. Засипало криниченьку
Та жовтим піском.
Гей, гей, гей!
Та жовтим піском. |
| 12. А я стою, серце болить—
Любив та не взяв!
Гей, гей, гей!
Любив та не взяв. | 14. Повінчали дівчиноньку
З іншим козаком!
Гей, гей, гей!
З іншим козаком. |



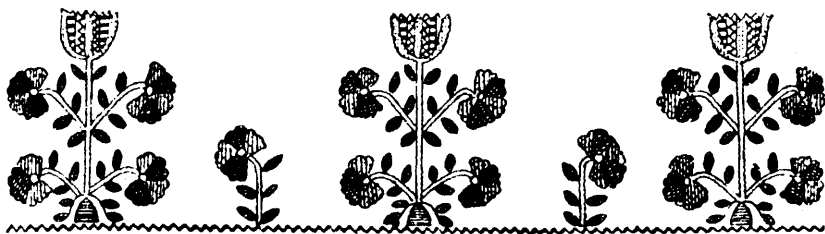


ОЙ, КОЛИ Б ТОЙ ВЕЧІР



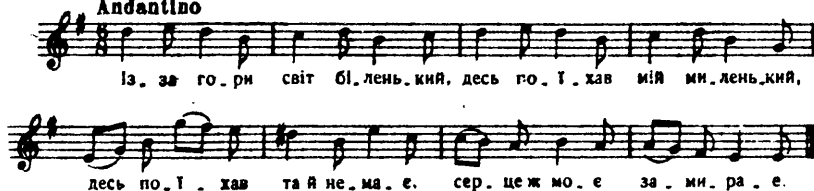
- | | | |
|--|---|--|
| 1. Ой, коли б той вечір
Та й повечоріло,
То б моє серденько
Та й повеселіло! | 4. Ой, як упускала,—
Легенько зітхала,
А як випускала,—
Плакала, ридала. | 7. „Ой, я тебе люблю
І любити буду,
Признаюсь по правді—
Сватати не буду! |
| 2. Ой, коли б той вечір
Та й сонечко зайшло,
То б моє серденько
Та й до мене прийшло! | 5. Ой, як випускала,—
Плакала й ридала,
Вийшла за ворота,—
Правдоньки питала. | 8. Не позволять батько,
Не позволять мати,
Ще й рід не дозволить
Дівчиноньку взяти. |
| 3. „Ой, прийди, прилини
Ти, яснее сонце,
То я тебе лушу
Та й через віконце!“ | 6. „Чи ти мене любиш,
Чи з мене смієшся,
До другої ходиш,
Та й не признаєшся?“ | 9. Ще й рід не дозволить
Дівчиноньку взяти...
Стиха говорімо.
Щоб не вчула мати!“ |





ІЗЗА ГОРИ СВІТ БІЛЕНЬКИЙ

Andantino



- | | |
|--|--|
| <p>1. Ізза гори світ біленький,
Десь поїхав мій миленький,
Десь поїхав та й немає,
Серце ж моє замирає.</p> <p>2. Очі чорні, як терночок,
Брови рівні, як шнурочок,
Личко біле, рум'янее,—
Серце ж моє коханеє!</p> <p>3. Поки тебе не любила,
Спокійніше трохи жила,
А тепер я той день плачу,
Коли тебе не побачу.</p> | <p>4. Баламуте, бійся бога:
Ти багатий, а я вбога,
Будеш мене докоряти,
Що я бідна, ти багатий!</p> <p>5. Баламуте, вийди з хати:
Хочеш мене закохати,
Закохати та й забути,—
Всі ви, хлопці, баламути!</p> <p>6. Ой, ви, хлопці-баламути,
Баламути всього світа,
Баламути всього світа,
Баламутять наші літа!</p> |
|--|--|





ЛУГОМ ІДУ, КОНЯ ВЕДУ

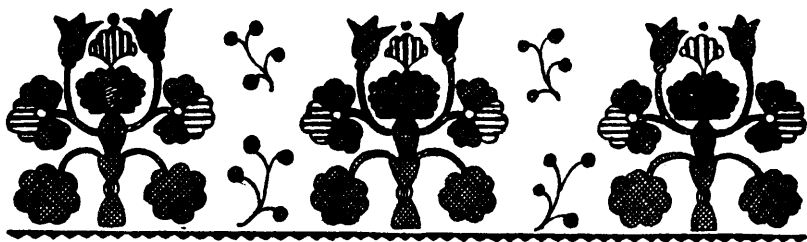


- | | |
|--|--|
| 1. „Лугом іду, коня веду,
Розвивайся, луже!
Сватай мене, козаченьку,
Люблю тебе дуже! } 2 | 6. „Ой, коли б ти, дівчинонько,
Тоді заміж вийшла,
Як при битті доріженьші
Яра рута зійшла!\" } 2 |
| 2. Ой, хоч сватай, хоч не сватай,
Хоч так присилайся,
Щоб та слава не пропала,
Що ти залицявся!\" } 2 | 7. „Ой, коли б ти, козаченьку,
Тоді оженився,
Як у млині на камені
Кукіль уродився!\" } 2 |
| 3. „Ой, коли б ти, дівчинонько,
Трошки багатенька,
Взяв би тебе за рученьку,
Повів до батенька!\" } 2 | 8. Не журися, дівчинонько,
Рута зелененька:
Цей покинув, другий буде,—
Ще ж ти молоденька! } 2 |
| 4. „Ой, коли б я, козаченьку,
Була багатенька,
Наплювала б я на тебе
Й на твого батенька! } 2 | 9. Цей покинув, другий буде,
Другий буде кращий,
А цей буде у болоті
Над чортами старший! } 2 |
| 5. Ой, коли б я, козаченьку,
Та й забагатіла,
То я б тебе, ледачого,
Й за харч не схотіла!\" } 2 | 10. Край биті доріженьки
Яра рута зійшла...
Молодая дівчинонька
Та вже й заміж вийшла. } 2 |

11. А у млині на камені
Кукіль не зіходить...
Козак старий, як собака, } 2
По вулицях ходить.

12. Ой, у млині на камені
Кукіль не вродився...
Старий козак, як собака, } 2
Й досі не женився!





ТЕЧЕ РІЧКА НЕВЕЛИЧКА

Moderato



Те - че річ - ка не - ве - лич - ка з виш - не - во - го са - ду ...



Кли - че ко - зак дів - чи - нонь - ку со - бі на по - ра - ду.



Гей - гей, гей - гей, гей - гей, гей - гей! Кли - че ко - зак



дів - чи - нонь - ку со - бі на по - ра - ду.

1. Тече річка невеличка
З вишневого саду ...
Кличе козак дівчиноньку
Собі на пораду.
Гей - гей, гей - гей, гей - гей, гей - гей!
Кличе козак дівчиноньку
Собі на пораду.

2. „Порадь мене, дівчинонько,
Як рідная мати,
А чи мені женитися,
А чи тебе ждати?
Гей - гей, гей - гей, гей - гей, гей - гей!
А чи мені женитися,
А чи тебе ждати?“

3. „Ой, я тебе, козаченьку,
І раджу й не раджу:
Я з тобою вечір стою,
На іншого важу.
Гей - гей, гей - гей, гей - гей, гей - гей!
Я з тобою вечір стою,
На іншого важу!“

4. „Бодай тебе, дівчинонько,
З твоєю радою:
Я до тебе з щирим серцем,
А ти з неправдою!
Гей - гей, гей - гей, гей - гей, гей - гей!
Я до тебе з щирим серцем,
А ти з неправдою!“

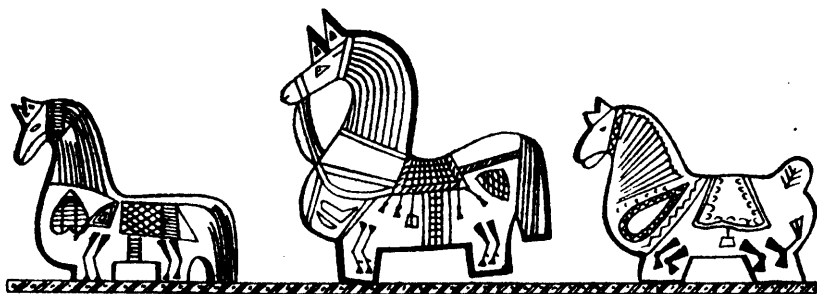
5. Бодай же ти, дівчинонько,
Тоді заміж вийшла,
Як у млині на камені
Пшениченька зійшла!
Гей-гей, гей-гей, гей-гей, гей-гей!
Як у млині на камені
Пшениченька зійшла!"

6. „Бодай же ти, козаченику,
Тоді оженився,
Як у лісі при дорозі
Сухий дуб розвився!
Гей-гей, гей-гей, гей-гей, гей-гей!
Як у лісі при дорозі
Сухий дуб розвився!"

7. Ой, у млині на камені
Пшениченька зійшла...
Ще молода дівчинонька,
А вже заміж вийшла.
Гей-гей, гей-гей, гей-гей, гей-гей!
Ще молода дівчинонька,
А вже заміж вийшла.

8. Ой, у лісі при дорозі
Сухий дуб розвився...
Козак старий, літа пройшли,
А ще не женився.
Гей-гей, гей-гей, гей-гей, гей-гей!
Козак старий, літа пройшли,
А ще не женився.





ПРИЇХАЛИ ТРИ КОЗАКИ



1. Приїхали три козаки,
Та всі три однакі,
Питаються: „Марусенька
У котрій хаті?“
2. Один стоїть край віконця,
Другий коня в'яже,
Третій стоїть під дверима,
„Добрий вечір“ каже.
3. „Добрий вечір, стара мати,
Дай води напиться,
Пусти дочку на вулицю,
Ой, хоч подивиться!“
4. „Стоїть вода у ставочку,
Коли хоч—напийся,
Сидить дочка край віконця,
Коли хоч—дивися!“
5. „Не погожа в ставу вода,—
Піду до криниці,
Незвичайна дочка твоя,—
Піду до вдовиці!“
6. У вдовиці дві світлиці,
Ще й третя кімната,
А в дівчини одна хата,
Та й та не прибрата.
7. У вдовиці дві світлиці,
Гарні вечорниці,
Стоять чари заправлені
В горшку на полиці“.





КАЗАВ МЕНІ БАТЬКО

Andantino

1. Ка . зав ме . ні ба . ть . ко : же . ни . ся, не . . бо . же,
та не сва . тай в ба . га . ча, бо . ро . ни . тя Бо . же!
2. А . ле сва . тай бід . ну, в од . ній о . пан . чин . ці,
що . бу . ла лю . ба - ми . ла всія на . шій ро . дин . ці!

- | | |
|---|--|
| 1. Казав мені батько:
Женися, небоже,
Та не сватай в багача,
Борони тя'боже! | 2. Але сватай бідну,
В одній опанчинці,
Щоби була любя-мила
Всій нашій родинці! |
|---|--|

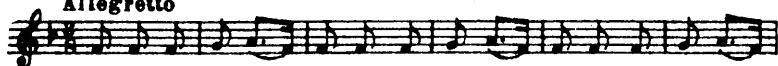




ГАННУШКО - ДУШКО

ВЕСНЯНКА

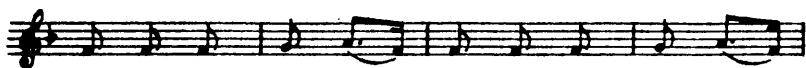
Allegretto



1. 5. „Ган_нуш_ко - душ_ко, а встань ра_вень_ко, а вий ли_чень_ко:



хтять те_бе лю_ди взя_ти, ми хо_чем те_бе да_ти!"



2. 6. „За ко_го, мам_цю, за ко_го, люб_цю,

3. „За то_го па_на, за доб_рих лю_дей!"

7. „Ой, за му_жи_ка, за доб_рих лю_дей!"



за ко_го, ма_ті_ноч_ко, за ко_го, ля_сті_воч_ко?"

„Не пі_ду, ма_ті_ноч_ко, не пі_ду, ля_сті_воч_ко!

„Ой, пі_ду, ма_ті_ноч_ко, ой, пі_ду, ля_сті_воч_ко!



4. Бо за тим па_ном та дов_го спа_ти, не ра_но

8. Бо за му_жи_ком ра_но вста_ва_ти, о_бід_ва_



вста_ти, та чай ста_ви_ти... Не хо_чу, ма_ті_

ри_ти, у по_ле і_ти! Ой, пі_ду, ма_ті_



ноч_ко, не хо_чу, ля_сті_воч_ко!"

ноч_ко, ой, пі_ду, ля_сті_воч_ко!"

- | | |
|---|---|
| 1. „Ганнушко - душко,
А встань раненько,
А вмий личенько:
Хтять тебе люди взяти,
Ми хочем тебе дати!“ | 5. „Гаянушко - душко,
А встань раненько,
А вмий личенько:
Хтять тебе люди взяти,
Ми хочем тебе дати!“ |
| 2. „За кого, мамцю,
За кого, любцю,
За кого, матіночко,
За кого, ластівочко?“ | 6. „За кого, мамцю,
За кого, любцю,
За кого, матіночко,
За кого, ластівочко?“ |
| 3. „За того пана,
За добрих людей!“
„Не піду, матіночко,
Не піду, ластівочко!“ | 7. „Ой, за мужика,
За добрих людей!“
„Ой, піду, матіночко,
Ой, піду, ластівочко!“ |
| 4. Бо за тим паном
Та довго спати,
Нерано встати,
Та чай ставити ...
Не хочу, матіночко,
Не хочу, ластівочко!“ | 8. Бо за мужиком
Рано вставати,
Обід варити,
У поле іти!
Ой, піду, матіночко,
Ой, піду, ластівочко!“ |



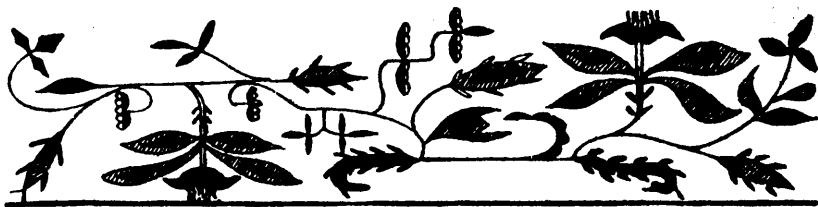


ТЕРЕН, МАТИ, КОЛО ХАТИ



- | | |
|---|--|
| 1. Терен, мати, коло хати,
В нього цвіт біленький ...
А хто любить очі карі,
А я — голубенькі. | 4. Не піду я на кладочку,
Бо кладочка гнеться ...
Не піду я за багача,
Нехай западеться! |
| 2. А я люблю голубі:
Я на них дивлюся ...
Брешіть, брешіть, воріженьки, —
Я вас не боюся! | 5. Не піду я на кладочку,
Бо кладочка змита ...
Не піду я за багача,
Бо ще я буду бита! |
| 3. Брешіть, брешіть, воріженьки, —
Добрешетесь лиха,
Бо нас двоє, серце моє,
Кохаймося стиха! | 6. Не піду я на кладочку,
Бо з кладочки впаду ...
Не піду я за багача,
Бо за ним пропаду! |





ОЙ, ПО ГОРІ, ПО ГОРІ



- | | |
|--|---|
| 1. Ой, по горі, по горі (2)
Вівчар вівці зганняє. (2) | 5. Нехай мене не любить (2)
І літ своїх не губить. (2) |
| 2. Вівчар вівці зганняє (2)
Та на хлопців гукає. (2) | 6. Нехай мене та й не жде, (2)
Хай за іншого іде. (2) |
| 3. „Ой, ви хлопці-молодці, (2)
Накажіте дівоньці! (2) | 7. Бо я вівчар убогий: (2)
Сім сот овець в отарі. (2) |
| 4. Накажіте дівоньці, (2)
Що в шовковій плахтоньці. (2) | 8. І ще ж тее не в ліку, (2)
Що тисяча дойняку. (2) |
| 9. Що тисяча дойняку, (2)
А дріб'язку—як піску!* (2) | |





ЗА ГОРОДОМ КАЧКИ ПЛИВУТЬ

Allegretto



За го . ро . дом кач . ки пли . вуть . ка . че . ня . та кря . чуть . . .

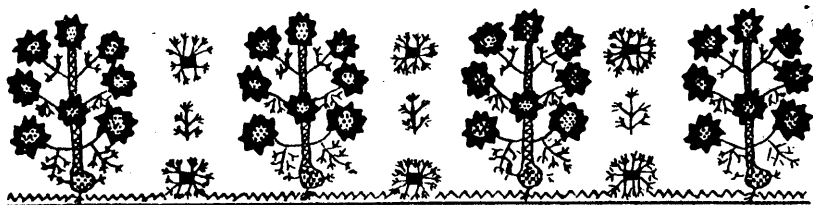


Вбо . гі дів . ки за . між і . дуть . а ба . га . ті пла . чуть .

1. За городом качки пливуть,
Каченята крячуть...
Вбогі дівки заміж ідуть. } 2
А багаті плачуть.
2. Вбогі дівки заміж ідуть
З чорними бровами,
А багаті дівки сидять } 2
З кіньми та з волами.
3. „Чи чула ти, дівчинонько,
Як я тебе кликав,
Через твоє подвір'ячко } 2
Сивим конем їхав?“
4. „Ой, хоч чула, хоч не чула,
Не обзивалася:
Темна нічка - петрівочка,— } 2
Вийти боялася!“

5. „Ой, не бійся дівчинонько,
Не бійся нічого,
Бо я хлопець молоденький, } 2
Не зрадив нікого!“
6. „Ой, не хоче твоя мати
Мене, бідну, знати,
Хоче собі багатую } 2
Невістку шукати!“
7. „Нащо мені на підвір'ї
Воли та корови,
Як не буде в моїй хаті } 2
Любої розмови!“
8. Ой, десь гуде, ой, десь грає,
Скрипка витинає:
Оце вдова своїй доні } 2
Весілля справляє.
9. Нехай знають, нехай знають,
Де музики грають,
Нехай знають, нехай знають, } 2
Як бідні гуляють!





ОЙ, І ЗІЙДИ, ЗІЙДИ

Andante SOLO *CORO*

Ой, і зі. йди, зі - - йди ти, зі. ронь. ко ве. чір. ня. я!..

Ох, і ви. йди, ви - - йди ти, дів. чи. но без. рід. на. я!

1. Ой, і зійди, зійди
Ти, зіронько вечірняя!..
Ох, і вийди, вийди
Ти, дівчино безрідная! } 2
2. Як зірочка зійшла,
То все поле освітила...
Як дівчина вийшла,--
Козаченька звеселила. } 2
3. „Ох, і ти, козаче,
Що ж ти думаєш-гадаєш,
Чом ти не женишся,
Собі пари не шукаєш?“ } 2
4. „Не веліла мати,
Тебе, дівчинонько, брати,
Та веліла мати
Та й багатої шукати: } 2
5. „Шукай собі з кіньми,
Ой, із кіньми та з волами,
А щоб твоє поле
Не стояло неоране!“ } 2
6. Я волики проп'ю,
А коники прогайную,
З нею, невірною,
Та в світі жити не буду!“ } 2
7. „Ох, і ти, козаче,
Ти хрещатий барвіночку,
Хто ж тобі постелить
У дорозі постілоньку?“ } 2
8. „А постелить мені
Широкий лист, бурковина,
А під головоньку —
Голубая жупанина. } 2

9. Ти ж мені, дівчино,
При дорозі люба та мила,
Як тебе згадаю,
То й доріженьку узнаю. } 2

10. Як тебе згадаю,
То й доріженьку узнаю,
Як тебе забуду,
То й з доріженьки ізблудю!" } 2





ПО ТОЙ БІК ГОРА



- | | |
|--|---|
| 1. По той бік гора,
По цей бік гора,
Поміж тими крутими горами } 2
Сходила зоря. | 5. „Дівчино моя,
Чом заміж не йшла?“
„Бідна була, по наймах служила, } 2
Пари не знайшла!“ |
| 2. Ой, то ж не зоря—
Дівчина моя,
З новенькими та відерцями } 2
По водицю йшла. | 6. „Дівчино моя,
Сідай на коня,
Та поїдем у чисте поле } 2
До мого двора! |
| 3. „Дівчино моя,
Напій же коня
З рубленої нової кринички, } 2
З повного відра!“ | 7. А в мого двора
Нема ні кола,
Тільки стоїть кущ калини, } 2
Та й та не цвіла. |
| 4. „Козаченьку мій,
Коли б я твоя,
Взяла б коня за шовковий повід, } 2
Та й напоїла!“ | 8. Калино моя,
Чом ти не цвіла?“
„Зима люта та й цвіт оббила, } 2
Тим я не цвіла!“ |





ГЕЙ, У ЛІСІ, В ЛІСІ

Moderato
SOLO **DUO**

CORO Гей, у лі - сі, в лі - сі сто - ять два ду - боч - ки,
гей, схи - ли - ли - ся вер - хи до - ку - поч ки.

- | | |
|--|---|
| 1. Гей, у лісі, в лісі
Стоять два дубочки,
Гей, схирилися
Верхи докупочки. | 4. Сили ж вони, сили
Та й забуркотіли:
„Гей, горе ж тому
Та й нежонатому! |
| 2. Схирилися, схирилися
Верхи докупочки,
Гей, там сиділо
Аж два голубочки. | 5. А ще гірше тому,
А хто кого любить!
Гей, любить козак
Молоду дівчину. |
| 3. Сиділи, сиділи,
Знялись - полетіли,
Гей, в чистім полі
На роздоллі сілі. | 6. Любить П, любить,—
Не може узяти,
Гей, любить, любить,—
Не може узяти!“ |





САМА СОБІ ДІВЧИНА ЗДИВУВАЛАСЯ

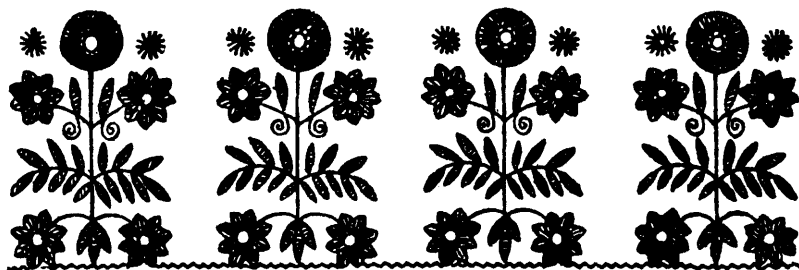
Moderato
SOLO *CORO*

Са - ма со - бі дів - чи - на зди - ну - ва - ла - ся, де ї - ї кра -

со - тонь - ка по - ді - ва - ла - ся.

1. Сама собі дівчина здивувалася,
Де її красотонька подівалася. (2)
2. Чи у тому морі, що купалася,
Чи на полотенечку, що втиралася? (2)
3. Чи на полотенечку, що втиралася,
Чи на тому милому, що влюблялася? (2)
4. А ні в тому морі, що купалася,
Ні на полотенечку, що втиралася. (2)
5. Ні на полотенечку, що втиралася,
А на тому милому, що влюблялася! (2)





ЗАКУВАЛА ЗОЗУЛЕНЬКА НА СТОДОЛІ



- | | |
|--|---|
| <p>1. Закувала зозуленька
На стодолі на розі...
Заплакала дівчинонька
В батька на порозі.</p> | <p>3. Іду яром до криниці,
Коромисло гнеться...
„Чом до мене, моя мати,
Ніхто не пришлеться?“</p> |
| <p>2. Не куй, не куй, зозуленько,
На стодолі на розі!..
Не плач, не плач, дівчинонько,
В батька на порозі!</p> | <p>4. „Багач, дочко, не захоче,
А бідний не сміє.
Нехай твоя руса коса
Зиллям зеленіє!“</p> |





ОЙ, У ПОЛІ НИВКА

Moderato



1. Ой, у полі нивка,
Кругом материнка...
Там дівчина жито жала, } 2
Гарна чорнобривка.
2. Жала ж вона, жала,
Сіла спочивати,
Іхав козак з України, } 2
Мусів шапку зняти.
3. Мусів шапку зняти,
„День добрий“ сказати:
„Помагай Біг, дівча моє,
Тобі жито жати!“ } 2
4. А дівчина стала,
Йому одказала,
Вона ж йому одказала — } 2
Серденьком назвала.
5. „Як ідеш додому,
Не кажи нікому,
Бо рознесуть цеє люди, } 2
Як вітер солому!
6. А вітер тихенький,
Солома легенька,—
Візьмуть мене люди в зуби, } 2
Я ще ж молоденька!“
7. А вже ж ця слава
По всім світі стала,
Що дівчина козаченька } 2
Серденьком назвала.
8. А вже ж тая слава
По всім городочку,
Що дівчина козакові } 2
Вишила сорочку.

- | | |
|---|--|
| <p>9. „Вари, мати, вечеряти,
 А я ляжу спати,
 Обіщався козаченько } 2
 Музики найняти!“</p> | <p>11. „Вари, мати, вечеряти,
 А я сяду шити,
 Обіщався козаченько } 2
 На музиках бути!“</p> |
| <p>10. „В нього нема сім пар волів,
 Ще й немає хати,—
 Він не може, моя доню, } 2
 На рушничок стати!“</p> | <p>12. „В нього нема сім пар волів,
 Ані три корови,—
 Він не буде тебе знати, } 2
 В тебе чорні брови!“</p> |





ОЙ, У ПОЛІ ПРИ ДОРОЗІ

Adagio



- | | |
|---|--|
| 1. Ой, у полі при дорозі
Лежить камінь мармуровий,
А на тому каміневі
Сидить хлопець чорнобровий. | 3. „Допоможи мені, Боже,
Цюю дівчину взяти!
Хоч худоби не діждуся,
З хорошою наживуся! |
| 2. Ой, сидить же він, сидить
Та й дрібні листи пише,
Дрібні листи написав же,
До дівчини одіслав же. | 4. А що ж мені по худобі,
Що худоба в дворі буде?
Немилая дружинонька —
Ні з ким вийти мені буде! |
| 5. Ой, що ж мені по худобі,
Що худоба двір заляже?
Поганая дружинонька
Молодому світ зав'яже!“ | |





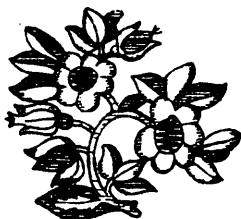
ЗАКУВАЛА ЗОЗУЛЕНЬКА В СТОДОЛІ НА РОЗІ

Moderato



- | | |
|--|--|
| 1. Закувала зозуленька
В стодолі на розі...
Заплакала дівчинонька } 2
В сінях на порозі. | 3. Скопив гори, скопив гори,
Начав перелогі,
Та й зачесав кучерикі } 2
Понад чорні брови. |
| 2. „Як же мені не плакати
Та не голосити?
Пішов милий - чорнобривий } 2
На той бік косити!“ | 4. „Нехай мої кучерикі
Вітрець повіває,
Нехай моя дівчинонька } 2
Хоч год погуляє!“ |
| 5. Гуляла год, гуляла год,
Ще й год і годину,
Вигуляла дівчинонька } 2
Маленьку дитину... | |





ЙШЛИ КОРОВИ ІЗ ДІБРОВИ



1. Йшли корови із діброви,
А овечки з поля...
Заплакала дівчинонька,
З козаченьком стоя.
2. „Куди їдеш-од'їжджаєш,
Козаче мій, орле?
Ой, хто ж мене, молодую,
До себе пригорне?“
3. „Пригортайся, дівчинонько,
Другому такому,
Та й не кажи теї правди,
Що мені самому!“
4. „Ой, як мені не казати —
Він стане питати,
Вечір прийде, нудьга найде —
Ні з ким розмовляти...“
5. Ой, як мені не казати —
Він стане питати,
Він пригорне, пошлує —
Треба розказати!“
6. „Де ти, милий чорнобривий,
Де ти, озовися,
Я ж без тебе тут горюю,
Прийди, подивися!“
7. Де ж ти, милий чорнобривий,
Де ж ти там загинув,
Чи другу там кохаєш,
А мене покинув?“





В КІНЦІ ГРЕБЛІ ШУМЛЯТЬ ВЕРБИ

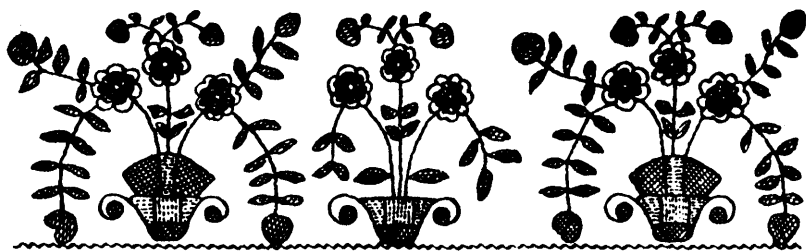
Andante *SOLO* *CORO*

В кін . ці гре . блі шум . лять вер . би, що я на . са . ди . ла ...

Не . ма то . го ко . за . чень . ка, що я по . лю . би . ла.

- | | |
|--|--|
| 1. В кінці греблі шумлять верби,
Що я насадила ...
Нема того козаченька, } 2
Що я полюбила. | 3. Росла, росла дівчинонька,
Та на порі стала;
Ждала, ждала козаченька, } 2
Та й плакати стала. |
| 2. Ой, немає козаченька,—
Поїхав за Десну;
Рости, рости, дівчинонько, } 2
На другу весну! | 4. Ой, не плачте, карі очі,—
Така ваша доля:
Полюбила козаченька, } 2
При місяцю стоя! |
| 5. Зелененькі огірочки,
Жовтенькі цвіточки ...
Нема мого миленького, } 2
Плачуть карі очки! | |





ОЙ, СІВ, ПОЇХАВ

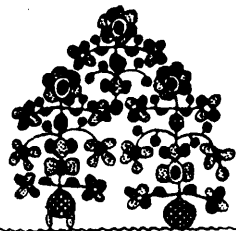
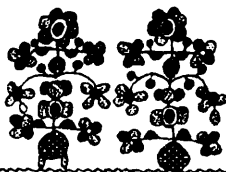
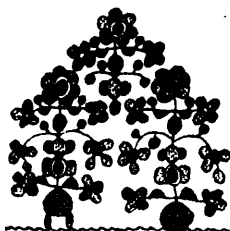
Moderato

Ой, сів, по - ї - хав на во - ро - но - му ко - ню,

я зо - ста - ла - ся, як би - ли - нонь - ка в по - лю.

1. Ой, сів, поїхав на вороному коню,
Я зосталася, як билинонька в полю. (2)
2. Я зосталася, мною вітер колише...
Десь мій миленький до мене письмо пише. (2)
3. Ой, пише, пише білими рученьками,
А дописує дрібними слізеньками. (2)
4. А дописує дрібними слізеньками,
А передає бистрими річеньками. (2)
5. „Дівчино моя, довго не забарюся,
Пройде тиждень цей, додому я вернусь!“ (2)
6. Ой, не тиждень, два,—мого милого нема,
Я зосталася, як билинонька, одна! (2)





ОЙ, ДА ВИ, КОМАРИКИ МОЇ

Moderato
SOLO

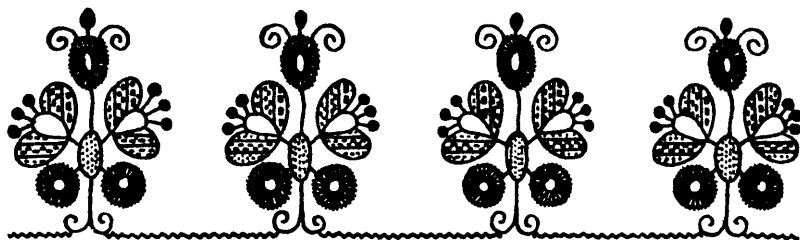
Ой, да ви, ко. ма - ри - ки мо - ї, да гей, за - що.

CORO

про - що, ой, да ви ку - са - є - те ме - не?

- | | |
|--|--|
| 1. Ой, да ви, комариків моїх, да гей,
Защо, прощо,
Ой, да ви кусаєте мене? | 5. Ой, та в сад зелененький гулять, да гей!..
Та я сяду ж я,
Ой, да під горіховим кушем. |
| 2. Ой, да ви кусаєте мене. да гей,
Кров гарячу,
Ой, да випиваєте з мене. | 6. Ой, да під горіховим кушем, да гей!..
Да здумаю,
Ой, да свою прежню любов. |
| 3. Ой, да випиваєте з мене, да гей!..
Що од вас же,
Ой, да голівонька болить. | 7. Ой, да свою прежню любов, да гей!..
Любов наша,
Ой, да любов наша дорога! |
| 4. Ой, да щире серденько щемить, да гей!..
Ой, підумай,
Ой, та в сад зелененький гулять. | 8. Ой, да любов наша дорога, да гей,
Ой, розлука,
Ой, да розлука да тяжка! |





ОЙ, ЗАЖУРЮСЯ, ЗАПЕЧАЛЮСЯ

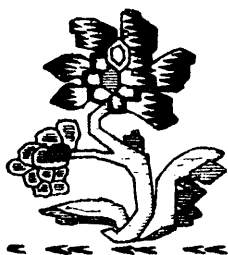
Moderato SOLO *CORO*

Ой, за - жу - рю - ся, за - пе - ча - лю - ся,
 пі - ду в зе - лен сад, роз - ве - се - лю - ся.

1. Ой, зажуюся, запечалюся,
Піду в зелен сад, розвеселюся.
2. В зеленім саду під грушицею
Сидів голубець з голубицею.
3. І цілюються, і милуються,
Правими крильми обнімаються.
4. Ой, десь узявся та й вельможний пан,—
Голубочка вбив, голубочку взяв.
5. Узяв голубку під праву руку,
Під праву руку, під праву полу.
6. Під праву руку, під праву полу,
Приніс додому, пустив додому.
7. Насипав пшонця аж по колінця,
А водиченьки по самі крильця.
8. Голубка не їсть, голубка не п'є,
Під ту яблоньку все плакати іде.

9. „Голубко моя, сизокрилая,
Не їси, не п'єш, чого все гудеш?“
10. „Ой, як же мені та й бо не густн,—
Немає мого сизокрилого!“
11. Немає мого сизокрилого,
Ще й дружка мого чорнобривого!“
12. „Ой, єсть у мене сімсот голубів,
Вибирай, голубко, котрий же твій!“
13. „Немає мого сизокрилого,
Ще й дружка мого чорнобривого!“
14. Він не так гуде, як до мене йде,
Цей не так загув, як мій прежній був!“





ОЙ, ЩО ТЕПЕР Я В ПРЕВЕЛИКИМ ГОРІ

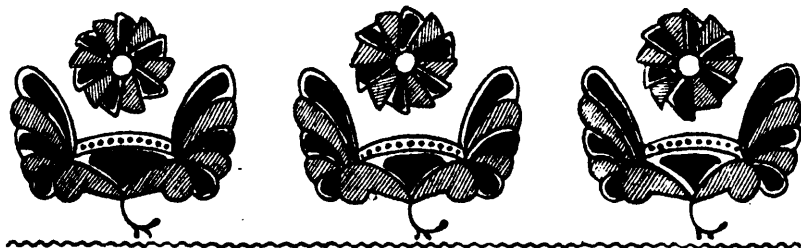
Adagio

Ой, що те . пер я в пре . ве . ли . кім
го . рі, що те . пер мо . я го . лів . ка в не .
во . лі... Ой, сам же я, сам не зна . ю,
що ро . би . ти со . бі ма . ю, а що бі . ля
се . бе дру . жи . ни не ма . ю!

- | | |
|---|--|
| 1. Ой, що тепер я в превеликім горі,
Що тепер моя голівка в неволі...
Ой, сам же я, сам не знаю,
Що робити собі маю,
А що біля себе дружини не маю! | 3. Ой, вирву я класовий листочок
Та прикрию милої слідочок,
Щоб пташечки не ходили,
Щоб слідочка не збродили,
Мені, молодому, жалю не зробили. |
| 2. Ой, виходив я лужки - бережечки,
Ой, поколов я білії ніжечки,
Та не найшов миленької,
Тільки найшов слідок її,
Що тепер мені горенько без неї. | 4. Ой, ти соловей, ти пташко маленька,
Що у тебе голосок тоненький,
Та полети в темні ліса,
Защобечи в три голоса,
Та виведи мече із темного лугу! |

5. Ой, та виведи мене з темного лугу...
Зведи, Боже, із вірненьким другом,
Рівняй гори з долиною,
Зведи друга з дружиною,
А козаченька з тою дівчиною!
6. Ой, перебреду я биструю річку,—
Сидить мила в кінці бережечка,
Біле лице умиває,
Карі очі утирає
Та своєю русою косою.





КОПАВ ЖЕ Я ТА КРИНИЧЕНЬКУ



1. Копав же я та криниченьку
В вишневім саду. (2)
2. Чи не вийде молода дівчина
Рано по воду? (2)
3. Вийшла, вийшла молода дівчина
Раніше од всіх. (2)
4. Та й набрала та відеречко
Повніше од всіх. (2)
5. Прохав - прохав та відеречка,
Вона й не дала. (2)
6. Давав - давав та золот - перстень,
Вона не взяла. (2)
7. „Бодай тебе, молода дівчино,
Досада взяла! (2)
8. Як я просив та відеречка,
А ти не дала! (2)
9. Як я давав та золот - перстень,
А ти не взяла! (2)
10. Як я копав та криниченьку
Неділечку й дві! (2)
11. Як я кохав молоду дівчину
Людям, — не собі! (2)





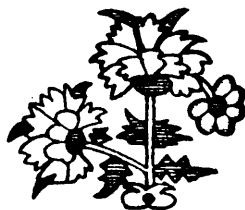
А ВЖЕ ВЕСНА

ВЕСНЯНКА



1. А вже весна, а вже красна,
Із стріх вода капле. (3)
2. Молодому козикові
Мандрівочка пахне. (3)
3. Помандрував козаченько
У чистеє поле. (3)
4. За ним іде дівчинонька:
„Вернися, соколе!” (3)
5. Помандрував козаченько
З Лубен до Прилуки. (3)
6. Ой, плакала дівчинонька,
Здіймаючи руки. (3)





ІХАВ КОЗАК ЗА ДУНАЙ

Moderato



І - хав ко - зак за Ду - най, ска - зав: „Дів - чи - но, про - щай!



Ти, ко - ни - ку во - ро - нень - кий, не - си та гу - ляй!“

Allegretto



Луч - ше бу - ло б, луч - ше бу - ло б не хо - ди - ти, луч - ше бу - ло б, луч - ше бу - ло б не лю - би - ти,



— луч - ше бу - ло б, луч - ше бу - ло б та й не знать, як те - пер, як те - пер про - па - да - ть.

1. Іхав козак за Дунай,
Сказав: „Дівчино, прощай!
Ти, конику вороненький,
Неси та гуляй!“

Приспів:

Лучше було б, лучше було б не ходити,
Лучше було б, лучше було б не любить,
Лучше було б, лучше було б та й не знать,
Як тепер, як тепер пропадать.

2. Вийшла, ручки заломивши
І тяженько заплакавши:
„Як ти мене покидаєш,—
Тільки подумай!“

Приспів...

3. „Блих ручок не ламай,
Ясних очей не стирай,—
Мене з війни із славою
К собі очитай!”

Приспів...

4. „Не хочу я нічого,
Тільки тебе одного,
Ти будь здоров, мій миленький,
А все пропадай!”

Приспів...

5. Постій, постій, козаче!
Твоя дівчина плаче,
Як ти ж її покидаєш,—
Тільки подумай!

Приспів...

6. Свиснув козак на коня:
„Оставайся здорова!
Як не згину, то вернуся
Через три года!”

Приспів...





ОЙ, НА ГОРУ КОЗАК ВОДУ НОСИТЬ



1. Ой, на гору козак воду носить,
Дівчинонька козаченька просить:
„Козаченьку, мій собою,
Візьми мене із собою,
Помандрую я з тобою!“
2. А мій милий та й на гору на круту,
А я його оченьками проведу,
Оченьками каренькими,
Брівоньками рівненькими,
Слізоньками дрібненькими.
3. Не сама ж я по садочку ходила,
Козаченька за рученьку водила,
Цілувала - милувала,
До серденька пригортала,—
Я ж думала, що він буде мій!
4. „Козаченьку, ти сухотонька моя,
Кажуть люди, що не буду я твоя!
Кажуть люди, сама бачу,
Не раз, не два на день плачу:
Я ж думала, що ти будеш мій!“





ОЙ, ОД МОРЯ ТА Й ДО МОРЯ



- | | |
|---|---|
| 1. Ой, од моря та й до моря
Битая дорога...
„Куди їдеш - од'їжджаеш,
Любая розмово? | 3. Нахилийтесь, густі лози,
Куди вітер віє!..
Дивіться, карі очі,
Чи милий не їде! |
| 2. Куди їдеш - од'їжджаеш,
Ти ж мій сизий орле,
А хто мене, молодую,
До серця пригорне?“ | 4. Нахилились густі лози,
Та й вже похилились...
Дивилися карі очі,
Та й вже зажурились. |
| 5. Хилилися густі лози,
Та й вже повсихали...
Дивилися карі очі,
Та й плакати стали. | |





ОХ, І ЗАКУВАЛА СИВА ЗОЗУЛЕНЬКА

Andante

Ох, і за-ку-ва-ла си-ва зо-зу-лень-ка в лу-зі,
гей, ох, і за-бо-лі-ла го-ло-вонь-ка,
ще й сер-день-ко в ту-зі. Гей, гей, ох, і за-бо-лі-ла
го-ло-вонь-ка, ще й сер-день-ко в ту-зі.

1. Ох, і закувала сива зозуленька в лузі,
 Гей, ох, і заболіла головонька,
 Ще й серденько в тузі.
 Гей, гей, ох, і заболіла головонька,
 Ще й серденько в тузі.
2. Ох, і наступає та чорная хмара з поля...
 Гей, ох, і заплакала моя доля,
 При місяці стоя.
 Гей, гей, ох, і заплакала моя доля,
 При місяці стоя.

3. Ох, і не вдавайся, моя щасна доле, в тугу,—
Гей, ох, і не сам же я, та не сам же я
Беру собі другу!
Гей, гей, ох, і не сам же я, та не сам же я
Беру собі другу!

4. Ох, і як заграло-застогнало синє море...
Гей, гей, ох, і буде ж тобі, дівчинонько,
Тут без мене горе!
Гей, гей, ох, і буде ж тобі, дівчинонько,
Тут без мене горе!





БРАЛА ДІВКА ЛЬОН ДРІБНЕНЬКИЙ



1. Брала дівка льон дрібненький,
Брала, брала, тонко вистеляла,
Всю долину сходила.
2. Всю долину сходила...
Та й не знайшла парня молодого,
Которого любила.
3. Которого любила...
Полюбила парня молодого,—
У солдати забрали.
4. У солдатики забрали...
Та й погнали того козаченька
Все битими шляхами.
5. Все битими шляхами...
За ним, за ним його товариші
Вороними конями.
6. Вороними конями...
Вийшла дівка за нові ворота,
Вмивається сльозами.
7. Вмивається сльозами...
„Не плач, не плач, молода дівчино,
Не журися за мною!
8. Не журися за мною...
Не будь мені тобі чоловіком,
А ти мені жоною!
9. А ти мені жоною...
Та будь мені тобі рідним братом,
А ти мені сестрою!”





ОЙ, У ЛІСІ НА ОРІСІ

Moderato
SOLO

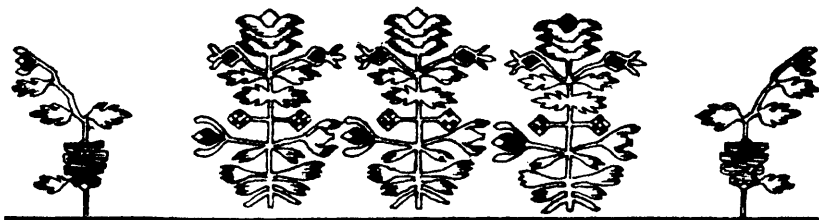
Ой, у лі . сі на о . рі . сі со . ло . вей . ко ще . бе .

CORO

тав, ще . бе . тав, со . ло . вей . ко ще . бе . тав.

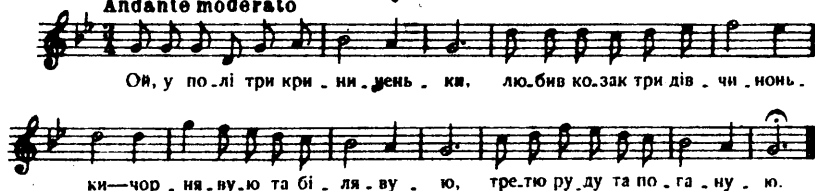
- | | |
|--|---|
| 1. Ой, у лісі на орисі
Соловейко щебетав, щебетав,
Соловейко щебетав. | 5. А дівчині жалко стало,
Стала плакати і ридати, і ридати,
Стала плакати і ридати. |
| 2. На гулянні при компанії
Парень дівку цілував, цілував,
Парень дівку цілував. | 6. А козаку жалко стало,
Почав її вговорять, вговорять,
Почав її вговорять. |
| 3. Цілував же, миловав же,
Поки її з ума звів, з ума звів,
Поки її з ума звів. | 7. „Не плач, дівко, не журися,
Ти повік будеш моя, да моя,
Ти повік будеш моя! |
| 4. Цілував же, миловав же,
Та й став її покидати, покидати,
Та й став її покидати. | 8. Дасть бог, призов я одбуду,
Не забуду я тебе, да тебе.
Не забуду я тебе!“ |





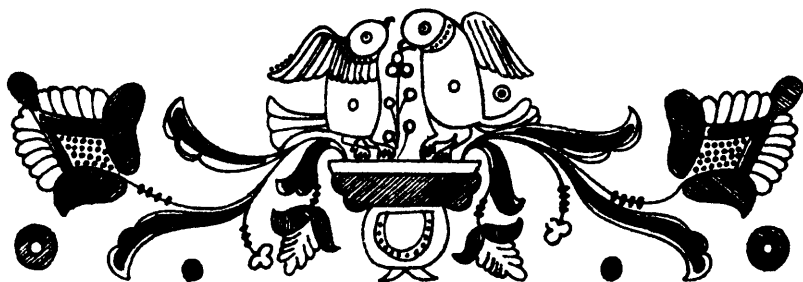
ОЙ, У ПОЛІ ТРИ КРИНИЧЕНЬКИ

Andante moderato



1. Ой, у полі три криниченьки,
Любив козак три дівчиноньки —
Чорнявую та білявую,
Третю руду та поганую.
2. „Що чорнявую з душі люблю,
На біляву залицяюся,
А з рудою-препоганою
Хіба піду розпрощаюся!“
3. Чи всі ж тії та сади цвітуть,
Що зарані розвиваються?
Чи всі ж тії та вінчаються,
Що любляться та кохаються?
4. Половина та садів цвіте,
Половина обсіпається.
Одна пара та вінчається,
А друга розлучається.
5. „Чи я ж тобі та й не казала,
Як стояли під світлицею:
Не їдь, не їдь та у Крим по сіль,
Бо застанеш молодицею!“
6. „Любив я тебе дівчиною,
Любитиму молодицею,
Довго, довго та й буду ждати,
Покіль станеш удовицею!“

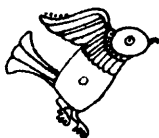




КОЛО МЛИНА, КОЛО БРОДУ



1. Коло млина, коло броду (2)
Два голуби пили воду.
2. Вони пили, вуркотили, (2)
Ізнялися, полетіли.
3. Ізнялися, полинули, (2)
Крилочками стрепенули.
4. Крилочками стрепенули, (2)
Про'кохання спом'янули.
5. Тому горе, що кохає,— (2)
З стремен ніжок не виймає!





ТЕРЕН В ПОЛЮ

Moderato



- | | |
|---|--|
| <p>1. „Терен в полю, терен в полю,—
Піду поколишу...
На кого ж я, товаришу,
Цю дівчину лишу?“</p> | <p>4. Козак з війська повертає,
Вступає до хати,—
Мале дитя, невеличке,
Вчиться рачкувати.</p> |
| <p>2. „Ой, на мене, товаришу,
На мене, на мене!
Буду ж я шанувати
Ще й лучше від тебе!“</p> | <p>5. „Бодай тебе, товаришу.
Лихая година!
Де це взялась у дівчини
Маленька дитина?“</p> |
| <p>3. „Доглянь, доглянь, товаришу,
Доглянь мої дівки,
Як я з війська повернуся,—
Нап'ємся горілки!“</p> | <p>6. З коня впаду, з коня впаду,
Впаду — не заб'юся,
Як погляну на дівчину,—
Сльозами заллюся!“</p> |





ЯК У САДУ, ТАК І В ЛІСІ

Moderato
SOLO *CORO*

Як у са-ду, так і в лі-сі, як у са-ду,
ох, і так у лі-сі со-ло-вей-ко, ох, і на о-рі-сі.

1. Як у саду, так і в лісі,
Як у саду, ох, і так у лісі
Соловейко, ох, і на орісі.

2. А зозуля на калині,
А зозуля, ох, і на калині...
Десь мій милий, ох, і на чужині.

3. На воронім коні грає,
На воронім, ох, і коні грає,
На сонечко, ох, і поглядає.

4. Чи високо сонце сходить,
Чи високо, ох, і сонце сходить...
Чогось мила невесела ходить.

5. Бачу милу по личеньку,
Бачу милу, ох, і по личеньку,
Що не спала, ох, і всю ніченьку.

6. Бачу милу по білому,
Бачу милу, ох, і по білому,
Що скучає, ох, і по милому.





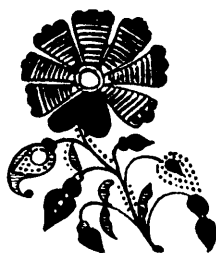
ПЛИВЕ ЧОВЕН

Andantino



- | | |
|--|---|
| 1. Пливе човен, води повен,
Та все хлюп-хлюп-хлюп-хлюп!.. (3) | 6. Молодому козакові
Тютюн купувати! (3) |
| 2. Іде козак до дівчини,
Та все тюп-тюп-тюп-тюп! (3) | 7. Пливе човен, води повен,
Та й накрився лубом... (3) |
| 3. Пливе човен, води повен,
Та й накритий листом... (3) | 8. Ой, не хвастай, козаченьку,
Кучерявим чубом! (3) |
| 4. Не хвалися, дівчинонько,
Червоним намистом! (3) | 9. Бо прийдеться-доведеться
Під аршин ставати, (3) |
| 5. Бо прийдеться-доведеться
Намисто збувати, (3) | 10. Молодого козаченька
В військо віддавати! (3) |



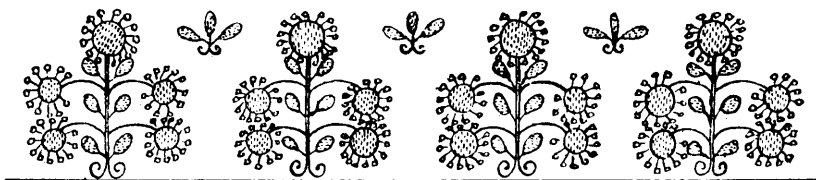


ОЙ, ТАМ ЗА ДУНАЄМ



- | | |
|---|--|
| 1. Ой, там за Дунаєм,
Та за тихим Дунаєм
Молодець гуляє. (2) | 5. Не так на країну,
Та не так на країну,
Як на ту дівчину!*" (2) |
| 2. Молодець гуляє,
Та молодець гуляє,
На той бік гукає. (2) | 6. „По світлоньці ходжу,
Та по світлоньці ходжу,
Тя й не находитися. (2) |
| 3. „Подай, подай перевозу,
Та подай перевозу,
Я перевезуся! (2) | 7. Кого вірно люблю,
Та кого вірно люблю,
То й не надивлюся. (2) |
| 4. На свою країну,
Та на свою країну
Ще раз подивлюся. (2) | 8. Кого ж ненавиджу,
Та кого ненавиджу,
З тим не розминуся!*" (2) |





ОЙ, ТЕМНАЯ ТА НЕВИДНАЯ НІЧЕНЬКА

Moderato



1. Ой, темная та невидная ніченька. (2)
2. Ой, журиться та соколова матінка: (2)
3. „Ой, десь мого ясного сокола нема, (2)
4. Ой, десь його чорні галоньки спинили. (2)
5. Ой, десь його пивом та вином частують, (2)
6. Ой, десь йому чорну галоньку готують, (2)
7. Ой, галоньку, ой, дівчиноньку готують. (2)
8. Ой, десь взялись на ясному небі хмари — (2)
9. Що галонька та соколу не до пари. (2)
10. Ой, розвій, вітре, ой, розвій чорну хмароньку,* (2)
11. Ой, покинь, сину, ой, покинь чужу дівоньку!“ (2)





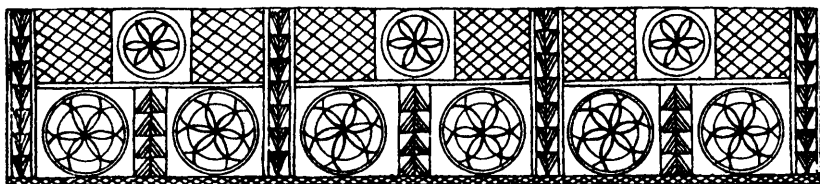
ТА НЄМА ГІРШ НІКОМУ

Andante



- | | |
|---|---|
| 1. Та нема гірш нікому,
Як тій сиротині:
Ніхто не пригорне
При лихій годині! } 2 | 5. Як ми кохалися,
Як зерно в горісі,—
Тепер розійшлися, } 2
Як туман по лісі! |
| 2. Та не пригорне батько,
Не пригорне мати,
Тільки той пригорне, } 2
Що думне взяти. | 6. Як ми кохалися,
Як голубів пара,—
Тепер розійшлися, } 2
Як чорная хмара! |
| 3. Та налетіли гуси
З далекого краю,
Замутили воду } 2
В тихому Дунаю. | 7. Ой, у полі криниця,
Там вода лиснється,
А люди говорять, } 2
Що я ледащиця. |
| 4. Та бодай сірі гуси
З пір'ячком пропали,
Що нас розлучили, } 2
Як голубів пару! | 8. Ой, я ледащиця,
Не хочу робити;
Та іду в корчому } 2
Мед - горілку пити! |



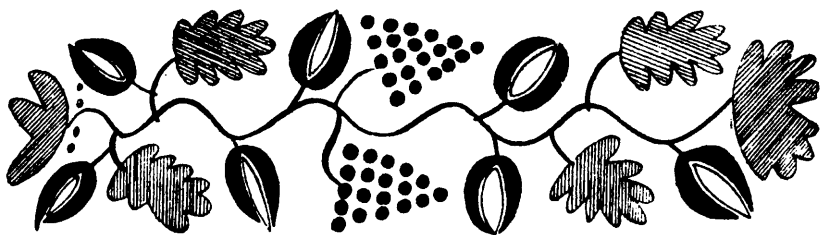


ОЙ, ВИЙДУ Я НА МОГИЛУ



- | | |
|---|--|
| 1. Ой, вийду я на могилу —
Могила висока,
Подивлюся на долину —
Долина глибока. | 4. Не смійтеся, воріженьки,
На сміх вам не буде,
А з нашого закохання
Нічого не буде! |
| 2. А по тії долиноньці
Буйний вітер віє...
Ой, здається, не журюся —
Само серце мліє. | 5. Два голуби воду пили,
А два колотили...
Бодай тії та сконали,
Що нас розлучили! |
| 3. Ой, здається, що не плачу —
Самі сльози ллються,
А як вийду на вулицю, —
Вороги сміються. | 6. Бодай тії не сконали,
А щастя не мали,
Що взяли нас розлучили
З прекрасної пари! |





ЧОМ ДУБ НЕ ЗЕЛЕНИЙ

Andante

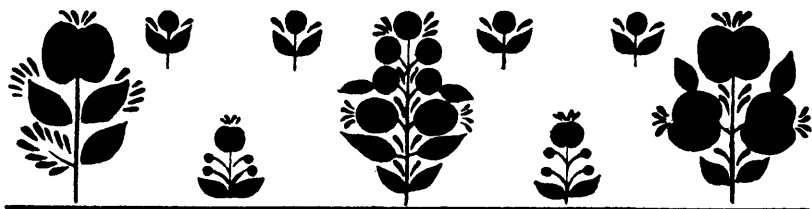
Чом дуб не зе . ле . ний? Бо ту . ча при . би . ла...

Ко . зак не ве . се . лий, бо ли . ха го . ди . на,

ко . зак не ве . се . лий, бо ли . ха го . ди . на.

- | | |
|--|---|
| 1. Чом дуб не зелений?
Бо туча прибила...
Козак не веселий, } 2
Бо лиха година. } | 4. Тільки ж мені й пари,
Що оченьки карі,
Тільки й до любови, } 2
Що чорнії брови. } |
| 2. „Ой, як мені, мати,
Веселому бути?
Любив дівчиноньку, } 2
Та й узяли люди. } | 5. Чорні брови маю,
Та й не оженюся,
Піду до річеньки— } 2
З жалю утоплюся!“ } |
| 3. Любив дівчиноньку,
Та й узяли люди,—
Мені, молодому, } 2
Парочки не буде! } | 6. „Не топись, козаче,
Бо душу загубиш!
Ходім повинчаймось, } 2
Коли вірно любиш!“ } |





ОЙ, ЗІЙДИ, ЗІЙДИ, ЯСЕН МІСЯЦЮ

Andante



„Ой, зійди, зійди, ясен місяцю, як млинове-е коло!..



Ой, вийди, вийди, серце-дівчино, та промов до мене слово!”

- | | |
|--|--|
| 1. „Ой, зійди, зійди,
Ясен місяцю,
Як млинове коло!..
Ой, вийди, вийди,
Серце-дівчино,
Та промов до мене слово!” | 3. Ой, не бий, мати,
І не лай, мати,
Та не роби каліченьки,
Зав'яжи очі
Темної ночі
Та веди до річеньки! |
| 2. „Ох, і рада б я
Та виходити
І з тобою говорити,
Так судять-гудять
Вражії люди,
Хотять же нас розлучити! | 4. А як приведеш
Та до річеньки,—
Розв'яжи карі очі:
Нехай гляну я
Та подивлюся,
З світом білим попрошаюся! |
| 5. Ой, світе ясний,
Світе прекрасний,
Як на тобі тяжко жити,
Ой, іще тяжче
Молодесенькій,
Не нажившись, умирати!” | |





НЕ СПІВАЙТЕ, ПІВНИЧЕНЬКИ

Andante



- | | |
|---|---|
| 1. Не співайте, півниченьки,
Не вменшайте ночі,
Бо ще ж мої не виспались
Каренькі очі! | 3. Минулися мої ходи
Через три городи...
Серце ж мое коханєє,
Любитися годі! |
| 2. Тоді ж мої очки спали,
Ніжки спочивали,
Ой, як були малесенькі,
Гей, любитись не знали. | 4. Ой, як годі любитися,
То годі й ходити,—
Нехай же нас перестануть
Гей, вороги судити! |
| 5. Ой, судять нас воріженьки,
Та й судять нас люди,
Що з нашого коханнячка
Нічого не буде! | |





ПОЛОВИНА САДУ ЦВІТЕ

Andantino



- | | |
|---|---|
| <p>1. Половина саду цвіте,
Половина в'яне...
Перше ходив, вірно любив,
Тепер не загляне. } 2</p> | <p>4. З мурової криниченьки
Коня напуває,
А на мене, молодую,
Скоса поглядає. } 2</p> |
| <p>2. Перше ходив, вірно любив,
Тепер не загляне,
Через моє подвір'ячко } 2
Сивим конем грає.</p> | <p>5. „Годі, годі, козаченьку,
Скоса поглядати,
Ходи, сядеш коло мене — } 2
Щось маю сказати!</p> |
| <p>3. На зеленім барвіночку
Коня попасає,
З мурової криниченьки } 2
Коня напуває.</p> | <p>6. Ходи, сядеш коло мене —
Щось маю сказати:
Через тяжкі воріженьки } 2
Мусиш покидати!“</p> |
| <p>7. „Тече річка невеличка,
Скочу, перескочу...
Таки візьму чорняву, } 2
Бо я її хочу!“</p> | |





ОЙ, ВІД САДУ

Moderato



- | | |
|---|---|
| 1. Ой, від саду та до моря
Битая дорога...
Куди моя поїхала
Любая розмова? | 4. Над новими воротами
Чорна хмара стала...
А на мене, молоденьку,
Поговір та слава. |
| 2. „Куди їдеш, виїжджаєш,
Сизокрилий орле?
А хто ж мене, молоденьку,
Та до себе пригорне?“ | 5. А я тую чорну хмару
Рукавом розвію...
Перебула поговор,
Перебуду й славу! |
| 3. „Пригортайся, моя мила,
Пригортайся другому,
Лиш не кажи тої правди,
Як мені самому!“ | 6. Ой, не зійде дрібен дощик
Без хмари, без грому...
Ой, не вийде дівча заміж
Та й без поговору. |
| 7. Нагримиться, нагримиться —
Дрібен дощик зійде,
Насміються воріженьки —
Дівча заміж вийде! | |



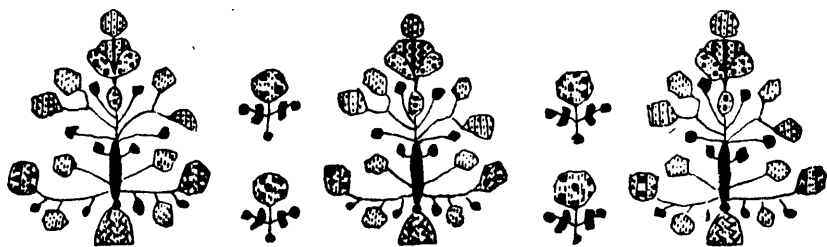


ОЙ, ПІДУ Я В САД ГУЛЯТЬ



- | | |
|---|---|
| 1. Ой, піду я в сад гулять, (2)
Ой, в саду вишеньки шумлять. | 5. Коли любиш, то люби, (2)
А поговору не роби! |
| 2. В саду вишеньки шумлять... (2)
Ой, за нас люди говорять. | 6. Бо то, серце, поговір, (2)
А люди кажуть, що ти мій. |
| 3. Все про тебе, про мене, (2)
Ой, що ти ходиш до мене. | 7. Бо то, серце, славонька, (2)
А люди скажуть — правдонька. |
| 4. Коли ходиш, то ходи, (2)
Ой, коли любиш, то люби. | 8. Ой, піду я у лісок, (2)
Ой, пушу стиха голосок. |
| 9. Чи мій милий не вчує, (2)
Ой, чи він другу цілує? | |





ОЙ, У ПОЛІ ТРИ ДОРІЖКИ РІЗНО

Moderato



- | | |
|---|--|
| 1. Ой, у полі
Три доріжки різно...
Ходить козак
До дівчини пізно. | 3. Ще й на твого
Коня вороного,
Ще й на тебе,
Хлопця молодого!* |
| 2. „Ой, не ходи ти,
Козаче, до мене:
Буде слава
На тебе й на мене. | 4. „Ой, я слави,
Слави не боюся,
З ким люблюся,—
Не наговорюся! |
| 5. З ким люблюся,—
Не наговорюся,
З ким кохаюсь,—
Не нарозмовляюсь!* | |





НА ГОРОДІ ВЕРБА РЯСНА

Lento SOLO *DUO* *CORO*

На го-ро-дь вер-ба ряс-на, на го-ро-ді
вер-ба ряс-на... Там сто-я-ла дів-ка крас-на.

- | | |
|--|---|
| 1. На городі верба рясна ... (2)
Там стояла дівка красна. | 6. А ми в парі ходять будем, (2)
Дружка дружку любить будем! |
| 2. Хорошая та вродлива, (2)
Ї доля нещаслива. | 7. Та підемо у лісочок (2)
На жовтесенький пісочок. |
| 3. Ї доля нещаслива — (2)
Нема того, що любила. | 8. Там сядемо - одлишемо, (2)
Дрібні листи напишемо. |
| 4. Нема його, та й не буде — (2)
Розраїли вражі люди. | 9. Дрібні листи напишемо (2)
Та до батька одішлемо. |
| 5. Розраїли - розсудили, (2)
Щоб ми в парі не ходили. | 10. Нехай батько не турбує, (2)
Нам віночків не купує! |





ПІД НАШОЮ ЛЕВАДОЮ

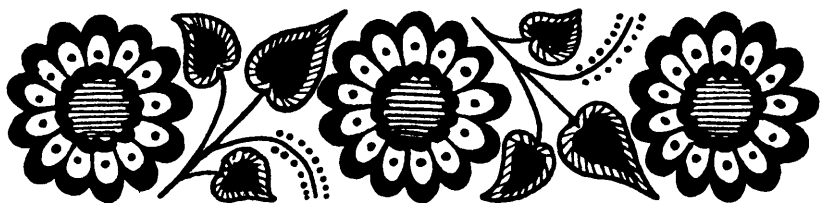
Moderato
СОЛО

Під на - шо - ю ле - ва - до - ю, під на - шю - ю

ле - ва - до - ю ро - сте жи - то з ло - бо - до - ю.

- | | |
|---|---|
| 1. Під нашою левадою (2)
Росте жито з лободою. | 5. Битим шляхом Роман їде, (2)
Під ним сивий коник грає. |
| 2. Ой, там Гандзя жито жала, (2)
В правій руці серп держала. | 6. Під ним сивий коник грає, (2)
На конику сідло сяє. |
| 3. В правій руці серп держала, (2)
А лівою підбирала. | 7. „Ой, Романе, Романочку, (2)
Лає мати щораночку. |
| 4. А лівою підбирала, (2)
На битий шлях поглядала. | 8. Ще й казала—буду бити, (2)
Щоб Романа не любити!” |



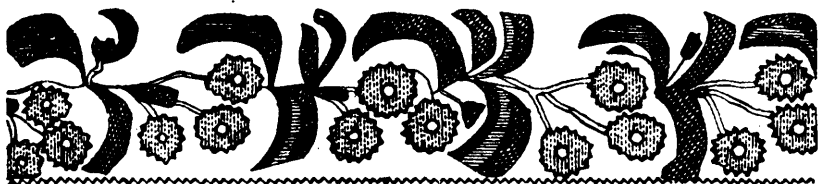


ОЙ, У ПОЛІ КРИНИЧЕНЬКА



- | | |
|--|--|
| 1. Ой, у полі криниченька, (2)
Кругом неї травиченька. | 7. „Де ж ти, доню, барилася? (2)
Вже й вечерея зварилася!“ |
| 2. Ой, там Роман воли пасе, (2)
Там дівчина воду несе. | 8. „Налетіли гуси з броду, (2)
Сколотили з піском воду. |
| 3. Ой, став Роман жартувати, (2)
З відер воду виливати. | 9. Я, молода, постояла, (2)
Доки вода встоялася!“ |
| 4. „Годі, Роман, жартувати, (2)
З відер воду виливати!“ | 10. „Брешеш, доню, не стояла, (2)
Ти з Романом розмовляла!“ |
| 5. Бо нерідну ньеньку маю, (2)
Буде бити, добре знаю. | 11. „Щиру правду признаюся, (2)
Що з Романом кохаюся. |
| 6. Не так бити, як лаяти, (2)
Щоб з Романом не стояти!“ | 12. А він чорний, я русява: (2)
Зійдемося,— буде пара!“ |





ЧИ ТИ, МИЛИЙ, ПИЛОМ ПРИПАВ

Andantino



- | | |
|--|--|
| 1. Чи ти, милий, пилом припав,
Чи метелицею?
Чом не ходиш ти до мене
Цєю вулицею? | 4. Ти все неньку свою слухав,
Мене покидаєш,
Покидаєш сиротину,
Іншої шукаєш! |
| 2. Чом не ходиш ти до мене
Крутими горами,—
Покидаєш сиротину
Поміж ворогами! | 5. Найдеш собі дівчиноньку
З карими очима:
„Буде тобі, серце моє,
Камінь за плечима! |
| 3. Чом ти, милий, не послухав,
Як тобі казала:
„Ходім, серце, повінчаймось,
Щоб мати не знала“? | 6. Найдеш собі дівчиноньку
З чорними бровами,
Та не знайдеш тої правди,
Що була між нами! |





ЗЕЛЕНИЙ ДУБОЧОК



- | | |
|--|--|
| 1. Зелений дубочок
На яр похилився,
А син своїй неньці
В ніженьки вклонився. | 6. А на третю нічку
Мій кінь не говорить,
До сирієй землі
Головоньку клонить. |
| 2. „Ой, час - пора, мати,
Мене оженити:
Прийде нічка темна,
Ні з ким говорити!“ | 7. Ой, коню мій, коню,
Чого не говориш,
До сирієй землі
Головоньку клониш? |
| 3. „Ой, на ж тобі, синку,
Рубля золотого,
Купи собі, синку,
Коня вороного. | 8. Чи я тобі тяжкий,
Чи я тобі важкий,
Чи тяжкя - важка
Золотая зброя?“ |
| 4. Купи собі, синку,
Коня вороного,
Постав у станочок,
Говори до нього!“ | 9. „Ти мені не тяжкий,
Ти мені не важкий,
Не тяжка, не важка
Золотая зброя. |
| 5. „Говорив я нічку,
Говорив другу,
А на третю нічку
Мій кінь не говорить. | 10. Тяжкі ж мені, важкі
Твої вечориці,
Твої вечориці,
Ще й полубовниці. |

- | | |
|---|---|
| 11. Як вечір приходить,
Ти мене сіidlaеш,
Ти мене сіidlaеш,
На всю ніч рушаеш. | 14. Ногами стискаеш,
Та все поспішаеш,
До хати приїдеш,
До стовба прив'яжеш. |
| 12. Через поле їдеш —
Та й не попасаеш,
Через річку бредеш —
Та й не напуваєш. | 15. До хати приїдеш,
До стовба прив'яжеш,
Сам їдеш до дівчини,
Усю ніч просидиш. |
| 13. Як на гору їдеш —
Нагайкою краеш,
Як з гори з'їжджаеш —
Ногами стискаеш. | 16. Усю ніч просидиш,
До світа гуляєш,
Мене, вороного,
Зовсім забуваєш!" |





ОЙ, ХМЕЛЮ Ж МІЙ, ХМЕЛЮ

Moderato
SOLO

Ой, хме - лю ж мій, хме - лю, хме - лю зе - ле - нень - кий,

CORO

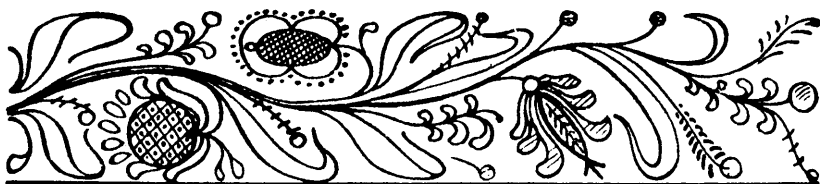
де ж ти, хме - лю, зи - му зи - му - вав, що й не роз - ви - вав - ся? - вав - ся?

1. „Ой, хмелю ж мій, хмелю,
Хмелю зелененький,
Де ж ти, хмелю, зиму зимував,
Що й не розвивався?“ } 2
2. „Зимував я зиму,
Зимував я другу,
Зимував я в лузі на калині,
Та й не розвивався!..“ } 2
3. „Ой, сину ж мій, сину,
Сину молоденький,
Де ж ти, сину, нічку ночував,
Що й не роззувався?“ } 2
4. „Ночував я нічку,
Ночував я другу,
Ночував я у тої вдовиці,
Що сватати буду!“ } 2
5. „Ой, сину ж мій, сину,
Ти моя дитино,
Не женися на тій удовиці,
Бо щастя не буде!“ } 2

6. Бо вдовине серце,
Як осіннє сонце,—
Воно світить, світить та не гріє, } 2
Все холодом віє.

7. А дівоче серце,
Як веснянє сонце,—
Ой, хоч воно та й хмарнесеньке, } 2
А все теплесеньке!"





ОЙ, ЗА ЛІСОМ, ЗА ТЕМНЕНЬКИМ

Andante



Ой, за лі - сом, за тем-ень-ким бра-ла вдо - ва льон дріб-енький...

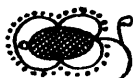


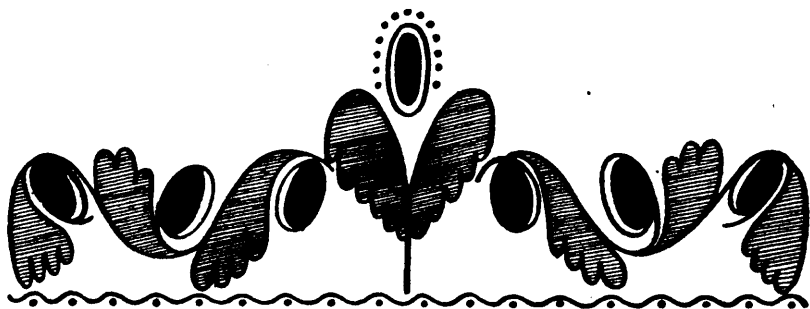
бра-ла, бра-ла, ви-би-ра-ла, жа-ліб-но-ї за-спі-ва-ла...

1. Ой, за лісом, за темненьким
Брала вдова льон дрібненький...
Брала, брала, вибирала, } 2
Жалібною заспівала...
2. Ой, там Василь сіно косить,
Аж до нього голос носить...
Кинув косу на лавоньку, } 2
А сам пішов додомоньку.
3. А сам пішов додомоньку,
Та й сів собі на лавоньку,
Та й сів собі на лавоньку, } 2
Склонив на стіл головоньку.
4. Його мати питається:
„Чого сидиш та й думаєш,
Чого сидиш та й думаєш, } 2
Чому не п'єш, не гуляєш?“
5. „Позволь, мати, женитися,
Позволь, мати, вдову взяти!..
Позволь, мати, вдову взяти — } 2
Буду пити та й гуляти!“
6. „Вдова, сину, мужа мала,—
Буду тяжко проклинала!“¹
Василь мати не слухає, } 2
Вивів коня та й сідає.
7. Його мати виражає
Та й тяженько проклинає:
„Щоб ти їхав — не доїхав, } 2
Щоб ти відти не приїхав!“
8. Ой, виїхав в чисте поле,
А став коник горочкою,
Ой, став коник горочкою, } 2
А сидільце купиною.
9. Ой, сидільце купиною,
А нагайка гадиною,
Ой, нагайка гадиною, } 2
А поясок дорогою.
10. Ой, поясок дорогою,
А шапочка криницею,
Ой, шапочка криницею, } 2
Чобіточки — два дубочки.

¹ Буду проклинала — буду проклинати.

- | | |
|---|---|
| <p>11. Ой, шапочка кринницею,
 Чобіточки — два дубочки,
 Чобіточки — два дубочки,
 А сам Василь — зелен явір. } 2</p> | <p>14. Стала мати листи рвати,
 Та й став явір розмовляти:
 „Ненько ж моя рідненькая,
 Не рви з мене ціі листи! ” } 2</p> |
| <p>12. У неділю дуже рано
 Гнала мати в гай телята ...
 Стала хмара наступати, } 2
 І став дощик накрапати. }</p> | <p>15. Ненько ж моя рідненькая,
 Не рви з мене ціі листи:
 Я не явір зеленський, — } 2
 Я твій синок молоденький! ” }</p> |
| <p>13. Стала мати утікати
 Під явора зеленого,
 Під явора зеленого — } 2
 Під Василя молодого. }</p> | <p>16. „Іди, сину, додомочку,
 Нехай змию головочку!
 Нехай змию головочку, — } 2
 Сватай, сину, удовочку! ” }</p> |
17. Нехай змию головочку, —
 Сватай, сину, удовочку! ”
 „Вдова, мамко, мужа мала, — } 2
 Будеш тяжко проклинала! ” }





ОЙ, У ПОЛІ ОЗЕРЦЕ



1. Ой, у полі озерце,
Там плавало відерце —
Соснові клепки, а дубове денце... } 2
Не цураймося, серце!
2. Не раз, не два із журбою
Та стояв я під вербою...
„Вийди, дівчино, вийди, рибчино, } 2
Поговоримо з тобою!“
3. „Ой, рада б я виходити
І з тобою говорити,
Так лежить нелюб на правій руці, } 2
Так боюся розбудити!“
4. Ти, козаче молоденький,
В тебе коник вороненький:
Сідлай коня та їдь з двора, } 2
Бо ти не мій, я не твоя!“

5. Козак коника сідлає,
З кониченьком розмовляє:
„Біжи, мій коню, біжи, вороненький, } 2
Аж до тихого Дунаю!”
6. А я піду, а я піду
В темний луг по калину,
Чи не побачу, а чи не зустріну } 2
Свою вірну дівчину!”
7. Моя вірна дівчина
В темнім лузі заблудила,
Тільки слідочок спід білих ніжечок, } 2
Де милая походила.
8. Ой, і зірву ж я листочок,
Та й прикрию той слідочок,
Щоб не засипав та щоб не завів } 2
Буйний вітер пісочок!





ПОПІД МОСТОМ, МОСТОМ

Moderato
SOLO

По- під мо- стом. мо- стом ро- сте тра- ва ро- стом... Люблю, ма- ти,

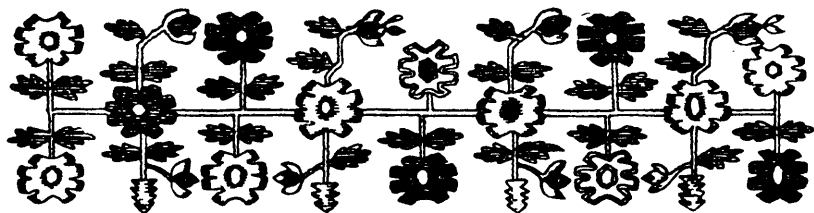
CORO

то- го ко- за- чень- ка, що ви- со- кий ро- стом. ро- стом.

1. 2.

1. Попід мостом, мостом
Росте трава ростом...
Люблю, мати, того козаченька, } 2
Що високий ростом.
2. Не я його люблю,—
Любить моя мати...
З ким стояла, в саду розмовляла, } 2
Й підківочки знати.
3. Ой, коли б же мені
Ранше неньки встати,
Да вирвати в саду василечки, } 2
Слід позамітати!
4. Ой, у мене ненька
Ранше мене встала,
Та вирвала в саду василечки, } 2
Слід позамітала.



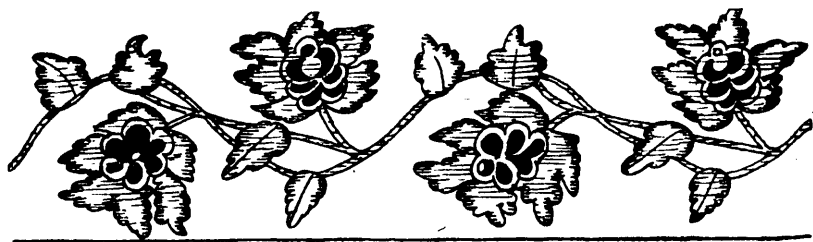


КОЛО БРОДУ, БРОДУ .



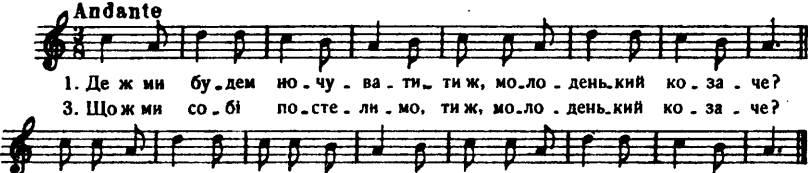
- | | |
|---|---|
| 1. Коло броду, броду
Брала дівка воду,
Сподобала Марка —
Хороший на вроду. | 5. Стали спочивати ...
Став грім нагримати,
Став грім нагримати,
Став дощ накрапати ... |
| 2. „Ой, Марку мій, Марку,
Щось маю сказати:
Сватай мене, Марку,
Чи не оддасть мати?“ | 6. Став грім нагримати,
Став дощ накрапати,
Став дощ накрапати,
Став Марко дрімати. |
| 3. „Як не оддасть мати,
Будем мандрувати;
Помандруєм пішки
Темненької нічки!“ | 7. „Ой, Марку мій, Марку,
Не дрімай зо мною!
Чи бачиш ти, Марку,—
Погоня за мною!“ |
| 4. Мандрували поле,
Мандрували друге,
А на третім полі
Стали спочивати. | 8. Як доженуть нас же,
То мене завернуть,
Тобі, серце - Марку,
З пліч голівку звернуть!“ |
| • | 9. Як догнали нас же,—
Мене завернули,
А моему Марку
Голівку звернули. |





ДЕ Ж МИ БУДЕМ НОЧУВАТИ

Andante



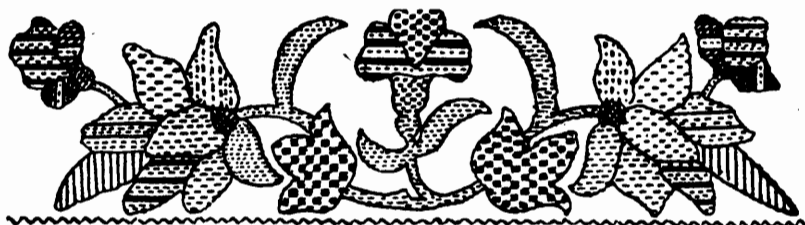
1. Де ж ми бу . дем но . чу . ва . ти . ти ж, мо . ло . день . кий ко . за . че ?
3. Що ж ми со . бі по . сте . ли . мо, ти ж, мо . ло . день . кий ко . за . че ?

2. В лі . сі під ду . бом, під зе . ле . нень . ким, ти ж, мо . я лю . ба дів . чи . но !
4. Бі . ле ре . бер . це під мо . є сер . це, ти ж, мо . я лю . ба дів . чи . но !

1. „Де ж ми будем ночувати,
Ти ж, молоденький козаче?“
2. „В лісі під дубом, під зелененьким,
Ти ж, моя люба дівчино!“
3. „Що ж ми собі постелимо,
Ти ж, молоденький козаче?“
4. „Біле реберце під моє серце,
Ти ж, моя люба дівчино!“
5. „Чим же ми накриємося,
Ти ж, молоденький козаче?“
6. „З дуба листочком дрібним - зеленим,
Ти ж, моя люба дівчино!“
7. „Чим же ми умиємося,
Ти ж, молоденький козаче?“

8. „Я водою, а ти сльозою,
Ти ж, моя люба дівчино!“
9. „Чим же ми обітремося,
Ти ж, молоденький козаچه?“
10. „Я рушничком, а ти платочком,
Ти ж, моя люба дівчино!“
11. „Що ж ми будемо снідати,
Ти ж, молоденький козаче?“
12. „Я буду булку, ти думай думку,
Ти ж, моя люба дівчино!“
13. „Яку ж мені думку думати,
Ти ж, молоденький козаче?“
14. „Я йду до роду, ти скачи в воду,
Ти ж, моя люба дівчино!“
15. „Як же ж мені в воду скакати,
Ти ж, молоденький козаче?“
16. „Я ж тобі кажу, скачи відразу,
Ти ж, моя люба дівчино!“





ОЙ, НЕ СВІТИ, МІСЯЧЕНЬКУ

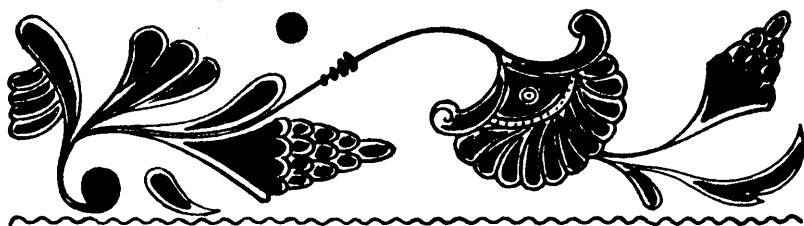
moderato



Ой, не сві - ти, мі - ся - чень - ку, не сві - ти ні - ко - му,
тіль - ки сві - ти ми - лень - ко - му, як і - де до -
до - му, як і - де до - до - му!

1. Ой, не світи, місяченьку,
Не світи нікому,
Тільки світи миленькому,
Як іде додому! (2)
2. Світи йому ранесенько,
Та й розганяй хмари,
А якже він іншу має,
То зайди за хмари! (2)
3. Світив місяць, світив ясний,
Та й зайшов за тіні;
А я, бідна, гірко плачу —
Зрадив мене милий! (2)





ОЙ, ДА СВІТИ, МІСЯЦЬ

Andante
SOLO

1. Ой, да світи, мі - сяць, ой, да світи, яс - ний,

CHORO

гей, ще й по - лу - нош - на - я зо - ря! - ря!

Заспів до 5-ї строфи

5. Ні дів,ко,ю, ні вдо,во - ю - по,крит,ко,ю мо,ло,до - ю...

1. Ой, да світи, місяць,
Ой, да світи, ясний, гей,
Ще й полуношная зоря! (2)

3. Милый уїжджає,
Мене покидає, гей,
Остаюся я сиротою. (2)

2. Ой, та й просвіти ж ти
Милому дорогу, гей,
Куди милый уїжджа! (2)

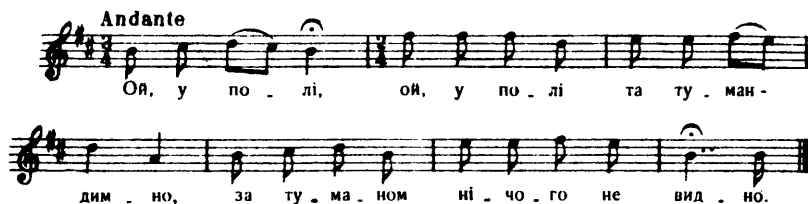
4. Ой, да сиротою,
Та ще й не простою, гей,
Ні дівкою, ні вдовою. (2)

5. Ні дівкою, ні вдовою —
Покриткою молодою, гей,
Покриткою молодою. (2)





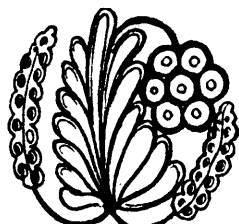
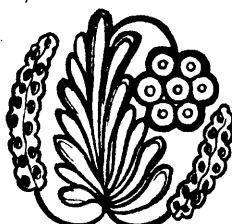
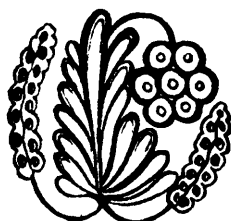
ОЙ, У ПОЛІ, ОЙ, У ПОЛІ



1. Ой, у полі,
Ой, у полі та туман-димно,
За туманом нічого не видно.
2. Тільки видно,
Тільки видно та криниченьку,
Холодную та і водиченьку.
3. Ой, там дівка,
Ой, там дівка та й воду брала...
Улан коня та і напуває.
4. Дівка коню,
Дівка коню води підливає,
Улан дівку та і підмовляє.
5. „Ой, поїдьмо,
Ой, поїдьмо, та й дівонько, з нами,
З молодими та уланами!“
6. Пройшли поле,
Пройшли поле, пройшли вони друге,
На третьому стали спочивати.

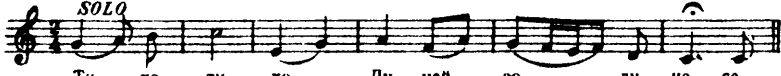
7. На третьому,
На третьому стали спочивати,
Стала дівка плакати й ридати.
8. „Ой, боже ж мій,
Ой, боже ж мій, що я наробила,
Батька й неньку та і розсердила!
9. Ой, улани,
Ой, улани, ой, ви молодії,
А де ж ваші доми кам'янії?
10. А де ж ваші,
А де ж ваші сади зеленії,
А де ж ваші трави шовковії?“
11. „Годі, дівко,
Годі, дівко, про трави питати,
Батька й матір треба забувати!“





ТИХО, ТИХО ДУНАЙ ВОДУ НЕСЕ

Adagio
SOLO



Ти - хо, ти - хо Ду - най во - ду не - се.

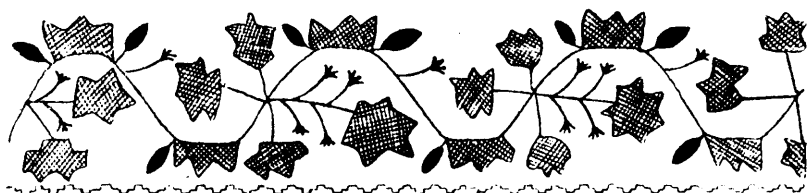
CORO



а ще тих - ше дів - ка ко - су че - ше.

1. Тихо, тихо Дунай воду несе,
А ще тихше дівка косу чеше. (2)
2. Вона чеше, та й на Дунай песе:
„Пливи, косо, тихо за водою! (2)
3. Пливи, косо, тихо за водою,
А я піду услід за тобою!“ (2)
4. В темнім лузі явір зелененький,
Під явором коник вороненький. (2)
5. Під явором коник вороненький,
На конику козак молоденький. (2)
6. Сидить собі, на скрипочку грає,
Струна струні стиха промовляє. (2)
7. Нема краю тихому Дунаю,
Нема впину вдовиному сину. (2)
8. Нема впину вдовиному сину,
Що звів з ума молоду дівчину. (2)
9. А ізвівши, на коника сівши:
„Оставайся, слави набирайся! (2)
10. А я, молод, слави не боюся,
Вийду з села, зараз оженися! (2)
11. Як захочу, то пришию квітку,
А ти, дівко, надівай намітку! (2)
12. Тепер же ти ні жінка, ні дівка,
Тепер же ти—людська поговірка!“ (2)





ПОСАДИЛА ОГІРОЧКИ

Moderato
SOLO

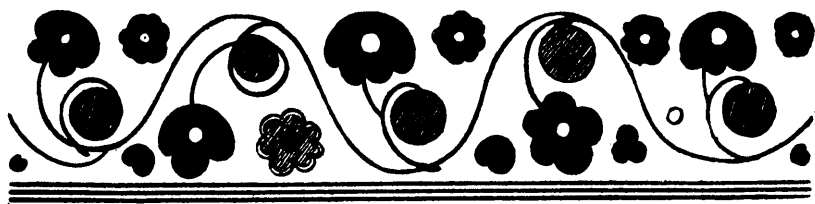
По-са-ди-ла о-гі-роч-ки близь-ко над во-до-ю.

CORO

по-ли-ва-ла о-гі-роч-ки дріб-но-ю сльо-зо-ю.

- | | |
|---|---|
| 1. Посадила огірочки
Близько над водою,
Поливала огірочки
Дрібною сльозою. | 4. Летить орел сизокрилий,
Та й летючи криче:
„Перекажи дівчиноньці,
Що за мною плаче! |
| 2. Ростіть, ростіть, огірочки,
В чотири листочки!..
Не бачила миленького
Аж три вечерочки! | 5. Нехай вона та й не плаче,
Бо я не журюся;
Нехай вона заміж іде,
А я ожениюся!” |
| 3. На четвертий побачила,
Як череду гнала,
Не сказала „добровечір”,
Бо мати стояла. | 6. „Бодай тебе та й женила
Лихая година,—
Ізв'язала мені руки
Малая дитина!” |





ОЙ, НЕ ХОДИ, ГРИЦЮ

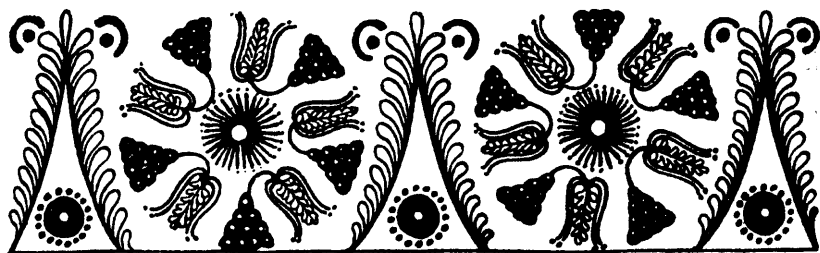
Moderato

Ой, не хо-ди. Гри-цю, та й на ве-чер-ни-ці, бо на ве-чер-
ни-цих дів-ки ча-рів-ни-ці! Од-на дів-чи-на чор-но-бри-
ва-я. та й ча-рів-ни-чень-ка спра-вед-ли-ва-я.

1. Ой, не ходи, Грицю, та й на вечериці,
Бо на вечерицях дівки чарівниці!
Одна дівчина чорнобривая,
Та й чарівниченька справедливая.
2. У неділю рано зілля копала,
А у понеділок переполоскала,
А у вівторок зілля варила,
А в середу рано Гриця отруїла.
3. Прийшов четвер — та вже Гриць умер,
Прийшла п'ятниця — поховали Гриця.
А в суботу рано мати дочку біла:
„Нащо ти, дочко, Гриця отруїла?“
4. „Ой, мати, мати, жаль ваги не має,
Нехай же Гриць разом та двох не кохає!
Нехай він не буде ні їй, ні мені,
Нехай достанеться він сирій землі!“

5. Оце тобі, Грицю, я так ізробила,
Що через тебе мене мати била!
Оце ж тобі, Грицю, за тее заплата ---
Із чотирьох дощок дубовая хата!"





ОЙ, СЕРБИНЕ - СЕРБИНОЧКУ

Andante

„Ой, Сер . би . не - Сер - би . ноч . ку, ой, Сер . би . не -

Сер . би . ноч . ку, сва . тай ме . не, дів . чи . ноч . ку!“

1. „Ой, Сербине - Сербиночку, (2)
Сватай мене, дівчиночку!“
2. „Ой, рад би я тебе сватать, (2)
Та боюся твого брата!“
3. „Ой, я б його отруїла, (2)
Та не знаю того зілля!“
4. „Ой, у полі єсть могила, (2)
На могилі єсть калина.
5. На могилі єсть калина, (2)
В тій калині єсть гадина.
6. На катину сонце пече, (2)
А з гадини отрут тече.
7. Підстав, дівко, коновочку (2)
Під гадину головочку!“
8. Дурна дівка послухала (2)
Та й отрутоньки набрала:
9. Іще братик у дорозі, (2)
А отрута на порозі.
10. Тільки братик на ворота, (2)
А отрута коло рота.
11. „Ой, на тобі, брате, пива, (2)
Що для тебе наварила!“
12. Козак пива як напився, (2)
Та й за серденько схопився.
13. Ой, за серденько схопився (2)
І з коника похилився.
14. „Яке, сестро, хмільне пиво, (2)
Що за серденько вхопило!“

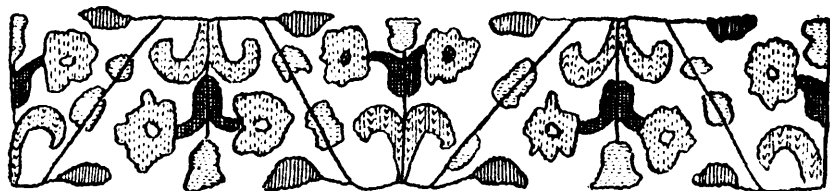
15. Що за серденько вхопило (2)
І з коника похилило!..*

16. Пиво своє ізробило, (2)
Та й братика ізгубило.

17. Дзвони тихо задзвонили — (2)
То братика хоронили.

18. І братика поховали, (2)
А сестрицю зарубали.





БЕРЕЗА СТОЯЛА

Adagio
SOLO

CORO

Бе - ре - за сто - я - ла, да тон - ка - я, гон - ка - я
да ви - со - ка сто - я - ла. да ще й ку - че - ря ба.

1. Береза стояла,
Да тонкая, гонкая—
Да висока стояла,
Да ще й кучерява.

2. Да ще й кучерява...
Да під тією
Да березою
Дівчина да стояла.

3. Дівчина стояла...
Да вона стояла,
Да розмовляла,
Плакала, ще й ридала.

4. Плакала, ридала...
„Да не плач, дівко,
Да не плач, красна,
Не плач, чорноброва!

5. Не плач, чорноброва!...
„Да, ой, як же мені
Да не плакати,—
Самі сльози ллються.

6. Самі сльози ллються...
Да що за мною,
Да молодю,
Два козаки б'ються.

7. Два козаки б'ються...
Да не бийтеся,
Да не лайтеся,
Бо я двом вам не буду!

8. Бо двом же не буду...
Ой, да одному,
Да чорнявому
Парню молодому!





ОЙ, ЧІЙ Ж ТО СІРІ ВОЛИ

Andante
Duo

1. Ой, чи́й ж то сі-рі во-ли по го-рі хо-ди-ли?

Solo *Duo*

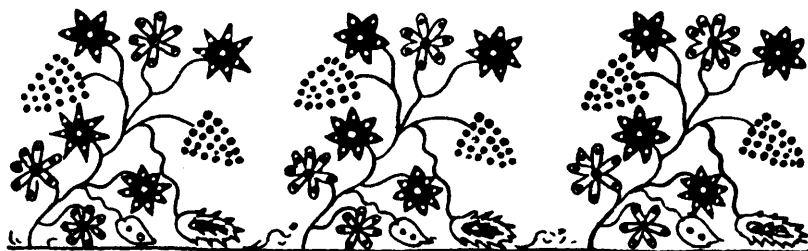
2. По го-рі хо-ди-ли... Ой, то ж то-го
3. Що ми втрьох лю-би-ли... Що пер-ва-я

ко-за-чень-ка, що ми втрьох лю-би-ли.
по-лю-би-ла, пла-точ-ки да-ри-ла.

1. Ой, чи́й ж то сірі воли
По горі ходили?

- | | |
|--|--|
| 2. По горі ходили ...
Ой, то ж того козаченька,
Що ми втрьох любилі. | 6. Та й причарувала ...
Чарувала ручки й ніжки,
Ще й карії очки. |
| 3. Що ми втрьох любили ...
Що перва я полюбила,
Платочки дарила. | 7. Ще й карії очки ...
Щоб не ходив до дівчини
Темньої ночки. |
| 4. Платочки дарила ...
Що друга полюбила,
Постіль білу слала. | 8. Темньої ночки ...
„Буду ходить, буду любить,
Буду признаватися! |
| 5. Постіль білу слала ...
А третя полюбила,
Та й причарувала. | 9. Буду признаватися ...
Бо я з нею, молодою,
Хочу повінчатся!“ |





КОЛО МЛИНА КРЕМІНИНА

Andante *SOLO* *CORO*

Ко . ло мли . на кре . мі . ни . на, за . цві . ла ка . ли . на ...
дів . чи ...

За . хо . ті . ла в са . ду спа . ти мо . ло . да дів . чи . на,

за . хо . ті . ла в са . ду спа . ти мо . ло . да дів . чи . на.

1. Коло млина кремінна,
Зацвіла калина...
Захотіла в саду спати } 2
Молода дівчина.
2. А як вона захотіла
Межи яблуньками,
Мала вона розмовоньку } 2
З трьома козаками.
3. „Вари, мати, вечеряти,
Я йду в сад гуляти,
Як запіють перші півні,
Я ввійду до хати!“ } 2
4. П'ють півні, п'ють другі,
А курка кокоче...
Кличе мати вечеряти, } 2
А дочка не хоче.

5. „Ой, вечеряй, моя мамцю,
Та й що наварила,
Бо вже мені, молоденькій, } 2
Вечеря не мила!“

6. Ішли хлопці попід сад,
Начали співати,
А дівчині жалко стало, } 2
Начала плакати.

7. Ішли хлопці попід сад,
Чобітками крешуть...
А дівчині молоденькій } 2
Русу косу чешуть...





ОЙ, У ПОЛІ ЖИТО



1. Ой, у полі жито
Копитами збито,
Під білою березою
Козаченька вбито. } 2

2. Ой, убито, вбито,
Затягнено в жито,
Червоною китайкою
Личенько накрито. } 2

3. Ой, як вийшла мила,
Голубонька сива,
Як підняла китаечку, } 2
Та й заголосила.

4. Ой, вийшла другая,
Та й вже не така,
Як підняла китаечку, } 2
Та й поцілувала.

5. Ой, як вийшла третя
Спід білої хати:
„Було ж тобі, вражий сину,
Нас трьох не кохати!“ } 2





А В ПОЛЮ БЕРЕЗА

Moderato
SOLO

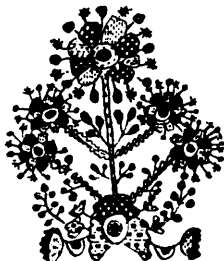
А в по - лю бе - ре - за, а в по - лю ку - дря - ва,

Largo
CORO

хто йде, не ми - на - є, бе - ре - зу ла - ма - є. ма - є.

- | | |
|--|---|
| 1. А в полю береза,
А в полю кудрява,
Хто йде, не минає,
Березу ламає. } 2 | 5. До стіни очима,
До мене плечима,
До стіни говорить,
А стіна не чує. } 2 |
| 2. Хто йде, не минає,
Березу ламає...
Горе ж тому жити
Що пари не має! } 2 | 6. „Хто мене роздягне,
Хто мене роззує,
В рум'янее личко
Сім раз поцілує?" } 2 |
| 3. Горе ж тому жити,
Що пари не має,
А ще гірше тому,
Що вдвох ся кохає. } 2 | 7. Обізвалась мила
В снігах на порозі:
„Я ж тебе роздягну,
Я ж тебе роззую!" } 2 |
| 4. А вже день біленький,
Іде мій миленький
До нової хати,
Та й лягає спати. } 2 | 8. Я ж тебе роздягну,
Я ж тебе роззую,
В рум'янее личко
Сім раз поцілую!" } 2 |





ЧЕРВОНАЯ, ОЙ, ТА КАЛИНОНЬКА

Andante
CORO

1. Чер - во - на - - я, ой, та ка - ли - нонь - - ка
на яр по - да - ла - - ся.

SOLO *DUO* *CORO*

2. На яр по - да - ла - - ся... Мо - ло - да - я,
3. В ко - за - ка вда - ла - - ся... Я - кі о - ці,
ой, та дів - чи - нонь - - ка, в ко - за - ка вда - ла - - ся.
ой, та та - кі бро - ви, та - ка й го - ло - вонь - - ка.

1. Червоная, ой, та калинонька
На яр подалася.

2. На яр подалася...
Молодая, ой, та дівчинонька
В козака вдалася.

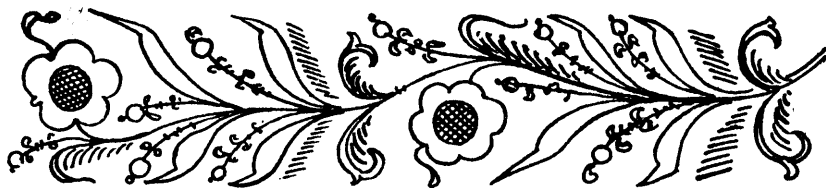
4. Така й головонька...
Як зійдуться вони докупоньки,—
Любая розмова.

3. В козака вдалася...
Які очі, ой, та такі брови,
Така й головонька.

5. Любая розмова...
Пішла наша любая розмова
Крутими ярами.

6. Крутими ярами ...
Зостається молода дівчина
З чорними бровами.
7. З чорними бровами ...
„Бодай же ти, стенова могило,
Запала ярами!
8. Запала ярами ...
Через тебе, стенова могило,
Вечерю втерля!
9. Вечерю втерля ...
Ой, учора втерля вечерю,
Втерю й тепера.
10. Втерю й тепера ...
Чогось моя вірна женишина
Смутна, невесела.
11. Смутна, невесела ...
Хоч весела, а хоч невесела,
Говори зо мною!
12. Говори зо мною!..
Як не будеш зо мною говорити,
Умру за тобою!
13. Умру за тобою!..*
Через гору, гору кам'яную,
Орел воду носить.
14. Орел воду носить ...
Ой, там козак, козак молоденький
В лузі траву косить.
15. В лузі траву косить ...
Ой, там його та ненька старенька
Вечерю приносить.
16. Вечерю приносить ...
„Ой, вечеряй; ой, ти, стара мати,
Коли наварила!
17. Коли наварила ...
Бо вже ж мені, парню молодому,
Вечеря не мила.
18. Вечеря не мила ...
Бо вже ж мені, парню молодому,
Дівка наробила!
19. Дівка наробила ...
Брала воду з каламутного броду,
Коня напувала.
20. Коня напувала ...
Брала пісок іспід білих ніжок,
Парня чарувала.
21. Парня чарувала ...
Чаруй, чаруй, молода дівчино,
Коли довелося!
22. Коли довелося ...
Бо вже ж мені, парню молодому,
На горе пішлося!*





ТА ТУМАН ЯРОМ



- | | |
|---|--|
| 1. Та туман яром,
Та туман яром,
Мороз долиною,
Та мороз долиною... | 5. Та поміж тими
Та циганами —
Циганка - ворожка,
Та циганка - ворожка. |
| 2. Та не по, правді,
Та козаченьку,
Живеш з дівчиною,
Та живеш з дівчиною! | 6. Та до тієї
Та циганочки
Втоптана дорожка,
Та втоптана дорожка. |
| 3. Що пізно ходиш,
Рано виходиш,
Важиш на другу,
Та важиш на другу! | 7. Та по тієї
Та доріженьці!
Дівчина ходила,
Та дівчина ходила. |
| 4. Понад річкою,
Понад бистрою
Цигани стояли,
Та цигани стояли. | 8. Та до тієї
Та циганочки
Зіллячко носила,
Та зіллячко носила. |





САДИ МОЇ, САДИ ЗЕЛЕНЕНЬКІ

Andante
SOLO

Са . ди мо . ї, са . ди зе . ле . нень . кі,

CORO

ра . но цві . ли, та піз . но о . па . да . ли!

- | | |
|--|---|
| 1. Сади мої, сади зелененькі,
Рано цвіли, та пізно опали! | 4. Мимо їде, до мене не заїде,
Хоч заїде — так недовго гостює. |
| 2. Рано цвіли, пізно опали ...
Любив козак, а тепер покидає. | 5. Хоч заїде — недовго гостює,
Цілу нічку та зо мною протоскує. |
| 3. Любив козак, тепер покидає,
Мимо їде, та до мене не заїде. | 6. А як стане зоря заніматись,
Стане милий та зо мною прощатись. |
| 7. „Прощай, мила, прощай, дорога,
* Єсть у мене та жона молодая!“ | |



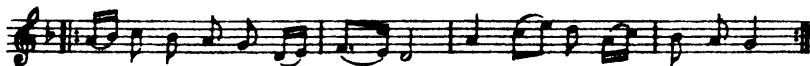


ОЙ, НЕ СПИТЬСЯ Й НЕ ЛЕЖИТЬСЯ

Andantino



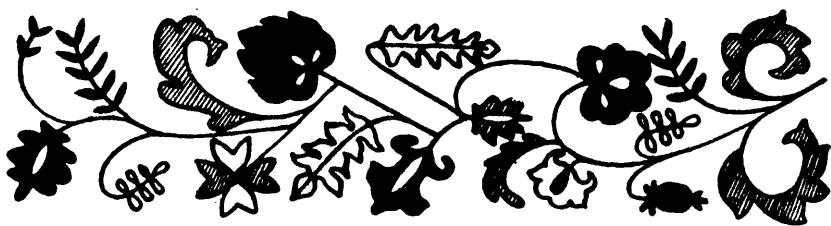
Ой, не спить_ся й не ле_жить_ся, і сон ме_не не бе_ре...



Пі_шов би я до дів_чи_ни, та не зна_ю, де жи_ве.

- | | |
|---|---|
| 1. Ой, не спиться й не лежиться,
І сон мене не бере...
Пішов би я до дівчини, } 2
Та не знаю, де живе. | 2. Попросив би товариша,
Нехай мене одведе,
Так товариш кращий мене, } 2
Він дівчину відб'є. |
| 3. Світи, світи, місяченьку,
І ти, ясная зоря,
Та й присвіти доріженьку } 2
Аж до милої двора! | |





ОЙ, ЙШОВ КОЗАК ДІБРОВОЮ

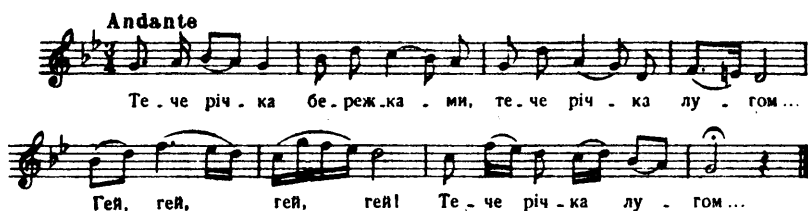


- | | |
|---|---|
| 1. Ой, йшов козак дібровою,
Та стрів дівку молодую. | 6. Ой, що плаче без голосу,
Ой, що січе русу косу?" |
| 2. „Ой, дівчино, моя Галю,
Сім загадок загадаю. | 7. „То хміль в'ється коло дерева,
Камінь росте без кореня. |
| 3. Ой, що в'ється коло дерева,
Ой, що росте без кореня? | 8. Місяць світить круту гору,
Вода біжить без прогону. |
| 4. Ой, що світить круту гору,
Ой, що біжить без прогону? | 9. Трава росте без колосу,
Роса плаче без голосу. |
| 5. Ой, що росте без колосу,
Ой, що плаче без голосу? | 10. Роса плаче без голосу,
Журба січе русу косу!" |





ТЕЧЕ РІЧКА БЕРЕЖКАМИ



- | | |
|---|---|
| 1. Тече річка бережками,
Тече річка лугом...
Гей, гей, гей, гей!
Тече річка лугом... | 4. Ой, як же ми поберемось,
Що ж ми будем їсти?
Гей, гей, гей, гей!
Що ж ми будем їсти?" |
| 2. „Чом до мене не заходиш,
Як ідеш ти з плугом?
Гей, гей, гей, гей!
Як ідеш ти з плугом“. | 5. „Ой, ти будеш молотити,
А я буду прясти.
Гей, гей, гей, гей!
А я буду прясти. |
| 3. „Як до тебе заходити,
То ти скажеш сісти.
Гей, гей, гей, гей!
То ти скажеш сісти. | 6. То буде в нас того хліба
В голови покласти!
Гей, гей, гей, гей!
В голови покласти!“ |





ВИРЯЖАЛА МАТИ СИНА



- | | |
|---|---|
| 1. Виряжала мати сина
Та на косовицю,
Розчесала русі кудрі
Аж на потилицю. } 2 | 3. „Ой, якби ти, мати, знала,
Що то за досада,
То ти б мене оженила,
Щоб була розвага! } 2 |
| 2. „Я ж думала, мій синочку,
Що будеш косити,
А ти кинув косу в росу,
Почав голосити!“ } 2 | 4. Як я з батьком посварюся —
Горя наберуся,
З дівчиною ізійдуся —
Не наговорюся!“ } 2 |
| 5. „Оженися, мій синочку,
Візьми жінку-любку,
Цлуй її, милуй її,
Як голуб голубку!“ } 2 | |





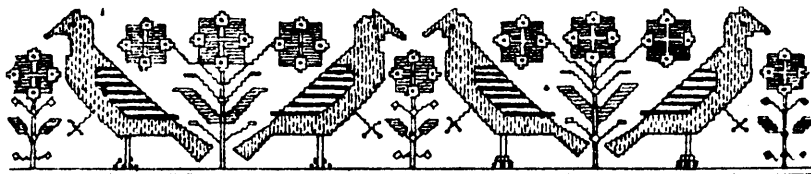
ОЙ, УЧОРА ОРАВ



1. „Ой, учора орав,
І сьогодні орав...
Гей, хто ж тобі, мое серденько, } 2
Воли поганяв?''
2. „Поганяла мені
Та дівчина моя,
Чорнявая, чорнобривая, } 2
Галочка моя!''
3. І учора косив,
І сьогодні косив...
Гей, хто ж тобі, мое серденько, } 2
Обідать носив?''
4. „Приносила мені
Та дівчина моя,
Чорнявая, чорнобривая, } 2
Галочка моя!''

5. Що по той бік гора
І по цей бік гора,
Поміж тими та гіроньками } 2
Котилась зоря.
6. Ой, то ж не зоря,
То дівчина моя,
Чорнявая, чорнобривая, } 2
По водицю йшла.
7. А я за нею,
Як за зорею,
На воронім та кониченьку } 2
Попід горою.
8. „Ой, дівчино моя,
Та напій же коня
З рубленої та криниченьки, } 2
З повного відра!“
9. „Ой, козаченьку мій,
Та коли б я твоя,
Взяла б коня за шовковий повід } 2
Та й напоїла!“
10. „Ой, дівчино моя,
Та сідай на коня,
Гей, поїдем та чистим полем } 2
До мого двора!“





ПОБИЛА Я КОНОВОЧКУ



1. Побила я коновочку
До току, до току...
Не знала я заохання } 2
Аж до цього року.

2. Побила я коновочку
До леду, до леду...
Бо мій милий - чорнобривий } 2
Солодший від меду.

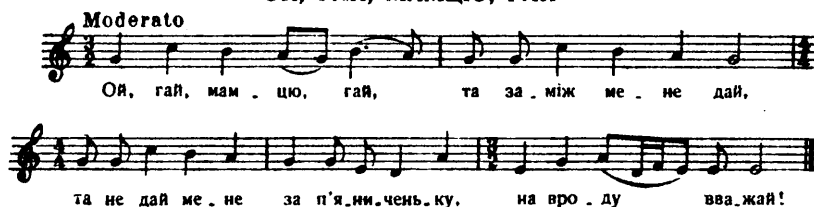
3. Мед солодкий, мед солодкий,
А цукор солодший...
Ой, є в вдови аж три сини, } 2
А мій наймолодший.

4. Один гарний, другий марний,
Третій непоганий,
А мій милий - чорнобривий, } 2
Як намальований!





ОЙ, ГАЙ, МАМЦЮ, ГАЙ



- | | |
|---|---|
| 1. Ой, гай, мамцю, гай,
Та заміж мене дай,
Та не дай мене за п'яниченьку,
На вроду вважай! | 3. Ой, гук, мамцю, гук,
Де парубки п'ють —
Веселая тая вуличенька,
Куди вони йдуть. |
| 2. Бо моя врода,
Як Дунай-вода,
Мое личенько, як яблученько,
Сама молода. | 4. А мій миленький
Посередині йде,
В нього соплочка явір-яворова,
Сам як голуб гуде! |





КУДИ ВІТЕР ВІЄ, ТУДИ Я Й ХИЛЮСЯ

Andante



- | | | |
|--|--|---|
| 1. Куди вітер віє,
Туди я й хилюся...
Що люди говорять,
То я й не боюся. | 4. А та королівна —
То ж мені нерівня;
Тільки мені рівня
Дівчинонька вірна. | 7. Чи сісти поїсти,
Чи милому нести...
Як милому нести —
Через річку брести. |
| 2. Тим я й не боюся,
Що я не женюся;
Тим я не женюся —
Нема мені пари. | 5. Пішла у садочок
Рвати ягідочок...
Ягід не нарвала,
Грушок назбирала. | 8. Через річку брела —
Не замочилася,
На свого милого
Не надивилася. |
| 3. Тільки ж мені пари,
Що десь у Варшаві...
Хіба що в Варшаві —
Одна королівна. | 6. „Назбирала грушок
Повненький хвартушок,
Та й сама не знаю,
Що робити маю. | 9. Якби я зозуля,
То б крилечка мала,
Я б той городочок
Кругом облітала. |
| 10. Я б той городочок
Кругом облітала,
Я б свого милого
По шапці впізнала. | 11. Ой, хоч не по шапці,
То по козирьочку,
Бо в мого милого
Брови на шнурочку!* | |





ОЙ, ГИЛЯ, ГИЛЯ, ГУСОНЬКИ, НА СТАВ



1. Ой, гиля, гиля,
Гусоньки, на став!..
Добривечір, дівчино, } 2
Бо я ще не спав!

3. „Я ж не топила,
Я ж не варила!“
На білу постілоньку } 2
Спати кладовила.

2. Ой, не спав, не спав,
Не буду я спати!
Дай же мені, дівчино, } 2
Повечеряти!

4. „Ой, Боже, Боже,
Який я удавсь!
Брів я через річеньку, } 2
Та я не вмивався!

5. Я ж не вмивався,
Я не втирався!
Чим я тобі, дівчино, } 2
Ще й сподобався?“



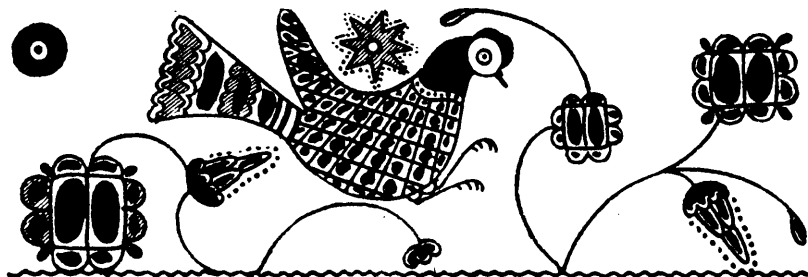


ОЙ, МАЮ Я ЧОРНІ БРОВИ



- | | |
|---|---|
| 1. Ой, маю я чорні брови,
Маю карі очі!
Чом ти мене, козаченьку,
Любити не хочеш?“ | 4. Я би місток збудувала,
Ще й помалювала,
Я би тобі доріженьку
Плиточками вклала! |
| 2. „Як ти хочеш, дівчинонько,
Щоб тебе любити,
Зроби місток через яроч,
Щоб добре ходити!“ | 5. Прийди, прийди, мій миленький,
Звечора до мене—
Зготувала стара ненька
Вечерю для тебе! |
| 3. „Ой, коли б я, козаченьку,
Свої майстрі мала,
Я би тобі через яроч
Місток збудувала! | 6. Ми сядемо вечеряти
В сінях на порозі,
Та будемо дивитися,
В кого які брови!“ |



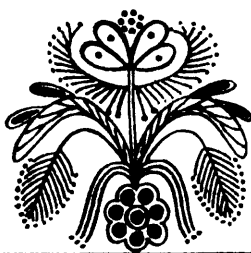


СИДИТЬ ГОЛУБ НА БЕРЕЗІ



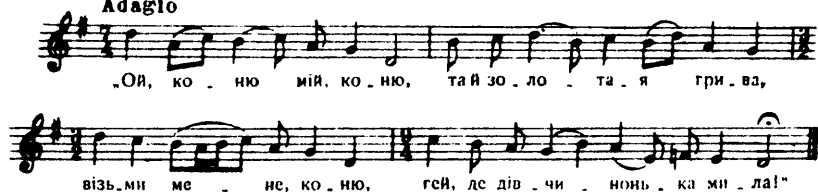
- | | |
|---|---|
| 1. Сидить голуб на березі,
Голубка на вишні...
„Скажи, скажи, мое серце,
Що маєш на думці? } 2 | 4. Буду Бога я просити,
Щоб ти був щасливий!
Чи зо мною, чи з другою,— } 2
Повік мені милий! |
| 2. Ой, ти ж мені обіщався
Любити, як душу,—
Тепер мене покидаєш, } 2
Я плакати мушу! | 5. Як не хочеш, мое серце,
Дружиною бути,
То дай мені таке зілля, } 2
Щоб тебе забути!“ |
| 3. Будь щасливий із тією,
Котору кохаєш!
А над мене вірнішої } 2
На світі не знайдеш! | 6. „Ой, є в мене таке зілля
Близько перелазу:
Як дам тобі напитися, } 2
Забудеш одразу!“ |
| 7. „Буду пити через силу,
Каплі не упушу,—
Тоді я тебе забуду, } 2
Як очі заплачуть!“ | |





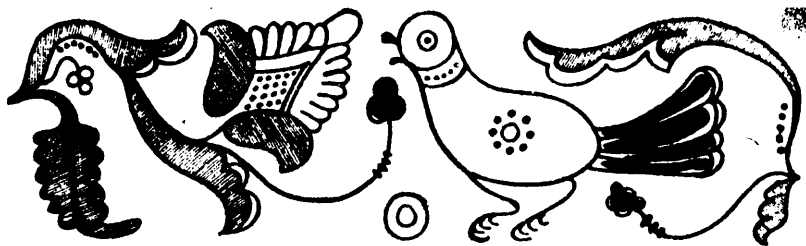
ОЙ, КОНЮ МІЙ, КОНЮ

Adagio



- | | |
|---|---|
| 1. „Ой, коню мій, коню,
Та й золота грива,
Візьми мене, коню,
Гей, де дівчинонька мила!” | 3. Поле ж вона, поле,
Та й кукіль вибирає,
Молодому коню,
Гей, та й на межу кидає. |
| 2. Іде, іде козак
Та й у чистеє поле,
Ой, там сиротина,
Гей, та й пшениченьку поле. | 4. „Годі, сиротино,
Та й годі працювати,
Хочу тебе, мила,
Гей, хочу тебе узяти!” |





ОЙ, ПРИ ЛУЖКУ, ПРИ ЛУЖКУ



1. Ой, при лужку, при лужку,
При широкім полі,
При великім табуні } 2
Кінь гуля по волі.

5. Стойма становися,
Та вдар конитами,
Чи не вийде дівчинонька } 2
З чорними бровами!"

2. Кінь гуля по волі,
Солдат по неволі...
Ой, піймаю, загнуздаю } 2
Шовковою уздою.

6. Ой, не вийшла дівчинонька,
Вийшла її мати:
„Здоров, здоров, любий зятю, } 2
Пожалуй у хату!"

3. Ой, піймаю, загнуздаю
Шовковою уздою,
Вдарю шпорами під боки — } 2
Кінь летить стрілою.

7. „Я не хочу в хату,
Хочу у світлицю,
Розбуджу солодкий сон, } 2
Красну дівчиноньку!"

4. „Ой, лети, лети, мій коню,
Та й вихром несися,
Проти милої двора } 2
Стойма становися!"

8. Дівчинонька встала,
Свій сон розказала,
Правою ручкою обняла } 2
Та й поцілувала.





НЕ СТІЙ, ВЕРБО

ВЕСІЛЬНА

Andante



- | | |
|--|--|
| 1. Не стій, вербо, над водою,
Рано, рано!
Не стій, вербо, над водою,
Та ранесенько! | 4. Тільки Грицеві нема квітки,
Рано, рано!
Тільки Грицеві нема квітки,
Та ранесенько! |
| 2. Розвий, вербо, сімсот квіток,
Рано, рано!
Розвий, вербо, сімсот квіток,
Та ранесенько! | 5. Не журися, милий Грицю,
Рано, рано!
Не журися, милий Грицю,
Та ранесенько! |
| 3. Що всім хлопцям по квітоньці,
Рано, рано!
Що всім хлопцям по квітоньці,
Та ранесенько! | 6. Буде тобі квітка красна,
Рано, рано!
Буде тобі квітка красна,
Та ранесенько! |
| 7. Буде тобі красна Ганна,
Рано, рано!
Буде тобі Ганнусенька,
Та ранесенько! | |



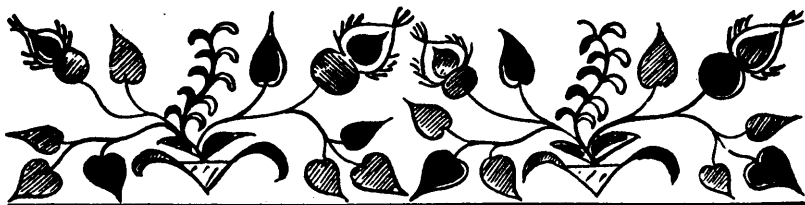


ОЙ, ВІЙСЯ, ХМЕЛЮ



1. Ой, вийся, хмелю, (2)
Вище моєї хати!.. (2)
2. Ой, пусти мене, (2)
Мати, погуляти. (2)
3. Та й ой, піду я (2)
Все берегом - лугом. (2)
4. Ой, підійду я (2)
Та до криниченьки. (2)
5. Що в криниченьці (2)
Вода прибуває. (2)
6. Там козаченько (2)
Коя напуває. (2)





ЗЕЛЕНАЯ ЛІЩИНОНЬКО

Andante

Зе - ле - на - я лі - щи - нонь - ко, чом не го - риш
 та все ку - риш - ся?.. Гей, мо - ло - да - я
 та дів - чи - нонь - ко, чо - го пла - чеш, чо - го жу - риш - ся?

1. Зелена ліщинонько,
 Чом не гориш та все куришся?..
 Гей, молодая та дівчинонько, } 2
 Чого плачеш, чого журишся?
2. Ой, коли б я була суха,
 То б горіла, не курилася...
 Гей, коли б знала, що за ним я буду, } 2
 Не плакала б, не журилася!
3. Ой, у броду беру воду,—
 На тім боці мої карі очі:
 Там козаченько коня напуває } 2
 Та на цей бік поглядає.
4. „Коли б мені новий човник,
 Та нове ще та й веселечко,—
 Сів би поїхав на той бережечок, } 2
 Де дівчина, мое сердечко!“

5. „Нащо тобі новий човник
І новее та веселечко?
Глянь - подивися здалеку на мене, } 2
Козаченьку, моє сердечко!“





ОЙ, ЧУЮ Я ЧЕРЕЗ ЛЮДИ

Adagio

Ой, чу - ю я че - рез лю - ди, що мій бать - ко
в го - стях бу - де... Ой, жда - ла я, жда - ла, всю ніч - ку не
спа - ла, ква - ти - роч - ки по - від - чи - ня - ла.

1. Ой, чую я через люди,
Що мій батько в гостях буде...
Ой, ждала я, ждала,
Всю нічку не спала,
Кватирочки повідчиняла.

2. А мій батько їхав, їхав,
Та до мене й не заїхав...
Ніч моя темна,
Ще й ти, зоре ясна!
Видно, моя доля безщасна!

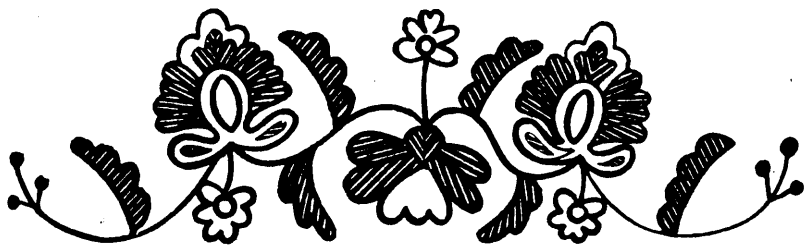
3. Ой, чую я через люди —
Моя мати в гостях буде...
Ой, ждала я, ждала,
Всю нічку не спала,
Кватирочки повідчиняла.

4. Моя мати їде, їде,
Та й до мене не заїде...
Ніч моя темна,
Ще й ти, зоре ясна!
Видно, моя доля безщасна!

5. Ой, чую я через люди,
Що до мене братик буде...
Ой, ждала я, ждала,
Всю нічку не спала,
Квартирочки повідчиняла.
6. А мій братик їхав, їхав,
А до мене не доїхав...
Ніч моя темна,
Ще й ти, зоре ясна!
Видно, моя доля безщасна!

7. Ой, чула я через люди,
Що мій милий в гостях буде...
Ніч моя темна,
А зіронька ясна!
Тепер моя доля вже щасна!





ОЙ, ТИ, ДІВЧИНОНЬКО



- | | |
|--|---|
| 1. Ой, ти, дівчинонько,
Та з паперу пошита,
Держала козака
Аж до білого світу! | 3. Оре козак, оре
Да свиними волами,
Побачив дівчину
Да з чорними бровами. |
| 2. „Ой, я не з паперу,
Да я з чистого злота,
Не я його держу —
Да то його охота!“ | 4. Ой, як побачились,—
Обое порадили,
А з тої радості
Обое послабили. |

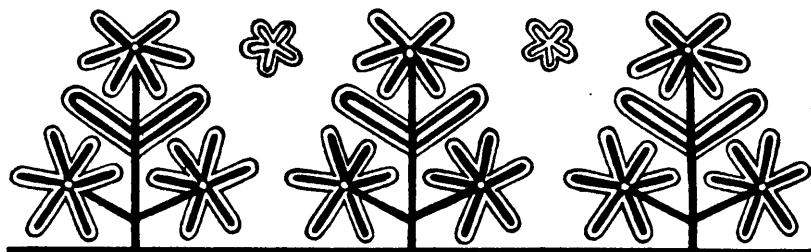


ЖАРТІВЛИВІ

ПІСНІ



А.К.



СНІЖОК ІДЕ

Allegretto



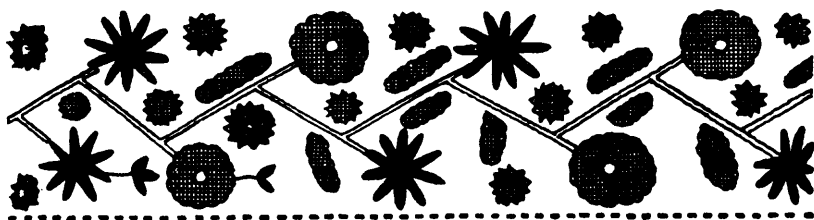
1. Сніжок іде, метіль мете
А з ясної зірки...
Сидить дячок-неборачок } 2
А в чужої жінки.

2. Пішов мужик, пішов мужик
А на двір до коней,
Вносить бо він на дяченька } 2
Бучок ясеновий.

3. „Святий боже, святий кріпкий,
А ти, дяче, відки,
Що ти сидиш конець стола } 2
Коло мої жінки?“

4. Сніжок іде, метіль мете
А з ясної зірки...
Тікав дячок голний-босий } 2
Від чужої жінки!





ТА БУЛО В БАТЬКА ТРИ ДОЧКИ

Allegretto
SOLO

Та бу . ло в ба . ть . ка три доч . ки, та й у . сі ра . зом

CORO

по . рос . ли. Гей, гей, гей, гей, гей, гей!

1. Та було в батька три дочки,
Та й усі разом поросли.

Приспів:

Гей, гей, гей, гей, гей, гей!

2. Та й усі разом поросли,
Та й усі заміж пішли.

Приспів...

3. Та що перша дочка каже:
„Та віддай мене за хлібороба!“

Приспів...

4. Що друга дочка каже:
„Та віддай мене за риболова!“

Приспів...

5. Та що третя дочка каже:
„Та віддай мене за музиканта!“

Приспів...

6. Та що першая дочка йде,
Під полою пиріг несе.

Приспів...

7. Та що другая дочка йде,
Під полою рибку несе.

Приспів...

8. Та що третя дочка йде,
Під полою скрипку несе.

Приспів...

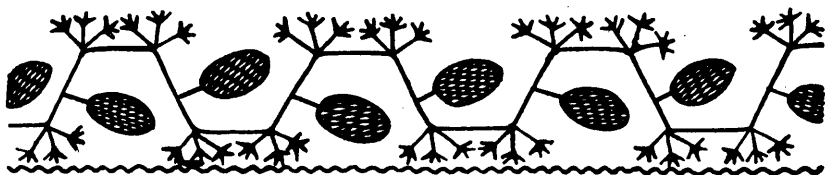
9. Та й посідали за столом,
Та й закусили пирогом.

Приспів...

10. Та й поїли рибки,
Та й послушали скрипки.

Приспів...





ЗАДУМАВ ДІДОЧОК

Allegretto

Музична партитура для пісні «Задумав дідочок». Вона складається з трьох рядків нот, кожен з яких має підписаний текст. Ноти написані на скрипковій лінійці з ключем 1-ї руки та 2-ї руки, з тріскачковою ритмічною схемою.

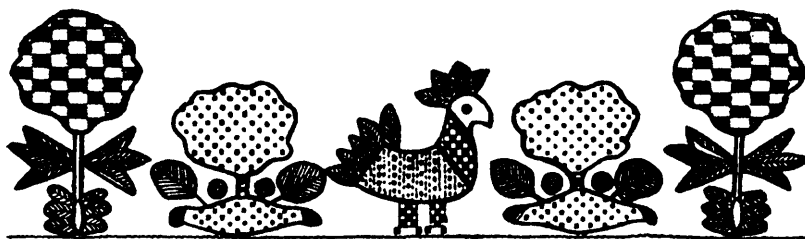
За - ду - мав ді - до - чок, за - ду - мав же - нить - ся.

Ой, сів, ду - мав - ду - мав, за - ду - мав же - нить - ся.

Ой, сів, ду - мав - ду - мав, за - ду - мав же - нить - ся.

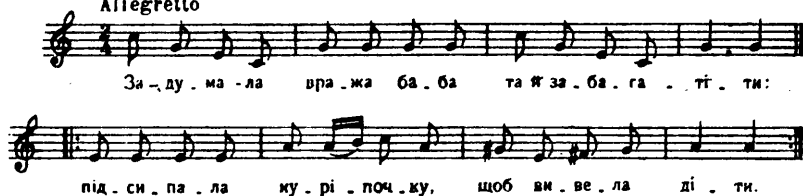
- | | |
|--|--|
| 1. Задумав дідочок,
Задумав жениться.
Ой, сів, думав-думав, } 2
Задумав жениться. | 5. А хоч обернеться,
То не поцілує.
Ой, сів, думав-думав, } 2
То не поцілує. |
| 2. Що старої не хочеться,
Молода не піде!
Ой, сів, думав-думав, } 2
Молода не піде. | 6. А хоч поцілує,
Одвернеться—сплюне.
Ой, сів, думав-думав, } 2
Одвернеться—сплюне. |
| 3. А хоч вона піде,
То не ляже спати.
Ой, сів, думав-думав, } 2
То не ляже спати. | 7. „Що й у тебе, діду,
Цапина борода!“
Ой, сів, думав-думав, } 2
Цапина борода! |
| 4. А хоч ляже спати,
То не обернеться.
Ой, сів, думав-думав, } 2
То не обернеться. | 8. „Цапина борода,
Овечая похода!“
Ой, сів, думав-думав, } 2
Овечая похода! |

- | | |
|---|---|
| <p>9. „Совині очі,
Недобрі до ночі!“
Ой, сів, думав - думав, } 2
Недобрі до ночі!</p> | <p>12. Та й ударив милу
Він по правому плечу.
Ой, сів, думав - думав, } 2
Він по правому плечу.</p> |
| <p>10. Поїхав дідошок
Вранці на риночок.
Ой, сів, думав - думав, } 2
Вранці на риночок.</p> | <p>13. „Ой, у тебе, діду,
Шовковая борода!“
Ой, сів, думав - думав, } 2
Шовковая борода!</p> |
| <p>11. Та купив нагайку,
Добрую дротянку.
Ой, сів, думав - думав, } 2
Добрую дротянку.</p> | <p>14. „Шовковая борода,
А панська похода!“
Ой, сів, думав - думав, } 2
А панська похода!</p> |
15. „Соколині очі,
Добрі до ночі!“
Ой, сів, думав - думав, } 2
Добрі до ночі!



ЗАДУМАЛА ВРАЖА БАБА

Allegretto



- | | |
|---|--|
| <p>1. Задумала вража баба
 Та й забагатіти:
 Підсипала куріпочку,
 Щоб вивела діти. } 2</p> | <p>5. Ще й до хати не догнала,
 Як одно стоптала,
 На другеє іспіткнулась,
 На третее впала. } 2</p> |
| <p>2. Як далось вражій бабі
 На біду, на горе:
 Висиділа куріпочка
 Усіх тільки трое. } 2</p> | <p>6. Як вернувся дід із лісу,
 Став бабу питати:
 „Що це наших, бабусенько,
 Курчат не видати?“ } 2</p> |
| <p>3. Як погнала стара баба
 Куріпочку пасти,
 Сама сьма під тиночком
 Куделицю прясти. } 2</p> | <p>7. „Ой, не видно, дідусику,
 Та й не видно буде:
 Як погнала я їх пасти,
 Наврочили люди!“ } 2</p> |
| <p>4. Наступає чорна хмара,
 Дощик накрапає,—
 Стира баба курп'яток
 В хату загаяє. } 2</p> | <p>9. Як виламав дід із ліси
 Здорову притику,—
 Побив бабі, помолов
 І спину, і піку. } 2</p> |

9. „Бодай тобі, старий діду,
Права рука всохла,
Як ти мене понівечив, } 2
Що трохи не здохла! }

10. Бодай тобі, старий діду,
Голова облізла,
Як ти мене понівечив— } 2
Три дні на піч лізла!“ }





ОРЮ Я, ОРЮ Я ВЕСНЯНКА



- | | |
|---|---|
| 1. Орю я, орю я
А в городі та кониками,
За городом та воликами
Орю я, орю я! | 5. Сиплю я, сиплю я
А милому та в тарілочку,
А старому та в черепочку
Сиплю я, сиплю я! |
| 2. Сію я, сію я
А в городі та петрушечку,
За городом та чорнушечку
Сію я, сію я! | 6. Кладу я, кладу я
А милому на кінець стола,
А старому на кінець порога
Кладу я, кладу я! |
| 3. Полю я, полю я
А в городі та рученьками,
За городом та ноженьками
Полю я, полю я! | 7. Стелю я, стелю я
А милому та периночку,
А старому та рядничку
Стелю я, стелю я! |
| 4. Варю я, варю я
А милому качура в ющі,
А старому качана в капусті
Варю я, варю я! | 8. Ложу я, ложу я
А милого та попід боки,
А старого стусанами в боки
Ложу я, ложу я! |





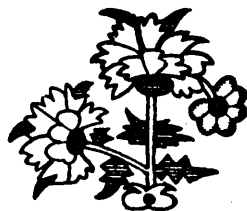
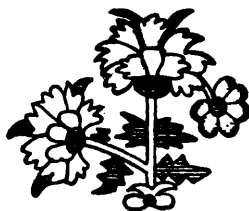
ОЙ, ПІД ВИШНЕЮ

Allegretto



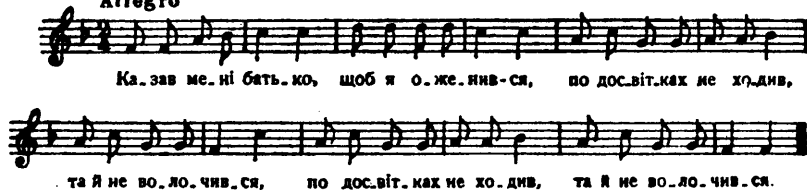
- | | |
|--|--|
| 1. Ой, під вишнею,
Під черешнею
Стояв старий з молодюю,
Як із ягодою. } 2 | 5. „Ой, не хочу хатки,
І ні сіножатки,
Ні ставка, ні млинка,
Ні вишневого садка! } 2 |
| 2. І просилася,
І молилася:
„Пустити мене, старий діду,
На вулицю погуляти!“ } 2 | 6. Ой, ти старий дідуга,
Ізогнувся, як дуга,
А я молоденька,
Гуляти раденька!.. } 2 |
| 3. „Ой, і сам не піду,
І тебе не пушу,
Бо ти мене, старенького,
Покинути хочеш! } 2 | 7. Ой, ізгиньте, пропадіте,
Всі старі кості,
Не сушіте, не крушіте
Мої молодості! } 2 |
| 4. Куплю тобі хатку,
Іще сіножатку,
І ставок, і млинок,
І вишневенький садок!“ } 2 | 8. Ти в запічку „кахи-кахи“,
Я з молодим „хіхі-хіхі“,
Ой, ти все спиш, а я плачу,
Тільки літа марно трачу!“ } 2 |





КАЗАВ МЕНІ БАТЬКО, ЩОБ Я ОЖЕНИВСЯ

Allegro

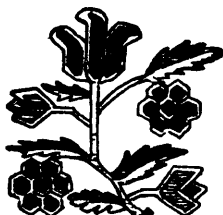


- | | |
|--|---|
| 1. Казав мені батько,
Щоб я оженився,
По досвітках не ходив,
Та й не волочився. } 2 | 5. Як прийшов у хату,—
Одно каже „тату!“
Одно каже „тату!“
Друге каже „папи!“
Жінка каже: „бери шапку,
Тікай к чорту з хати! |
| 2. А я козак добрий,
Та й не волочуся:
Де дівчину чую,
Там нічку ночую,
А де молодичка —
Там я і дві нічки. | 6. Тікай к чорту з хати
У поле орати,
А я собі, молоденька, } 2
Піду погуляти!“ |
| 3. Покіль не женився,
Потіль не журився
Ні ложкою, ні мискою, } 2
Ні третьою коляскою. | 7. Гуляла, гуляла,
Покіль нагулялась,
Усипала борщу в глечик, } 2
В поле поплелася. |
| 4. А як оженився,
Так і зажурився
І ложкою, і мискою,
Ще й третьою коляскою. } 2 | 8. Ходила, ходила,
Світоньком нудила,
Та не знайшла орача, } 2
Додому прибігла. |

9. Як прийшла додому,
Лягла серед долу,
Лягла, лягла, лягла, лягла, } 2
Лягла серед долу.

10. Лягла серед долу,
Дригає ногою,
Дрига, дрига, дрига, дрига, } 2
Дригає ногою.





ОЙ, ПИЛА, ПИЛА



1. Ой, пила, пила,
Чепця згубила,
Прийшла додому, } 2
Ще мужа била.

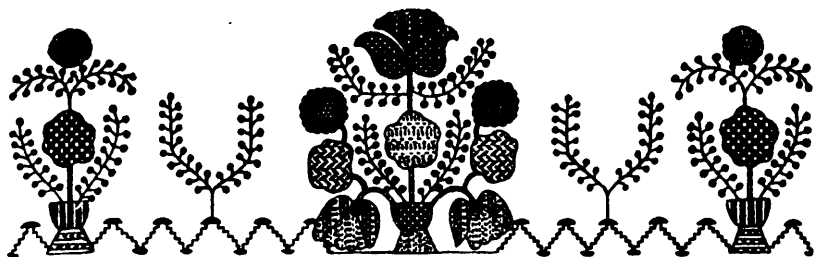
3. Ой, пішов милий
Хата від хати,
Не знайшов чепця, } 2
Не йде до хати.

2. „Ой, їди, мужу,
Хата від хати,
Хата від хати } 2
Чепця шукати!“

4. Ой, пішов же він
Та й у корчомку:
„День добрий, люди, } 2
Дайте помочи!“

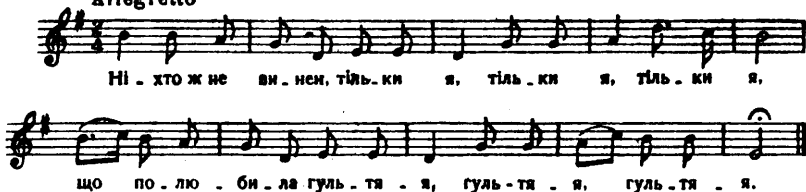
5. На мир вам буде
Кварта горілки,
Чи не знайшли ви } 2
Чепчика жінки?*





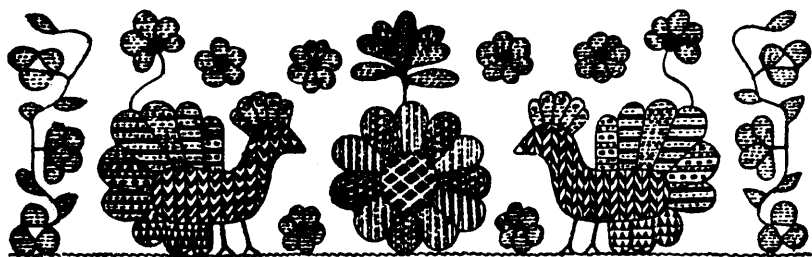
НІХТО Ж НЕ ВИНЕН

Allegretto



- | | |
|---|--|
| 1. Ніхто ж не винен, тільки я,
Тільки я, тільки я,
Що полюбила гультя,
Гультя, гультя. | 3. Єсть у сусіда гарний син,
Гарний син, гарний син,—
Там то хороший, вражий син,
Вражий син, вражий син! |
| 2. Гультя не робить, тільки п'є,
Тільки п'є, тільки п'є,
Прийде додому, жінку б'є,
Жінку б'є, жінку б'є. | 4. Личко біленьке, хоч малюй,
Хоч малюй, хоч малюй,
Губки рум'яні, хоч цілуй!
Хоч цілуй, хоч цілуй! |
| 5. Очі чорненькі, хоч дивись,
Хоч дивись, хоч дивись,—
Хлопець до серця, хоч тулись,
Хоч тулись, хоч тулись! | |





ІДЕ ДОШ, ІДЕ ДОШ

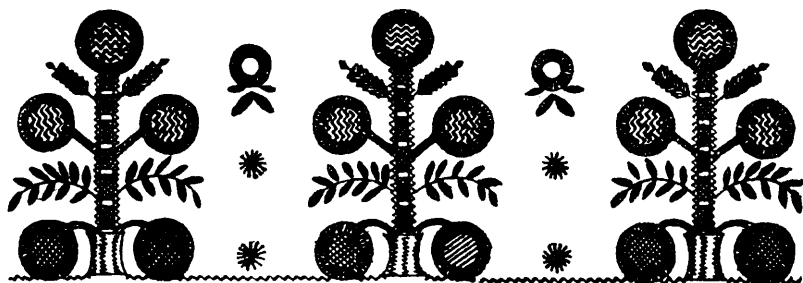
Allegretto



1. Іде дош, іде дош,
Аж до стріхи капотить ...
Розсердився мій миленький, } 2
Аж ногами тупотить.

2. Розсердився, розгнівався
Мій милий на мене,
А я гляну — серце в'яне } 2
І в нього, і в мене!



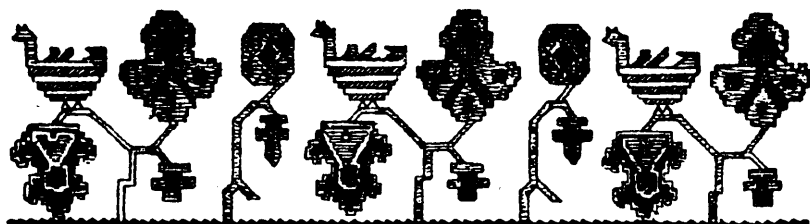


ВИШНІ, ЧЕРЕШНІ РОЗВИВАЮТЬСЯ



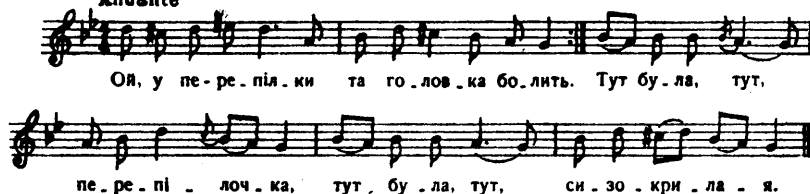
1. Вишні, черешні розвиваються,
Синє озеро розливається. (2)
2. Ясне сонечко усміхається,
Жито силовки набирається. (2)
3. Через тин вишня похилилася...
Кума з кумою посварилася. (2)
4. Жовте листячко осипається...
Кума з кумою вже й не знається. (2)
5. Тобі яблучко, мені грушечка,—
Не сварімося, моя душечко! (2)
6. Тобі яблучко, мені зернятко,—
Не сварімося, кумо-серденько! (2)





ОЙ, У ПЕРЕПІЛКИ ТА ГОЛОВКА БОЛИТЬ

Andante



1. Ой, у перепілки та головка болять. (2)

Приспів:

Тут була, тут, перепілочка,
Тут була, тут, сизокрилая.

2. Ой, у перепілки та плечі болять. (2)

Приспів...

3. Ой, у перепілки та рученьки болять. (2)

Приспів...

4. Ой, у перепілки та колінця болять. (2)

Приспів...

5. Ой, у перепілки та спинька болять. (2)

Приспів...

6. Ой, у перепілки та старий мужичок. (2)

Приспів...

7. Із комори йде і нагайку несе. (2)

Приспів...

8. Нагайку несе, бородою трясє. (2)

Приспів...

9. А у перепілки молодий мужичок. (2)

Приспів...

10. Із базару йде, черевички несе. (2)

Приспів...





ОЙ, УСТАНУ Я В ПОНЕДІЛОК

Allegretto

Ой, у_ста_ну я в по_не_ді_лок, чи не на_пря_ду я
хоч по_чи_нок? Ой, пряла чи не пря_ла, про_стіть, лю_ди, що збр_е_хала!
І к_лоч_ця ку_рить, і го_лов_ка бо_лить, і до корч_ми кор_тить...
Ой, там ку_ми п'ють, ой, там ку_ми ждуть, та все во_ни ви_пи_ва_ють,
та все ме_не спо_ми_на_ють: „Що за но_ви_на, що кв_ми не_ма?“

1. Ой, устану я в понеділок,
 Чи не напруду я хоч починанок?

Приспів:

Ой, пряла чи не пряла,
 Простіть, люди, що збрехала!
 І клоччя курить,
 І головка болить,

І до корчми кортить...
 Ой, там куми п'ють,
 Ой, там куми ждуть,
 Та все вони випивають,
 Та все мене споминають:
 „Що за новина,
 Що куми нема?“

2. Ой, устану я у вівторок,
Чи не наряду я пасмів сорок?

Приспів...

4. Ой, устану я у четвер,
Чи не наряду я хоч тепер?

Приспів...

3. Ой, устану я у середу,
Чи не наряду я попереду?

Приспів...

5. Ой, устану я у п'ятницю,
Чи не наряду я хоч чисницю?

Приспів...

6. Ой, устану я у суботу,
Чи не поряду я всю роботу?

Приспів...



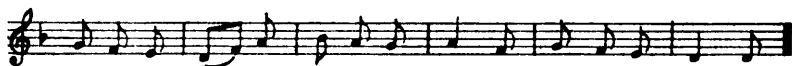


ОЙ, КУМО, КУМО

Allegretto



Ой. ку. мо, ку. мо, доб.ра го. ріл. ка! Ви. пий. мо, ку. мо.



ще з по. не. діл. ка, ви. пий. мо, ку. мо, ще з по. не. діл. ка!

1. Ой, кумо, кумо,
Добра горілка!
Випиймо, кумо, } 2
Ще з понеділка!

4. Продаймо, кумо,
Ложки й тарілки,—
Випиймо, кумо, } 2
В четвер горілки!

2. Складілось, кумо,
Шарів по сорок,—
Випиймо, кумо, } 2
Ще й у вівторок!

5. Продаймо, кумо,
Рябу телицю,—
Вип'єм горілки } 2
Ще й у п'ятницю!

3. Добра горілка,
Краща від меду,—
Випиймо, кумо, } 2
Ще й у середу!

6. Облишмо, кумо,
Усю роботу,—
Вип'єм горілки } 2
Вже й у суботу!

7. Покиньмо, кумо,
Усяке діло,—
Випиймо, кумо, } 2
Вже й у неділю!





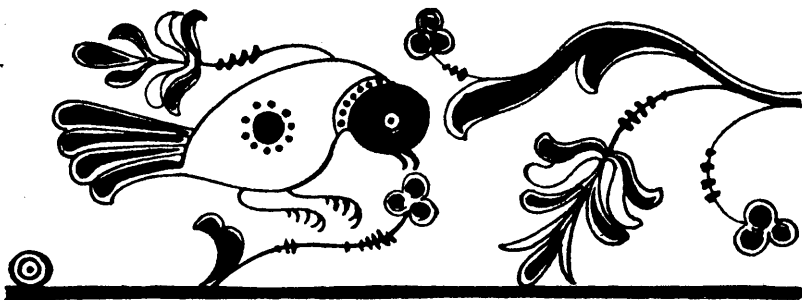
ЩО ЩИГОЛЬ ГАДАЄ

Allegretto



- | | |
|---|--|
| 1. Що щиголь гадає,
Що жінки не має?
Марно щиголь молодий
В світі пропадає. } 2 | 5. Соловейко у садочку
Став в сопілку грати,
А сороки білобокі } 2
Пішли танцювати. |
| 2. Щиголь — хлопець гарний
І на вроду вдатний,
Засватав він гарну птицю —
Молоду синицю. } 2 | 6. Чапля коло печі
Страву доглядає,
А крук меду доливає, } 2
Гостей напуває. |
| 3. У суботу в вечір
Могорич запили,
А в неділю до схід сонця } 2
Весілля робили. | 7. А чорногуз-батько
Розгулявся гладко,
Сова сидить за столом, } 2
Скоса поглядає. |
| 4. Ластівочки-дружечки
Вінок завивали,
А зозулі-свасечки } 2
В долоні плескали. | 8. А синігирик-дружба
По подвір'ю ходить,
А горобці в коноплях } 2
Наробили шкоди. |
| 9. Шуляк на порозі
Стоїть насторожі,
Пугач п'яний-безпам'ятний } 2
Лежить на дорозі. | |





ЩИГЛИК ОЖЕНИВСЯ

Allegretto



1. Щиглик оженився,
Щиглик утратився,
Оженився, утратився,
Та й жінки не має. } 2

2. Взяв собі синичку,
Горобця сестричку —
Славную, вдатную,
Хорошую птичку. } 2

3. Дружко - соловейко
Щебече раненько,
Зозуленька за свашечку,
Та й все хорошенько. } 2

4. Іде гиндик з току,
Наївся пшениці,
Сидить дрофа коло печі,
Пече паляниці. } 2

5. Горобці - музики
На той час підпили,
А ворони — старі жони
Каравай місили. } 2

6. А перепеличка
Хату замітає,
Сидить сова за столом,
Скоса поглядає. } 2

7. А деркач рохмалий¹,
Він устає рано,
Узяв сову зза стола
Та й за двері прямо. } 2

8. Сороки - приданки
Скачуть поверх лавки:
„Бідна ж наша головонька,
Немає кибалки!“ } 2

¹ Рохмалий, рохманий — смирний.

9. А куличок сивий
Кибалочку шие,
Кибалочка з куличком } 2
На весіллячко разком.

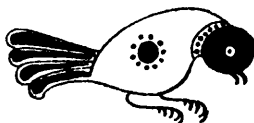
10. Кибалочка з куличком
На весіллячко разком:
„Скорій, скорій, ристячком, } 2
Ти свашкою, я дружком!“

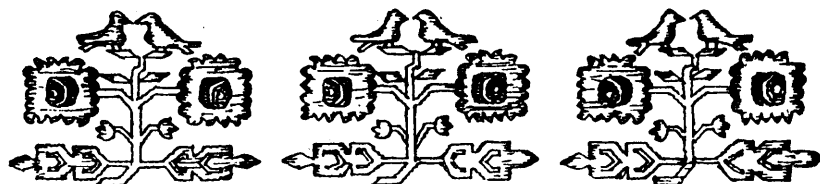
11. Чаечка - підласа,
На весілля ласа,
Біжить, кричить, вигикує,— } 2
То й потіха наша.

12. А джміль із бджолою
Підпоїли чаплю:
„Тут буду ночувати, } 2
Додому не втраплю!“

13. Лебедик біленький
Іде помаленьку:
„Поспішайся, лебедику, } 2
Бо вже нераненько!“

14. А орел - староста,
В нього думка проста,
Заяв гуси із подвір'я } 2
Та й на Дунай просто.





ПЕРЕПЕЛИЧЕНЬКА ОВДОВІЛА

Allegretto



1. Пе - ре - пе - ли - чень - ка о - в до - ві - ла, со - бі за - між



за - хо - ті - ла, гей, за - хо - ті - ла за - між за хо - ро - шо - го.



2. Аж прилі - та - є ка - ва - ле - рі - я, чиста, брава кум - па - ні - я — сич і



вуд - ву - до - чок, і пре - крас - ний жай - во - ро - но - чок, і во - ло - ве - є оч - ко.



9. Пе - ре - пе - ли - чень - ка це по - чу - ла, ква - ти - ро - ч - ку од - су - ну - ла:



„Спі - вай, спі - вай ти, пта - ши - но, мо - я вір - на - я дру - жи - но, не рік, не два



те - бе жа - ла, щоб со - ло - ве - ї - ка за - між взя - ла, щоб со - ло - ве - ї - ко

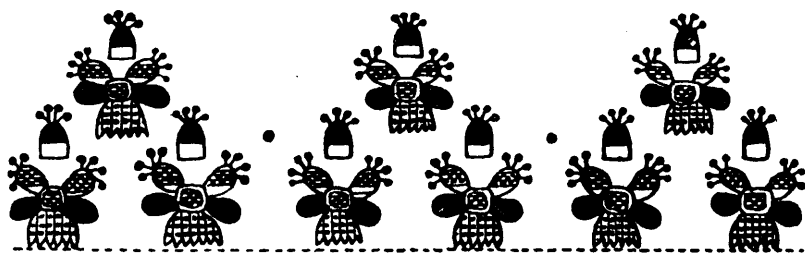


вдень лі - тав, а вно - чі ще - бе - тав, щоб до ме - не про - мов - лив!“

1. Перепеличенька овдовіла,
Собі заміж захотіла,
Гей, захотіла заміж
За хорошого.
4. Перепеличенька овдовіла,
Собі заміж захотіла,
Гей, захотіла заміж
За хорошого.
2. Аж прилітає кавалерія,
Чиста, брова кумпанія —
Сич і вудвудочок,
І прекрасний жайвороночок,
І волове око.
5. Аж прилітає канарочок,
Чистий, бравий, як паночок,
Та сів собі кінець хати,
Почав пісню співати,
Чи не пустять до хати.
3. Перепеличенька те почула,
Квартирочку засунула:
„Мені не треба багато,
Да й так дуже багато,
Бо не моя можливість!“
6. Перепеличенька те почула,
Квартирочку засунула:
„Ти пан, ти багатий,
Бо ти любиш довго спати
І ні про що не дбати!“
7. Перепеличенька овдовіла,
Вийти заміж захотіла,
Гей, захотіла заміж
За хорошого.
8. Аж прилітає соловейко,
Потихенько, помаленько,
Та сів собі кінець хати,
Почав пісню співати:
„Як умію, так пію!“
9. Перепеличенька це почула,
Квартирочку одсунула:
„Співай, співай ти, пташино,
Моя вірна дружино,
Не рік, не два тебе ждала,
Щоб соловейка заміж взяла,
Щоб соловейко вдень літав,
А вночі щебетав,
Щоб до мене промовляв!“



Увага. Четверту і сьому строфи співається на вірзець першої строфи; третю, п'яту, шосту і восьму строфи — на вірзець другої строфи.



ОЙ, ЩО Ж ТО ЗА ШУМ УЧИНИВСЯ

Allegretto
SOLO *CORO*

Ой, що ж то за шум у - чи - нив - ся,
що ко - ма - рик та й на му - сі о - же - нив - ся! - ся!

- | | |
|---|--|
| 1. Ой, що ж то за шум
Учинився,
Що комарик та й* на мусі
Оженнвся! } 2 | 5. Ой, сів же комар
На дубочку,
Звисив свої ніженьки
По листочку. } 2 |
| 2. Та взяв собі жінку
Невеличку,
Що не вміє шити - прясти
Чоловічку. } 2 | 6. Де взялася
Шура - бура,
Вона ж того комарика
З дуба здула. } 2 |
| 3. Що не вміє шити - прясти,
Ні варити,
Що не вміє з комариком
Добре жити. } 2 | 7. Ой, упав же комар
На помості,
Потрощив, поломив
Ребра й кості. } 2 |
| 4. Полетів же комар
В чисте поле,
В чистее поле,
В зелену діброву. } 2 | 8. Прилетіла муха
Жалкувати:
„Ой, де ж тебе, комарикуну,
Поховати?“ } 2 |

9. „Поховай ти мене
В чистім полі,
Та й висип мені } 2
Високу могилу!

10. Туди будуть хлопці
Ізбиратись,
З комаревої могили } 2
Чудуватись!

11. Ой, що ж то лежить
За покойник?
Ой, чи цар, чи гетьман, } 2
Чи полковник?

12. І не цар, не гетьман,
Не полковник,
А то ж мухи-зеленухи } 2
Полюбовник!*





ОЙ, ЛЕТИЛА ГОРЛИЦЯ

Andantino



1. Ой, летіла горлиця через сад,
Через сад, гей!
Розпустила пір'ячко на ввесь сад,
Гей, на ввесь сад!
2. Ой, хто ж тее пір'ячко ізбере,
Ізбере, гей!
Отой мене, молодую, забере,
Гей, забере!
3. На курочці пір'ячко в один ряд,
В один ряд, гей!
Любімося, серденько, в один лад,
Гей, в один лад!





ЖИТО, МАМЦЮ

Allegretto



1. Жито, мамцю, жито, мамцю,
Жито не полова ...
Як дівчину не любити,
Коли чорноброва!
2. Жито, мамцю, жито, мамцю,
Жито не пшениця ...
Як дівчину не любити,
Коли чепуриться!
3. Жито, мамцю, жито, мамцю,
Жито - колосочки ...
Як дівчину не любити,
Коли чорні очки!





І ШУМИТЬ, І ГУДЕ



- | | |
|--|---|
| <p>1. І шумить, і гуде,
Дрібен дощик іде ...
„А хто ж мене, молодую, } 2
Та додому проведе?“</p> | <p>4. Ой, ти, ненько моя,
А я ж донька твоя,
Тоді було бити-вчити, } 2
Як маленька була.</p> |
| <p>2. Обіззався козак
У зеленім саду:
„Гуляй, гуляй, дівчинонько, } 2
Я додому проведу!“</p> | <p>5. А тепер я велика,
Треба мені чоловіка,
Ні старого, ні малого,— } 2
Козаченька молодого.</p> |
| <p>3. „Ой, прошу ж я тебе,
Не веди ж ти мене,
Бо сердиту матір маю, } 2
Буде бити мене.</p> | <p>6. Щоб у полі орав,
І у домі дбав,
Ой, а мене ж, молодую, } 2
Та хазяйкою звав!“</p> |





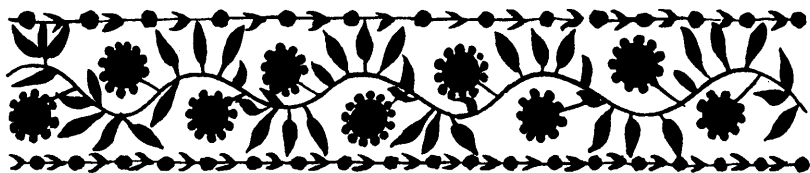
ГРИЦЮ, ГРИЦЮ, ДО РОБОТИ

Allegro



- | | |
|---|--|
| 1. Грицю, Грицю, до роботи!
В Гриця порвані чоботи ...
Грицю, Грицю, до телят!
В Гриця ніженьки болять ... | 3. Грицю, Грицю, роби хліб!
Кахи-кахи! Щось охрип ...
Грицю, Грицю, до Марусі!
„Зараз, зараз уберуся!“ |
| 2. Грицю, Грицю, молотити!
Гриць нездужає робити ...
Грицю, Грицю, врубай дров!
Кахи-кахи! Нездоров ... | 4. Грицю, Грицю, хоч жениться?
„Не могу одговориться!“
Грицю, Грицю, кого взяти?
„Краще Галі не зіскати!“ |
| 5. Галю, серденько мое,
Чи підеш ти за мене?“
„Стидкий, бридкий, не люблю,
І за тебе не піду!“ | |





ОЙ, НА ГОРІ КАЛИНА

Moderato
SOLO

Ой, на го - рі ка - ли - на, ой, на го - рі

CORO

ка - ли - на - ма - ли - на, ка - ли - на - ма - ли - на.

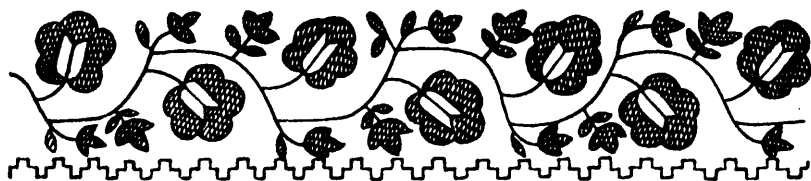
Чу - ба - ри - ки - чуб - чи - ки, ка - ли - на - ма - ли - на, ка - ли - на -

ма - ли - на, чу - ба - ри - ки - чуб - чи - ки, ка - ли - на.

1. Ой, на горі калина,
Ой, на горі калина - малина,
Калина - малина.
Чубарики - чубчики, калина - малина,
Калина - малина,
Чубарики - чубчики, калина.
2. Там дівчина ходила,
Там дівчина ходила - ходила,
Ходила, ходила.
Чубарики - чубчики, ходила - ходила,
Ходила, ходила,
Чубарики - чубчики, ходила.

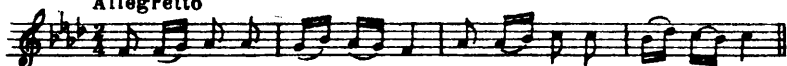
3. Цвіт - калину ламала,
Цвіт - калину ламала - ламала,
Ламала, ламала.
Чубарики - чубчики, ламала - ламала,
Ламала, ламала,
Чубарики - чубчики, ламала.
4. У пучечки в'язала,
У пучечки в'язала - в'язала,
В'язала, в'язала.
Чубарики - чубчики, в'язала - в'язала,
В'язала, в'язала,
Чубарики - чубчики, в'язала.
5. На доріжку бросала,
На доріжку бросала - бросала,
Бросала, бросала.
Чубарики - чубчики, бросала - бросала,
Бросала, бросала,
Чубарики - чубчики, бросала.
6. Да й на хлопців моргала,
Да й на хлопців моргала - моргала,
Моргала, моргала.
Чубарики - чубчики, моргала - моргала,
Моргала, моргала,
Чубарики - чубчики, моргала.



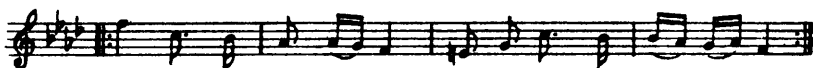


БУЛА СОБІ МАРУСЯ

Allegretto



Бу - ла со - бі Ма - ру - ся, по - лю - би - ла Пе - тру - ся.



Ой, ли - хо не Пет - русь — бі - ле лич - ко, чор - ний вус!

1. Була собі Маруся,
Полюбила Петруся.

Приспів:

Ой, лихо не Петрусь — } 2
Біле личко, чорний вус!

2. Вітер віє горою,
Іде Петрусь зі мною.

Приспів...

3. Я з Петрусем стояла,
Прийти к собі прохала.

Приспів...

4. Наварю я галушок,
Та напечу пампушок.

Приспів...

5. Наварила, напекла,
Ні для кого — для Петра.

Приспів...

6. Нема Петра, тільки Гриць,
Шкода моїх паляниць.

Приспів...

7. Ой, за того Петруся
Била мене матуся.

Приспів...

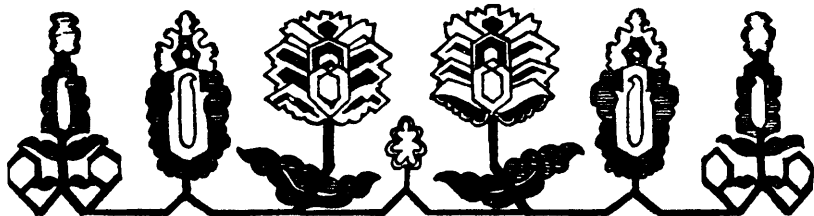
8. Ой, любила б Петруся,
Поговору боюся.

Приспів...

9. А хоч буде поговор,
Таки буде Петрусь мій!

Приспів...





СОЛОМ'ЯНІ БИЧКИ МАВ

Andante



1. Солом'яні бички мав,
На припічку зимував,
Та не кажи, серденько, } 2
Що з тобою ночував!

2. Ой, дівчино братова,
Позич мені батога,
Я волики напасу, } 2
Й батіг тобі принесу!

3. „Коли б знала, що ти мій,
Дала б тобі кожух свій!
Кожух новий, комір чорний,— } 2
Гарний хлопець та моторний!“





ДА КУДИ ІДЕШ, ЯВТУШЕ

Andante



„Не скажу!"



„На базар!"

1. „Да куди їдеш, Явтуше,
Да куди їдеш, мій друже?"
„Не скажу!"
„Да коли ж твоя та добрая ласка,
То й скажеш!"
„На базар!"
2. „Підвези ж мене, Явтуше,
Підвези мене, мій друже!"
„Не хочу!"
„Да коли ж твоя та добрая ласка,
То й схочеш!"
„Сідай, та скраечку!"
3. „Ой, що везеш, Явтуше,
Ой, що везеш, мій друже?"
„Не скажу!"
„Да коли ж твоя та добрая ласка,
То й скажеш!"
„Груші!"

4. „Ой, дай мені, Явтуше,
Ой, дай мені, мій друже!“
„Не дам!“
„Та коли ж твоя та добрая ласка,
То й даси!“
„Візьми, та гниленьку!“
5. „Обніму ж тебе, Явтуше,
Обніму ж тебе, мій друже!“
„Не хочу!“
„Да коли ж твоя та добрая ласка,
То й схочеш!“
„Обніми, та не задуши!“
6. „Поцілую тебе, Явтуше,
Поцілую тебе, мій друже!“
„Не хочу!“
„Да коли ж твоя та добрая ласка,
То й схочеш!“
„Поцілуй, та не вкуси!“





ГЕЙ, ЛЮДИ ІДУТЬ ПО ЛІЩИНУ

Moderato
SOLO

Гей, лю-ди І-дуть по лі-щину, гей-а-гей!

CORO

Лю-ди І-дуть по лі-щину, а я І-ду по дів-чину сам.

1. Гей, люди Ідуть по ліщину, гей-а-гей!
Люди Ідуть по ліщину,
А я Іду по дівчину
Сам.
2. Ей, люди Ідуть з ліщиною, гей-а-гей!
Люди Ідуть з ліщиною,
А я Іду з дівчиною
Вдвох.
3. Ей, питається батько сина, гей-а-гей!
Питається батько сина:
„Скільки стоїть ця дівчина
В нас?“
4. „Ой, тобі, тату, не питати, гей-а-гей!
Тобі, тату, не питати,
Скільки стоїть, треба дати
Нам.
5. Ей, скільки стоїть, треба дати, гей-а-гей!
Скільки стоїть, треба дати,
Нехай варить вечеряти
Нам!“

6. Ей, наварила каші з бобом, гей-а-гей!
Наварила каші з бобом,
Поставила перед лобом —
Іж!

7. Ей, наварила каші з просом, гей-а-гей!
Наварила каші з просом,
Поставила перед носом —
Іж!





ОЙ, ПІДУ Я ДО МЛИНА

Allegretto



- | | |
|--|---|
| 1. Ой, піду я до млина,
До дрявого,
Чи не найду Василя } 2
Кучерявого. | 4. За пустее, за пусте,
За пустесеньке,
Та й за тее яблучко } 2
Червонесеньке. |
| 2. Ой, піду я до млина
До дрантвого,
Чи не найду Василя } 2
Чоробривого. | 5. Та й за яблучко,
Та й за грушечку...
Перепроси ти мене, } 2
Моя душечко! |
| 3. Борозенкою ішла,
Заросилася,—
Вже я з своїм Василем } 2
Посварилася. | 6. Та й за грушечку,
Та й за сливочку...
Перепроси ти мене, } 2
Мій Василечку! |
| 7. Та й за сливочку,
Та й за зернятко...
Поцілуй же ти мене, } 2
Мое серденько! | |





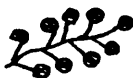
ПОПІД ТЕРНОМ СТЕЖЕЧКА

Allegro

1. По_під тер_ном сте_жеч_ка, по_під тер_ном сте_жеч_ка
2. А стеж_ко_ю дів_чи_на, а стеж_ко_ю дів_чи_на

би_та_я бу_ла, би_та_я бу_ла. **гей!**
по_во_ди_цю йшла, по_во_ди_цю йшла.

1. Попід терном стежечка (2)
Битая була. (2)
2. А стежкою дівчина (2)
По водицю йшла. (2)
3. По водицю вона йшла, (2)
Відерце несла. (2)
4. А в дівчини брівоньки,
А в дівчини чорні —
Матуся дала. (2)
5. А хто її знатиме,
А хто цілуватиме?
Хлопійко-душа! (2)
6. А коли це станеться? (2)
Прийде та пора! (2)



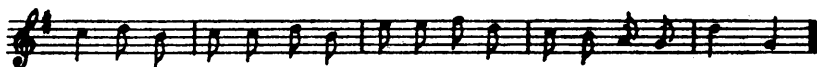


ПО ОПЕНЬКИ ХОДИЛА

Allegretto



По о-пень-ки ходи-ла... Цитьте! Ко-зу-бень-ку згу-би-ла... Цить-те!



Ой, цить-те та мов-чі-те, та ні-ко-му не ка-жі-те, цить-те!

1. По опеньки ходила ... Цитьте!
Козубеньку згубила ... Цитьте!

Приспів:

Ой, цитьте та мовчіте,
Та нікому не кажіте,
Цитьте!

2. Запорожець ішов ... Цитьте!
Козубеньку знайшов ... Цитьте!

Приспів...

3. Запорожцю, вражий сину ... Цитьте!
Верни ж мою запаснину ... Цитьте!

Приспів...





ОЙ, ПОПІД ГАЙ, ПОПІД ГАЙ

Allegretto



1. Ой, попід гай, попід гай,
Попід тото терня,
Там мій милий кусав горіх,
Давав мені зерня.

2. „Ой, на ж тобі, моя мила,
На тобі зеренце,
Ой, як тебе любить другий,
В мене болить серце!“

3. „Ой, як тобі це що входить,
То відгородися,
А як мене другий любить,
В той бік не дивися!“





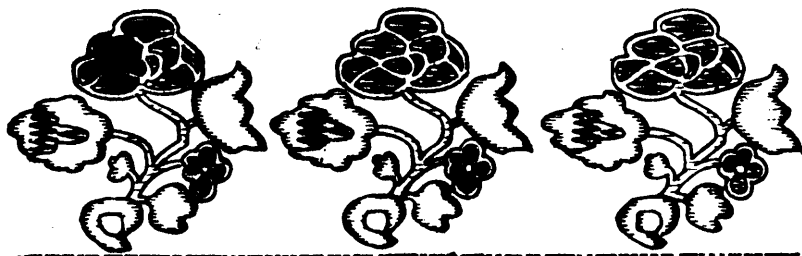
ЧАС ДОДОМУ, ЧАС

Moderato



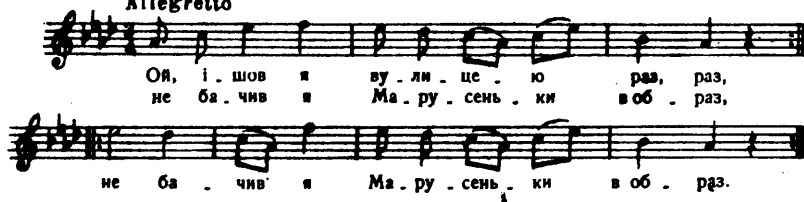
1. Час додому, час,
Час і пора! (2)
Буде мене мати бити,
Та нікому бороняти,—
Час додому, час, час, час, час,
Час додому, час!
2. Додому іду,
Як риба пливу, (2)
А за мною, молодкою,
Сім кіп хлопців чередою
В цимбалоньки тнуть, тнуть, тнуть, тнуть,
В цимбалоньки тнуть.
3. Комарі гудуть,
Спати не дають, (2)
Ой, уткну я головоньку
У ячміяну соломоньку,
Нехай ніжки тнуть, тнуть, тнуть, тнуть,
Нехай ніжки тнуть!





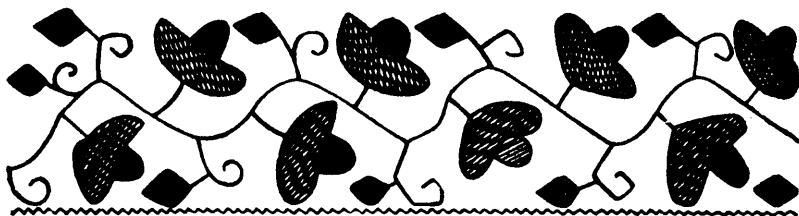
ОЙ, ІШОВ Я ВУЛИЦЕЮ РАЗ, РАЗ

Allegretto



1. Ой, ішов я вулицею раз, раз,
Не бачив я Марусеньки в образ. (3)
2. Ой, ішов я вулицею двічі,
Не бачив я Марусеньки в вічі. (3)
3. Ой, ішов я повз Марусину хату,
Загубив я з постола залату. (3)
4. Ой, вернися залати шукати,
Чи не вийде Марусенька з хати. (3)
5. Підійду я під віконце — стукну,
Підійду я під друге — грюкну. (3)
6. „Ой, не стукай, козаче, не стукай,
Іди собі іншої пошукай! (3)
7. Ой, дай, мамо, золоті ключі,
Кинуть йому подарунки в вічі!“ (3)





ІШОВ КОЗАК БЕЗ ЛІС

Andantino



І . шов ко . зак без ліс, без лі . щин . ну, без ліс, без лі . щин . ну,



та й на . ди . бав мо . ло . ду дів . чин . ну, мо . ло . ду дів . чин . ну,



та й на . ди . бав мо . ло . ду дів . чин . ну.

- | | |
|---|---|
| <p>1. Ішов козак
Без' ліс, без ліщину,
Без ліс, без ліщину,
Та й надібав
Молоду дівчину,
Молоду дівчину,
Та й надібав
Молоду дівчину.</p> | <p>3. „Я би тебе
Переночувала,
Переночувала,
Коли б зради
Я не боялася,
Я не боялася,
Коли б зради
Я не боялася!“</p> |
| <p>2. „Ти, дівчино
Личка рум'яного,
Личка рум'яного,
Переночуй
Мене, молодого,
Мене, молодого,
Переночуй
Мене молодого!“</p> | <p>4. „Ти, дівчино,
Не біяся нічого,
Не біяся нічого:
Не зрадив я
На світі нікого,
На світі нікого,
Не зрадив я
На світі нікого!“</p> |

¹ Без — через (діалект., Поділля).

5. Запросила

У хату тепленьку,
У хату тепленьку,
Перебув він
Ніченьку темненьку,
Ніченьку темненьку,
Перебув він
Ніченьку темненьку.

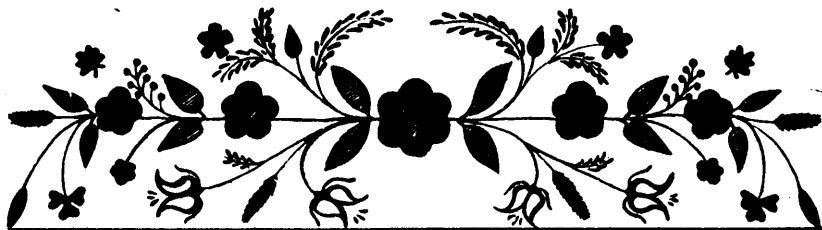
6. А уранці

Крикнув до дівчини,
Крикнув до дівчини:
„Ой, спасибі
За любов гостину,
За любов гостину,
Ой, спасибі
За любов гостину!“

7. Ой, спасибі

Від козака того,
Від козака того,
Що крім тебе
Не зрадив нікого,
Не зрадив нікого,
Що крім тебе
Не зрадив нікого!“





ЖЕНЧИЧОК - БРЕНЧИЧОК

ВЕСНЯНКА

Allegretto



Жен_чи_чок - брен_чи_чок ви_лі_та_є, ви_со_ко ні_жень_ку пі_дій_ма_є...



Як би то на_би_то, в зе_ле_нім лу_гу бе_ри со_бі дру_гу!
ні_жень_ку про_би_то,

1. Женчикок - бренчикок вилітає,
Високо ніженьку підіймає...

Приспів:

Як би то набито,
Ніженьку пробито,
В зеленім луку
Бери собі другу!

2. Ой, до схід сонечка женчик скопивсь,
Росою чистою бренчик умивсь...

Приспів...

3. Зелене житечко в полі він жав,
З ранку до вечора не спочивав...

Приспів...

4. Ой, по ланочку він весь день ходив,
Грудою гострою ніжку набив...

Приспів...

5. Хоч стерня колется, ніжка болить,—
Спати не хочеться, гулять кортить.

Приспів...

6. Любий мій женчику, візьми мене,
Ніжка загоїться, біль той пройде!

Приспів...

7. Женчику-бренчику, забудь за ніженьку,
Візьми дівчину, вибирай дружину!

Приспів...





ЯК БУЛА Я МАЛЕНЬКА

Модерато
SOLO

СОЛО

1. Як бу . ла я ма . лень . ка, ко . ли . ха . ла ме . не . нь . ка.
2. А як ста . ла під . рос . та . ти, ста . ли хлоп . ці ко . ли . ха . ти.

Ой, дуб - ду . ба - ду . ба, дів . чи . но мо . я лю . ба.
Ой, дуб - ду . ба - ду . ба, дів . чи . но мо . я лю . ба.

3. Ой, дуб - ду . ба, ду . ба, ду . ба, дів . чи . но мо . я лю . ба,
на . бре . ха . ла на ме . не, що я хо . див до те . бе,
фи . ги - ми . ги да . ру . вав, а ви . тріш . ки про . да . вав.

1. Як була я маленька,
Колихала мене ненька.
Ой дуб-дуба-дуба,
Дівчино моя любя.

2. А як стала підростати,
Стали хлопці колихати.
Ой, дуб-дуба-дуба,
Дівчино моя любя.

3. Ой, дуб-дуба, дуба, дуба,
Дівчино моя люба,
Набрехала на мене,
Що я ходив до тебе,
Фиги-миги дарував,
А витрішки продавав.

4. Полід тином біжить мати
Свою дочку переймати:
„Вернись, каже, чи не чуєш?
Куди ж це ти чимчикуєш?“
„На вулицю, моя мати,
З парубками танцювати!“

5. Танцювала, дріботіла,
Поки сама не схотіла,
Прокинулась — та й по хаті
Давай знову танцювати.
По базару ходила,
Черевички купила.

6. „Сюди, хлопці, всі до мене,
Чорні бровки у мене!“
„Нехай тобі лихо з ними,
Нащо маниш ти нас ними?“
„Коли б вас я не любила,
То до вас би не ходила!“



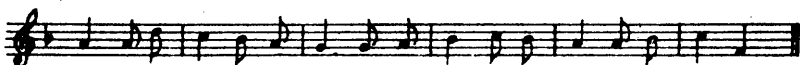


ПОЗВОЛЬ МЕНІ, МАТИ

Allegretto



„По-зволь мені, ма-ти, кри-ни-цю ко-па-ти: чи прий-дуть дів-ча-та во-



ди на-би-ра-ти, чи прий-дуть дів-ча-та во-ди на-би-ра-ти?“

- | | |
|--|---|
| 1. „Позволь мені, мати,
Криницю копати:
Чи прийдуть дівчата
Води набирати?“ } 2 | 6. Усі дівки прийшли
На смерть наряджати,
Лиш мої милої
Не пускає мати. } 2 |
| 2. Усі дівки прийшли
Води набирати,
Лиш мої милої
Не пускає мати. } 2 | 7. „Ой, мамо, матусю,
Яка ти невірна,
А в мого милого
Провід на подвір'ї!“ } 2 |
| 3. „Позволь мені, мати,
Горілку тримати:
Чи прийдуть дівчата
Пити та гуляти?“ } 2 | 8. „Іди, іди, доню,
Іди, не барися,
На першій порозі
Богу помолися!“ } 2 |
| 4. Усі дівки прийшли
Пити та гуляти,
Лиш мої милої
Не пускає мати. } 2 | 9. А милая пішла
Та й заголосила,
За свого милого
Та й бога просила. } 2 |
| 5. „Позволь мені, мати,
За жарту вмирати:
Чи прийдуть дівчата
На смерть наряджати?“ } 2 | 10. „Оці білі ручки
Мене обіймали,
Оці вустоньки
Мене цілували!“ } 2 |

11. А мнлий схопився

Та я перехрестився:

„Слава тобі, господи, } 2
Що я очутився!“

12. А вже ж тая слава

По всім городочку,

Що жива із мертвим } 2
Ходить по садочку.

13. А вже ж тая слава

По всім світі стала,

Що жива із мертвим } 2
На рушничок стала!





ОЙ, ХОДИЛА ДІВЧИНА БЕРІЖКОМ



1. Ой, ходила дівчина беріжком, (2)
Заганяла селезня батіжком. (2)
2. „Іди, іди, качуре, додому, (2)
Продам тебе дідові рудому!“ (2)
3. За три копн качура продала, (2)
А за копу дударика найняла. (2)
4. „Заграй мені, дударик, на дуду, (2)
Нехай же я своє горе забуду! (2)
5. Коли б тобі горенько да печаль, (2)
То б ти вийшов на вулицю та й кричав! (2)
6. А то ж тобі горенька немає, (2)
Ой, хто ж тобі ці кучері звиває?“ (2)
7. „Була в мене дівчина Оляна, (2)
Вона ж мені ці кучері звивала! (2)
8. Була в мене дівчина Оріся, (2)
Тоді в мене ці кучері вилися! (2)
9. Була в мене дівчина Варвара, (2)
Вона в мене ці кучері порвала!“ (2)





ОДНА ГОРА ВИСОКАЯ

Allegretto



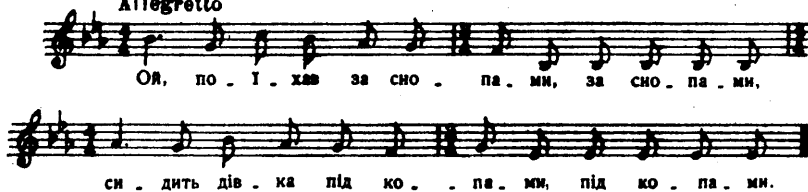
- | | |
|---|--|
| 1. Одна гора високая,
А другая низька... | 3. У цієї близенької
Воли поздихають,
А в тієї далекої
Брівки не злиняють. |
| 2. У цієї близенької
Воли та корови,
А в тієї далекої
Та чорні брови. | 4. У цієї близенької
Рушник на кілочку,
А в тієї далекої
Брови на шнурочку. |
| 5. Ой, я цюю близенькую
Людам подарую,
А до тої далекої
Пішки помандрую! | |





ОЙ, ПОЇХАВ ЗА СНОПАМИ

Allegretto

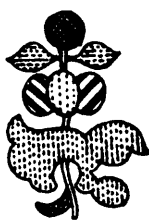
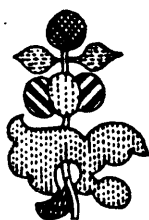


Ой, по . ї . хав за сно . па . ми, за сно . па . ми,

си . дить дів . ка під ко . па . ми, під ко . па . ми.

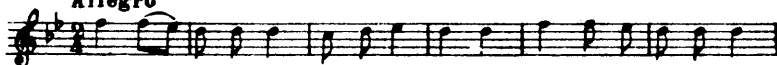
1. Ой, поїхав за снопами, за снопами,
Сидить дівка під копами, під копами.
2. Я на неї задивився, задивився,—
Полудрабок уломився, уломився.
3. Ой, не жаль би мені воза, мені воза,
Коли б дівка була гожа, була гожа!
4. А то руда та погана, та погана,
Та й та воза поламала, поламала!
5. „Хоч я й руда та погана, та погана,
Так у мене батько багач, батько багач!“
6. Сірі воли на оборі, на оборі,
А на шиї в мене дукач, в мене дукач!“
7. „Нехай тебе чорти знають, чорти знають,
Із твоїми багачами, багачами!“
8. Воли твої поздыхають, поздыхають,
Ти ж погана й з дукачами, з дукачами!“





ОЙ, ЛОПНУВ ОБРУЧ КОЛО БАРИЛА

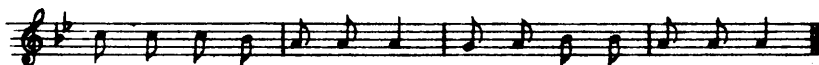
Allegro



Ой, лоп- нув об- руч ко- ло ба- ри- ла, дів- чи- на ко- за- ка



та й о- ду- ри- ла. Ой, ду- ма- ло- ся, пе- ре- ду- ма- ло- ся,



о- дур го- ло- ву бе- ре, що да- ле- ко він жи- ве.

1. Ой, лопнув обруч коло барила,
Дівчина козака та й одурила.

Приспів:

Ой, думалося,
Передумалося,
Одур голову бере,
Що далеко він живе.

2. Ой, чия ж це хата незаметена,
Ой, чия ж це дівчина незаплетена?

Приспів...

3. Ой, чия ж це хата незарублена,
Ой, чия ж це дівчина незаручена?

Приспів...

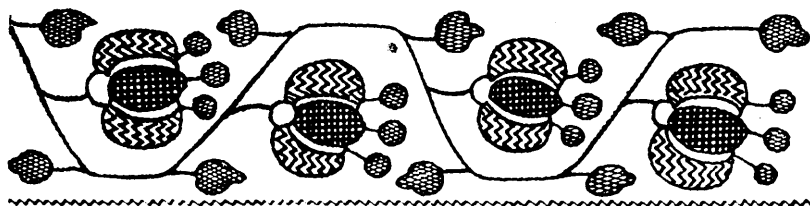
4. Ой, лопнув обруч біля діжечки,
Дівчата мої сирітжечки!

Приспів...

5. Ой, лопнув обруч біля мазниці,
Дівчина козака вдарила по пиці.

Приспів...





ОЙ, ДІВЧИНО, ДІВЧИНО

Allegretto



1. Ой, дівчино, дівчино,
Ти моя кохана,
Куплю тобі черевички
В Прилуці на Івана!
2. А в Прилуці купував,
В Пирятині підкував,
А в Лохвиці дівчиночці
На ніжєвкки надівав.





ЧОРНА ГРЕЧКА

Allegretto



1. Чорна гречка, білі крупи,
Держімося, серце, куні!
Як не будем держатися. } 2
Будуть люди сміятися. }
2. Чорна гречка, білі крупи,
Не впадайся, дівча, в руки!
Бо як в руки попадешся, } 2
То ж то лиха наберешся! }
3. Ледве дівка шлюб узяла,
Слізеньками ся залляла:
„Ой, що ж бідна я зробила, } 2
Що п'яницю полюбила?“ }
4. Ой, ледве ввійшов до хати,
Зараз каже цілувати,
А не вспів на лавці сісти,
Кричить: „Жінко, давай їсти!“ } 2
5. Ой, подала борщ без м'яса,
Сама сіла, підперлася:
„Ой, що ж бідна я зробила, } 2
Що п'яницю полюбила?“ }
6. Летить миска до порога...
„Чоловіче, бійся Бога,
Що ти таке в світі робиш,
Що все такий п'яний ходиш?“ } 2
7. Чорна гречка, білі крупи,
Не впадайся, дівча, в руки,
Бо як в руки попадешся, } 2
То ж то лиха наберешся! }





ЧУМАРОЧКА РЯБЕСЕНЬКА

Allegretto

Музична партитура для голосу та фортепіано. П'ять рядків нот з українськими підписами:

Чу - ма - роч - ка ря - бе - сень - ка, при - гор - та - юсь эле - ге - сень - ка...

О - той ме - не пе - че - рі - же, що не люб - лю, в ві - ці лі - зе,

той ме - не по - ри - ва, ко - го люб - лю, та й не - ма!

1. Чумарочка рябесенька,
Пригортаюсь злегесенька ...
Отой мене пече - ріже,
Що не люблю, в вічі лізе,
Той мене порива,
Кого люблю, та й нема!
2. На тарілці два лини ...
Прийди, серце, прилини!
Прийди, серце, прилини, } 2
До серденька пригорни! }
3. Було в мене троє перснів,
Та всі й розкотились ...
Було в мене три женихи, } 2
Та всі показились. }
4. Один оженився,
Другий утопився,
А третього чорти взяли, } 2
Щоб не волочився! }

5. „Ой, не ходи по льоду,
Бо зивалишся!..
Чи ти ж мене вірно любиш, } 2
Чи ти чванишся?“ } 2
6. „Як я тебе не люблю,
Скарай мене, боже!
Буду тебе цілувати, } 2
Поки сон ізможе!“ } 2
7. І націлувався,
І намиливався,
Як у саду соловейко } 2
Та й нащобетався. } 2





СКИНУ КУЖІЛЬ НА ПОЛІЦЮ

Allegretto



- | | |
|--|--|
| 1. Скину кужіль на полицю, } 2
Сама піду на вулицю — }
Нехай миші кужіль трублять, } 2
Нехай мене хлопці люблять! } 2 | 3. На вулиці скрипка грає, } 2
Мене мати не пускає, }
Не пускає мене мати } 2
На вулицю погуляти. } 2 |
| 2. На городі сіно гребла, } 2
Черевички погубила, }
Черевички погубила, } 2
Собі хлопців наманила. } 2 | 4. Я нікого не любила, } 2
Тільки Петра та Данила, }
Грицька, Стецька та Степана, } 2
Вийду заміж за Івана! } 2 |
| 5. Полюбила гультя, } 2
Гірка доля моя: }
Я думала — кучерявий, } 2
В його й чуба нема! } 2 | |





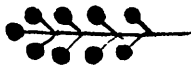
ТА ВЖЕ ТРЕТІЙ ВЕЧІР

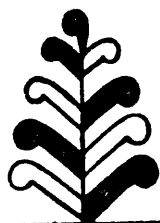
Allegretto



- | | |
|--|--|
| 1. Та вже третій вечір,
Як дівчину бачив,
Хожу біля хати,
Її не видати:
„Вийди, дівчино,
Вийди, рибчино,
Вийди, серденья,
Утіхо моя!“ | 2. „Не вийду, козаче,
Не вийду, соколе,
Мене мати лає,
Гулять не пускає!..
„Брешеш, дівчино,
Брешеш, рибчино,
Брешеш, серденья,
Утіхо моя!“ |
|--|--|

3. „Та було б не рубати
Зеленого дуба,
Та було б не сватати,
Коли я не люблю!“
„Правда, дівчино,
Правда, рибчино,
Правда, серденья,
Утіхо моя!“





ТИ СКАЗАЛА — „ПРИЙДИ, ПРИЙДИ“

Andantino

Музична партитура з трьох рядків нот, що відповідає текстовим рядкам нижче.

Ти ска-за-ла— „при-йди, при-йди“, не ска-за-ла ку-ди, ку-ди...

Ти ж ме-не під-ма-ну-ла, ти ж ме-не під-ве-ла,

ти ж ме-не, мо-ло-до-го, із ро-зу-му із-ве-ла!

1. Ти сказала — „прийди, прийди“, 2. Ти сказала — „під комору“,
Не сказала куди, куди... Не сказала під котору...

Приспів:

Ти ж мене підманула,
Ти ж мене підвела,
Ти ж мене, молодого,
Із розуму ізвела!

Приспів...

3. Ти сказала — „у вівторок
Поцілую разів сорок!“

Приспів...





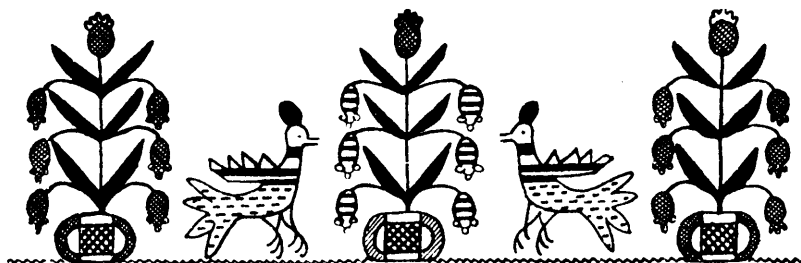
ЯК ПРОДАЛА ДІВЧИНОНЬКА СЕРЦЕ

Allegretto



- | | |
|--|--|
| 1. Як продала дівчинонька серце,
Та купила козаку сідельце.
Сідельце за серце купила,
Бо козака вірно любила! | 4. Як продала дівчинонька гребінь,
Та купила козакові кремінь.
Кремінь за гребінь купила,
Бо козака вірно любила! |
| 2. Як продала дівчинонька курку,
Та купила козакові люльку.
Люльку за курку купила,
Бо козака вірно любила! | 5. Як продала дівчинонька сало,
Та купила козаку кресало.
Кресало за сало купила,
Бо козака вірно любила! |
| 3. Як продала дівчинонька юшку,
Та купила козакові губку.
Губку за юшку купила,
Бо козака вірно любила! | 6. Як продала дівчинонька душу,
Та купила тютюну папушу.
Папушу за душу купила,
Бо козака вірно любила! |





ДІВКА В СІНЯХ СТОЯЛА

Allegretto



1. Дівка в сінях стояла,
На козака моргала:
„Ти, козаче, ходи,
Мене вірно люби,
Серце моє,
Серце моє!“

2. „Як до тебе ходити,
Тебе вірно любити?
В тебе батько лихий,
В тебе батько лихий,
Серце моє,
Серце моє!“

3. „Батька дома немає,
У шиночку гуляє,
А ти, серце, ходи,
Мене вірно люби,
Серце моє,
Серце моє!“

4. „Як до тебе ходити,
Тебе вірно любити?
В тебе мати лиха,
В тебе мати лиха,
Серце моє,
Серце моє!“

5. „Матері дома немає,
На хрестинах гуляє,
А ти, серце, ходи,
Мене вірно люби,
Серце моє,
Серце моє!“

6. „Як до тебе ходити,
Тебе вірно любити?
В тебе собаки лихі,
В тебе собаки лихі,
Серце моє,
Серце моє!“

7. „Я собакам угожу,
Я їм хліба положу,
А ти, серце, ходи,
Мене вірно люби,
Серце моє,
Серце моє!“

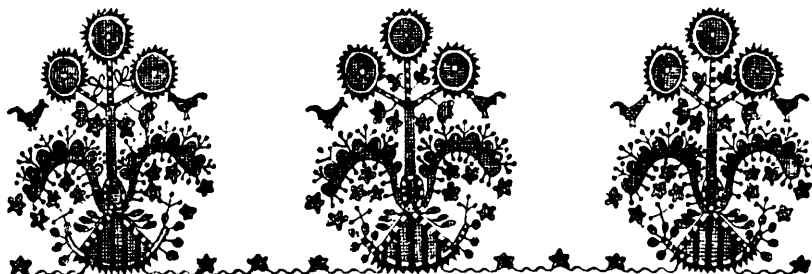
8. „Як до тебе ходити,
Тебе вірно любити?
В тебе кішки лихі,
В тебе кішки лихі,
Серце моє,
Серце моє!“

9. „Я ж і кішкам угожу.
Шматок сала підложу,
А ти, серце, ходи,
Мене вірно люби,
Серце моє,
Серце моє!“

10. „Як до тебе ходити,
Тебе вірно любити?
В тебе миші лихі,
В тебе миші лихі,
Серце моє,
Серце моє!“

11. „Коли ж мишей боїшся,
На воротах повіся,
Ізгинь, пропади,
А до мене не ходи,
Цур тобі пек!
Цур тобі пек!“



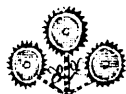


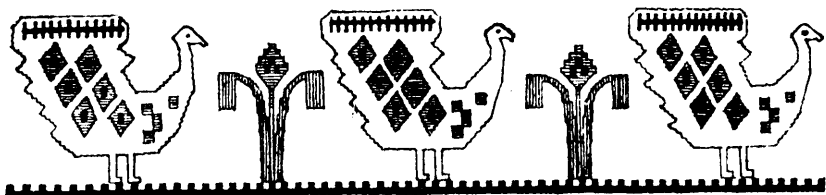
У СУСІДА ХАТА БІЛА

Allegretto



- | | |
|--|---|
| 1. У сусіда хата біла,
У сусіда жінка мила,
А у мене ні хатинки,
Нема щастя, нема жінки. 2 | 4. „Будь здорова, сусідонько,
Люба, мила дівчинонько,
Ой, яка ж ти гарнесенька, 2
Як сніжечок білесенька!“ 2 |
| 2. Є у мене сусідонька —
Люба, мила дівчинонька,
Та не знаю, що робить,
Бо й боюсь туди ходить. 2 | 5. „Годі, годі жартувати,
Ось їде і стара мати!“
„Ой, здорова будь, матусю,
Я приїхав по Ганнусю! 2 |
| 3. Сідлай, хлопче, вороного,
А собі бери другого,
Та поїдем погуляєм, } 2
У сусіда побуваєм! } 2 | 6. Ой, здорова будь, матусю,
Я приїхав по Ганнусю,
Хочу бути тобі ріднею, } 2
Ти будь ненькою моєю!“ } 2 |





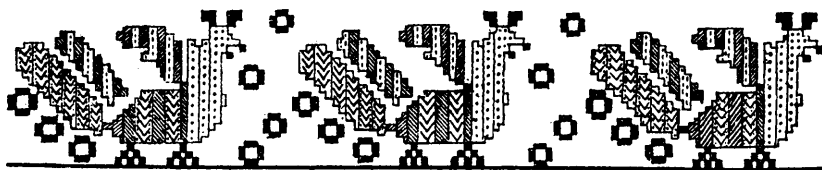
ДОШИК, ДОШИК

Allegretto



- | | |
|--|---|
| 1. Дошик, дошик
Крапає дрібненько...
Я ж думала, я ж думала —
Запорожець, ненько! } 2 | 3. Аж він іде, аж він іде,
Ступає дрібненько,—
То ж то милий, то ж то любий, } 2
Дивіться, ненько! |
| 2. Коли б знала, коли б знала,
Відкіль виглядати,
То б найняла, заставила } 2
Стежку промітати. | 4. Дошик, дошик,
Аж із стріхи капотить...
Розсердився мій миленький, } 2
Аж ногами тупотить. |
| 5. Розсердився, розгнівався
Мій милий на мене,
А як гляне—серце в'яне } 2
І в його, і в мене! | |





ДОБРИВЕЧІР, ДІВЧИНО

Allegretto

Доб . ри . ве . чір, дів . чи . но, ку . ди йдеш?

Доб . ри . ве . чір, дів . чи . но, ку . ди йдеш?

Ска . жи ме . ні прав . донь . ку, де жи . веш!

1. „Добрий вечір, дівчино, куди йдеш? (2)
Скажи мені правдоньку, де живеш!“ (2)
2. „Чи то ж би я розуму не мала, (2)
Щоб я тобі правдоньку сказала?“ (2)
3. „Добрий вечір, дівчино, чия ти? (2)
Чи вийдеш ти на вулицю гуляти?“ (2)
4. „Не питайся, козаченьку, чия я, (2)
Як вийдеш ти на вулицю, вийду й я!“ (2)
5. „Дівчинонько-серденько, куди йдеш? (2)
Скажи мені правдоньку, де живеш!“ (2)
6. „Отам моя хатонька край води, (2)
З високого дерева, з лободи. (2)

7. Я ж до хати сімечки приплету (2)
З високого дерева, з черету!" (2)
8. „Тепер же я догадався, чия ти! (2)
Пусту ж мене, серденько, до хати!" (2)
9. „Шкода тее, голубе, затівать, (2)
Бо ти будеш ніченьку ночувать!" (2)
10. „Та я ж тебе, серденько, не звезду, (2)
Пожартую трішечки та й піду!" (2)
11. Жартувала дівчина до зорі, (2)
Поки стало виднесенько надворі. (2)
12. „Ой, устай, козаченьку, та тікай, (2)
Та на мене славоныки не пускай!" (2)

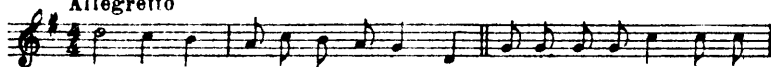




ЗАЇНЬКУ ТА ЗА ГОЛОВОНЬКУ

ВЕСНЯНКА

Allegretto



1. За . їнь . ку та за го . ло . вонь . ку! А ні . ку . ди за . їнь . ку
2. За . їнь . ку сін . ця по ко . лін . ця. А ні . ку . ди...



та ні ви . ско . чи . ти, а ні . ку . ди сі . ро . му та ні ви . стриб . ну . ти.



3. За . їнь . ку. о . бер . ни . ся, яка то . бі лю . ба . ми . ла, о . бі . я . ми . ся!

1. Заїньку та за головоньку!

Приспів:

А нікуди заїньку
Та ні вискочити,
А нікуди сірому
Та ні вистрибнути.

2. Заїньку сінця по колінця.

Приспів...

3. Заїньку, обернися,
Яка тобі люба, мила,
Обіймися!





ОЙ, ВАЖУ Я, ВАЖУ

Allegretto



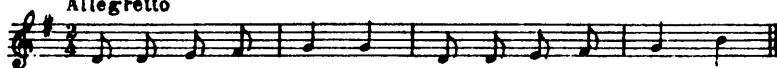
- | | |
|--|---|
| 1. Ой, важу я, важу
На ту дівчину вражу.
Мене мати не пускає,
Я в віконечко лажу. | 3. Ой, люби, козаченьку,
Поможи тобі боже,
Ой, цілуй, моє серце,
Поки сон тебе зможе! |
| 2. Не ходи через лід,
Бо завалишся,
Ой, люби, козаченьку,
Коли важишся! | 4. Через греблю стежечка,
Нема мого сердечка,
Кличу, кличу — не чує,
Нехай здоров ночує! |
| 5. Через греблю стежечка,
Нема мого сердечка,
Кличу, кличу — та й не йде,
Нехай же він пропаде! | |





ПО ДОРОЗІ ЖУК, ЖУК

Allegretto



По до - ро - зі жук, жук, по до - ро - зі чор - ний...



По - ди - ви - ся, дів - чи - нонь - ко, я - кий я мо - тор - ний! тор - ний!

1. „По дорозі жук, жук,
По дорозі чорний...
Подивися, дівчинонько, } 2
Який я моторний!

3. „По дорозі галка,
По дорозі чорна...
Подивися ж, козаченьку, } 2
Яка я моторна!

2. Який я моторний,
І у кого вдався,—
Хіба ж даси копу грошей, } 2
Щоб поженхався!“

4. Яка я моторна,
Гнучка, чорнобрива,—
Як побачиш, аж заплачеш, } 2
Що я вередлива!“





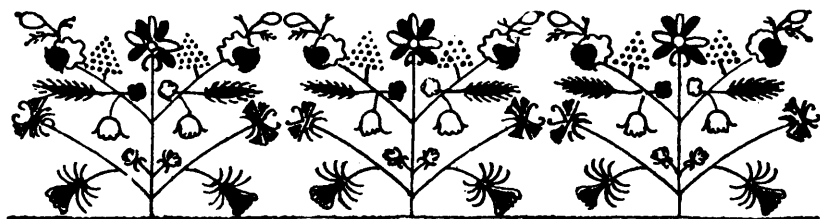
ОЙ, ЗА ГАЕМ, ГАЕМ

Allegretto



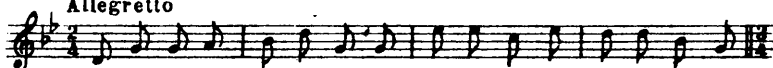
- | | |
|--|--|
| 1. Ой, за гаєм, гаєм,
Гаєм зелененьким,
Там орала дівчинонька } 2
Воликом чорненьким. | 3. Козаченько грає,
Бровами моргає...
Вража його мати знає, } 2
На що він моргає! |
| 2. Орала, орала,
Не вміла гукати,
Та й найняла козаченька } 2
На скрипочку грати. | 4. Чи на мої воли,
А чи на корови,
Чи на моє біле личко, } 2
Чи на чорні брови? |
| 5. Воли та корови
Усі поздиhaють,
Біле личко, чорні брови } 2
Повік не злиняють! | |





ОЙ, ПОСЛАЛА МЕНЕ МАТИ ЗЕЛЕНОГО ЖИТА ЖАТИ

Allegretto



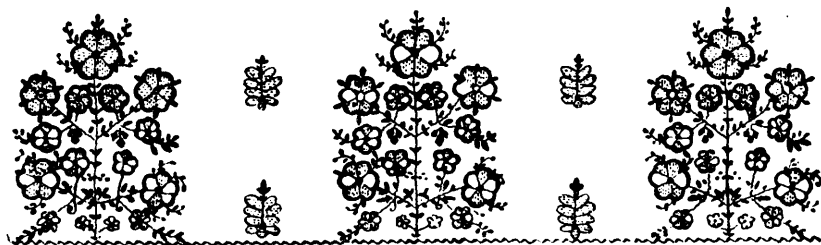
Ой, пос-ла-ла ме-не ма-ги зе-ле-но-го жи-та жа-ти,



а я жи-та не жа-ла, в бо-ро-зен-ці ле-жа-ла.

1. Ой, послала мене мати
Зеленого жита жати,
А я жита не жала, } 2
В борозенці лежала.
2. Ішли хлопці по козельці,
Знайшли дівку в борозенці:
„Чого, дівко, лежиш,
Чом ти жита не жнеш?“ } 2





ДІВКА ЯВДОШКА

Moderato
SOLO

Дів - ка Яв - дош - ка . сі - я - ла пше - ни - цю ...

Allegro
CORO

Джар, джар, джарочка, чи ва-ри - ла, ду-ша ми - ла, чи ва-ри - ла, джар?

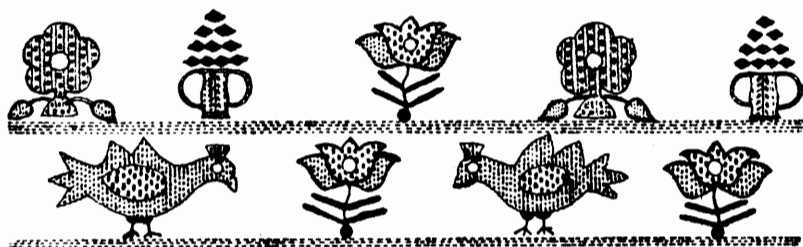
1. Дівка Явдошка
Сіяла пшеницю ...

Приспів:

Джар, джар, джарочка,
Чи варила, душа мила,
Чи варила, джар?

- | | |
|--|--|
| 2. Дівка Явдошка
Пшеницю полола ... | 5. Дівка Явдошка
Пшеницю возила ... |
| Приспів... | Приспів... |
| 3. Дівка Явдошка
Пшениченьку жала ... | 6. Дівка Явдошка
Пшеницю молотила ... |
| Приспів... | Приспів... |
| 4. Дівка Явдошка
Пшеницю в'язала ... | 7. Дівка Явдошка
Пшеницю молола ... |
| Приспів... | Приспів... |





ТА Й ОРАВ МУЖИК

Allegretto



- | | |
|---|--|
| 1. Та й орав мужик край дороги. (2)
Гей, цоб! Цабе, рябий, тпру!
Край дороги! | 5. Та ішли дівки хустки прати. (2)
Гей, цоб! Цабе, рябий, тпру!
Хустки прати! |
| 2. Та воли в його круторогі. (2)
Гей, цоб! Цабе, рябий, тпру!
Круторогі! | 6. Та вони в його торбу вкрали. (2)
Гей, цоб! Цабе, рябий, тпру!
Торбу вкрали! |
| 3. А погоничі чорноброві. (2)
Гей, цоб! Цабе, рябий, тпру!
Чорноброві! | 7. Не порожню ж бо, — з пирогами. (2)
Гей, цоб! Цабе, рябий, тпру!
З пирогами! |
| 4. Та поклав торбу при дорозі. (2)
Гей, цоб! Цабе, рябий, тпру!
При дорозі! | 8. Та не з простими пирогами. (2)
Гей, цоб! Цабе, рябий, тпру!
Пирогами! |
| 9. Та начинені горобцями. (2)
Гей, цоб! Цабе, рябий, тпру!
Горобцями! | |





ІШЛИ ДІВКИ ЧЕРЕЗ ДВІР

ВЕСНЯНКА

Allegretto



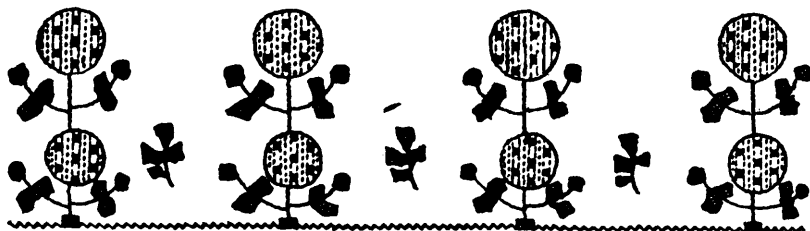
І - шли дів - ки че - рез двір, че - рез двір,



на них сук - ні, як мак цвів, як мак цвів.

- | | |
|--|--|
| 1. Ішли дівки через двір,
Через двір,
На них сукні, як мак цвів,
Як мак цвів. | 5. Де плавала кладочка,
Кладочка,
Там ходила Галочка,
Галочка. |
| 2. Стали сукні сяяти,
Сяяти,
Стала діброва палати,
Палати. | 6. Цебром воду носила,
Носила,
Дібровоньку гасила,
Гасила. |
| 3. Стали дівки гасити,
Гасити,
Відром воду носити,
Носити. | 7. Скільки в цебрі водиці,
Водиці,
Стільки в молодий правдиці,
Правдиці. |
| 4. Скільки в відрі водиці,
Водиці,
Стільки в дівчат правдиці,
Правдиці. | 8. Скільки в решеті водиці,
Водиці,
Стільки в хлопців правдиці,
Правдиці. |
| 9. Скільки в ситі водиці,
Водиці,
Стільки в чоловіків правдиці,
Правдиці. | |





КУМ З КУМОЮ ЗАЛИЦЯВСЯ

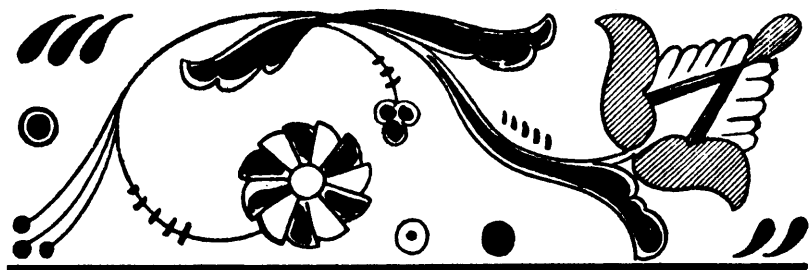
Allegro

Кум з ку - мо - ю за - ли - цяв - ся, по - сі - ять ко - но - пель - ки
о - бі - цяв - ся. І сі - яв - при - сі - вав, при - сі - ва - ю - чи казав:
„Ти, ку - ма, ти, ду - ша, кру - гом, ку - ма, хо - ро - ша! Кум - ко мо - я,
го - луб - ко мо - я, хто б то - бі по - сі - яв так, як - би не я?“

1. Кум з кумою залицявся,
Посіять конопельки обіцявся.
І сіяв - присівав,
Присіваючи казав:
„Ти, кума, ти, душа,
Кругом, кума, хороша!
Кумко моя, голубко моя,
Хто б тобі посівав
Так, якби не я?“
2. Кум з кумою залицявся,
Вибрать конопельки обіцявся.
І брав - вибирав,
Вибираючи казав:
„Ти, кума, ти, душа,
Кругом, кума, хороша!
Кумко моя, голубко моя,
Хто б тобі вибрав
Так, якби не я?“

3. Кум з кумою залицявся,
Змолотить конопельки обіцявся.
Молотив-молотив,
І молотячи казав:
„Ти, кума, ти, душа,
Кругом, кума, хороша!
Кумко моя, голубко моя,
Хто б тобі змолотив
Так, якби не я?“
4. Кум з кумою залицявся,
Вимочить конопельки обіцявся.
І мочив-примочав,
Примочаючи казав:
„Ти, кума, ти, душа,
Кругом, кума, хороша!
Кумко моя, голубко моя,
Хто б тобі вимочив
Так, якби не я?“
5. Кум з кумою залицявся,
Витіпать конопельки обіцявся.
І тіпав-витіпав,
Витіпаючи казав:
„Ти, кума, ти, душа,
Кругом, кума, хороша!
Кумко моя, голубко моя,
Хто б тобі витіпав
Так, якби не я?“
6. Кум з кумою залицявся,
Випрясти конопельки обіцявся.
І пряв-випрядав,
Випрядаючи казав:
„Ти, кума, ти, душа,
Кругом, кума, хороша!
Кумко моя, голубко моя,
Хто б тобі випряв
Так, якби не я?“
7. Кум з кумою залицявся,
Виткати полотенце обіцявся.
І ткав-виткав,
Виткаючи казав:
„Ти, кума, ти, душа,
Кругом, кума, хороша!
Кумко моя, голубко моя,
Хто б тобі виткав
Так, якби не я?“





ОЙ, НА ГОРІ ТА ЖЕНЦІ ЖНУТЬ

Moderato

Ой, на го - рі ой, на го - рі

Ой, на го-рі та женці жнуть, ой, на го-рі та женці жнуть.

а по-під го-ро - ю, я-ром-до-ли-но - ю ко-за-ки йдуть.

Гей, до-ли-но-ю. гей, ши-ро-ко - ю ко-за-ки йдуть.

1. Ой, на горі та женці жнуть, (2)

А попід горою,
Яром - долиною
Козаки йдуть.
Гей, долиною,
Гей, широкою
Козаки йдуть.

2. Попереду Дорошенко (2)

Веде своє військо,
Військо запорізьке
Хорошенько.
Гей, долиною,
Гей, широкою,
Хорошенько.

3. А позаду Сагайдачний, (2)

Що проміняв жінку
На тютюн та люльку,
Необачний.

Гей, долиною,
Гей, широкою,
Необачний.

4. „Гей, вернися, Сагайдачний, (2)

Візьми свою жінку,
Віддай тютюн-люльку,
Необачний!

Гей, долиною,
Гей, широкою,
Необачний!"

5. „Мені з жінкою не возиться, (2)

А тютюн та люлька
Козаку в дорозі
Знадобиться!

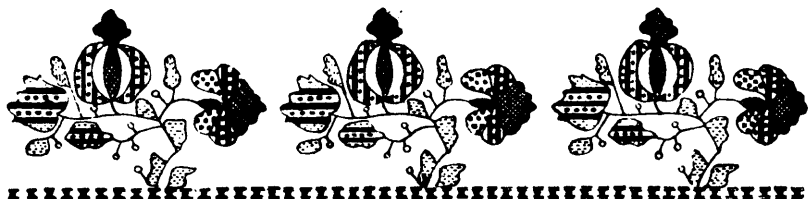
Гей, долиною,
Гей, широкою,
Знадобиться!

6. Гей, хто в лісі, озовися!

Та викрешем вогню,
Та закурим люльку,
Не журися!

Гей, долиною,
Гей, широкою,
Не журися!"





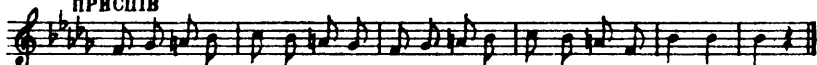
ГЕЙ, ВОЛОШИН СІНО КОСИТЬ

Allegro



Гей, во-ло-шин сі-но ко-сить, а во-лош-ка ї-сти но-сить.

ПРИСПІВ



Тра-ля-ля-ля, тра-ля-ля-ля, тра-ля-ля-ля, тра-ля-ля-ля, тра-ля-ля!

1. Гей, волошин сіно косить,
А волошка їсти носить.

Приспів:

Тра-ля-ля-ля, тра-ля-ля-ля,
Тра-ля-ля-ля, тра-ля-ля-ля,
Тра-ля-ля!

2. Коби сіна докосити,
Щоби їсти не носити!

3. Гей, волоше-волошине,
Ходи їсти, борщ застигне!

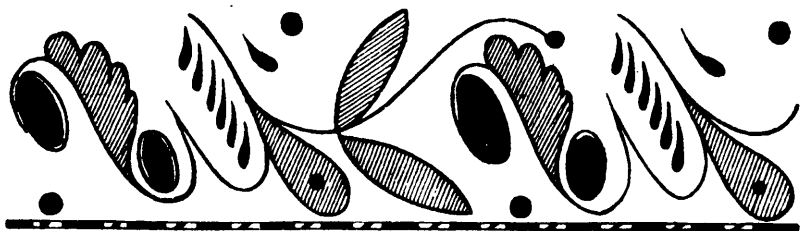
Приспів...

Приспів...

4. А волошин з щирим серцем,
Та й вивернув борщ із перцем.

Приспів...





ВИЙШЛИ В ПОЛЕ КОСАРІ

Andantino

Ви.йшли в по - ле ко - са - рі ко - сить ран - ком на зо - рі ...
Гей, ну - те, ко - са - рі, Бо не - ра - но по - ча - ли,
хоч не - ра - но по - ча - ли, так ба - га - то у - тя - ли!

1. Вийшли в поле косарі
Косить ранком на зорі...

Приспів:

Гей, нуте, косарі,
Бо нерано почали,
Хоч нерано почали,
Так багато утяли!

2. До обіда покосили,
Гострі коси потупили ...

Приспів...

3. По обіді спочивали,
Гострі коси поклепали ...

Приспів...

4. Увечері холодком
Йшли додому всі рядком..

Приспів...

5. А в стоги як пометаєм,
То добряче погуляєм!

Приспів...





ОД КИЄВА ДО ЛУБЕНЬ

Allegretto



1. Од Києва до Лубень
Насіяла конопель!

Приспів:

Дам лиха закаблукам,
Закаблукам лиха дам,
Достанеться й передам!

2. Од Києва до Хорола
Черевички попорола!

Приспів...

5. А мій батько - чоботар
Черевички полатав!

Приспів...

3. Од Києва до Прилуки
Та побила закаблуки!

Приспів...

6. Посилає мене мати
На музики гуляти!

Приспів...

4. А вже ж тії закаблуки
Набралися лиха - муки!

Приспів...

7. На музики збираюся,
В черевички вбуваюся!

Приспів...

8. На музиках гуляла,
Черевички порвала!

Приспів...





ХОТЬ У МЕНЕ МУЖИЧОК З КУЛАЧОК



- | | |
|---|--|
| 1. Хоть у мене мужичок з кулачок,
А та-и я мужикова жінка. | 4. Я губерця любити не стала,
Його трясця напала, напала. |
| 2. Я за його захилюсь, захилюсь,
Та нікого не боюсь, не боюсь. | 5. „Молодице, чия ти, чия ти?
Пусти мене до хати, до хати!“ |
| 3. Ой, до мене губерець підсипавсь,
І любові добивавсь, добивавсь. | 6. „Підй к чорту, убирайсь, убирайсь,
Коло воріт не мотайсь, не мотайсь!“ |





КОЛИ Б МАТИ НЕ БИЛА

Allegretto



1. Коли б мати не била,
То б я лихо робила,
Через гору та в контору } 2
До писаря ходила.
2. Чом писаря не любить?
Писар буде паном:
Обується в личаки,
Вперещється валом,
Вперещється валом,
Назоветься паном!
3. Чом писаря не любить,
Хіба ж не подоба?
Ой, як сяде на собаку, } 2
Вся його й худоба!
4. Чом писаря не любить,
Писар буде панувать,
Писар буде свині пасти, } 2
А я буду заганять!
5. А в городі ямка,
Нема ж мого йванка!
Як нема, то й дарма,— } 2
Буду жити я сама!





ОЙ, ТИ ЗНАВ, НАЩО БРАВ

Allegretto



- | | |
|---|--|
| 1. Ой, ти знав, нащо брав
Міщаночку з міста!
Я не їла й не їсти му
Гречаного тіста! | 3. Ой, ти знав, нащо брав
Мене недорослу!
Мене мати годувала,
Як свиню поросну! |
| 2. Ой, ти знав, нащо брав
Мене невеличку!
Мене мати годувала,
Як перепеличку! | 4. Ой, ти знав, нащо брав—
Я не вмію жати!
Напни мені холодочок,
Я буду лежати! |
| 5. Ой, ти знав, нащо брав—
Не вмію я косити:
Як не стане свого хліба,
Мусим попросити! | |





ПРОДАЙ, МИЛИЙ, СИВІ БИЧКИ

Allegretto



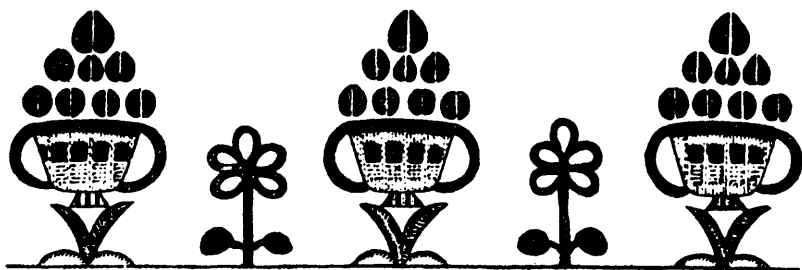
- | | |
|---|--|
| 1. „Продай, милий, сиві бички,
Купи мені черевички,
Бо я панського роду,
Не ходила боса зроду! | 5. „Чи ти, милий, іздурів,
Чи ти, милий, ізшалів?
Нічим в хаті запалити,
Ніщо дітям ізварити!“ |
| 2. Продай, милий, дві телиці,
Купи мені дві спідниці,
Бо я панського роду,
Не ходила гола зроду! | 6. Пішов милий на гору,
Найшов хомут та й дугу,
Притягає додому,
Затягає на милу. |
| 3. Продай, милий, кіш пшона,
Купи горілки й вина,
Бо я панського роду,
П'ю горілку, як воду!“ | 7. „Ой, ти, мила-чорноброва,
Поїдемо в ліс по дрова!
Тпру, стій, моя люба,
Прив'яжу тебе до дуба!“ |
| 4. Як став милий продавати
Та на милу купувати,—
Нічим в хаті запалити,
Ніщо дітям ізварити. | 8. Ой, став милий дров рубати
Та на сонце поглядати,
А сонечко вже нерано,
А йому ще тих дров мало. |

9. Іде милий під гору,
Вдарив милу по чолю:
„Гов, помалу, чорноброва,
Перевернеш мені дрова!“

10. Приїхав він до ворот,
Дав їй їсти околот...
„Ой, ти даєш мені їсти,
А я б рада трохи сісти!“

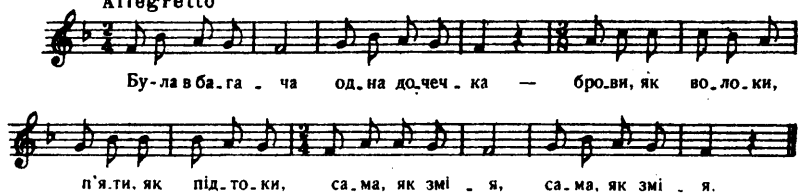
11. Продай, милий, черевички,
Купи собі сиві бички,
Бо я панського роду,
Не ходила в возі зроду!“





БУЛА В БАГАЧА

Allegretto



- | | |
|---|---|
| 1. Була в багача
Одна дочечка —
Брови, як волоки,
П'яти, як підтоки,
Сама, як змія. (2) | 4. Ой, з'їла вона
Вола, барана,
Три горшки кашечки.
Чотири качечки,
Та й ще голодна. (2) |
| 2. Батько її бив,
Розуму учив:
В'язав її ниткою,
Бив її соломкою,
Та й ще не навчив. (2) | 5. Випила вона
Сім відер вина,
Сім відер горілки,
Ще й перцю півмірки,—
Неп'яна була. (2) |
| 3. Вона з того зла
Спатоньки лягла...
Устала раненько,
Вмилася гарненько,
Ще й поснідала. (2) | 6. Сідала вона
Та ворон-коня,
На коня сідала,
На хлопців моргала:
„Уха, уха-ха!“ (2) |





СІЯВ КОЗАК ПШЕНИЧЕНЬКУ

Andantino
SOLO

Сі - яв ко - зак пше - ни - чень - ку, та ні - ко - му жа - ти ...

DUO

CORO

Пи - та - є - ться а й син ма - те - рі, ко - то - ру - ю бра - ти. бра - ти.

- | | |
|---|---|
| 1. Сіяв козак пшениченьку,
Та нікому жати ...
Питається а й син матері,
Которую брати. } 2 | 4. Багата - губата
Та все вона горда,
Ой, як вийде а й на вулицю, } 2
Як у свині морда. |
| 2. Ой, чи тую багатую —
Воли та корови,
Ой, чи тую а й сиротину,
Що чорні брови. } 2 | 5. А та бідна сиротина
Та все вона пишна,
Ой, як вийде а й на вулицю, } 2
Як у саду вишня. |
| 3. А чи тую багатую,
Що мати веліла,
А чи тую а й сиротину,
Що серце боліло. } 2 | 6. Багата - губата
Та все вона дметься,
А бідная а й сиротина } 2
К серцю пригорнеться! |





НА БЕРЕЗУ ДУБ ПОХИЛИВСЯ

Allegro

На бе-ре-зу дуб по-хи-лив-ся, на ба-га-ту чорт за-ди-вив-ся,
на вбо-гу-ю — доб-рі-ї лю-ди, з у-бо-го-ї гос-по-динь-ка бу-де!

На березу дуб похилився,
На багату чорт задивився,
На вбогую — добрі люди,
З убогої господинька буде!



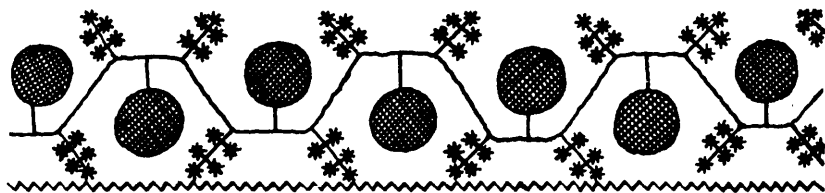


КОТИЛАСЯ БОЧКА



- | | |
|---|--|
| 1. Котилася бочка
Та все з огірками...
Зажурилися багаті
Бідними дівками. } 2 | 4. В багатій дівчиноньки
Намисто на грудях,
Попід гору несе воду — } 2
Хрипить її в грудях. |
| 2. Не журіться, багаті,—
Така наша доля!
А в котрої доля добра, } 2
Та вийде й без поля! | 5. А в бідній дівчиноньки
Одна коралина,
Попід гору несе воду — } 2
Цвіте як калина. |
| 3. А бідная дівчинонька
Дві копи нажала,
А багата дівчинонька } 2
В борозні лежала. | 6. А в бідній дівчиноньки
Намисто немає,
Попід гору несе воду — } 2
Як мак процвітає! |





А У ТИХ БАГАЧОК



1. А у тих багачок
Та по сім сорочок,
А у мене одна,
Коли біла щодня.
2. Я звечора намочу,
Опівночі полощу,
А до світа вберусь,
Ще й до хлопців сміюсь!



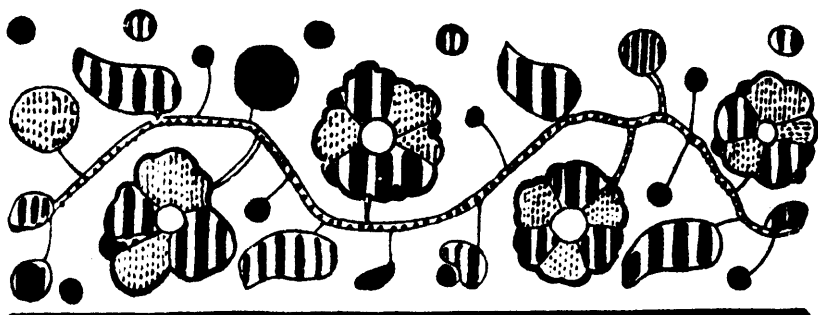
ВІСНИК

ДІТЯЧІ
ПІСНІ



А.К.





ОЙ, ХОДИТЬ СОН КОЛО ВІКОН

Andante

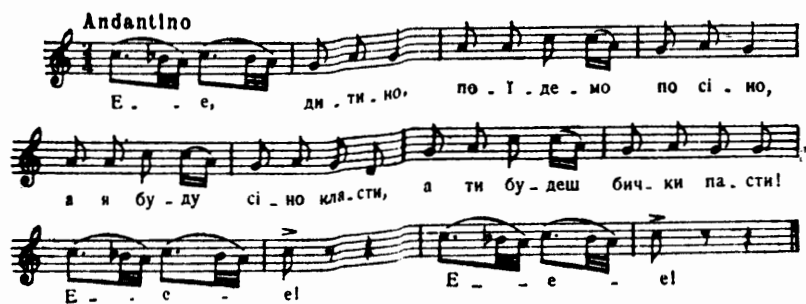
ОЙ, ХОДИТЬ СОНКО . ЛО ВІ . КОН, ОЙ, ХОДИТЬ СОНКО . ЛО ВІ . КОН,
 а дрі . мо . та ко . ло пло . та, а дрі . мо . та ко . ло пло . та.

- | | |
|--|--|
| 1. Ой, ходить сон коло вікон, (2)
А дрімота коло плота. (2) | 4. Там ми будем почувати, (2)
Мале дитя колисати!* (2) |
| 2. Питається сон дрімоти: (2)
„Де ж ми будем почувати?“ (2) | 5. Ой, спи, дитя, колишу тя, (2)
А як заснеш, то лишу тя. (2) |
| 3. „Там ми будем почувати, (2)
Де хатина теплесенька. (2) | 6. Сама піду на роботу, (2)
Та й прийду аж у суботу! (2) |



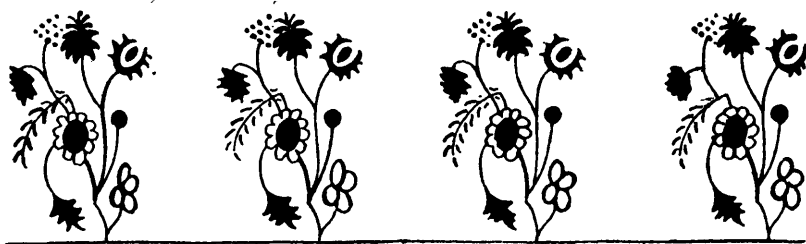


Е-Е, ДИТИНО



Е-е, дитино,
Поїдемо по сіно,
А я буду сіно класти,
А ти будеш бички пасти!
Е-е-е! Е-е-е!





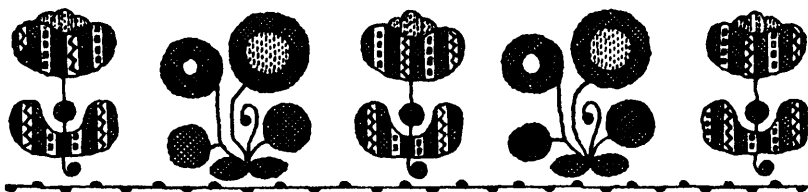
КОЛИСОНЬКО, КОЛИСОНЬКО

Andantino

Ко - ли - сонь - ко, ко - ли - сонь - ко,
ко - ли - ши нам ди - ти - нонь - ку,
а щоб спа - ло, не пла - ка - ло,
а щоб рос - ло, не бо - лі - ло -
ні го - лов - ка, ні все ті - ло.

Колисонько, колисонько,
Колиши нам дитиноньку,
А щоб спало, не плакало,
А щоб росло, не боліло —
Ні головка, ні все тіло.





АЙ, НУ, КОТЕ-КОТИНО

Andantino

1. Ай, ну, ко - те — ко - ти - но, за - сни, ма - ла ди - ти - но!
 2. За - сни, за - сни, за - дрі - мая, та ні - чо - го не - ду - мая!

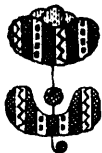
А, а, а, а, а, а, а!
 А, а, а, а, а, а, а!

3. Ай, ну, лю - лі — лю - лі, на - ле - ті - ли гу - лі.
 4. На - ле - ті - ли гу - лі та й сі - ли на лю - лі!

А, а, а, а, а, а, а!
 А, а, а, а, а, а, а!

- | | |
|---|---|
| 1. Ай, ну, коте-котино,
Засни, мала дитино! | 6. Ай, ну, люлі-люлечки,
Шовкові вервечки. |
| 2. Засни, засни, задрімай,
Та нічого не думай! | 7. Золоті бильця —
Колихать чорнобривця. |
| 3. Ай, ну, люлі-люлі,
Налетіли гулі. | 8. Ай, ну, люлі-люлі,
Налетіли гулі. |
| 4. Налетіли гулі
Та й сіли на люлі. | 9. Сіли на воротах
В червоних чоботах. |
| 5. Стали думать і гадать,
Чим дитину дарувать. | 10. Стали вони воркувати,
Та нічого було дати. |

- | | |
|--|--|
| 11. Ай, ну, коте-котино,
Засни, мала дитино! | 16. Пішов котик рятувати,
З води кицю витягати. |
| 12. Ай, ну, коте, не гуди:
Спить дитина, не буди! | 17. Та взяв кицю за вухо,
Та й витягнув, де сухо. |
| 13. Дитяточко малее,
Воно спати радее. | 18. Ай, ну-ну-ну, коти два,
Та ще й сірі обидва! |
| 14. Пішла киця по водицю
Та й упала у криницю. | 19. По садочку ходять,
Горобчиків ловлять. |
| 15. Стала плакати і кричати,
Та нікому рятувати. | 20. Ай, ну, коти, не гудіть:
Спить дитина, не будіть! |





КОТИКУ СІРЕНЬКИЙ

Moderato

1. Ко . ти . ку сі . рень . кий, ко . ти . ку бі . лень . кий,
 2. Не хо . ди по ха . ті, не бу . ди ди . ти . ти!

кот . ку во . ло . ха . тий, не хо . ди по ха . ті!
 Ди . тя бу . де спа . ти, ко . тик вор . ко . та . ти.

3. Оя, на ко . та вор . ко . та, на ди . ти . ну дрі . мо . та, а, а, лю . лі!

1. Котику сіренький,
 Котику біленький,
 Котку волхатий,
 Не ходи по хаті!

2. Не ходи по хаті,
 Не буди дитяти!
 Дитя буде спати,
 Котик воркотати.

3. Оя, на kota воркота,
 На дитину дрімота,
 А, а, люлі!





ДЗЬОБ, ДЗЬОБ

Andantino

1. Дзьоб, дзьоб, дзьобка ма - лень - ка, по - ві - дай, по - ві - дай,
де ж тво - я нь - ка? 2. Чи на ма - ків - ці си - ді - ла, си - ді - ла,
чи дрібний ма - чок дзьо - ба - ла, дзьо - ба - ла?
3. Дзьоб, дзьоб, дзьо - ба - нець, пішла дів - ка у та - нець, а за нею мо - ло - дець!

1. Дзьоб, дзьоб, дзьобка маленька,
Повідай, повідай, де ж твоя ненька?
2. Чи на маківці сиділа, сиділа,
Чи дрібний мачок дзьобала, дзьобала?
3. Дзьоб, дзьоб, дзьобанець,
Пішла дівка у танець,
А за нею молодець!





БІГЛА КІЗКА ТОПИТИСЯ

Allegretto



Біг - ла кіз - ка то - пи - ти - ся, а ца - по - чок - ди - ви - ти - ся.



Впа - ла кіз - ка в о - полон - ку, а ца - по - чок за го - лов - ку — смик до - го - ри!

Бігла кізка топиться,
А цапочок — дивитися.
Впала кізка в ополонку,
А цапочок за головку —
Смик догори!





БУВ СОБІ ЖУРАВЕЛЬ

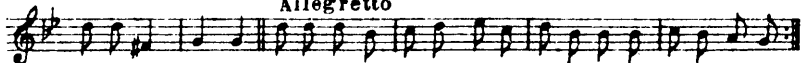
БЕЗКОНЕЧНА

Andante



1. Був со . бі жу . равель та жу . ра . воч . ка, на . ко . си - ли сін . ця
2. Був со . бі ...

Allegretto



пов . ні я . сел . ця ... На . ша піс . ня гар . на й но . ва, по . чи . най . мо і . ї зно . ва!

1. Був собі журавель
Та журавочка,
Накосили сінця
Повні ясельця ...

Приспів:

Наша пісня гарна й нова,
Починаймо її знова!

2. Був собі журавель ... і т. д.



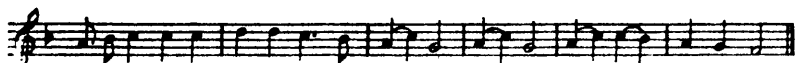


СОЛОВЕЄЧКУ СВАТКУ, СВАТКУ

Allegretto



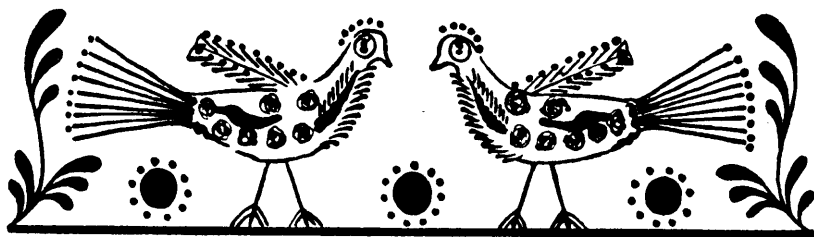
Со.ло.ве.єч.ку сват.ку, сват.ку, чи бу.вав же ти в на.шім сад.ку,



чи ви.дав же ти, як мак сі.ють? Ой, так, ой, так, ой, так сі.ють мак!

1. Соловеєчку сватку, сватку,
Чи бував же ти в нашім садку,
Чи видав же ти, як мак сіють?
Ой, так, ой, так, ой, так сіють мак!
2. Соловеєчку сватку, сватку,
Чи бував же ти в нашім садку,
Чи видав же ти, як ріс мак?
Ой, так, ой, так, ой, так поріс мак!
3. Соловеєчку сватку, сватку,
Чи бував же ти в нашім садку,
Чи видав же ти, як рвуть мак?
Ой, так, ой, так, ой, так рвуть мак!
4. Соловеєчку сватку, сватку,
Чи бував же ти в нашім садку,
Чи видав же ти, як ідять мак?
Ой, так, ой, так, ой, так ідять мак!





ДЕСЬ ТУТ БУЛА ПОДОЛЯНОЧКА

Andantino

Десь тут бу-ла по-до-ля-ноч-ка, десь тут бу-ла мо-ло-де-сень-ка.

Тут во-на сі-ла, тут во-на впа-ла, до зем-лі при-па-ла, бо во-ди не ма-ла.
сім літ не вми-ва-лась,

1. Десь тут була подольночка,
Десь тут була молодесенька.
Тут вона сіла,
Тут вона впала,
До землі припала,
Сім літ не вмивалась,
Бо води не мала.

2. Ой, устань, устань, подольночко,
Ой, устань, устань, молодесенька!
Умий своє личко,
Та личко біленьке,
Біжи до Дунаю,
Бери молоденьку,
Бери ту, що скраю!





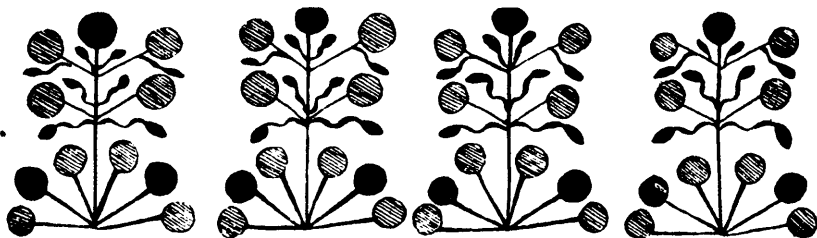
ОЙ, НА ГОРІ МАК

Andantino



Ой, на горі мак,
Під горою так ...
Мак, маки, маківочки,
Золотії голівочки,
Станьте ви так,
Як на горі мак!





ІДИ, ІДИ, ДОЩИКУ

Allegro

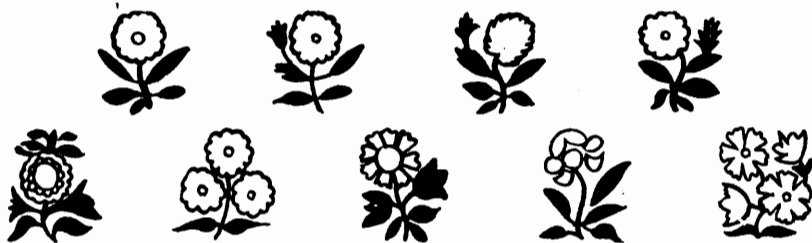
І - ди, і - ди, до - щи - ку, І - ди, і - ди, до - щи - ку,
 зва - рю то - бі бор - щи - ку
 в по - лив' - я - нім гор - щи - ку!

цеб - ром, від - ром, дій - ни - це - ю над на - шо - ю

паш - ни - це - ю! І - ди, і - ди, до - щи - ку, зва - рю то - бі бор - щи - ку!

Іди, іди, дощику,
 Зварю тобі борщику
 В полив'янім горщику!
 Іди, іди, дощику,
 Цебром, відром, дійницею
 Над нашою пашницею!
 Іди, іди, дощику,
 Зварю тобі борщику!





ОЙ, НА ГОРІ ЖИТО

Allegretto



1. Ой, на горі жито,
Сидить зайчик,
Він ніжками чеберяє.

Приспів:

Коли б такі ніжки мала,
То я б ними чеберяла,
Як той зайчик,
Як той зайчик!

2. Ой, на горі гречка, Сидить зайчик,
Він ніжками чеберяє. 3. Ой, на горі просо,
Сидить зайчик,
Він ніжками чеберяє.

Приспів...

Приспів...





ПАВУК СІРИЙ

Andante

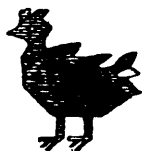
1. Па - вук сі - рий, во - ло - ха - тий, на ма - лих му - шок.
па - вук хи - жий, го - ло - ва - тий,
па - ву - ти - му сну - е в ха - ті

2. Муш - ко, муш - ко, сте - ре - жи - ся, па - ву - ти - ни не тор - кай,
бо як зло - вить па - вук лю - тий, бу - де, муш - ко, то - бі край!

1. Павук сірий, волохатий,
Павук хижий, головатий,
Павутину снує в хаті
На малих мушок.

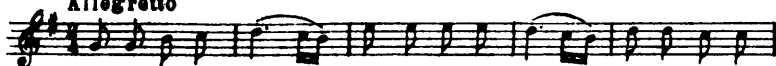
2. Мушко, мушко, стережися,
Павутини не торкай,
Бо як зловить павук лютий,
Буде, мушко, тобі край!



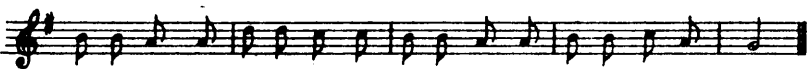


ОЙ, НА ГОРІ ЛЬОН

Allegretto



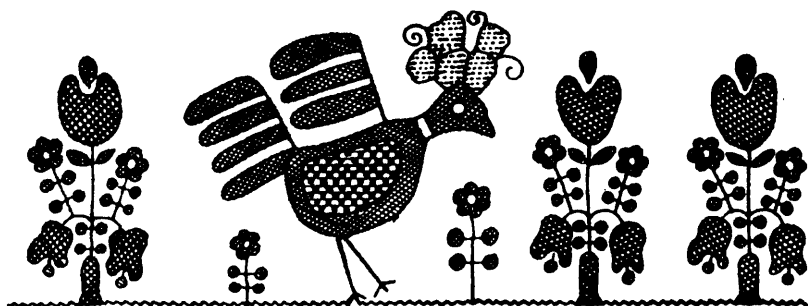
Ой, на го-рі льон, а в до-ли-ні мак... Мо-ї лю-бі



су-сі-донь-ки. про-си-мо вас, со-ко-лонь-ки, по-сі-дай-те враз!

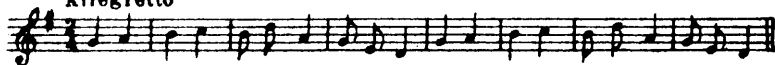
- | | |
|--|---|
| 1. Ой, на горі льон,
А в долині мак...
Мої любі сусідоньки,
Просимо вас, соколоньки,
Посідайте враз! | 4. Ой, на горі льон,
А в долині мак...
Мої любі сусідоньки,
Просимо вас, соколоньки,
Ізійдіться враз! |
| 2. Ой, на горі льон,
А в долині мак...
Мої любі сусідоньки,
Просимо вас, соколоньки,
Повставайте враз! | 5. Ой, на горі льон,
А в долині мак...
Мої любі сусідоньки,
Просимо вас, соколоньки,
Потанцюйте враз! |
| 3. Ой, на горі льон,
А в долині мак...
Мої любі сусідоньки,
Просимо вас, соколоньки,
Розійдіться враз! | 6. Ой, на горі льон,
А в долині мак...
Мої любі сусідоньки,
Просимо вас, соколоньки,
Заплещіте враз! |



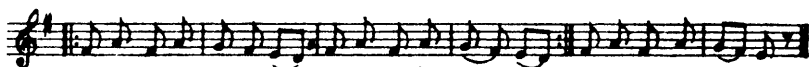


ТА ВНАДИВСЯ ЖУРАВЕЛЬ

Allegretto



Та вна - див - ся жу - ра - вель, жу - ра - вель до ба - би - них ко - но - пель, ко - но - пель.



Та - кий, та - кий жу - ра - вель, та - кий, та - кий ци - ба - тий, ко - но - пель - ки щип - ле,
та - кий, та - кий но - са - тий, та - кий, та - кий диб - ле.

1. Та внадився журавель, журавель,
До бабиних конопель, конопель.

Приспів:

Такий, такий журавель,
Такий, такий цибатий,
Такий, такий носатий,
Такий, такий дибле,
Конопельки щипле.

2. Ой, я тому журавлю, журавлю
Кием ноги переб'ю, переб'ю!

Приспів...

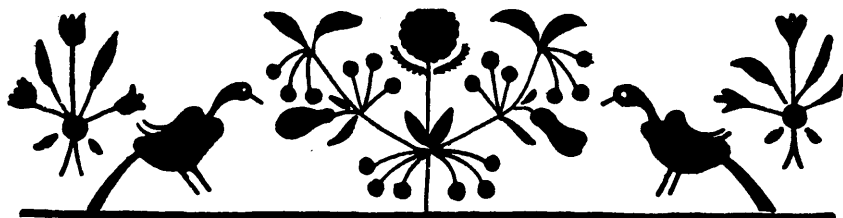
3. Та щоб же він не дибав, не дибав,
Конопельок не щипав, не щипав!

Приспів...

4. Оце тобі, журавель, журавель,
Щоб не займав конопель, конопель!

Приспів...





ГОРОБЕЙКОВА МАТІНКА

Andantino

Го - ро - бей - ко - ва ма - тін - ка, ма - тін - ка, та на ма - ків - ці

си - ді - ла, си - ді - ла, та дробен мачок дзьобала, дзьобала... Скіць го - ро - бець

на ко - зу - бець, а ви, ді - воч - ки, чор.но.бри.воч - ки, ве - діть та - нець!

Горобейкова матінка, матінка
 Тз на маківці сиділа, сиділа,
 Та дробен мачок дзьобала, дзьобала ...
 Скіць горобець на козубець,
 А ви, дівочки, чорнобривочки,
 Ведіть танець!





ТАНЦЮВАЛИ МИШІ

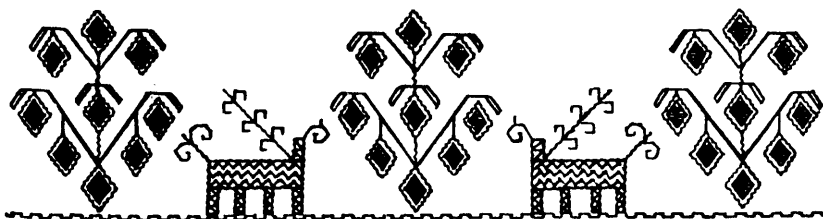
Allegro

Тан - цю - ва - ли ми - ші по ба - би - ній хи - жі ...

Ста - ло ба - бі за та - нець — з'ї - ли ми - ші бу - ха - нець!

Танцювали миші
По бабиній хижі...
Стало бабі за танець—
З'їли миші буханець!





ТА Й ПРОСИЛА БАРАНЧИКА ВІВЦЯ

Andantino

Та й про - си - ла ба - ран - чи - ка вів - ця:

„Вко - си ме - ні, ба - ран - чи - ку, сін - ця!

Та й хто зна - є, я - ка бу - де зи - ма,

чи ви - йду я на вес - нонь - ку жи - ва!“

Та й просила баранчика вівця:
 „Вкоти мені, баранчику, сінця!
 Та й хто знає, яка буде зима,
 Чи вийду я на весноньку жива!“



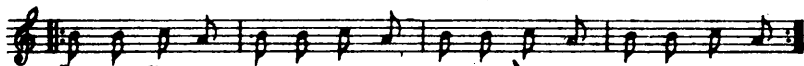


БІГЛО, БІГЛО КОЗЕНЯТКО

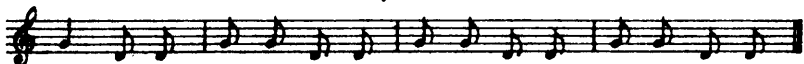
Allegro



Бі_гло, бі_гло, ко_зе_нят_ко льод_ком, льод_ком, за ним, за ним ца_пок слі_д_ком ...



Во_но бі_гло то_пи_ти_ся, за ним ца_пок ди_ви_ти_ся,
во_но бі_гло в о_по_лон_ку, йо_го ца_пок за го_лов_ку:



„Стій, ко_зо, не то_пи_ся, ще на ме_не по_ди_ви_ся!“

Бігло, бігло
Козенятко льодком, льодком,
За ним, за ним
Цапок слідком ...
Воно бігло топиться,
За ним цапок дивитися,
Воно бігло в ополонку,
Його цапок за голову:
„Стій, козо, не топись,
Ще на мене подивися!“



**ПІСНІ
ЛІТЕРАТУРНОГО
ПОХОДЖЕННЯ**





ЯКБИ МЕНІ ЧЕРЕВИКИ

Allegro



1. Якби мені черевиків,
То пішла б я на музики,—
Горенько мое! (2)
2. Черевиків немає,
А музика грає, грає,
Жалю завдає! (2)
3. Ой, піду я боса полем,
Пошукаю свою долю,—
Доленько моя! (2)
4. Глянь на мене, чорнобриву,
Моя доле неправдива,—
Безталанна я! (2)
5. Дівчаточка на музиках
У червоних черевиках—
Я світом нужу... (2)
6. Без розкоші, без любові
Зношу свої чорні брови—
У наймах зношу!.. (2)





ТАКА П ДОЛЯ

Andante

Та . ка і . ї до . ля... О бо . же мій ми . лий, за
що ж ти ка . ра . еш і . ї мо . ло . ду? За те, що так ши . ро . во .
на по . лю . би . ла ко . зацькі . ї о . чі?.. Про . сти си . ро . ту!

1. Така П доля... О, Боже мій милий,
За що ж ти караєш П молоду?
За те, що так щиро вона полюбила
Козацькі о Трости сироту!
2. Кого ж їй любити? Ні батька, ні неньки:
Одна, як та пташка в далекім краю!
Пошли ж ти їй долю — вона молоденька,—
Бо люди чужії П засміють.
3. Чи винна ж голубка, що голуба любить?
Чи винен той голуб, що сокіл убив?
Сумує, воркує, білим світом нудить,
Літає, шукає, дума — заблудив.





РЕВЕ ТА СТОГНЕ ДНІПР ШИРОКИЙ

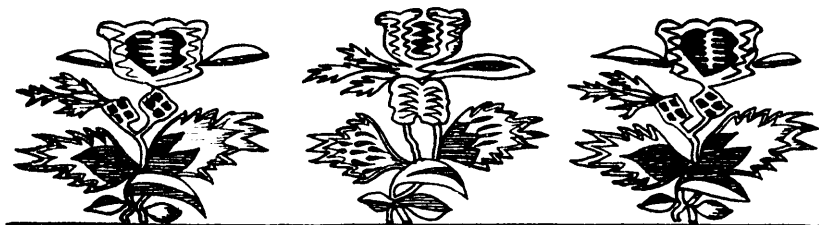
Andante



- | | |
|---|---|
| 1. Рече та стогне Дніпр широкий,
Сердитий вітер завива,
Додолу верби гне високі, } 2
Горами хвилю підійма. } 2 | 2. І блідий місяць на ту пору
Із хмари де-де виглядав,
Неначе човен в синім морі } 2
То виринав, то потопав. } 2 |
|---|---|

3. Ще треті півні не співали,
Ніхто ніде не гомонів,
Сичі в гаю перекликались, } 2
Та ясен раз-у-раз скрилів. } 2





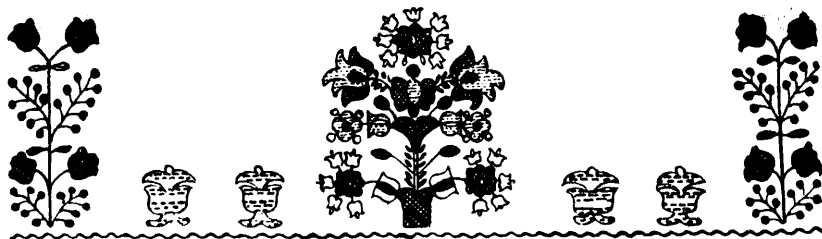
ТЕЧЕ ВОДА В СИНЄ МОРЕ

Adagio



- | | |
|---|--|
| 1. Тече вода в синє море,
Та не витікає;
Шука козака свою долю,
А долі немає. | 4. На чужині не ті люди,
Тяжко з ними жити!
Ні з ким буде поплакати,
Ні поговорити*. |
| 2. Пішов козак світ-заочі—
Грає синє море,
Грає серце козацьке,
А думка говорить: | 5. Сидить козак на тім боці,
Грає синє море,
Думав, доля зустрінеться—
Спіткалося горе! |
| 3. „Куди ти йдеш, не спитавшись?
На кого покинув
Батька, неньку стареньку,
Молоду дівчину? | 6. А журавлі летять собі
На той бік ключами.
Плаче козак—шляхи биті
Заросли тернами... |





НАЩО МЕНІ ЧОРНІ БРОВИ

Andantino



1. Нащо мені чорні брови,
Нащо карі очі,
Нащо літа молодії, } 2
Веселі, дівочі?
2. Літа мої молодії
Марно пропадають,
Очі плачуть, чорні брови } 2
Од вітру линяють.
3. Серце в'яне, нудить світом,
Як пташка без волі.
Нащо ж мені краса моя, } 2
Коли нема долі?
4. Тяжко мені сиротою
На сім світі жити:
Свої люди — як чужії, } 2
Ні з ким говорити.

5. Нема кому розпитати,
Чого плачуть очі;
Нема кому розказати, } 2
Чого серце хоче,

6. Чого серце, як голубка,
День і ніч воркує,—
Ніхто його не питає, } 2
Не знає, не чує.

7. Чужі люди не питають —
Та й нащо питати?
Нехай плаче сиротина, } 2
Нехай літа тратить!

8. Плач же, серце, плачте, очі
Поки не заснули,
Голосніше, жалібніше, } 2
Щоб вітри почули,

9. Щоб понесли буйнесенькі
За синєє море —
Чорнявому, зрадливому } 2
На лютеє горе!





ОЙ, ОДНА Я, ОДНА

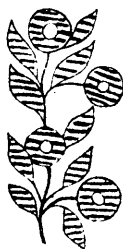
Andante
SOLO

Ой, од-на я, од-на, як би-ли - ноч - ка в по-лі

CORO

та не дав ме-ні Бог а-ні ща-стя, ні до-лі.

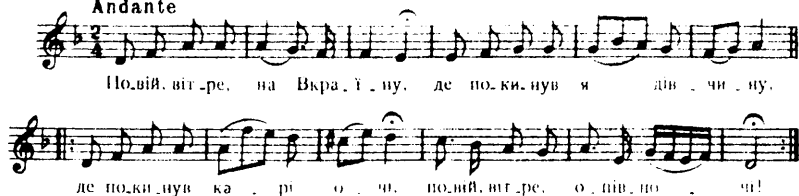
- | | |
|---|---|
| 1. Ой, одна я, одна,
Як билиночка в полі,
Та не дав мені Бог
Ані щастя, ні долі. | 3. Ані братика я,
Ні сестрички не знала,
Між чужими зросла,
Уже й в'янути стала... |
| 2. Тільки дав мені Бог
Красу, карії очі,
Та й ті виплакала
В самотині дівочій. | 4. Де ж дружина моя?
Де ви, добрії люди?
Їх нема... Я сама,
А дружини — й не буде! |





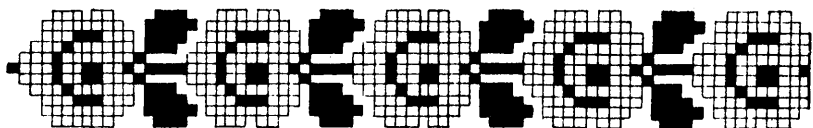
ПОВІЙ, ВІТРЕ, НА ВКРАЇНУ

Andante



- | | |
|---|--|
| 1. Повій, вітре, на Вкраїну,
Де покинув я дівчину,
Де покинув карі очі,
Повій, вітре, опівночі! } 2 | 5. Чи спить мила, чи збудилась,
Спитай її, з ким любилась,
З ким любилась і кохалась,
І любити присягалась? } 2 |
| 2. Між горами там долина,
В тій долині єсть хатина,
В тій хатині дівчинонька,
Дівчинонька - голубонька. } 2 | 6. Як заб'ється в ній серденько,
Як зітхне вона тяженько,
Як заплачуть карі очі,— } 2
Вертай, вітре, опівночі! |
| 3. Повій, вітре, до схід сонця,
До схід сонця край віконця:
Край віконця постіль біла,
Постіль біла, дівка мила. } 2 | 7. А як мене позабула
І другого пригорнула,
То розвійся край долини, } 2
Не вертайся з України!.. |
| 4. Повій, вітре, тишком - нишком
Над рум'яним, білим личком,
Над тим личком нахилися,
Чи спить мила, подивися! } 2 | 8. Вітер віє, вітер віє,
Серце в'яне, серце мліє ...
Вітер віє, не вертає,
Серце з жалю замирає ... } 2 |





ЗАКУВАЛА ТА СИВА ЗОЗУЛЯ

Andantino

pp За - ку - ва - ла та си - ва зо - зу - ля вран - ці - ра - но
на зо - рі; ой, за - пла - кали хлоп - ці - мо - лод - ці, гей, гей,
та на чу - жи - ні в не - во - лі, в тюр - мі... Во - ни пла - ка - ли,
гір - ко ри - да - ли, сво - ю до - лю ви - кли - ка - ли:
pp „Ой, по - вій, по - вій, та буй - не - сенький ві - тре,
та й ви - не - си нас із кай - да - нів, з не - во - лі
та й по - над мо - рем; та й по - не - си на Вкра - ї - ну,
в чи - сте - є по - ле;
гей, гей, нас на Вкра - ї - ну.. *ppp*

marcato e sempre cresc.

pp

А на Вкраїні-там сонечко, сиє козацтво гуляє, гу-

ff *pp*

ляє і нас виглядає, нас виглядає

SOLO

Є! По синьому морю байдаки під нітром гуляють,

братів щоб визволяти, заповождічим-дуж поспішають.

TUTTI

pp *ff* *pp*

Гей, як зачули ту рецькі і султани, та й ізвели

ще гіршекувати

ликувати кайдани... Султанигу рецькі, сул-

тани звели, ликувати кайдани, кайданикувати, зве-

ли, ли ще гіршекувати кайдани!

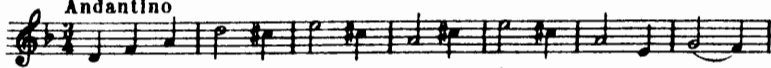
Закувала та сива зозуля
Вранці-рано на зорі;
Ой, заплакали хлопці-молодці,
Гей, гей, та на чужині в неволі, в тюрмі...
Вони плакали, гірко ридали,
Свою долю викликали:
„Ой, повій, повій, та буйнесенький вітре,
Та й понад морем;
Та й винеси нас із кайданів, з неволі
В чистеє поле;
Та й понеси на Україну,
Гей, гей, нас на Україну...
А на Україні — там сонечко сяє,
Козацтво гуляє, гуляє і нас виглядає, нас виглядає!“
По синьому морю
Байдаки під вітром гуляють,
Братів щоб визволяти,
Запорожці чимдуж поспішають.
Гей, як зачули турецької султани,
Та й ізвелили ще гірше кувати кайдани...
Султани турецькі, султани звеліли
Кувати кайдани, кайдани кувати,
Звеліли ще гірше кувати кайдани!





СТОІТЬ ГОРА ВИСОКАЯ

Andantino



1. Стоїть гора високая,
Попід горою гай, гай...
Зелений гай, густесенький,
Неначе справді рай!
2. Під гаєм в'ється річенька,
Як скло вода блищить,
Долиною зеленою
Кудись вона біжить.
3. Край берега у затишку
Прив'язані човни,
А три верби схилилися,
Мов журяться вони,
4. Що пройде красне літечко,
Повіють холода,
Осиплеться їх листячко
І понесе вода.
5. Журюся й я над річкою...
Біжить вона, шумить,
А в мене бідне серденько
І мліє, і болить.
6. Ой, річенько, голубонько!
Як хвилячки твої,
Пробігли дні щасливі
І радощі мої!
7. До тебе, любя річенько,
Ще вернеться весна,—
А молодість не вернеться,
Не вернеться вона!..
8. Стоїть гора високая,
Зелений гай шумить,
Пташки співають голосно,
І річенька блищить...
9. Як хороше, як весело
На білім світі жити!..
Чого ж у мене серденько
І мліє, і болить?
10. Болить воно та журиться,
Що вернеться весна,
А молодість... не вернеться,
Не вернеться вона!





ДЕ ТИ БРОДИШ, МОЯ ДОЛЕ

Adagio

Де ти бро . диш, мо-я до . ле? Не до-кли-чусь я те-бе?

Де ти бродиш, мо-я до . ле?

До-сі б мож . на ди-ке поле пригор-ну . ти до се-бе.

До-сі б мож-на ди-ке по . ле

Все пи-та . ю, все шу-ка . ю, аж сер-день . ко із-в'я-лив ...

Все пи-та . ю, все шу-ка . ю

Все пи-та . ю, все шу-ка . ю, аж сер-день-ко із-в'я-лив.

1. Де ти бродиш, моя доле?
Не докличусь я тебе!
Досі б можна дике поле
Пригорнути до себе.
Все питаю, все шукаю,
Аж серденько ізв'ялив...
Все питаю, все шукаю,
Аж серденько ізв'ялив.
2. Чи на морі між купцями
Лічиш з краму бариші,
Чи в хороміх з панянками
Ти регочешся вночі?
Чи при місяці, без сонця
Чешеш кучері дівкам,
Чи на небі із віконця
Сучиш дулі біднякам?

3. Чи край моря на долині
Диким маком ти цвітеш,
Чи у лузі на калині
Та зозулею куєш?
Ой, змилуйся, моя нене,
Та край мене хоч присядь,
Хоч постій ти біля мене,
То я тому я буду рад!





ГУДЕ ВІТЕР ВЕЛЬМИ В ПОЛІ

Allegretto

Музична партитура з чотирма рядками нот та українськими текстами під ними.

Гу - де ві - тер вель - ми в по - лі, ре - ве, ліс ла - має...

Пла - че ко - зак мо - ло - день - кий, до - лю про - кли - на - є.

Гу - де ві - тер вель - ми в по - лі, ре - ве, ліс ла - має...

Ко - зак нудить - ся, сер - деш - ний, що ро - бить — не зна - є.

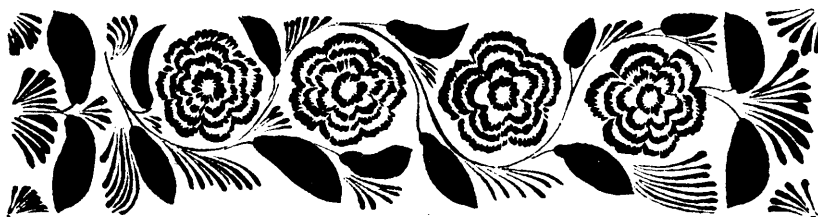
1. Гуде вітер вельми в полі,
Реве, ліс ламає...
Плаче козак молоденький,
Долю проклинає.
Гуде вітер вельми в полі,
Реве, ліс ламає...
Козак нудиться, сердешний,
Що робить — не знає.

2. Гуде вітер вельми в полі,
Реве, ліс ламає...
Козак стогне, бідолаха,
Сам собі гадає:
„Ревеш, вітре, та не плачеш,
Бо тобі не важко!
Ти не знаєш в світі горя,
Так тобі й не важко!

3. Тобі все одно, чи в полі,
Чи де ліс ламаєш,
Чи по морю хвилі гониш,
Чи криші здираєш --
Солом'яні і залізні,
Яку де зустрінеш,
Снігом людей замітаєш,
В полі як застигнеш.

4. Одірви ж од серця тугу,
Рознеси по полю,
Щоб я, бідний, не плакався
На нещасну долю!
А коли цього не зробиш,
То кинь мене в море,
Нехай зо мною потоне
Моє люте горе!"





ВІЮТЬ ВІТРИ, ВІЮТЬ БУЙНІ

Andante



- | | |
|--|--|
| 1. Віють вітри, віють буйні,
Аж дерева гнуться...
Ой, як болить моє серце,
А сльози не ллються! } 2 | 5. Що на* полі, на пісочку.
Без роси на сонці...
Тяжко жити без милого } 2
І в своїй сторонці! |
| 2. Трачу літа в лютім горі
І кінця не бачу,
Тільки тоді і полегша, } 2
Як нишком поплачу. | 6. Де ти, милий, чорнобривий?
Де ти? Озовися!
Як я, бідна, тут горюю, } 2
Прийди подивися! |
| 3. Не допоможуть сльози горю,
Серцю легше буде;
Хто щасливим був часочок, } 2
Повік не забуде. | 7. Полетіла б я до тебе,
Та крилець не маю,
Щоб побачив, як без тебе } 2
З горя висихаю. |
| 4. Єсть же люди, що і моїй
Завидують долі:
Чи щаслива ж та билина, } 2
Що росте у полі?.. | 8. До кого ж я пригорнуся,
І хто приголубить,
Коли тепер нема того, } 2
Який мене любить?.. |





ОЙ, Я НЕЩАСНИЙ

Adagio

Ой, я не - щас - ний, що ж ма - ю ді - я - ти?

По - лю - бив дів - чи - ну та й не мо - жу взя - ти!

Тим не мо - жу взя - ти, що за - ру - че - на - я!

До - ле ж мо - я, до - ле, до - ле не - щас - на - я!

1. Ой, я нещасний,
 Що ж маю діяти?
 Полюбив дівчину
 Та й не можу взяти!
 Тим не можу взяти,
 Що заручена!
 Доле ж моя, доле,
 Доле нещасная!

2. Просив же я її,
 Щоб мене любила,
 Щоб вона другого
 Зовсім розлюбила.
 А вона не хоче,
 Бо я небагатий,—
 Ох, я ж нещасний,
 Що ж маю діяти?

3. Вже місяць ясний
 Світить над водою,
 А я, нещасний,
 Живу сиротою;
 Живу, заливаюсь
 Гіркими сльозами,—
 Ох, літа мої,
 Пропав же я з вами!





НЕ ЩЕБЕЧИ, СОЛОВЕЙКУ

Andante



- | | |
|---|--|
| 1. Не щебечи, соловейку,
На зорі раненько,
Не щебечи, малюсенький, } 2
Під вікном близенько! | 5. Твоя пісня дуже гарна,
Ти гарно співаєш:
Ти щасливий, спарувався } 2
І гніздечко маєш. |
| 2. Як засвищеш ти, засвищеш,
Неначе заграєш,
Аж заб'ється в грудях серце, } 2
Душу розважаєш. | 6. А я бідний, безталанний,
Без пари, без хати,—
Не довелось мені в світі } 2
Весело співати. |
| 3. Як засвищеш голосніше,
А далі тихенько,
Аж у душі похолоне } 2
І замре серденько. | 7. Давно чутки я не маю
Про свою дівчину,
Цілий вік свій усе плачу } 2
На лиху годину. |
| 4. А як трошки перестанеш,—
Луна всюди піде...
Ти і в темну ніч веселий, } 2
Як і сонце зійде. | 8. Ой, як важко пугачеві
Проти води плити,
А ще тяжче мені в світі } 2
Без милої жити! |

9. Сонце сходить — я журюся,
А заходить — плачу:
Котру люблю дівчиноньку, } 2
Тієї не бачу.

11. Ти лети, співай тим людям,
Котрі веселяться:
Вони піснею твоєю } 2
Будуть забавляться!

10. Не щебечи, соловейку,
Як сонце пригріє,
Не щебечи, малюсенький, } 2
Як і вечоріє!

12. А мені така пісня
Душу розриває,
Гірше б'ється в грудях серце } 2
І дух замирає.

13. Мені пугач — так годиться:
Стогне, не співає;
Нехай стогне коло мене } 2
І смерть ізвіщає!





СКАЖИ МЕНІ ПРАВДУ

Adagio

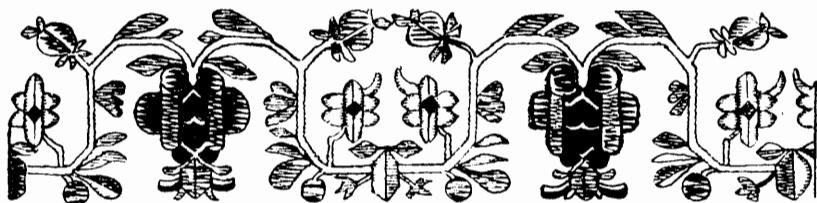
Ска - жи ме - ні прав - ду, мій доб-рий ко - за - че, що
ді - я - ти сер - цю, ко - - ли за - бо - лить? Як
сер - це за - стог - не і гір - ко за - пла - че, як
ду - же без ща - стя во - но за - ще - мить? Як - но за - ще - мить?

1. Скажи мені правду, мій добрий козаче,
Що діяти серцю, коли заболить?
Як серце застогне і гірко заплаче,
Як дуже без щастя воно защемить? } 2
2. Як горе, мов терен, всю душу поколе,
Коли одцуралось тебе вже усе,
І ти, як сухеє перекотиполе,
Не знаєш, куди тебе вітер несе? } 2
3. Е, ні,— кажеш мовчки — скосивши билину,
Хоч рано і вечір водою полий,—
Не зазеленіє; кохай сиротину,
А матері й батька не бачити їй! } 2

4. Отак і у світі: хто рано почує,
Як серце застогне, як серце зітхне,
Той рано й заплаче... А доля шуткує — } 2
Поманить, поманить та й геть полине... }

5. А можна ж утерпіть, як яснее сонце
Блисне і засяє для миру всього
І гляне до тебе в убоге віконце? } 2
Осліпнеш, а дивишся все на його! }



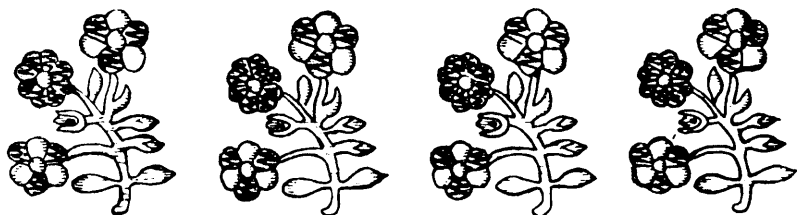


ДЕ КРИМ ЗА ГОРАМИ



- | | |
|---|---|
| 1. Де Крим за горами,
Де сонечко сяє,
Ой, там моя мила } 2
Голубка літає. | 4. А все через очі...
Коли б я їх мав,
За ті карі очі } 2,
Душу б я віддав. |
| 2. Закрилась від мене
Небом і землею,
А я сам zostався } 2
Навік сиротою. | 5. Марусенько любя,
Пожалій мене,—
Візьми моє серце, } 2
Дай мені своє! |
| 3. Цілий день не їм я,
Уночі не сплю,
Одні тільки муки } 2
У світі терплю. | 6. Взяв би я бандуру,
Та й заграв, що знав;
Через ті очі } 2
Бандуристом став. |





СОНЦЕ НИЗЕНЬКО

Moderato



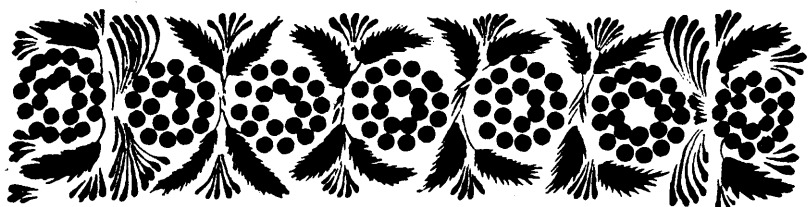
1. Сонце низенько,
Вечір близенько,
Спішу до тебе,
Лечу до тебе,
Мое серденько! (2)

2. Ти обіцялась
Мене вік любити,
Ні з ким не знаться
І всіх цураться,
А для мене жити! (2)

3. Серденько моє!
Колись ми двоє
Любилися вірно,
Чесно, примірно,
Й жили в покої. (2)

4. Ой, як я прийду,
Тебе не застану,—
Згорну я рученьки,
Згорну я біленькі,
Та й неживий стану! (2)





БЕЗ ТЕБЕ, ОЛЕСЮ

Andante

Без те - бе, О - ле - сю, пше - ни - цю во - зи - ти,
без те - бе, го - лу - бонь - ко, тяж - ко в сві - ті жи - ти.
Як день, так ніч, то рве ду - шу, я до те - бе прий - ти му - шу,
хо - ча й не - ра - нень - ко, О - ле - сю сер - день - ко!

1. Без тебе, Олесю,
Пшеницю возити,
Без тебе, голубонько,
Тяжко в світі жити.

Приспів:

Як день, так ніч, то рве душу,
Я до тебе прийти мушу,
Хоча й нераненько,
Олесю серденько!

2. Без тебе, Олесю,
Ні в віщо не дбаю,
Без тебе, голубонько,
Про все забуваю.
3. Без тебе, Олесю,
Буйний вітер віє,
Без тебе, голубонько
Сонечко не гріє.

Приспів...

Приспів...

4. Без тебе, Олесю,
Марно літа гинуть,
До тебе, голубонько,
Всяк час думки линуть.

Приспів...

5. Жили ж ми з тобою,
Як голубів пара,—
Тепер розійшлися,
Як чорная хмара.

Приспів:

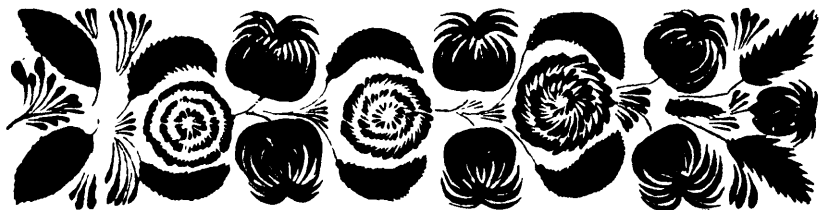
- Як день, так ніч, то рве душу,
Я до тебе прийти мушу,
Голубко кохана,
Олесю жадана!

6. Скажи ж мені правду,
Словечко вірненьке,
Чи коли привернешся
До мене любенько?

Приспів:

- Міркуй, серце, міркуй, любко,
Та до мене прибудь хутко,
Бо буде пізенько,
Олесю серденько!





ДІВЧИНО - РИБЧИНО

Andantino



і не за - бу - ду, лю - би - ла, ко - ха - ла, лю - бить вік бу - ду!"

1. „Дівчино - рибчино,

Здорова була!

Чи вже ж ти, серденько,

Мене забула?"

„Ні, не забула я

І не забуду,

Любила, кохала,

Любить вік буду!"

2. „Дівчино - рибчино,

Серденько моє,

Якби ж ми з тобою,

Жили обое!

Жили б ми з тобою

Вік вікували,

Горенька й нуждоньки

В світі б не знали!"

3. „Ти б строїв хатинку,

Я б помагала,

Ти б носив соломку,

Я б загірбала!"

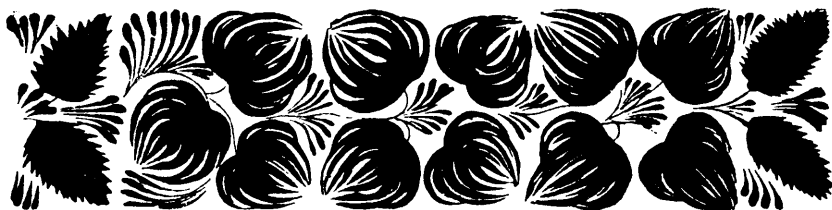
„Ти б шила та пряла,

Люба та мила,

Я б мотав пряженьку

На мотовила!"





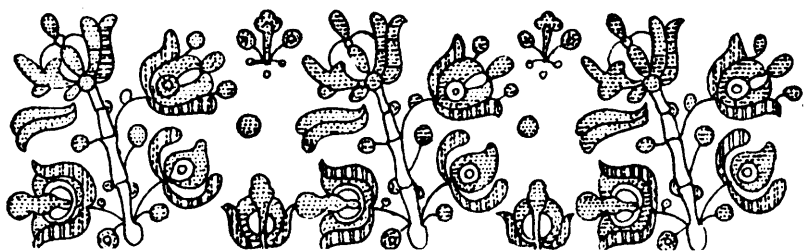
ДИВЛЮСЬ Я НА НЕБО

Andante



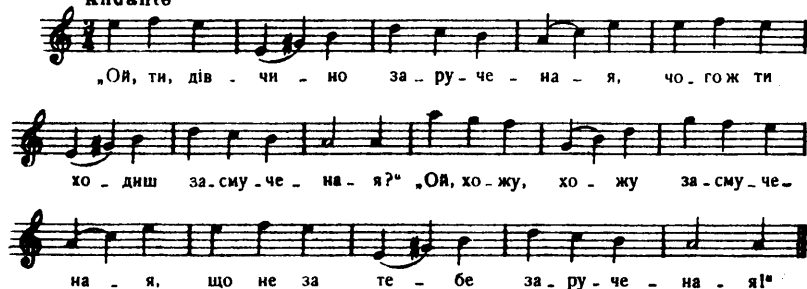
1. Дивлюсь я на небо, та й думку гадаю,
Чому я не сокіл, чому не літаю,
Чому мені, Боже, ти крилля не дав?
Я б землю покинув і в небо злітав!
2. Далеко за хмари, подальше од світу,
Шукать собі долі, на горі привіту,
І ласки у зірок, у сонця просять,
У світі їх яснім все горе втопить.
3. Бо долі ще змалку здаюсь я нелюбий,—
Я наймит у неї, хлопцюга прибудний;
Чужий я у долі, чужий у людей!
Хіба ж хто кохає нерідних дітей?..





ОЙ, ТИ, ДІВЧИНО ЗАРУЧЕНАЯ

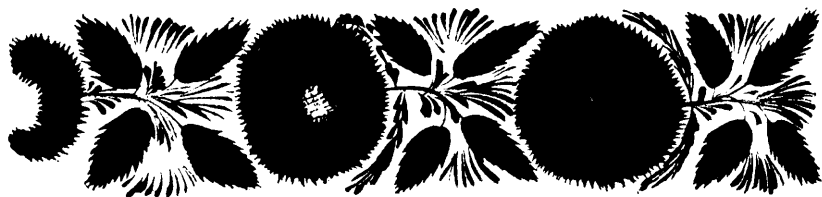
Andante



1. „Ой, ти, дівчино зарученая,
Чого ж ти ходиш засмученая?“
„Ой, хожу, хожу засмученая,
Що не за тебе зарученая!“
2. „Ой, ти, дівчино, словами блудиш,—
Сама не знаєш, кого ти любиш!“
„Ой, знаю, знаю, кого кохаю,
Тільки не знаю, з ким жити маю!“
3. Ой, знаю, знаю, із ким кохаюсь,
Тільки не знаю, з ким ізвінчаюсь.
Вийду на поле, гляну на море,—
Сама я бачу, що мені горе.
4. Сама я бачу, чого я плачу —
Свого милого в вічі не бачу.
Буду стояти на тім камені,
Поки не прийде милий до мене!

5. Буду терпіти велику муку,
Поки не скаже: дай, серце, руку!
Вийду на поле на ту мураву,
Де я з миленьким мала забаву.
6. З ріжного цвіту вінки сплітала,
Біленьким личеньком всіх чарувала.
Ти присягався передо мною
Буть моїм мужем, а я — жиною.
7. Нешира була присяга твоя,
Тепер не мій ти, а я не твоя!
Буду казати світу цілому,
Щоб він не вірив ніде й нікому.
8. Бо я самая тее зазнала,
Коли невірною вірно кохала ...
Кого любила, той за дверима,
Кого не знала — мужем назвала!"
9. „Ой, ти, дівчино-чарівниченько,
Причарувала моє серденько!“
„Якби ж ти так знав з сіней до хати,
Як я умію всіх чарувати!
10. У мене чароньки — чорнії брівоньки,
Моя принада — сама молода;
У мене чароньки завжди готові —
Білее личенько і чорні брови!“





ЇХАВ КОЗАК НА ВІЙНОНЬКУ

Moderato



1. Їхав козак на війноньку:
„Прощай, прощай, дівчинонько,
Прощай, миленька чорнобривенька,
Я йду в чужу сторононьку!

2. Дай же, дівчино, хустину,
Може, я в бою загину,
Темної ночі покриють очі,
Легше в могилі спочину!”

3. Дала дівчина хустину,
Козак у бою загинув,
Темної ночі покрили очі,
Вже він в могилі спочинув.

4. А злії люди на силу
Взяли нещасну дівчину,
А серед поля гнеться тополя
Та на козацьку могилу!





КОЛИ РОЗЛУЧАЮТЬСЯ ДВОЄ

Andante

Ко - ли роз - лу - ча - ють - ся дво - є, за ру - ки бе - руть - ся во -
ни, і пла - чуть, і тяж - ко зі - тха - ють, без лі - ку зі - тха - ють сум - ні.
З то - бо - ю ми вдвох не зі - тха - ли,
З то - бо - ю ми вдвох не зі - тха - ли, ні .
ко - ли не пла - ка - ли ми, той сум, о - ті тяж - кі зі - тхан -
ня прий . ши до нас зго - дом са - ми! 1. З то . 2. - ми!

Коли розлучаються двоє,
За руки беруться вони,
І плачуть, і тяжко зітхають
Без ліку зітхають сумні.

З тобою ми вдвох не зітхали,
Ніколи не плакали ми,
Той сум, оті важкі зітхання
Прийшли до нас згодом сами! 2



Waldheim-Eberle, Nachf. Buchgewerbehaus M. Möller & Sohn, Wien

